जयन्ती

अध्याय 1

1 इस्राएल-सन्ततिनां मिस्रदेशात् निर्गमनस्य प्रथमवर्षे तृतीयमासे मासस्य षोडशदिने [2450 अन्नो मुण्डी] परमेश् वरःमूसाम् अवदत् यत् - 'पर्वते मम समीपम् आगच्छतु, अहं त्वां मया लिखितस्य नियमस्य आज्ञायाः च शिलाफलद्वयं दास्यामि, येन त्वं तान् उपदिशसि।
2 तदा मूसा परमेश्वरस्य पर्वतं गत; परमेश् वरस् य महिमा सिनाईपर्वते स्थितवान्, षड्दिनानि च मेघःतम् आच्छादितवान्।
3 सप्तमे दिने सः मेघमध्यात् मूसाम् आहूतवान्, भगवतः महिमानस्य स्वरूपं पर्वतशिखरस्य ज्वालाग्निःइव आसीत्।
4 मूसा चत्वारिंशत् दिवसाः चत्वारिंशत् रात्रयः च पर्वतस्य उपरि आसीत्, ततः परमेश् वरः तस्मै नियमस्य साक्ष्यस्य च सर्वेषां दिवसानां विभाजनस्य पूर्वोत्तरं च इतिहासं शिक्षयति स्म।
5 स च अवदत्, 'अस्मिन् पर्वते अहं त्वां प्रति यत् किमपि वचनं वदामि तत् सर्वं हृदयं प्रविशतु, तानि च पुस्तके लिखतु, येन तेषां पुस्तिकाःपश्यन्ति यत्, अद्य सिनाईपर्वते मया भवतःमध्ये यत् सन्धिं मया भवतः मध्ये स्थापितं सन्धिं उल्लङ्घने यत् किमपि दुष्टं कृतं तदर्थं मया तान् कथं न त्यक्तम्।
6 एवं च यदा एतानि सर्वाणि वस्तूनि तेषां उपरि आगमिष्यन्ति तदा ते ज्ञास्यन्ति यत् अहं तेभ्यः अपेक्षया सर्वेषु न्यायेषु सर्वेषु कर्मसु च धार्मिकः अस्मि, ते च ज्ञास्यन्ति यत् अहं तेषां सह यथार्थतया अभवम्।
7 अद्य अहं त्वां प्रति एतानि सर्वाणि वचनानि स्वस्य कृते लिखस्व, यतःअहं तेषां विद्रोहं तेषां कठोरकण्ठं च जानामि, यस्य भूमिं मया तेषां पितृभ्य; अब्राहमाय, इसहाकं, याकूबं च शपथं कृतं, ' भवतः वंशाय दुग्धमधुप्रवाहं भूमिं दास्यामि।
8 ते खादित्वा तृप्ताःभविष्यन्ति, ते परदेशीयदेवतां प्रति गमिष्यन्ति, ये तेषां क्लेशात् किमपि मोचयितुं न शक्नुवन्ति, तेषां विरुद्धं साक्षीरूपेण एतत् साक्ष्यं श्रूयते। ते मम सर्वाणि आज्ञानि, (अपि) मया आज्ञापितानि सर्वाणि विस्मरिष्यन्ति, ते अन्यजातीयानां, तेषां अशुद्धतायाः लज्जायाः च अनुसरणं करिष्यन्ति, स्वदेवानाम् सेवां करिष्यन्ति, एते च तेषां कृते अपराध; क्लेश; क्लेश; जालःच सिद्धाः भविष्यन्ति।
9 बहवःविनश्यन्ति, ते च बद्धाःभविष्यन्ति, शत्रुहस्तेषु च पतिष्यन्ति, यतः ते मम नियमान् मम आज्ञां च त्यक्तवन्त; मम सन्धिपर्वाणि, मम विश्रामदिनानि, मम पवित्रस्थानं च यत् मया तेषां मध्ये मम कृते पवित्रं कृतम्, मम निवासस्थानं, मम पवित्रस्थानं च, यत् मया भूमिमध्ये स्वस्य कृते पवित्रं कृतम्, यत् मया स्थापयितव्यम् तस्मिन् मम नाम, तत् च (तत्र) वसति इति।
10 ते च स्वस्य उच्चस्थानानि, वनानि, उत्कीर्णानि प्रतिमानि च निर्मास्यन्ति, ते च प्रत्येकं स्वस्य (उत्कीर्णप्रतिमा) पूजयिष्यन्ति, येन ते भ्रष्टाः भविष्यन्ति, स्वसन्ततिं राक्षसानां कृते, स्वहृदयस्य सर्वेभ्यः भ्रष्टकार्येभ्यःच बलिदानं करिष्यन्ति।
11 अहं तेषां समीपं साक्षिणः प्रेषयिष्यामि यत् अहं तेषां विरुद्धं साक्षी भवेयम्, किन्तु ते न श्रोष्यन्ति, साक्षिणः अपि हन्ति, ते च व्यवस्थां अन्वेषकान् पीडयिष्यन्ति, ते च मम दृष्टौ दुष्कृतं कर्तुं सर्वं निरसयिष्यन्ति, परिवर्तयिष्यन्ति च।
12 अहं तेभ्यः मुखं गोपयिष्यामि, तान् अन्यजातीयानां हस्ते बन्धनार्थं, शिकारार्थं, भक्षणार्थं च समर्पयिष्यामि, तान् देशमध्यात् अपसारयिष्यामि, अन्यजातीयेषु च तान् विकीर्णं करिष्यामि।
13 ते मम सर्वान् नियमान् मम सर्वान् आज्ञान् मम सर्वान् न्यायान् च विस्मरिष्यन्ति, अमावस्या; विश्रामदिनानि, उत्सवानि, महोत्सवानि, नियमाःच इति विषये भ्रष्टाःभविष्यन्ति।
14 तदनन्तरं ते सर्वहृदयेन सर्वात्मना च सर्वशक्त्या च अन्यजातीयानां मध्ये मम समीपं गमिष्यन्ति, अहं च तान् सर्वेभ्यः अन्यजातीयेभ्यः सङ्गृहीष्यामि, ते च मां अन्वेषयिष्यन्ति, येन अहं तेषां मध्ये लभ्यते, यदा ते मां सर्वहृदयेन सर्वात्मना च अन्विष्यन्ति।
15 अहं च तेभ्यःधर्मेण प्रचुरं शान्तिं प्रकटयिष्यामि, तेभ्यःसर्वात्मना सर्वात्मना च ऋजुत्वस्य वनस्पतिं अपसारयिष्यामि, ते आशीर्वादार्थं न शापार्थं भविष्यन्ति, ते च शिरःभविष्यन्ति न तु पुच्छम्।
16 अहं तेषां मध्ये मम पवित्रस्थानं निर्मास्यामि, तेषां सह निवसिष्यामि, अहं तेषां परमेश्वरःभविष्यामि, ते च सत्ये धर्मे च मम प्रजाःभविष्यन्ति।
17 अहं तान् न त्यक्ष्यामि न च विफलं करिष्यामि; अहं हि तेषां परमेश्वरःप्रभुःअस्मि।'
18 तदा मूसा मुखेन पतित्वा प्रार्थयन् अवदत्, 'हे मम परमेश्वर, तव प्रजां तव उत्तराधिकारं च मा त्यज, येन ते स्वहृदयभ्रष्टे भ्रमन्ति, स्वशत्रूणां, अन्यजातीयानां हस्ते न समर्पय, मा भूत् ते तेषां उपरि शासनं कृत्वा तव विरुद्धं पापं न कुर्वन्ति।
19 हे भगवन् तव दया तव प्रजानां उपरि उत्थाप्य तेषु ऋजुं आत्मानं सृजतु, तव पुरतः आरोपं कर्तुं, सर्वेभ्यः धर्ममार्गेभ्यः च फसयितुं च तेषां उपरि बेलियारस्य आत्मा न शासनं करोतु, येन ते तव मुखात् पुरतःनश्यन्ति।
20 किन्तु ते तव प्रजाः तव उत्तराधिकाराःच सन्ति, ये त्वया महता सामर्थ्येन मिस्रदेशीयानां हस्तात् मुक्ता; तेषु शुद्धहृदयं पवित्रात्मानं च सृजतु, इतःपरं अनन्तकालं यावत् तेषां पापेषु मा फसन्तु।
21 ततः परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , 'अहं तेषां विपर्ययम्, तेषां विचारान्, तेषां कठोरकण्ठं च जानामि, ते यावत् स्वस्य पापं पितृणां पापं च न स्वीकुर्वन्ति तावत् आज्ञाकारी न भविष्यन्ति।
22 तदनन्तरं ते सर्वसाधुत्वेन सर्वहृदयेन सर्वात्मना च मम समीपं गमिष्यन्ति, अहं च तेषां हृदयस्य अग्रचर्मं तेषां बीजस्य अग्रचर्मं च खतना करिष्यामि, तेषु पवित्रात्मानं सृजामि, तान् शुद्धयिष्यामि यथा ते तस्मात् दिवसात् अनन्तकालं यावत् मम न निवर्तन्ते।
23 तेषां प्राणाः मयि मम सर्वाज्ञासु च लप्यन्ते, ते मम आज्ञां पूरयिष्यन्ति, अहं च तेषां पिता भविष्यामि, ते मम सन्तानाः भविष्यन्ति।
24 ते सर्वे जीवितेश्वरस्य सन्तानाःइति उच्यन्ते, प्रत्येकं दूतःप्रत्येकं आत्मा च ज्ञास्यन्ति, आम्, ते ज्ञास्यन्ति यत् एते मम सन्तानाःसन्ति, अहं च तेषां पिता अस्मि, न्याय्यतायां धार्मिकतायां च, अहं च तान् प्रेम करोमि।
25 एतानि सर्वाणि वचनानि मया अस्मिन् पर्वते प्रथमानि अन्तिमानि च यत् कथयामि, तत् सर्वं स्वस्य कृते लिखतु, यत्

नियमे साक्ष्ये च सप्ताहेषु जयन्तीषु च सर्वेषु दिनेषु अनन्तकालं यावत् भविष्यति, यावत् अहं अवतीर्य तेषां सह अनन्तकालं यावत् निवसति।'
26 सः सन्निधौ दूतं प्रति अवदत्, सृष्टेः आरम्भात् यावत् मम पवित्रस्थानं तेषां मध्ये अनन्तकालं यावत् निर्मितं न भवति तावत् मोशेन कृते लिखतु।
27 प्रभुः सर्वेषां दृष्टौ प्रकटितः भविष्यति, सर्वे ज्ञास्यन्ति यत् अहं इस्राएलस्य परमेश्वरःयाकूबस्य सर्वेषां पिता च सियोनपर्वते राजा च अनन्तकालं यावत्। सियोनं यरुशलेमञ्च पवित्रं भविष्यति।'
28 इस्राएलशिबिरस्य पुरतः गच्छन् सन्निधिदूतः व्यवस्थायाः वर्षविभाजनानां -सृष्टिकालात्- वर्षाणां, जुबली-सप्ताहस्य साक्ष्यस्य च, वर्षानुसारं, जुबली-वर्षस्य सर्वा-संख्यानुसारं [एक-वर्ष-अनुसारं], [नवीन] सृष्टेः दिवसात् आरभ्य यदा स्वर्गः पृथिवी च नवीनीकरणं भविष्यति तेषां सर्वाणि सृष्टयःस्वर्गस्य सामर्थ्यानुसारं पृथिव्याः सर्वा सृष्ट्यानुसारं च यावत् यरुशलेमनगरे सियोनपर्वते भगवतः पवित्रस्थानं न निर्मितं भविष्यति, सर्वे प्रकाशाःच इस्राएलस्य सर्वेषां निर्वाचितानाम् आरोग्यार्थं शान्तिं च आशीर्वादार्थं च नवीनीकरणं न करिष्यन्ति, येन तस्मात् दिवसात् पृथिव्याः सर्वेभ्यः दिनेभ्यः च एवं भवति।

अध्याय 2

1 ततःसन्निधौ दूतःप्रभुवचनानुसारं मूसां प्रति उक्तवान्, सृष्टेःसम्पूर्णं इतिहासं लिखत, कथं षड्दिनेषु प्रभुः परमेश्वरः स्वस्य सर्वाणि कार्याणि, सृष्टानि सर्वाणि च समाप्तवान्, सप्तमे दिने विश्रामदिनम् आचरितवान्, सर्वेषां युगानां कृते पवित्रं कृतवान्, तस्य सर्वेषां कार्याणां चिह्नरूपेण च नियुक्तवान्।
2 यतः प्रथमदिने सः स्वर्गान् पृथिवीं च जलं च सर्वान् आत्मान् च सृष्टवान् ये तस्य पुरतः सेवन्ते -सन्निधस्य दूतान्, पवित्रीकरणस्य दूतान्, वायुआत्मनः [अग्निस्य स्वर्गदूतानां च] दूतान्, मेघानां, अन्धकारस्य च आत्मान्; हिमस्य, अश्मस्य च, शृगालस्य च हिमस्य, स्वर्गदूतानां च स्वराणां च वज्रविद्युत्स्य च, शीतस्य च उष्णस्य च आत्मन्; शिशिरस्य च वसन्तस्य च शरदस्य च ग्रीष्मस्य च तथा च स्वर्गेषु पृथिव्यां च स्थितानां तस्य प्राणिनां सर्वेषां आत्मानां, (स) अगाधानां अन्धकारस्य च, इवेण्ट् <रात्रे> च, प्रकाशस्य, प्रदोषस्य, दिवसस्य च, यत् सःस्वहृदयज्ञानेन सज्जीकृतवान्।
3 ततः परं वयं तस्य कार्याणि दृष्टवन्त; तस्य स्तुतिं कृतवन्त; तस्य सर्वकर्मणां कारणात् तस्य पुरतः स्तुतवन्तः च। सप्त महत्कार्यं हि प्रथमदिने सृष्टवान्।
4 द्वितीयदिने च सः जलस्य मध्ये आकाशं सृष्टवान्, तस्मिन् दिने जलं विभक्तम् -अर्धं ऊर्ध्वं गतं, अर्धं च आकाशस्य अधः (अर्थात्) मध्ये समग्रस्य पृथिव्याःमुखस्य उपरि अधःगतवान्। द्वितीयदिने च एतत् एकमेव कार्यं (ईश्वर) निर्मितम् आसीत्।
5 तृतीये दिने सःजलं सर्वपृथ्वीतःएकस्मिन् स्थाने गन्तुं शुष्कभूमिं च प्रकटयितुं आज्ञापितवान्।
6 जलं यथा आज्ञापितवान् तथा कृत्वा पृथिव्याः मुखात् अस्मात् आकाशात् बहिः एकस्मिन् स्थाने निवृत्ताः अभवन्, शुष्कभूमिः च प्रादुर्भूतवती।
7 तस्मिन् दिने च तेषां पृथक् पृथक् समागमस्थानानुसारं सर्वान् समुद्रान्, सर्वान् नद्यान्, पर्वतेषु सर्वेषु पृथिव्यां च जलसङ्ग्रहान्, सर्वान् सरोवरान्, पृथिव्याःसर्वान् ओसान्, बीजं च, यत् बीजं रोप्यते, सर्वान् अङ्कुरितवस्तूनाम्, फलदातृवृक्षान्, काष्ठवृक्षान्, अदन-उद्यानं च, अदने च सर्वान् च सृष्टवान् वनस्पतयःस्वप्रकारस्य परम् ।
8 एतानि चत्वारि महान् कार्याणि ईश्वरः तृतीये दिने सृष्टवान्। चतुर्थदिने च सूर्यं चन्द्रं च ताराश्च सृष्ट्वा स्वर्गस्य आकाशे स्थापयित्वा सर्वां पृथिव्यां प्रकाशं दातुं दिवा रात्रौ च शासनं कर्तुं प्रकाशं च अन्धकारात् विभज्य।
9 ईश्वरःपृथिव्यां दिवसान् विश्रामदिनान् मासान् च उत्सवान् वर्षाणां विश्रामदिनानां वर्षाणां विश्रामदिनानां महोत्सवानां सर्वेषां वर्षाणां च महतीं चिह्नं भवितुं नियुक्तवान्।
10 अन्धकारात् प्रकाशं च विभजति समृद्ध्यर्थं च यत् पृथिव्यां विदारयन्ति वर्धन्ते च सर्वाणि वस्तूनि समृद्धानि भवेयुः
११ एतानि त्रिविधानि चतुर्थ्यां चकार। पञ्चमे दिने च सः जलगहनेषु महान् समुद्रराक्षसान् सृष्टवान् यतःएतानि प्रथमानि मांसानि वस्तूनि यत् तस्य हस्तेन निर्मिता; मत्स्याः सर्वं च जले चलति, सर्वं च उड्डीयमानं, पक्षिण; तत्सर्वं च।
12 तेषां उपरि सूर्यःउत्थितःयत् तेषां समृद्ध्यर्थं पृथिव्यां यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं पृथिव्याःसर्वेभ्यःफलदातृवृक्षेभ्यःसर्वेभ्यःमांसेभ्यःच उपरि।
13 एतानि त्रिविधानि पञ्चमेऽहनि सृष्टानि। षष्ठ्यां च पृथिव्याःपशून् सर्वान् पशून् पृथिव्यां चरान् सर्वान् सृष्टवान्।
14 एतस्य सर्वस्य अनन्तरं सः पुरुषं सृष्टवान्, स्त्रीपुरुषौ च तान् सृष्टवान्, पृथिव्यां, समुद्रेषु च सर्वेषु उड्डयनेषु, पशवेषु, पशुषु, पृथिव्यां सर्वेषु चञ्चलेषु, सर्वेषु पृथिव्यां, एतेषु च सर्वेषु आधिपत्यं दत्तवान्।
15 एतानि च चतुर्विधं षष्ठ्यां सृष्टवन्तः एकत्र च द्विविधाः विंशतिविधाःआसन्।
16 सःषष्ठे दिने स्वसर्वं कार्यं समाप्तवान् -दिवेषु पृथिव्यां च समुद्रेषु अगाधेषु च प्रकाशे अन्धकारे च सर्वेषु च यत् किमपि अस्ति।
17 सः अस्मान् विश्रामदिवसं महत् चिह्नं दत्तवान् यत् वयं षड्दिनानि कार्यं कुर्म; किन्तु सप्तमे दिने विश्रामदिनं सर्वेभ्यः कार्येभ्यःपालयामः
18 सान्निध्यस्य सर्वे दूता; पवित्रीकरणस्य सर्वे दूताः च एतौ महान् वर्गौ -सःअस्मान् स्वर्गे पृथिव्यां च स्वेन सह विश्रामदिनम् आचरितुं आज्ञापितवान्।
19 स च अस्मान् अवदत्, 'पश्यन्तु, अहं सर्वेभ्यःजनानां मध्ये एकं जनं स्वस्य कृते पृथक् करिष्यामि, एते च विश्रामदिनं पालयिष्यन्ति, अहं तान् स्वजनरूपेण पवित्रं करिष्यामि, तान् आशीर्वादयिष्यामि च। यथा अहं विश्रामदिवसं पवित्रं कृतवान्, स्वस्य कृते च पवित्रं करोमि, तथैव अहं तान् आशीर्वादं दास्यामि, ते मम प्रजाः भविष्यन्ति, अहं च तेषां परमेश्वरःभविष्यामि।
20 मया दृष्टेषु सर्वेषु याकूबस्य वंशजं चिनोमि, तं मम प्रथमजातपुत्रत्वेन लिखित्वा,अनन्तकालं यावत् स्वस्य कृते पवित्रं कृतवान्। अहं तान् विश्रामदिवसं उपदिशामि, येन ते सर्वकार्यात् विश्रामदिनं पालयितुम्।'
21 एवं च तस्मिन् एकं चिह्नं सृष्टवान् यत् ते सप्तमे दिने अस्माभिः सह विश्रामदिनम् आचरन्ति, खादितुम्, पिबितुं च, यःसर्वान् जनान् उपरि विचित्रं जनं स्वस्य कृते आशीर्वादं दत्तवान् पवित्रं च कृतवान्, तस्य आशीर्वादं दातुं च।
22 सः च स्वाज्ञाः सर्वदिनानि स्वस्य पुरतः ग्राह्यः मधुरः गन्धः इति आरोहणं कृतवान्| . .
23 आदमात् याकूबपर्यन्तं द्वौ विंशतिः मानवजातेः शिरः आस्ताम्, सप्तमदिनपर्यन्तं द्विविंशतिविधं कार्यं कृतम्। एतत् धन्यं पवित्रं च;

पूर्वश्च धन्यः पवित्रः च; अयं च तेन सह पवित्रीकरणाय आशीर्वादाय च सेवते।
24 अस्य (याकूबस्य वंशजस्य च) प्रथमसाक्ष्यस्य व्यवस्थायाः च धन्याः पवित्राः च सर्वदा भवेयुः यथा सः सप्तमे दिने विश्रामदिनस्य पवित्रीकरणं आशीर्वादं च दत्तवान्।
25 सः षड्दिनेषु स्वर्गं पृथिवीं च सर्वं सृष्टवान्, सप्तमदिनं च स्वसर्वकर्मणां कृते पवित्रं कृतवान्। अतः सः तस्याः कृते आज्ञापितवान् यत्, यःकश्चित् तस्मिन् कार्यं करोति सःम्रियते, यःतत् दूषयति सःअवश्यमेव म्रियते इति।
26 किमर्थं त्वं इस्राएल-सन्ततिभ्यः आज्ञापयसि यत् ते एतत् दिवसं पवित्रं कर्तुं तस्मिन् दिने किमपि कार्यं न कुर्वन्ति, अन्येभ्यः दिनेभ्यः अपि पवित्रतरं भवति, तथैव एतत् दिनं न दूषयन्तु।
27 यःकश्चित् तत् अपवित्रं करोति सःअवश्यमेव म्रियते, यःकश्चित् तत् कार्यं करोति सः अवश्यमेव अनन्तकालं यावत् म्रियते, येन इस्राएलस्य सन्तानाः स्वजन्मनि यावत् एतत् दिवसं पालनं कुर्वन्ति, देशात् न निर्मूलिताः भवेयुः। यतो हि पवित्रः दिवसः धन्यः दिवसः च अस्ति।
28 यः कश्चित् तत् आचरन् विश्रामदिनं सर्व्वकार्यात् पालयति, सः अस्माकं सदृशः सर्वदिनेषु पवित्रः धन्यः च भविष्यति।
29 इस्राएल-सन्ततिभ्यः अद्यत्वे नियमं वदन्तु यत् ते तस्मिन् दिने विश्राम-दिनम् आचरन्ति, हृदय-भ्रष्टे च तत् न त्यजन्तु। (तथा) यत् अयोग्यं कार्यं कर्तुं, तस्मिन् स्वप्रीतिं कर्तुं, तस्मिन् किमपि खाद्यं पिबितुं वा न सज्जीकर्तुं, (अवैधं च) जलं आकर्षयितुं, स्वद्वारेण किमपि भारं आनेतुं वा बहिः निष्कासयितुं वा न्याय्यं न, यत् तेषां निवासस्थानेषु षष्ठे दिने स्वस्य कृते न सज्जीकृतम् आसीत्।
30 तस्मिन् दिने ते गृहे गृहे न आनयिष्यन्ति न बहिः आनयिष्यन्ति। यतो हि सः दिवसः जुबली-उत्सव-दिनानां अपेक्षया अधिकः पवित्रः धन्यः च अस्ति; अस्मिन् दिने वयं स्वर्गेषु विश्रामदिनम् आचराम; ततः पूर्वं पृथिव्यां विश्रामदिनम् आचरितुं कस्मैचित् मांसेन ज्ञापितं जातम्।
31 सर्व्वस्य सृष्टिकर्ता तस्य आशीर्वादं दत्तवान्, किन्तु सः सर्वान् जनान् राष्ट्रान् च तत्र विश्रामदिनम् आचरितुं पवित्रं न कृतवान्, किन्तु केवलं इस्राएलं पवित्रं कृतवान्।
32 सर्व्ववस्तूनाम् सृष्टिकर्ता अस्य दिवसस्य आशीर्वादं दत्तवान् यत् सः सर्वेभ्यः दिनेभ्यः उपरि आशीर्वादाय पवित्रतायै महिमायै च निर्मितवान्।
33 एतत् नियमं साक्ष्यं च इस्राएलस्य वंशजानां कृते तेषां वंशजानां कृते नित्यं नियमरूपेण दत्ता।

अध्याय 3

1 द्वितीयसप्ताहस्य षड्दिनेषु वयं परमेश् वरस् य वचनानुसारं सर्वान् पशून्, सर्वान् पशवान्, सर्वान् पक्षिणः; पृथिव्यां यत् किमपि चलति, जले चञ्चलं सर्वं च स्वप्रकारं स्वप्रकारं च आदमस्य समीपम् आनयाम; प्रथमदिने पशवः। द्वितीयदिने पशव; तृतीये दिने पक्षिणः; चतुर्थे दिने च यत् किमपि पृथिव्यां चलति; पञ्चमेऽहनि जले च या चरति।
2 आदमः तान् सर्वान् स्वस्वनाम्ना अकरोत्, यथा च तान् आहूतवान्, तथैव तेषां नाम अपि अभवत्।
3 एतेषु पञ्चदिनेषु आदमः एतान् सर्वान् स्त्रीपुरुषान् पृथिव्यां सर्वविधं दृष्टवान् किन्तु सः एकः एव आसीत्, तस्य कृते कोऽपि सहायकः न प्राप्नोत्।
4 प्रभुः अस्मान् अवदत्, 'पुरुषः एकः एव भवेत् इति न हितकरम्, तस्य कृते सहायकसमूहं कुर्मः।'
5 अस्माकं परमेश्वरः प्रभुः तस्य उपरि गभीरां निद्रां कृतवान्, सः च सुप्तवान्, तस्य पृष्ठपार्श्वयोः मध्ये एकं पृष्ठपार्श्वं स्त्रियाः कृते गृहीतवान्, एषा पृष्ठभागः तस्य पृष्ठभागात् स्त्रियाः उत्पत्तिः आसीत्, तस्य स्थाने मांसं निर्माय स्त्रियं निर्मितवान्।
6 सः आदमं निद्राद् जागृत्य षष्ठे दिने उत्थाय तां स्वसमीपम् आनयत्, तां च ज्ञात्वा तां अवदत्, 'इदं इदानीं मम अस्थिनां अस्थि; मम मांसस्य मांसं च सा [मम] पत्नी इति उच्यते; यतः सा भर्तुः हृता आसीत्।'
7 अतः पुरुषः भार्या च एकौ भविष्यतः अतः पुरुषः पितरं मातरं च त्यक्त्वा स्वपत्न्या सह लसति, एकमांसौ भविष्यतः।
8 प्रथमसप्ताहे आदमः सृष्टः; तस्य भार्या च पृष्ठभागः -द्वितीयसप्ताहे तां दर्शितवान्, अतः पुरुषाय सप्तदिनानि, स्त्रीणां कृते द्विवारं सप्तदिनानि च तेषां मलिनतायां स्थातुं आज्ञा दत्ता।
9 आदमः यस्मिन् देशे सृष्टः अभवत् तस्मिन् देशे चत्वारिंशत् दिवसान् पूर्णं कृत्वा वयं तं अदन-उद्याने नीतवन्तः यत् सः तस्य कृषिं कर्तुं, तस्य रक्षणं कर्तुं च आनयाम; किन्तु तस्य भार्यां अष्टतिमे दिने आनयन्ति स्म, ततः परं सा अदन-उद्यानं प्रविष्टवती।
10 अत एव च स्वर्गफलकेषु प्रसवन्त्याः विषये आज्ञा लिखिता अस्ति- 'यदि सा पुरुषं जनयति तर्हि सा प्रथमदिनसप्ताहानुसारं सप्तदिनानि अशुद्धे तिष्ठेत्, त्रिंत्रिंशद्दिनानि च स्वस्य शुद्धिकरणस्य रक्ते तिष्ठेत्, सा च पवित्रं वस्तु न स्पृशेत्, न च पवित्रस्थानं प्रविशति, यावत् सा एतान् दिनान् न साधयति आज्ञापित) पुरुषबालस्य सति।
11 किन्तु स्त्रीबालकस्य सति प्रथमसप्ताहद्वयानुसारं सप्ताहद्वयं, शुद्धिकरणरक्तेन षट्षष्टिदिनानि च अशुद्धे तिष्ठेत्, तानि च सर्वाशीतिदिनानि भविष्यन्ति।'
12 एतानि अशीतिदिनानि समाप्य वयं तां अदन-उद्यानं नीतवन्तः यतः तत् पृथिव्याः अतिरिक्तं सर्वेभ्यः पृथिव्याः अपेक्षया पवित्रतरम् अस्ति, तस्मिन् रोपिताः सर्वेऽपि वृक्षाः पवित्राः सन्ति।
13 अतः यया पुरुषं स्त्री वा प्रसवति, तस्याः विषये तेषु दिनेषु नियमः निर्धारितः यत् सा यावत् एतेषु दिनेषु पुरुषः स्त्री वा बालकः सिद्धः न भवति तावत् पवित्रं वस्तु न स्पृशेत्, पवित्रस्थानं न प्रविशतु।
14 एतत् इस्राएलस्य कृते यत् नियमं साक्ष्यं च लिखितम् आसीत् यत् ते सर्वं दिवसं (तत्) पालनं कुर्वन्ति।
15 प्रथमसप्ताहस्य प्रथमसप्ताहे आदमः तस्य पत्नी च सप्तवर्षपर्यन्तं अदन-उद्याने कृष्य, पालयित्वा च आसन्, ततः वयं तस्मै कार्यं दत्तवन्तः कृष्ययोग्यं सर्वं कर्तुं च तस्मै निर्देशं दत्तवन्तः।
16 सः (उद्यानं) कृष्य नग्नः अभवत्, न जानाति स्म, न लज्जित; उद्यानं पक्षिभ्यः पशुभ्यः पशुभ्यः च रक्षति स्म, तस्य फलं सङ्गृह्य खादति स्म, अवशिष्टं च स्वस्य भार्यायाः कृते च परित्यजति स्म [यत् रक्षितं तत् परित्यजति स्म
17 तत्र सप्तवर्षाणि सम्पन्नानि सप्तवर्षाणि सम्पन्नानि [8 AM] द्वितीयमासे सप्तदशदिने (मासस्य) सर्पः आगत्य तस्याः स्त्रियाः समीपं गत; सर्पः तां स्त्रियं अवदत्, 'किं ईश्वरः भवन्तं आज्ञापितवान् यत्, यूयं उद्यानस्य प्रत्येकं वृक्षं न खादिष्यथ?'
18 सा तम् अवदत् , 'उद्यानस्य वृक्षाणां सर्वेषां फलानां मध्ये ईश्वरः अस्मान् अवदत्, खादतु; किन्तु उद्यानस्य मध्ये यः वृक्षः अस्ति तस्य फलस्य विषये ईश्वरः अस्मान् अवदत्, यूयं तस्य फलं न खादिष्यथ, न स्पृशथ, मा भूत् मृताः।'

19 सर्पः तां स्त्रियं अवदत्, 'यूयं अवश्यमेव न म्रियथ, यतः ईश्वरः जानाति यत् यस्मिन् दिने यूयं तत् खादिष्यथ, तस्मिन् दिने युष्माकं नेत्राणि उद्घाटितानि भविष्यन्ति, यूयं देववत् भविष्यथ, शुभाशुभं च ज्ञास्यथ।
20 ततः सा वृक्षं वृक्षं नेत्रयोः अनुकूलं प्रियं च फलं च भोजनार्थं हितकरं च दृष्ट्वा तम् आदाय खादितवती।
21 सा प्रथमं पिप्पलीपत्रैः लज्जां आच्छादयित्वा आदमस्य कृते तत् दत्त्वा सः खादति, तस्य नेत्राणि उद्घाटितानि च सः नग्नः इति दृष्टवान्।
22 स पिप्पलीपत्राणि गृहीत्वा सवन् स्वस्य कृते एप्रोन् कृत्वा ,लज्जां आच्छादितवान्।
23 ततःपरमेश् वरःसर्पं शापं दत्त्वा तस्य विषये सदा क्रुद्धःअभवत् । . .
24 ततः सः तस्याः स्त्रियाः प्रति क्रुद्धः अभवत् यतः सा सर्पस्य वाणीं श्रुत्वा खादति स्म। स च तां अवदत्- 'अहं तव दुःखं तव दुःखं च बहु वर्धयिष्यामि, दुःखे त्वं सन्तानं जनयिष्यसि, तव पुनरागमनं भर्तुः समीपं भविष्यति, सःत्वां शासनं करिष्यति।'
25 आदमम् अपि अवदत् , ' यतो हि त्वं तव भार्यायाःवाणीं श्रुत्वा यस्य वृक्षस्य मया त्वां न खादितव्यम् इति आज्ञापितं तस्य वृक्षस्य फलं खादित्वा तव कृते भूमिः शापिता भवतु, कण्टकानि कण्टकानि च त्वां जनयिष्यति, यावत् त्वं पुनरागच्छसि तावत् त्वं तव रोटिकां मुखस्वेदेन खादिष्यसि यस्मात् पृथिव्याः त्वं गृहीतः अभव; पृथिवी हि त्वं, पृथिवीं प्रति आगमिष्यसि।'
26 तेषां कृते चर्मवस्त्राणि कृत्वा तान् परिधाय अदन-उद्यानात् प्रेषितवान्।
27 यस्मिन् दिने आदमः उद्यानात् निर्गतवान्, तस्मिन् दिने सः स्वलज्जा आच्छादितस्य दिवसात् सूर्योदयेन सह प्रातकाले अर्पणं, धूपं, गल्बनम्, स्तम्भं, मसालान् च मधुरस्वादरूपेण अर्पितवान्।
28 तस्मिन् दिने सर्वेषां पशूनां, पशवानां, पक्षिणां, चञ्चलानां च मुखं निमीलितम् आसीत्, येन ते पुनःवक्तुं न शक्नुवन्ति स्म, यतःते सर्वे एकेन अधरेण एकेन जिह्वाया च परस्परं वदन्ति स्म।
29 सः अदन-उद्यानात् अदन-उद्यानस्य सर्वाणि मांसानि बहिः प्रेषितवान्, सर्वाणि मांसानि च यथा-प्रकार-प्रकार-अनुसारं तेषां कृते सृष्टानि स्थानानि प्रकीर्णानि अभवन्।
30 सःआदममेव स्वस्य लज्जायाःआच्छादनार्थं सर्वेषां पशूनां पशूनां च (उपकरणं) दत्तवान्।
31 अतः स्वर्गीयपट्टिकासु सर्वेषां व्यवस्थाविचारिणां स्पर्शं विहितं यत् ते स्वलज्जां आच्छादयन्तु, अन्यजातीयानां इव आत्मानं न विवृतुं शक्नुवन्ति।
32 चतुर्थमासस्य अमावस्यायां आदमः तस्य पत्नी च अदन-उद्यानात् निर्गत्य स्वसृष्टिदेशे एल्डादेशे निवसन्ति स्म।
33 आदमःस्वपत्न्याःनाम हव्वा इति आह्वयत्।
34 तयोःप्रथममहोत्सवपर्यन्तं पुत्रःनासीत्, ततःपरं सःतां ज्ञातवान्।
35 सःअदन-उद्याने यथा उपदिष्ट; तथैव भूमिं कर्षति स्म।

अध्याय 4

1 तृतीयसप्ताहे द्वितीयजयन्तीयां [64-70 AM] सा कैनं जनयति स्म, चतुर्थे [71-77 AM] हाबिलं जनयति स्म, पञ्चमे [78-84 AM] कन्याम् Âwân जनयति स्म।
2 तृतीयमहोत्सवस्य प्रथमे (वर्षे) [99-105 AM] कैनः हाबिलस्य वधं कृतवान् यतः(ईश्वरः) हाबिलस्य बलिदानं स्वीकृतवान्, कैनस्य बलिदानं च न स्वीकृतवान्।
3 सः तं क्षेत्रे हतवान्, तस्य रक्तं भूमौ स्वर्गं यावत् क्रन्दति स्म, यतः सःतं मारितवान्।
4 ततःपरमेश् वरःहाबिलस् य कारणात् कैनं हतवान् इति कारणतः भर्त्सितवान्, भ्रातुः रक्तस् य कारणात् सः तं पृथिव्यां पलायनशीलं कृतवान्, पृथिव्यां च तं शापितवान्।
5 अतः स्वर्गफलकेषु लिखितम् अस्ति, 'शापितः ,यः स्वपरिजनं विश्वासघातेन प्रहरति, ये च दृष्टवन्तःश्रुताःच सर्वे वदन्तु, एवं भवतु। यःच दृष्टवान् न च (तत्) निगदितवान्, सःपरवत् शापितःभवतु।'
6 अत एव वयं यदा अस्माकं परमेश् वरस् य समक्षं आगच् छाम; स् वर्गे पृथिव्यां च प्रकाशे अन्धकारे च सर्वत्र यत् किमपि पापं भवति तत् सर्वं ज्ञापयामः।
7 आदमःतस्य पत्नी च चतुःसप्ताहं यावत् हाबिलस्य शोकं कृतवन्त; पञ्चमसप्ताहस्य चतुर्थे वर्षे [130 AM] ते आनन्दिताः अभवन्, आदमः च स्वपत्न्याः पुनः ज्ञात्वा पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम सेठः अभवत् यतः सः अवदत् 'ईश्वरः अस्माकं कृते हाबिलस्य स्थाने पृथिव्यां द्वितीयं बीजं उत्थापितवान्; कैनःहि तं मारितवान्।'
8 षष्ठे सप्ताहे [134-40 AM] पुत्री अज़ूरा जनयति स्म।
9 कैनः स्वभगिनीं स्वपत्नीरूपेण गृहीत्वा चतुर्थस्य महोत्सवस्य समाप्तेः समये हनोकं जनयति स्म। [190-196 AM] पञ्चमस्य महोत्सवस्य प्रथमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे [197 AM] पृथिव्यां गृहाणि निर्मिता; कैनःच नगरं निर्मितवान्, तस्य नाम च स्वपुत्रस्य हनोकस्य नाम्ना कृतवान्।
10 आदमःस्वपत्नीम् हव्वां ज्ञात्वा नव पुत्रान् जनयति स्म।
11 पञ्चमसप्ताहे पञ्चमसप्ताहे [225-31 AM] सेठः स्वभगिनीं अज़ूरां स्वपत्नीरूपेण गृहीतवान्, चतुर्थे (षष्ठसप्ताहस्य वर्षे) [235 AM] सा तं एनोस् जनयति स्म।
12 सःपृथिव्यां भगवतःनाम आह्वयितुं प्रवृत्तः।
13 तृतीयसप्ताहे सप्तमे जयन्तीयां एनोस् स्वभगिनीं नोअम् स्वपत्नीरूपेण गृहीतवान्, पञ्चमसप्ताहस्य तृतीयवर्षे सा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम केनन् इति अकरोत्।
१४ अष्टम-जयन्ती-समाप्तेः [३२५, ३८६-३९९२ AM] केनन् स्वभगिनीं स्वपत्नीरूपेण गृहीतवान्, सा च नवमे जयन्तीयां, अस्य सप्ताहस्य तृतीयवर्षे प्रथमसप्ताहे, [३९५ AM] तस्मै पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम महलालेल् इति आह्वयत्।
15 दशमस्य युबली-मासस्य द्वितीयसप्ताहे [449-55 AM] महलालेलः पितुः भ्रातुः कन्यायाः बरकीएलस्य पुत्रीं दीनाहं भार्याम् अयच्छत्, सा च षष्ठे वर्षे तृतीयसप्ताहे तस्मै पुत्रं जनयति स्म, [461 AM] तस्य नाम यारेद इति आह्वयत्, यतःतस्य काले भगवतःदूताः पृथिव्यां अवतरन्ति स्म, ये मनुष्यसन्ततिं उपदिशन्ति, पृथिव्यां न्यायं ऋजुतां च कुर्वन्तु इति प्रहरणकर्ता इति नामाङ्किताःसन्ति।
16 एकादशे जयन्तीयां [512-18 AM] यारेदः एकां भार्यां गृहीतवान्, तस्याः नाम बरका आसीत्, तस्याः पितुः भ्रातुः कन्यायाः रासुजालस्य पुत्री, अस्य महोत्सवस्य चतुर्थसप्ताहे, [522 AM] सा च पञ्चमे सप्ताहे, जयन्तीयाः चतुर्थे वर्षे पुत्रं जनयति स्म, सः तस्य नाम आहूतवान् हनोकः।
17 पृथिव्यां जनमानानां मनुष्याणां मध्ये सःप्रथमःआसीत् यःलेखनं ज्ञानं प्रज्ञां च शिक्षितवान्, स्वर्गस्य चिह्नानि मासक्रमानुसारं पुस्तके लिखितवान्, येन मनुष्याः स्वविभक्तमासक्रमानुसारं वर्षाणां ऋतून् ज्ञातुं शक्नुवन्ति।

18 सः प्रथमः साक्ष्यं लिखितवान् तथा च सः पृथिव्याः वंशजानां मध्ये मनुष्यपुत्राणां समक्षं साक्ष्यं दत्तवान्, महोत्सवस्य सप्ताहान् च कथयति स्म, वर्षाणां दिवसान् च तान् ज्ञापयति स्म, मासान् क्रमेण स्थापयति स्म, वर्षाणां विश्रामदिनानि च कथयति स्म, यथा वयं तस्मै ज्ञातवन्तः।
19 सः निद्रायाः दर्शने किं आसीत् किं च भविष्यति, यथा मनुष्याणां वंशजानां यावत् न्यायदिनपर्यन्तं भविष्यति। सः सर्वं दृष्ट्वा अवगत्य स्वसाक्ष्यं लिखित्वा सर्वेषां मनुष्यसन्ततिनां तेषां वंशजानां च कृते साक्ष्यं पृथिव्यां स्थापयति स्म।
20 ततः सप्तमे सप्ताहे द्वादशमासे [582-88] सप्तमे भार्यां गृहीतवान्, तस्याः नाम एडना इति पितुः भ्रातुः कन्यायाः दानेलस्य पुत्री, अस्मिन् सप्ताहे षष्ठे वर्षे [587 AM] सा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम मथुसेलः इति आह्वयति स्म।
21 ततः परं परमेश् वरस् य दूतैः सह एतानि षट् वर्षाणि वर्षाणि यावत् पृथिव्यां स् वर्गेषु च यत् किमपि वर्तते, तत् सर्वं सूर्यस्य शासनं दर्शयन् सः सर्वं लिखितवान्।
22 सः प्रहरणकर्तृभ्यः साक्ष्यं दत्तवान् ये मनुष्यकन्याभिः सह पापं कृतवन्तः। यतः एते मनुष्यकन्याभिः सह दूषिताः भवितुम् आरब्धाः आसन्, हनोकः च सर्वेषां विरुद्धं साक्ष्यं दत्तवान्।
23 सः मनुष्यसन्ततिभ्यः नीत; वयं च तं अदन-उद्यानं प्रति भव्यतया, गौरवेन च नीतवन्त; पश्यत च सः जगतः निन्दां न्यायं च, मनुष्यसन्ततिनां सर्वान् दुष्टान् च लिखति।
24 तदर्थं परमेश्वरः सर्व्व अदनदेशेषु जलप्रलयजलं आनयत्। यतः तत्र सः चिह्नरूपेण स्थापितः आसीत्, सः सर्वेषां मनुष्यसन्ततिनां विरुद्धं साक्ष्यं दास्यति, यत् सः दण्डदिनपर्यन्तं पुस्तिकानां सर्वाणि कर्माणि कथयतु।
25 सः पवित्रस्थानस्य धूपं, (अपि) पर्वते भगवतः समक्षं स्वीकार्यं मधुरं मसालान् दग्धवान्।
26 यतः पृथिव्यां भगवतः चत्वारि स्थानानि सन्ति, अदन-उद्यानं, पूर्व-पर्वतं च, अयं पर्वतः यस्मिन् त्वं अद्य असि, सिनाई-पर्वत; सियोन-पर्वतः च पृथिव्याः पवित्रीकरणाय नूतनसृष्टौ पवित्रः भविष्यति तेन पृथिवी सर्वेभ्यः (तस्य) अपराधेभ्यः अशुद्धेभ्यः च संसारस्य पुस्तिकानां मध्ये पवित्रा भविष्यति।
27 चतुर्दशे महोत्सवे [652 AM] मथुसेलः तृतीयसप्ताहे अस्य सप्ताहस्य प्रथमवर्षे [701-7 AM] पितुः भ्रातुः कन्यायाः अज्रियलस्य पुत्री एड्ना इति भार्यां गृहीतवान्, ततः सः पुत्रं जनयित्वा तस्य नाम लामेक् इति कृतवान्।
28 तृतीयसप्ताहे पञ्चदशे जयन्तीयां लामेकः स्वपितुः भ्रातुः कन्यायाः बरकीलस्य पुत्री बेतेनोस् इति नामकं भार्याम् अकरोत्, अस्मिन् सप्ताहे सा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, सः तस्य नाम नूह इति आह्वयत्, 'अयं मम क्लेशस्य, मम सर्वस्य कार्यस्य, भगवता शापितायाः भूमिस्य च कृते मां सान्त्वयिष्यति।
29 नवदशमहोत्सवस्य समाप्तेः षष्ठे वर्षे सप्तमे सप्ताहे आदमः मृत; तस्य सर्वे पुत्राः तं सृष्टिदेशे दफनवन्त; सः प्रथमः पृथिव्यां दफनः अभवत्।
30 तस्य सप्ततिवर्षसहस्रवर्षस्य अभावः आसीत्। यतः वर्षसहस्राणि स्वर्गसाक्ष्ये एकदिनमिव सन्ति अतः ज्ञानवृक्षस्य विषये लिखितम् आसीत् यत् यस्मिन् दिने भवन्तः तस्य खादन्ति तस्मिन् दिने भवन्तः म्रियन्ते। अतः सः अस्य दिवसस्य वर्षाणि न सम्पन्नवान्; तस्मिन् समये हि सः मृतः।
31 अस्य महोत्सवस्य समाप्तेः समये तस्मिन् एव वर्षे कैनः तस्य पश्चात् हतः। यतः तस्य गृहं तस्य उपरि पतितं सः स्वगृहस्य मध्ये मृत; तस्य शिलाभिः सः हत; यतः सः शिलाया हाबिलं मारितवान्, शिलाया च सः धार्मिककन्याये हतः।
32 अत एव स्वर्गफलकेषु एतत् निरूपितम् आसीत् यत् येन यन्त्रेण मनुष्यः स्वपरिजनं हन्ति तेनैव सः वधः भविष्यति। यथा क्षतम् अकरोत्, तथैव ते तं व्यवहारं करिष्यन्ति।'
33 पञ्चविंशतितमे [1205 AM] महोत्सवे नूहः पञ्चमे सप्ताहे प्रथमवर्षे पितुः भ्रातुः कन्यायाः रके'एलस्य पुत्री एम्जारा इति नाम आसीत्, तस्य तृतीयवर्षे पञ्चमे वर्षे शेमं जनयति स्म AM] सा तं हामं जनयति स्म, प्रथमवर्षे षष्ठे सप्ताहे [1212 AM] सा तं याफेथं जनयति स्म।

अध्याय 5

1 यदा मनुष्याणां सन्तानाः पृथिव्यां प्रवृद्धाः अभवन्, तेषां कन्याः जाताः च, तदा परमेश् वरस् य दूताः तान् अस्मिन् जयन् तिस् यवर्षे दृष् टवन् त; यत् ते दृश् यसुन्दराः आसन् तेषां सर्वेषां भार्याम् आदाय तेभ्यः पुत्रान् जनयन्ति स्म, ते च दिग्गजाः आसन्।
2 पृथिव्यां च अधर्मः वर्धमानः सर्वे मांसाः तस्य मार्गं दूषयन्ति स्म, मनुष्याः पशवः पशवः पक्षिणः च पृथिव्यां गच्छन् सर्वं च -सर्वे स्वमार्गान् स्वक्रमान् च दूषयन्ति स्म, परस्परं च भक्षयितुं प्रवृत्ता; पृथिव्यां च अधर्मः वर्धते स्म, सर्वेषां मनुष्याणां विचाराणां प्रत्येकं कल्पना च निरन्तरं दुष्टा भवति स्म।
3 ततः परमेश् वरः पृथिवीं पश्यन् दृष् टवान् यत् सा भ्रष्टा आसीत्, सर्वे मांसाः तस्याः आज्ञां दूषितवन्त; पृथिव्यां सर्वे जनाः तस्य दृष्टौ सर्वविधं दुष्कृतं कृतवन्तः।
4 सः अवदत् यत् सः पृथिव्याः मुखस्य उपरि मनुष्यान् सर्वान् मांसान् च नाशयिष्यति।
5 किन्तु नूहः प्रभोः दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नोत्।
6 ये स्वर्गदूताः पृथिव्यां प्रेषितवन्तः तेषां विरुद्धं सः अत्यन्तं क्रुद्धः अभवत्, तेषां सर्वाधिपत्यात् तान् निर्मूलयितुं आज्ञां दत्तवान्, पृथिव्याः गहने तान् बद्धुं च अस्मान् आज्ञापितवान्, पश्यन्तु च तेषां मध्ये बद्धा; पृथक् (रक्षिता) च सन्ति।
7 तेषां पुत्राणां विरुद्धं तस्य मुखात् आज्ञा निर्गतवती यत् ते खड्गेन प्रहृताः भवेयु; स्वर्गाधः अपसारिताः भवेयुः।
8 सः अवदत्, 'मम आत्मा सर्वदा मनुष्येषु न तिष्ठति; ते अपि मांसाः सन्ति, तेषां दिवसाः शतं विंशतिवर्षाणि भविष्यन्ति' इति।
9 सः तेषां मध्ये स्वखड्गं प्रेषितवान् यत् प्रत्येकं स्वपरिजनस्य वधं करोतु, ते च परस्परं हन्तुं आरब्धवन्तः यावत् ते सर्वे खड्गेन पतित्वा पृथिव्याः नष्टाः न अभवन्।
10 तेषां पितरः (तेषां विनाशस्य) साक्षिणः आसन्, तदनन्तरं ते पृथिव्याः गहने अनन्तकालं यावत् बद्धाः आसन्, यावत् महतः दण्डस्य दिवसः यावत्, यदा भगवतः समक्षं स्वमार्गं स्वकर्म च दूषितं कृतवन्तः सर्वेषां न्यायः क्रियते।
11 सः सर्वान् स्वस्थानात् नाशितवान्, तेषु एकः अपि न अवशिष्टः यस्य सः तेषां सर्वेषां दुष्टतायाः अनुसारं न्यायं न कृतवान्।
12 सः स्वसर्वकर्मणां कृते नूतनं धार्मिकं च स्वभावं कृतवान्, येन ते सर्वस्वभावेन सदा न पापं कुर्वन्ति, किन्तु सर्वे स्वप्रकारेण सर्वदा धर्मिणः भवेयुः।
13 सर्वेषां न्यायः स्वर्गफलकेषु धर्मेण निर्धारितः लिखितः च -अपि (न्याय) ये सर्वे तेषां गमनाय निर्धारितमार्गात् विमुखाः भवन्ति यदि ते तत्र न चरन्ति तर्हि प्रत्येकस्य प्राणिनः सर्वविधस्य च न्यायः लिखितः अस्ति।

14 स्वर्गे पृथिव्यां वा प्रकाशे अन्धकारे वा सीते वा गभीरे अन्धकारस्थाने वा किमपि नास्ति। तेषां च सर्वे न्यायाः विहिताः लिखिताःउत्कीर्णाःच भवन्ति।
15 सर्वेषां विषये सः न्यायं करिष्यति,महानानां महत्त्वानुसारं, अल्पानां च अल्पत्वस्य अनुसारं, प्रत्येकं च स्वमार्गानुसारम्।
16 न च सःयः व्यक्तिं (कस्यचित्) अवलोकयिष्यति, न च सः दानं प्राप्स्यति, यदि सः वदति यत् सः प्रत्येकं न्यायं करिष्यामि, यदि कश्चित् पृथिव्यां यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं दत्तवान् तर्हि सः दानं वा व्यक्तिं वा (कस्यचित्) न मन्यते, न च स्वहस्तेन किमपि स्वीकुर्यात्, यतःसःधार्मिकःन्यायाधीशःअस्ति।
17 इस्राएल-सन्ततिषु च लिखितम्, निर्धारितं च यत्, यदि ते धर्मेण तस्य समीपं गच्छन्ति तर्हि सः तेषां सर्वान् अपराधान् क्षमिष्यति, तेषां सर्वान् पापान् क्षमिष्यति च।
18 ये सर्वान् अपराधान् प्रतिवर्षं एकवारं निवर्तन्ते, तेषां कृते सः दयां करिष्यति इति लिखितम्, निर्धारितं च।
19 ये सर्वे जलप्रलयात् पूर्वं स्वमार्गान् स्वविचारान् च दूषयन्ति स्म, तेषां कृते नूहमात्रं विना अन्यस्य कस्यचित् व्यक्तिःस्वीकृतःनासीत्। यतः तस्य व्यक्तिः तस्य पुत्राणां कृते स्वीकृत; येषां (ईश्वर) तस्य कारणेन जलप्रलयस्य जलात् उद्धारितवान्; यतः तस्य विषये यथा आज्ञापितं तथा सर्वेषु मार्गेषु तस्य हृदयं धार्मिकम् आसीत्, तस्य कृते नियतं किमपि न त्यक्तवान्।
20 ततः परमेश् वरः अवदत् यत् पृथिव्यां यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं नाशयिष् यति, मनुष्यान् पशून्, पशवान्, वायुपक्षिण; पृथिव्यां चरन् च। सःनूहःआज्ञापितवान् यत् सःजलप्रलयस्य जलात् आत्मानं उद्धारयितुं तस्य जहाजं निर्मातुम्।
21 नूहः सप्तविंशतिवर्षे पञ्चमे वर्षे पञ्चमे सप्ताहे (प्रथममासस्य अमावस्यायां) यथा आज्ञापितवान् तथा सर्वथा पोतं निर्मितवान्। [१३०७ पूर्वाह्न] २.
22 तस्य षष्ठे (1308 AM) द्वितीयमासे द्वितीयमासस्य अमावस्यायां षोडशदिनाङ्कपर्यन्तं प्रविशत्। सःच वयं यत् किमपि तस्य समीपम् आनयामः तत् सर्वं जहाजं प्रविश्य सप्तदश्यां सायंकाले भगवता तत् बहिस्तःपिधाय।
23 भगवता स्वर्गस्य सप्त जलप्रलयद्वाराणि, महागभीरस्य फव्वाराणां मुखानि च सप्तमुखानि उद्घाटितानि।
24 जलप्रलयद्वाराः चत्वारिंशद्दिनानि चत्वारिंशत् रात्रयः च स्वर्गात् जलं प्रवहन्ति स्म, गभीरस्य फव्वारा अपि जलं प्रेषयन्ति स्म, यावत् सर्वं जगत् जलपूर्णं न जातम्।
25 पृथिव्यां जलं वर्धमानम्, सर्वोच्चपर्वतानां उपरि पञ्चदशहस्तं जलं उत्थितं, जहाजं च पृथिव्याःउपरि उत्थापितं, जलमुखं च गतः।
26 जलं च पृथिव्यां पञ्चमासान् -शतपञ्चाशत् दिवसान् यावत् प्रबलम्।
27 सन्दूकः गत्वा अररातपर्वतेषु अन्यस्मिन् लुबरस्य शिखरे स्थितवान्।
28 अमावास्यायां चतुर्थे मासे महागभीरस्य फव्वाराः पिहिताः स्वर्गस्य जलप्लावनद्वाराणि च निरुद्धाः अभवन्। सप्तमे मासस्य अमावस्यायां च पृथिव्याः अगाधानां सर्वाणि मुखानि उद्घाटितानि, जलं च अधःगहने अवतरितुं आरब्धम्।
29 दशममासस्य अमावस्यायां पर्वतशिखराः दृष्टा; प्रथममासस्य अमावस्यायां च पृथिवी दृश्यते।
30 तस्य सप्तमे वर्षे पञ्चमे सप्ताहे पृथिव्याःउपरितः जलं अन्तर्धानं जातम्, द्वितीयमासे सप्तदशदिने पृथिवी शुष्कम् अभवत्।
31 ततः सप्तविंशतिदिने सन्दूकं उद्घाट्य तस्मात् पशव; पशव; पक्षिण; सर्वाणि चञ्चलानि च प्रेषितवान्।

अध्याय 6

1 तृतीयमासस्य अमावस्यायां सः जहाजात् निर्गत्य तस्मिन् पर्वते वेदीं निर्मितवान्।
2 सःपृथिव्याःप्रायश्चित्तं कृतवान्, बूकं गृहीत्वा तस्य रक्तेन पृथिव्याः सर्वेषां अपराधानां प्रायश्चित्तं कृतवान्। यतः तस्मिन् यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं नष्टम् अभवत्, केवलं नूहेन सह जहाजे ये आसन्।
3 तस्य मेदः वेदीयां निक्षिप्य वृषं बकं मेषं च बकवासं च लवणं कच्छपं कपोतपिण्डं च आदाय वेदीयां होमबलिं स्थापयित्वा तस्मिन् तैलेन मिश्रितं बलिदानं पातयित्वा सर्वं उपरि मद्यं प्रकीर्ण्य गन्धं च प्रकीर्ण्य सुस्वादं जनयति स्म उत्तिष्ठ, भगवतःपुरतःग्राह्यम्।
4 ततः परमेश् वरः सुगन्धं गन्धं कृत्वा तेन सह सन्धिं कृतवान् यत् पृथिवीं नाशयितुं पुनः जलप्लावनम् न भविष्यति। यत् पृथिव्याः बीजकालस्य फलानां च सर्वे दिवसाः कदापि न निवर्तन्ते; शीतोष्णं ग्रीष्मं शिशिरं च अहोरात्रं च क्रमं न परिवर्तयेत्, न च नित्यं निवर्तयेत्।
5 'यूयं च पृथिव्यां वर्धयन्तु, प्रवर्धयन्तु, तस्याः उपरि बहवः भूत्वा तस्याःउपरि आशीर्वादःभवन्तु।' भयं त्वद्भयं च सर्वं पृथिव्यां समुद्रे च प्रेरयिष्यामि ।
6 पश्यत मया युष्मान् सर्वान् पशून्, सर्वान् पक्षान्, पृथिव्यां यत् किमपि चलति, जले मत्स्यान्, सर्वाणि च भोजनार्थं दत्तानि। यथा हरितौषधी; मया भवद्भ्यःसर्वाणि खाद्यानि दत्तानि।
7 किन्तु मांसं तस्य प्राणेन रक्तेन च न खादिष्यथ; यतः सर्वेषां प्राणानां प्राणाः रक्ते एव सन्ति, येन युष्माकं प्राणानां रक्तं मा प्रार्थयिष्यते। प्रत्येकस्य मनुष्यस्य हस्ते, प्रत्येकस्य (पशुस्य) हस्ते मनुष्यस्य रक्तं प्रार्थयिष्यामि।
8 यः मनुष्यस्य रक्तं मनुष्येण पातयति, तस्य रक्तं पातयिष्यते, यतः सःपरमेश् वरस् य प्रतिरूपेण मनुष्यःनिर्मितवान्।
9 यूयं च वर्धयन्तु पृथिव्यां च प्रवर्धयन्तु।'
10 नूहःतस्य पुत्रैःसह शपथं कृतवन्तौ यत् ते कस्मिंश्चित् मांसे यत् किमपि रक्तं न खादिष्याम; तस्मिन् मासे पृथिव्याः सर्वासु पीढीषु सदा परमेश् वरस् य समक्षं सन्धिं कृतवान्।
11 अतः सः त्वां अवदत् यत् त्वं अस्मिन् मासे इस्राएल-सन्ततिभिः सह शपथेन पर्वतस्य उपरि सन्धिं करोषि, तेषां उपरि रक्तं सिञ्चतु, यस्मात् सन्धिवचनानां सर्वेषां कारणात् भगवता तेषां सह नित्यं कृतं।
12 युष्माकं विषये इदं साक्ष्यं लिखितं यत् यूयं नित्यं तत् पालनीया; येन पृथिव्याः सर्वेषु दिनेषु भवन्तः कस्मिन् अपि दिने पशूनां वा पक्षिणां वा पशूनां वा रक्तं न खादन्ति, यः मनुष्यः पृथिव्याः सर्वेषु दिनेषु पशूनां वा पशूनां वा पक्षिणां वा रक्तं खादति, सःतस्य वंशजः च भूमितःमूलं निष्क्रान्तःभविष्यति।
13 त्वं इस्राएल-सन्ततिभ्यःआज्ञां कुरु यत् ते रक्तं न खादन्तु, येन तेषां नामानि तेषां वंशजं च अस्माकं परमेश् वरस् य समक्षं नित्यं भविष् यति।
14 अस्य नियमस्य च दिनानां सीमा नास्ति, यतः सः अनन्तकालं यावत् अस्ति। ते तत् वंशजं यावत् पालनं करिष्यन्ति, येन ते वेदीयाः पुरतःरक्तेन भवतःकृते याचनां कुर्वन्ति। प्रतिदिनं प्रातःसायंकाले च भवतः कृते क्षमायाचनां नित्यं भगवतः समक्षं याचयिष्यन्ति यत् ते तत् पालयितुम्, न तु निष्कासिताःभवेयुः।

15 सः नूहस्य पुत्राणां च कृते चिह्नं दत्तवान् यत् पुनः पृथिव्यां जलप्लावनम् न भवेत्।
16 सः स्वधनुषं मेघे स्थापयित्वा नित्यसन्धिनां चिह्नरूपेण यत् पृथिव्यां सर्वदिनानि यावत् पृथिव्याः नाशार्थं पुनः जलप्लावनं न भवेत्।
17 अतएव प्रतिवर्षं सन्धिस्य नवीकरणाय अस्मिन् मासे सप्ताहोत्सवं वर्षे एकवारं आचरन्तु इति स्वर्गपट्टिकासु निहितं लिखितं च।
18 अयं सर्वः उत्सवः सृष्टिदिनात् आरभ्य नूहस्य दिवसपर्यन्तं स्वर्गे आचरति स्म -षड्विंशतिः जयन्ती पञ्चसप्ताहाः च [1309-1659 AM], नूहःतस्य पुत्रैःसह सप्त जयन्तीं वर्षाणां एकसप्ताहं च यावत्, नूहस्य मृत्युदिनपर्यन्तं, नूहस्य मृत्योः दिवसात् आरभ्य तस्य पुत्राः अब्राहमस्य दिवसान् यावत् (तत्) मृता; ते च रक्तं खादन्ति।
19 किन्तु अब्राहमः तत् पालनम् अकरोत्, इसहाकः याकूबः तस्य सन्तानाः च तव दिवसपर्यन्तं तत् आचरन्ति स्म, तव काले इस्राएलस्य सन्तानाः तत् विस्मृतवन्तः यावत् यूयं अस्मिन् पर्वते पुनः उत्सवं न आचरितवन्तः।
20 त्वं इस्राएल-सन्ततिभ्यः आज्ञां कुरु, तेभ्यः आज्ञां कर्तुं सर्व-जन्मनि एतत् उत्सवम् आचरितुं, अस्मिन् मासे वर्षे एकस्मिन् दिने ते उत्सवं आचरिष्यन्ति।
21 यतः सप्ताहोत्सवः प्रथमफलानां च उत्सवः द्विविधः द्विविधः च अस्ति, तस्य विषये यत् लिखितं उत्कीर्णं च तदनुसारं तत् उत्सवं कुरुत।
22 यतः मया भवतः कृते लिखितस्य प्रथमनियमस्य पुस्तके लिखितम् यत् त्वं तस्य ऋतौ वर्षे एकदिनम् आचरय, तस्य बलिदानं च त्वां व्याख्यातवान् यत् इस्राएलस्य सन्तानाः स्मर्यन्ते, अस्मिन् मासे स्वजन्मनि यावत्, प्रतिवर्षे एकदिनं च आचरन्ति।
23 प्रथममासस्य अमावस्यायां चतुर्थमासस्य अमावस्यायां च सप्तममासस्य अमावस्यायां च दशममासस्य अमावस्यायां च स्मरणदिनानि, वर्षचतुर्विभागेषु ऋतुदिनानि च भवन्ति। एते सदा साक्ष्यरूपेण लिखिताःनियुक्ताःच भवन्ति।
24 नूहः तान् सदा पुस्तिकानां कृते उत्सवरूपेण स्वस्य कृते निरूपितवान्, येन ते तस्य स्मरणिकाःअभवन्।
25 प्रथममासस्य अमावस्यायां सः स्वस्य कृते जहाजं निर्मातुम् आहूत; तस्मिन् दिने पृथिवी शुष्कतां प्राप्तवती, सःजहाजं उद्घाट्य पृथिवीं दृष्टवान्।
26 चतुर्थमासस्य अमावस्यायां अधः अगाधगहनानां मुखानि निमीलितानि आसन्। सप्तमे मासस्य अमावस्यायां पृथिव्याः अगाधानां सर्वाणि मुखानि उद्घाटितानि, तेषु जलं च अवतरितुं आरब्धम्।
27 दशममासस्य अमावस्यायां पर्वतशिखराणि दृष्टानि, नूहः प्रसन्नः अभवत्।
28 अत एव तानि सदा स्मरणार्थं भोजरूपेण स्वस्य कृते निरूपितवान्, एवं च नियुक्ताःभवन्ति।
29 ते तानि स्वर्गपट्टिकासु स्थापयन्ति स्म, प्रत्येकस्य त्रयोदशसप्ताहाः आसन्। एकस्मात् अन्यस्मात् (अतिक्रान्ताः) तेषां स्मारकं प्रथमतःद्वितीयं द्वितीयात् तृतीयं च तृतीयात् चतुर्थं यावत्।
30 आज्ञायाःसर्वे दिवसाःपञ्चाशत् सप्ताहाःदिवसाःभविष्यन्ति, एतेन सम्पूर्णं वर्षं पूर्णं करिष्यन्ति। एवं उत्कीर्णं स्वर्गफलकेषु विहितं च।
31 न च एकवर्षे वर्षे वर्षे वा उपेक्षा (एषा आज्ञा) न भवति।
32 त्वं च इस्राएल-सन्ततिभ्यःआज्ञापयतु यत् ते एतत् गणनानुसारं वर्षाणि पालयन्तु- त्रिशतचतुश्षष्टिदिनानि, (एते) सम्पूर्णं वर्षं भवन्ति, ते च तस्य समयं तस्य दिवसेभ्यः तस्य उत्सवेभ्यः च न बाधिष्यन्ति यतःतेषां साक्ष्यानुसारं तेषु सर्वं पतति, ते कञ्चित् दिवसं न त्यक्ष्यन्ति, कञ्चन भोज्यम् अपि न बाधिष्यन्ति।
33 किन्तु यदि ते तस्य आज्ञानुसारं उपेक्षां कुर्वन्ति, न च पालनं कुर्वन्ति, तर्हि ते स्वस्य सर्वान् ऋतून् विक्षिप्ताःभविष्यन्ति, वर्षाणि च अस्मात् (क्रमात्) विसर्जितानि भविष्यन्ति, [ऋतून् वर्षाणि च विक्षिप्ताःभविष्यन्ति] तेषां नियमानाम् उपेक्षां करिष्यन्ति।
34 इस्राएलस्य सर्वे जनाः वर्षाणां मार्गं विस्मरिष्यन्ति न च प्राप्नुयुः अमावस्यामासान् ऋतून् विश्रामदिनान् च विस्मरिष्यन्ति, ते च वर्षाणां सर्वेषां क्रमेण भ्रष्टाःभविष्यन्ति।
35 अहं जानामि इतः परं भवद्भ्यः तत् प्रवक्ष्यामि, न तु मम स्वकीयम्। यतः मम पुरतः लिखितं पुस्तकं (असत्यं) स्वर्गपट्टिकासु च दिवसविभागःनिर्धारितःअस्ति, मा भूत् ते सन्धिपर्वाणि विस्मरन्ति, स्वदोषेण अज्ञानानन्तरेण च अन्यजातीयानां उत्सवानुसारं चरन्ति।
३६ ये हि चन्द्रस्य अवलोकनं निश्चयेन करिष्यन्ति -कथं (सः) ऋतून् बाधते, वर्षे वर्षे दशदिनानि अतिशीघ्रं प्रविशति।
37 अत एव तेषां वर्षाणि आगमिष्यन्ति यदा ते (क्रमं) विघ्नकरं (दिनम्) साक्ष्यदिनं, अशुद्धदिनं च उत्सवदिनं करिष्यन्ति, ते सर्वान् दिनान्, पवित्रं अशुद्धं, अशुद्धं दिवसं पवित्रं च भ्रमयिष्यन्ति। यतःते मासान् विश्रामदिनान् उत्सवान् जयन्तीन् च भ्रष्टाःभविष्यन्ति।
38 अत एव अहं त्वां आज्ञापयामि, साक्ष्यं च ददामि यत् त्वं तान् साक्ष्यं दातुं शक्नोषि। यतः तव मृत्योः अनन्तरं तव बालकाः (तान्) बाधिष्यन्ति, येन ते वर्षं केवलं त्रिशतचतुषष्टिदिनानि न करिष्यन्ति, अतःते अमावस्या-ऋतु-विश्राम-पर्वयोःविषये भ्रष्टाःभविष्यन्ति, ते च सर्वविध-मांस-सहितं सर्वविधं रक्तं खादिष्यन्ति।

अध्याय 7

1 तस्य प्रथमवर्षे [1317 AM] सप्तमे सप्ताहे अस्मिन् महोत्सवे नूहः यस्मिन् पर्वते जहाजः आश्रितः आसीत्, तस्मिन् पर्वते लताः रोपितवान्, यस्य नाम लुबर; अररातपर्वतेषु अन्यतम; ते च चतुर्थे वर्षे [1320 AM] फलं दत्तवन्त; सः तेषां फलं रक्षितवान्, सप्तमे मासे च अस्मिन् वर्षे सङ्गृहीतवान्।
2 ततःसःमद्यं कृत्वा पात्रे स्थापयित्वा पञ्चमवर्षपर्यन्तं प्रथममासस्य अमावस्यायां प्रथमदिनपर्यन्तं स्थापयति स्म।
3 सः अस्य उत्सवस्य दिवसं हर्षेण आचरितवान्, ततः सः भगवतः कृते होमबलिम् अकरोत्, एकं वृषभं, एकं मेषं, सप्तमेषं च, प्रत्येकं वर्षवृद्धं, बकबकं च, येन सः स्वस्य पुत्राणां च प्रायश्चित्तं कर्तुं शक्नोति।
4 ततः सः प्रथमं बूकं सज्जीकृत्य तस्य किञ्चित् रक्तं स्वनिर्मितवेदिमांसस्य उपरि स्थापयित्वा यत्र सः होमबलिदानं कृतवान् तत्र वेदीयां सर्वं मेदः निधाय गोषं मेषं मेषं च स्थापयित्वा तेषां सर्वं मांसं वेदीयां निधाय।
5 तेषां सर्वाणि नैवेद्यं तस्मिन् तैलेन मिश्रितं स्थापयित्वा पश्चात् वेदीयां पूर्वं निर्मितस्य अग्नौ मद्यं सिञ्चित्वा वेदीयां धूपं स्थापयित्वा स्वेश्वरस्य परमेश्वरस्य समक्षं स्वीकार्यं मधुरं गन्धं आरोहितवान्।
6 सःहर्षेण स्वसन्ततिभिःसह हर्षं कृत्वा एतत् मद्यं पिबति स्म।
7 सायंकाले सःस्वतम्बूं प्रविश्य मत्तःसन् शयनं कृत्वा निद्रां गतः।
8 हामः स्वपितरं नूहं नग्नं दृष्ट्वा बहिः गत्वा स्वभ्रातृद्वयं बहिः कथितवान्।

9 शेमः स्ववस्त्रं गृहीत्वा उत्थित; सः याफेथः च वस्त्रं स्कन्धेषु स्थापयित्वा पश्चात् गत्वा पितुः लज्जां आच्छादयन्, तेषां मुखं पृष्ठतः आसीत्।
10 तदा नूहः निद्रायाः जागृत्य स्वस्य कनिष्ठपुत्रेण यत् किमपि कृतं तत् सर्वं ज्ञात्वा स्वपुत्रं शापं दत्त्वा अवदत्, 'कनानः शापितः भवतु; भ्रातृणां दासः दासः भविष्यति।'
11 सः शेमस्य आशीर्वादं दत्त्वा अवदत्, 'शेमस्य परमेश् वरः प्रभोः धन्य; कनानः च तस्य सेवकः भविष्यति।
12 परमेश् वरः याफेतस् य विस्तारं करिष्यति, परमेश् वरः शेमनिवासस्थाने निवसति, कनानः च तस्य दासः भविष्यति।'
13 हामः ज्ञातवान् यत् तस्य पिता स्वस्य कनिष्ठपुत्रं शापितवान्, सः स्वपुत्रं शापितवान् इति अप्रसन्नः अभवत्। सः स्वपितु; तस्य पुत्रैः सह कुश; मिज्राईम; पुत; कनानः च विरक्तः।
14 सः स्वस्य कृते एकं नगरं निर्मितवान्, तस्य नाम च स्वपत्न्याः नेएलातमाउक् इति नाम्ना कृतवान्।
15 याफेथः तत् दृष्ट्वा भ्रातुः प्रति ईर्ष्याम् अकरोत्, सः अपि स्वस्य कृते नगरं निर्मितवान्, तस्य नाम च स्वपत्न्याः नाम्ना 'अदातनीजः इति आह्वयत्।
16 शेमः स्वपित्रा नूहेन सह निवसति स्म, सः पर्वतस्य उपरि स्वपितुः समीपे एकं नगरं निर्मितवान्, सः अपि स्वपत्न्याः सेदेकेतेलेबाबस्य नाम्ना तस्य नामकरणं कृतवान्।
17 एतानि त्रीणि नगराणि लुबारपर्वतस्य समीपे सन्ति। सेदेकेतेलेबाबः तस्य पूर्वदिशि पर्वतस्य सम्मुख; दक्षिणे च ना'एलतमा'उक्; 'अदातन'एसेस् पश्चिमं प्रति ।
18 शेमस्य पुत्राः एलामः अशूरः अर्पचशदः -अयं (पुत्र) जलप्रलयात् वर्षद्वयानन्तरं जातः लुदः अरामः च।
19 याफेतस्य पुत्राः गोमेर; मागोग; मदाय; यावन; तुबल; मेशेक; तिरास् च, एते नूहस्य पुत्राः सन्ति।
20 अष्टाविंशतितमे महोत्सवे [1324-1372 AM] नूहः स्वपुत्रपुत्रेभ्यः नियमान् आज्ञां च सर्वान् न्यायान् च आज्ञापयितुं प्रवृत्त; सः स्वपुत्रान् धर्मं पालयितुम्, स्वशरीरस्य लज्जां च आच्छादयितुं, स्वसृष्टिकर्तारं आशीर्वादं दातुं, पितुः मातरं च सम्मानं कर्तुं, स्वपरिजनं प्रेम्णा च उपदिशति स्म, तथा च तेषां प्राणान् व्यभिचारात् अशुद्धात् सर्वाधर्मात् च रक्षन्तु।
21 एतेषां त्रयाणां कारणात् पृथिव्यां जलप्रलयः आगत; यथा व्यभिचारेण प्रहरणाः स्वनियमविरोधेन मनुष्यकन्यानां पश्चात् वेश्यावृत्तिं कृत्वा तेषां सर्वेषां भार्याम् आदाय अशुद्धतायाः आरम्भं कृतवन्तः।
22 ते नाफीदीमान् पुत्रान् जनयन्ति स्म, ते सर्वे भिन्नाः आसन्, परस्परं भक्षयन्ति स्म, दिग्गजाः नाफिलं मारितवन्त; नाफिलाः च एल्जो, एल्जो मनुष्यजातिं, परस्परं च मारितवन्तः।
23 प्रत्येकं अधर्मं कर्तुं बहु रक्तं पातुं च स्वं विक्रीतवान्, पृथिवी च अधर्मेण परिपूर्णा अभवत्।
24 तदनन्तरं ते पशूनां पक्षिणां च पृथिव्यां चञ्चलानां सर्वेषां च विरुद्धं पापं कृतवन्त; पृथिव्यां बहु रक्तं प्रक्षिप्तं, मनुष्याणां प्रत्येकं कल्पना, कामना च नित्यं व्यर्थं दुष्टं च कल्पयन्ति स्म।
25 ततः परमेश् वरः पृथिव् तः सर्वं नाशितवान् । तेषां कर्मणां दुष्टतायाः कारणात्, पृथिव्याः मध्ये तेषां रक्तस्य च कारणात् सः सर्वं नाशितवान्।
26 'अहम् यूयं च मम पुत्राः च यत् किमपि अस्माभिः सह जहाजे प्रविष्टं तत् सर्वं मम पुरतः पश्यामि यत् यूयं धर्मेण न गच्छथ, यतः यूयं विनाशमार्गे गन्तुं आरब्धा; परस्परं च विच्छिन्ना; परस्परं च ईर्ष्याया; (तथा भवति) यत् यूयं मम पुत्रा; प्रत्येकं स्वभ्रातृभिः सह सामञ्जस्यं न कुर्वन्ति।
27 अहं पश्यामि, पश्यामि च राक्षसाः भवतः विरुद्धं भवतः बालकानां विरुद्धं च (स्वस्य) प्रलोभनं आरब्धवन्तः अधुना भवतः कृते भयम् अनुभवामि यत् मम मृत्योः अनन्तरं यूयं पृथिव्यां मनुष्याणां रक्तं प्रक्षिपथ, यूयं अपि पृथिव्याः मुखात् नष्टाः भविष्यथ।
28 यतो मनुष्यस्य रक्तं पातयति, यः कश्चित् मांसस्य रक्तं खादति, सः सर्वः पृथिव्याः नाशः भविष्यति।
29 न कश्चित् रक्तभक्षकः मनुष्याणां रक्तं पृथिव्यां पातयति, न च स्वर्गाधः निवसन्तः बीजाः वंशजाः वा अवशिष्यन्ते। ते हि पातालं गमिष्यन्ति, निन्दास्थानं च अवतरन्ति, गभीरस्य अन्धकारे च सर्वे हिंसकमृत्युना अपास्यन्ति।
30 येषु दिनेषु यूयं पशवः पशवः वा पृथिव्यां यत्किमपि उड्डीयन्ते तत् सर्वं हत्वा पृथिव्यां यत् प्रक्षिप्तं तत् आच्छादयित्वा स्वप्राणानां कृते सत्कार्यं कुरुत।
31 यूयं रक्तेन सह खादितस्य सदृशाः न भवेयु; किन्तु युष्माकं पुरतः कोऽपि रक्तं न खादति इति आत्मनः रक्षणं कुरुत, रक्तं आच्छादयन्तु, यतः मया युष्माकं युष्माकं च सन्तानं च सर्वमांसैः सह साक्ष्यं दातुम् आज्ञापितं।
32 आत्मानं मांसेन सह खादितुम् मा अनुमन्यताम्, येन तव रक्तं यत् तव प्राणं पृथिव्यां (तत्) पातयति तस्य हस्तेन न अपेक्षितं भवति।
33 यतो हि पृथिवी तस्याम् उपरि प्रक्षिप्तस्य रक्तात् शुद्धा न भविष्यति; यतः (केवलं) तस्य रक्तेन पृथिवी सर्वासु वंशेषु शुद्धा भविष्यति।
34 इदानीं च मम बालका; मन्यन्ते, न्यायं धर्मं च कुरुत यत् यूयं समग्रपृथिव्याः उपरि धर्मं रोपितवन्त; मम परमेश्वरस्य समक्षं भवतः महिमा उत्थापित; यः मां जलप्रलयजलात् उद्धारितवान्।
35 पश्यन्तु, यूयं गत्वा स्वस्य कृते नगराणि निर्मास्यथ, तेषु पृथिव्यां सर्वाणि वनस्पतय; अपि च सर्वान् फलदातृवृक्षान् रोपयिष्यन्ति।
36 वर्षत्रयं यावत् सर्वस्य खाद्यस्य फलं न सङ्गृहीतं भविष्यति, चतुर्थे वर्षे तस्य फलं पवित्रं गण्यते [तथा ते प्रथमफलं अर्पयिष्यन्ति], यत् स्वर्गं पृथिवीं च सर्वं सृष्टवान् परमेश्वरस्य समक्षं स्वीकार्यं भविष्यति। मद्यं तैलं च (यथा) प्रथमफलं प्रचुरेण भगवतः वेदीयां अर्पयन्तु, यः तत् गृह्णाति, अवशिष्टं च भगवतः गृहस्य दासाः यस्य वेदीं गृह्णाति तस्य पुरतः खादन्तु।
37 पञ्चमे वर्षे यूयं मुक्तिं यथा धर्मेण ऋजुतया च मुञ्चसि, ततः धर्मिणः भविष्यथ, यत् किमपि रोपयति तत् सर्वं समृद्धं भविष्यति।
38 युष्माकं पितुः पिता हनोकः स्वपुत्रं मथुसेलं, तस्य पुत्रं मथुसेलं च लामेकं च आज्ञापितवान्, लामेकः च यत् किमपि आज्ञापितवान् तत् सर्वं मम कृते आज्ञापितवान्।
39 मम पुत्रा; अहं युष्मान् आज्ञां दास्यामि, यथा हनोकः प्रथमजयन्तीषु स्वपुत्रं आज्ञापितवान्, सः जीवितः सप्तमं पुत्रं च स्वपुत्राणां पुत्राणां च मृत्युदिनपर्यन्तं आज्ञां दत्तवान्, साक्ष्यं च दत्तवान्।

अध्याय 8

1 नवविंशतितमे जयन्तीयां प्रथमसप्ताहे [1373 AM] तददौ अर्पचषद् भार्यां गृहीत्वा तस्याः नाम रसुएजा इति एलामस्य सुसानस्य पुत्रीं, अस्मिन् सप्ताहे तृतीयवर्षे [1375 AM] पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम कैनाम इति आहूतवान्।

2 पुत्रः वर्धमानः पिता च तस्मै लेखनं शिक्षयति स्म, ततः सः स्वस्य कृते नगरं गृह्णीयात् इति स्थानं अन्वेष्टुं गतः।
3 सः एकं लेखनं प्राप्नोत् यत् पूर्वजनाः शिलायां उत्कीर्णं कृतवन्त; तस्मिन् यत् किमपि अस्ति तत् पठितवान्, तत् च लिखित्वा तस्य कारणेन पापं कृतवान्। तस्मिन् हि प्रहरणानां शिक्षा आसीत् यत् ते स्वर्गस्य सर्वेषु चिह्नेषु सूर्यचन्द्रतारकाणां शगुनानि आचरन्ति स्म।
4 सः तत् लिखित्वा तस्य विषये किमपि न उक्तवान्; यतः सः नूहं तस्य विषये वक्तुं भीतः आसीत् यत् सः तस्य विषये क्रुद्धः न भवेत्।
5 त्रिंशत्तमे जयन्तीयां [1429 AM] द्वितीयसप्ताहे प्रथमवर्षे सः स्वपत्नीम् अकरोत्, तस्याः नाम मेल्का इति याफेतस्य पुत्रस्य मदायस्य पुत्री, चतुर्थे वर्षे [1432 AM] पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम शेला इति अकरोत्। सः हि अवदत्- सत्यमेव अहं प्रेषितः।
6 [चतुर्थवर्षे सः जातः], ततः शेलाः वृद्धः भूत्वा भार्याम् अकरोत्, तस्याः नाम मुआक् इति, तस्य पितुः भ्रातुः केसेदस्य पुत्री, तस्य प्रथमवर्षे पञ्चमे सप्ताहे, तस्य पितुःभ्रातुःकेसेदस्य पुत्री।
7 तस्याः पञ्चमे वर्षे [1503 AM] पुत्रं जनयति स्म, सः तस्य नाम एबेर् इति आह्वयति स्म, सः च स्वपत्नीम् अकरोत्, तस्याः नाम नब्रोदस्य पुत्री अजुराद इति, द्वात्रिंशत् महोत्सवे, सप्तमे सप्ताहे, तस्य तृतीये वर्षे। [१५६४ पूर्वाह्न] २.
8 तस्य षष्ठे वर्षे [1567 AM] सा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, सः तस्य नाम पेलेग् इति कृतवान्; यतः सः जातः दिनेषु नूहस्य सन्तानाः पृथिवीं विभजितुं आरब्धवन्त; अतः सः तस्य नाम पेलेग् इति आह्वयति स्म।
9 ते गुप्तरूपेण परस्परं विभज्य नूहं प्रति कथितवन्तः।
10 ततः त्रयस्त्रिंशत् महोत्सवस्य आरम्भे [1569 AM] पृथिवीं त्रिधा विभज्य प्रथमसप्ताहे प्रथमवर्षे यदा अस्माकं प्रेषितः एकः तेषां सह आसीत्।
11 ततः सः स्वपुत्रान् आहूय ते स्वसन्ततिभिः सह तस्य समीपं गत्वा पृथिवीं भागेषु विभज्य तस्य त्रयः पुत्राः ग्रहीतव्याः आसन्, ते हस्तान् प्रसार्य पितुः नूहस्य वक्षःस्थलात् लेखनं बहिः गृहीतवन्तः।
12 लेखने च शेमस्य भाग्यरूपेण पृथिव्याः मध्यभागः निर्गतः यत् सः स्वस्य पुत्राणां च कृते अनादिपुस्तकानां कृते उत्तराधिकाररूपेण गृह्णीयात्, राफा पर्वतशृङ्खलायाः मध्यभागात्, टीनानद्याः जलस्य मुखात्, तस्य भागः अस्याः नदीयाः मध्येन पश्चिमदिशि गच्छति, यावत् सः जलं यावत् प्रसरति अगाधानि, यस्मात् एषा नदी निर्गत्य स्वजलं समुद्रे मे'अत् पातयति, एषा नदी च महासमुद्रे प्रवहति। उत्तरदिशि यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं याफेतस्य, दक्षिणदिशि यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं शेमस्य एव।
13 यावत् करसो न प्राप्नोति तावत् प्रसरति, दक्षिणदिशि पश्यन्त्याः जिह्वायाः कोष्ठे अस्ति।
14 तस्य भागः महासमुद्रेण सह प्रसृत; दक्षिणदिशि पश्यन्त्याः जिह्वायाः पश्चिमं यावत् ऋजुरेखायां प्रसरति, यतः अयं समुद्रः मिस्रसागरस्य जिह्वा इति नामाङ्कितः।
15 इतः च दक्षिणदिशि (तस्य) जलतीरे महासमुद्रस्य मुखं प्रति भ्रमति, पश्चिमदिशि च 'अफ्रा'पर्यन्तं प्रसरति, यावत् च गिहोन-नद्याः जलं न प्राप्नोति, गिहोन-जलस्य दक्षिणदिशि च अस्याः नदीयाः तीरे यावत् प्रसरति।
16 पूर्वदिशि च यावत् अदन-उद्यानं न प्राप्नोति, तस्य दक्षिणदिशि, [दक्षिणदिशि], समग्रस्य अदन-देशस्य पूर्वदिशि च पूर्वदिशि यावत् प्रसृत्य राफा-नामकस्य पर्वतस्य पूर्वदिशि यावत् न गच्छति, तिना-नद्याः मुखस्य तीरं यावत् अवतरति।
17 एषः भागः शेमस्य पुत्राणां च कृते भाग्येन निर्गतः यत् ते तस्य वंशजानां यावत् अनन्तकालं यावत् तस्य स्वामित्वं प्राप्नुयुः।
18 नूहः शेमस्य पुत्राणां च कृते एषः भागः निर्गतः इति आनन्दितः अभवत्, सः भविष्यद्वाणीरूपेण मुखेन यत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं स्मरति स्म। यतः सः उक्तवान् आसीत् - 'धन्यः शेमस्य परमेश्वरः प्रभुः शेमस्य निवासस्थाने निवसतु।'
19 सः जानाति स्म यत् अदन-उद्यानं पवित्रस्थानानां पवित्रं, भगवतः निवासस्थानं च, सिनाई-पर्वतःच मरुभूमिस्य केन्द्रं, सियोन-पर्वतःच -पृथिव्याः नाभिस्य केन्द्रम्, एते त्रयः परस्परं सम्मुखे पवित्रस्थानरूपेण निर्मिताः।
20 सः देवदेवस्य आशीषं कृतवान्, यः भगवतः वचनं स्वमुखे स्थापितवान्, प्रभुं च सदाकालं यावत्।
21 सः च जानाति स्म यत् शेमस्य तस्य पुत्राणां च कृते धन्यभागः आशीर्वादःच सदा पुस्तिकानां कृते आगतः-समग्रं अदनदेशं, समग्रं रक्तसागरदेशं च, सम्पूर्णं पूर्वस्य भारतस्य च, रक्तसागरस्य तस्य पर्वतस्य च, सर्वेषु बाशानदेशेषु, सर्वेषु लेबनानदेशेषु, कफ्तुरद्वीपेषु च, सर्वेषु सनिरपर्वतेषु च 'अमाना, उत्तरे च अशूरपर्वता; एलामस्य, अशूरस्य, बाबेलस्य च सर्वा भूमि; सुसानस्य, माएदायस्य च, सर्वस्य च अररातस्य पर्वतस्य, समुद्रात् परं सर्वः प्रदेश; यः उत्तरदिशि अशूरपर्वतानां परे अस्ति, धन्यः विशालः च भूमि; तस्मिन् यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं अतीव उत्तमम्।
22 हमः च द्वितीयः भागः निर्गतवान्, गिहोनतः परं दक्षिणदिशि उद्यानस्य दक्षिणदिशि, दक्षिणदिशि च प्रसृतः सर्वान् अग्निपर्वतान् यावत् विस्तृत; पश्चिमदिशि च 'अटेल् समुद्रं यावत् प्रसृत; पश्चिमदिशि च यावत् मउक् -समुद्रं न प्राप्नोति -यस्मिन् (समुद्र) सर्वं यत् अविनाशितं तत् अवतरति।
23 उत्तरदिशि गदीरसीमापर्यन्तं गच्छति, समुद्रजलतटं यावत् महासमुद्रस्य जलं यावत् गच्छति यावत् गिहोननद्याः समीपं न गच्छति, गिहोननद्याः पार्श्वे गच्छति यावत् अदन-उद्यानस्य दक्षिणभागं न प्राप्नोति।
24 एषा एव भूमिः या हामस्य कृते सः भागः इव निर्गतवती यत् सः स्वस्य पुत्राणां च कृते तेषां वंशजानां कृते नित्यं यावत् ग्रहीतव्यः आसीत्।
25 यतो हि याफेथः तिनानद्याः परं तृतीयभागः तस्याः जलप्रवाहस्य उत्तरदिशि निर्गत; सा च ईशानदिशि समग्रगोगप्रदेशपर्यन्तं तस्य पूर्वदिशि च सर्वदेशपर्यन्तं विस्तृतः।
२६ उत्तरदिशि च उत्तरदिशि क्वेल्ट्-पर्वतान् यावत्, माउक्-समुद्रं प्रति च विस्तृतं भवति, गदिरस्य पूर्वदिशि च समुद्रजलप्रदेशपर्यन्तं गच्छति।
२७ यावत् च फारस्य पश्चिमं समीपं न गच्छति, अफेराग् प्रति प्रत्यागच्छति, पूर्वदिशि च मेअत-समुद्रस्य जलं यावत् प्रसरति।
२८ सा च ईशानदिशि टीनानद्याः प्रदेशं यावत् प्रसृता यावत् राफापर्वतं प्रति स्वजलसीमाम् उपसर्पयति, उत्तरदिशि च परिभ्रमति।
29 एषा भूमिः याफेतस्य पुत्राणां च कृते तस्य उत्तराधिकारस्य भागरूपेण निर्गतवती यत् सः स्वस्य पुत्राणां च कृते तेषां वंशजानां कृते सदा भवितव्यः। पञ्च महाद्वीपा; उत्तरे च महाभूमिः।
30 किन्तु शीत; हामदेशः उष्ण; शेमदेशः न उष्ण; न शीत; किन्तु सः शीतलतापः मिश्रितः अस्ति।

अध्याय 9

1 ततः हामः स्वपुत्रेषु विभज्य प्रथमभागः पूर्वदिशि कुशस्य, पश्चिमदिशि मिज्राइमस्य, पश्चिमदिशि पुतस्य, पश्चिमदिशि तस्य पश्चिमदिशि च समुद्रे कनानदेशाय निर्गतवान्।
2 शेमः अपि स्वपुत्रेषु विभज्य हामस्य पुत्राणां च कृते प्रथमः भागः तिग्रिसनद्याः पूर्वदिशि यावत् पूर्वदिशि समीपं न गच्छति तावत् यावत् निर्गतवान्, सम्पूर्णं भारतदेशं, तस्य तटे च रक्तसागरं, देदानजलं, मेबरी-एला-पर्वतानां, सर्वान् सुसान-देशान्, फार्नाक्-पार्श्वे यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं रक्तसागरं तिना-नद्याःच समीपं न गच्छति।
3 अशूरस्य द्वितीयः भागः अशूरदेश; नीनवे; शिनारः च सर्वः भारतसीमापर्यन्तं निर्गत; सःनदीम् आरुह्य परितःगच्छति।
4 अर्पचशाद् तृतीयभाग; यूफ्रेटिसनद्याः पूर्वदिशि स्थिता सर्वा कल्दीयप्रदेश; रक्तसागरस्य सीमां, मिस्रदेशं दृष्ट्वा समुद्रजिह्वासमीपस्थं मरुभूमिजलं च, सर्व्वं लेबनानदेशं, सनीरदेशं, अमाना च यूफ्रेटिसस्य सीमां यावत् निर्गतवान्।
5 अरामस्य कृते चतुर्थः भागः निर्गत; काल्दीयानां उत्तरदिशि कल्दीयानां उत्तरदिशि अशूरपर्वतानां सीमां अररादेशं च यावत् मेसोपोटामियादेशस्य सर्वा देशः।
6 लुदस्य कृते पञ्चमःभागःअशूरपर्वताःतेषां सर्वेषां च भागःनिर्गता; यावत् सःमहासागरं न प्राप्नोति, यावत् तस्य भ्रातुःअशूरस्य पूर्वदिशि न गच्छति।
7 याफेथःअपि स्वस्य उत्तराधिकारभूमिं स्वपुत्रेषु विभजति स्म।
8 पूर्वदिशि गोमेरस्य प्रथमभागः उत्तरतः टीनानद्याः यावत् निर्गतवान्। उत्तरे च उत्तरस्य सर्वे अन्तभागाःमागोगस्य कृते निर्गताः यावत् सःमेअतसागरं न प्राप्नोति।
9 मदाई हि स्वभ्रातृद्वयस्य पश्चिमतः द्वीपान् द्वीपान् यावत् च स्वभागरूपेण निर्गतवान्।
10 यावान् चतुर्थभागः प्रत्येकं द्वीपं लुडसीमां प्रति द्वीपं च निर्गतवान्।
11 तुबलस्य कृते लुडभागस्य सीमां प्रति द्वितीयजिह्वापर्यन्तं द्वितीयजिह्वापर्यन्तं द्वितीयजिह्वापर्यन्तं द्वितीयजिह्वापर्यन्तं पञ्चमः भागःनिर्गतः।
12 मेशेकःषष्ठःभाग; तृतीयजिह्वातःपरं यावत् गदीरस्य पूर्वदिशि न गच्छति तावत् सर्वःप्रदेशःनिर्गतवान्।
13 तिरास् कृते च सप्तमःभागःसमुद्रस्य मध्ये चत्वारःमहान् द्वीपाः निर्गता; ये हामभागं यावत् प्राप्यन्ते [कमतुरीद्वीपाः च अर्पचषदस्य पुत्राणां कृते तस्य उत्तराधिकाररूपेण चिष्टेन निर्गताः
14 एवं नूहस्य पुत्राःस्वपितुःनूहस्य सम्मुखे स्वपुत्रान् विभज्य सःतान् सर्वान् शपथेन बद्धवान्, यः कश्चित् स्वभागेन न पतितः भागं ग्रहीतुं इच्छति, तस्य शापं कृतवान्।
15 ते सर्वे अवदन्, 'तथा भवतु; तथा भवतु ' तेषां पुत्राणां च कृते सदा तेषां वंशजं यावत् न्यायदिनपर्यन्तं, यस्मिन् परमेश् वरः तेषां दोषाणां सर्वेषां अशुद्धदुष्टतायाः कृते खड्गेन अग्निना च न्यायं करिष्यति, येन ते पृथिवीं अतिक्रमणेन, अशुद्धतायाः व्यभिचारेण, व्यभिचारेण, पापेन च पूरितवन्तः।

अध्याय 10

1 अस्य महोत्सवस्य तृतीयसप्ताहे अशुद्धाः राक्षसाः नूहस्य पुत्राणां सन्तानं भ्रष्टं कृत्वा तेषां नाशं कर्तुं प्रवृत्ताः।
2 तदा नूहस्य पुत्राःस्वपितुःनूहस्य समीपम् आगत्य तस्य पुत्रपुत्रान् अन्धं कृत्वा वधं कुर्वन्तःराक्षसानां विषये तस्मै अवदन्।
3 सः स्वपरमेश् वरस् य समक्षं प्रार्थयन् अवदत् , 'सर्वमांसानाम् आत् माणां परमेश् वरःयःमयि दयाम् अकरोत्। मां च मम पुत्रान् च जलप्रलयजलात् तारितवान्, न च मां विनाशं कृतवान् यथा त्वया विनाशपुत्रान्। मयि हि तव प्रसादः महती अभवत्, मम आत्मानं च महती तव दया अभवत्; मम पुत्रेषु तव प्रसादः उत्थापितः भवतु, दुष्टात्मना तेषां उपरि मा शासनं कुर्वन्तु। मा भूमौ तान् नाशयेयुः।
4 किन्तु त्वं मां मम पुत्राणां च आशीर्वादं कुरु, येन वयं वर्धयाम; वर्धयाम; पृथिवीं च पूरयामः।
5 त्वं जानासि यत् मम काले तव प्रहरणाःएतेषां प्राणिनां पितरःकथं कार्यं कृतवन्त; एतेषां जीवानां विषये तान् कारागारं कृत्वा निन्दास्थाने धारयतु, तव दासस्य मम परमेश्वरस्य पुत्राणां उपरि विनाशं मा आनयन्तु। एते हि घातका; नाशार्थं च निर्मिताः।
6 ते जीवितानां आत्मानां उपरि न शासनं कुर्वन्तु; त्वमेव हि तेषु आधिपत्यं कर्तुं शक्नोषि। इतः परं च सत्पुरुषाणां पुत्रेषु तेषां अधिकारःमा भवतु।'
7 अस्माकं परमेश्वरःप्रभुःअस्मान् सर्वान् बद्धुं आज्ञापितवान्।
8 आत्मानां प्रमुखःमस्तेमा आगत्य अवदत् - 'प्रभो, प्रजापति, तेषु केचन मम पुरतःतिष्ठन्तु, मम वाणीं श्रोतु, मया तेभ्यःयत् वदिष्यामि तत् सर्वं कुर्वन्तु। यतःयदि तेषु केचन मम कृते न अवशिष्टाः सन्ति तर्हि अहं मनुष्यपुत्रेषु मम इच्छाशक्तिं न प्रवर्तयितुं शक्नोमि; एते हि मम न्यायस्य पुरतः भ्रष्टाय, मार्गभ्रष्टाय च, यतः मनुष्यपुत्राणां दुष्टता महती अस्ति।'
9 सः अवदत्, तेषां दशमांशः तस्य पुरतः तिष्ठतु, नवभागाः च निन्दास्थाने अवतरन्तु।'
10 अस्माकं कस्मैचित् सःआज्ञापितवान् यत् वयं नूहं तेषां सर्वाणि औषधानि उपदिशेम; यतःसःजानाति स्म यत् ते ऋजुतया न चरन्ति, न च धर्मेण यतन्ते।
11 वयं तस्य सर्वाणि वचनानि कृतवन्त; सर्वान् दुष्टान् दुष्टान् वयं दण्डस्थाने बद्धवन्त; तेषां दशमांशं च त्यक्तवन्तः यत् ते पृथिव्यां शैतानस्य अधीनाःभवेयुः।
12 वयं नोहं प्रति तेषां रोगाणां सर्वाणि औषधानि तेषां प्रलोभनानि च व्याख्यातवन्तःयत् सःकथं पृथिव्याःओषधीभिःतान् चिकित्सति।
13 नोहः सर्वविधौषधविषये यथा वयं तस्मै उपदिष्टवन्तः तथा सर्वं पुस्तके लिखितवान्। एवं दुष्टात्मना नूहस्य पुत्रान् (आहतं) निवारितम्।
14 सः यत् किमपि लिखितवान् तत् सर्वं स्वस्य ज्येष्ठपुत्राय शेम् इत्यस्मै दत्तवान्। यतः सः तं सर्वेभ्यः पुत्रेभ्यः अपेक्षया अतिशयेन प्रेम्णा अकरोत्।
15 तदा नूहः स्वपितृभिः सह निद्रां गत; ततः सः अररातदेशे लुबारपर्वते दफनःअभवत्।
16 नवशतं पञ्चाशत् वर्षाणि नवदश जयन्ती, सप्ताहद्वयं पञ्च वर्षाणि च सम्पन्नवान्। [१६५९ पूर्वाह्न] २.
17 पृथिव्यां जीवने सःहनोकं विहाय मनुष्यसन्ततिभ्यःश्रेष्ठःअभवत्, यस्मात् धर्मे सःसिद्धःआसीत्। यतःहनोकस्य पदं जगतःवंशजानां साक्ष्यरूपेण नियुक्तःआसीत् यत् सः न्यायदिनपर्यन्तं पुस्तिकानां सर्वाणि कर्माणि पुस्तिकाभ्यां ज्ञापयति।
18 त्रिंशत्-तमे वर्षे द्वितीयसप्ताहे प्रथमवर्षे पेलेगः सिनार-पुत्री लोम्ना इति भार्याम् आदाय अस्मिन् सप्ताहे चतुर्थे वर्षे पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम रेउ इति आह्वयत्। यतः सः अवदत्- 'पश्यन्तु शिनारदेशे स्वस्य कृते नगरं गोपुरं च निर्मातुं दुष्टप्रयोजनेन मनुष्यसन्ततिःदुष्टाःअभवन्।'

19 ते अररातदेशात् पूर्वदिशि शिनारनगरं प्रस्थिताः। यतः तस्य काले ते नगरं गोपुरं च निर्मितवन्त; गच्छाम; तेन स्वर्गं गच्छामः।
20 ते निर्माणं कर्तुं आरब्धवन्त; चतुर्थे सप्ताहे अग्निना इष्टकाः निर्मितवन्त; इष्टकाः तान् शिलारूपेण सेवन्ते स्म, येन मृत्तिकायाः सह तेषां सीमेन्टीकरणं कृतवन्त; सा समुद्रात् निर्गच्छन् डामर; शिनारदेशे जलस्रोताभ्यां च निर्गच्छति।
21 ते तत् निर्मितवन्त; त्रयश्चत्वारिंशत् वर्षाणि [1645-1688 AM] ते तस्य निर्माणं कृतवन्त; तस्य विस्तारः २०३ इष्टका; ऊर्ध्वता (इष्टकस्य) एकस्य तृतीयः आसीत्; तस्य ऊर्ध्वता ५४३३ हस्तः २ तालः च आसीत्, (एकस्य भित्तिस्य विस्तार) त्रयोदश स्तम्भः (अन्यत्रिंशत् स्तम्भःच) आसीत् ।
22 अस्माकं परमेश् वरःप्रभुःअस्मान् अवदत् , पश्यतु, ते एकःप्रजाः सन्ति, ते च (एतत्) कर्तुम् आरभन्ते, अधुना तेभ्यःकिमपि निरुद्धं न भविष्यति। गच्छाम; अधःगत्वा तेषां भाषां भ्रमयाम; येन ते परस्परं वचनं न अवगच्छन्ति, ते नगरेषु राष्ट्रेषु च विकीर्णाः भवेयु; न्यायदिनपर्यन्तं तेषां समीपे एकःउद्देश्यःन तिष्ठति।'
23 ततः परमेश् वरः अवतरत्, वयं च तेन सह अवतरितवन्त; यत् नगरम्, गोपुरं च द्रष्टुं मनुष्यसन्ततिभिःनिर्मितम्।
24 सःतेषां भाषां भ्रमितवान्, ते च परस्परं वचनं न अवगच्छन्ति स्म, तदा ते नगरस्य गोपुरस्य च निर्माणं त्यक्तवन्तः।
25 अत एव सर्व्वं शिनारदेशं बाबेल इति उच्यते यतः प्रभुना तत्र मनुष्याणां सर्वा भाषां भ्रमितवती, ततः ते प्रत्येकं स्वभाषानुसारं स्वराष्ट्रानुसारं स्वनगरेषु विकीर्णाःअभवन्।
26 ततःपरमेश् वरःगोपुरस्य विरुद्धं प्रचण्डवायुःप्रेषयित्वा पृथिव्यां तं पातितवान्, ततःशिनारदेशे अशूर-बेबिलोनयोः मध्ये आसीत्, ते च तस्य नाम 'पतत्' इति आह्वयन्ति स्म।
27 चतुर्थसप्ताहे प्रथमवर्षे [1688 AM] तस्य आरम्भे चतुर्त्रिंशत् महोत्सवे ते शिनारदेशात् विकीर्णाःअभवन्।
28 हामः तस्य पुत्रैः सह दक्षिणे देशे स्वभागरूपेण प्राप्तं भूमिं गतवन्तौ।
29 कनानः मिस्रनदीपर्यन्तं लेबनानदेशं बहु उत्तमं दृष्टवान्, सः समुद्रस्य पश्चिमदिशि (अर्थात्) स्वस्य उत्तराधिकारभूमिं न गत; सः लेबनानदेशे यरदनसीमातः समुद्रसीमायाः पूर्वदिशि पश्चिमदिशि च निवसति स्म।
30 तस्य पिता हाम; तस्य भ्रातरःकुश; मिस्राइमःच तम् अवदन्, 'त्वं तव अस् य देशे निवससि, या च अस्माकं समक्षं भाग्येन न पतित; तत् मा कुरु। यतः यदि त्वं तथा करोषि तर्हि त्वं तव पुत्राश्च देशे पतित्वा विद्रोहद्वारा (भविष्यथ) शापिताः भविष्यसि; यतः देशद्रोहेण यूयं निवसन्ति, विद्रोहेण च तव सन्तानाः पतन्ति, त्वं च सदा मूलं गमिष्यसि।
31 शेमनिवासस्थाने मा निवसन्तु; शेमस्य पुत्राणां च भाग्येन तत् प्राप्तम्।
32 त्वं शापितः असि, सर्वेभ्यः नूहपुत्रेभ्यः परः शापितः भविष्यसि, येन शापेन वयं पवित्रन्यायाधीशस्य, अस्माकं पितुः नूहस्य च सान्निध्ये शपथेन बद्धाःस्मः।
33 किन्तु सः तान् न मन्यमान; अद्यपर्यन्तं सः स्वपुत्रैः सह हमततः मिस्रदेशस्य प्रवेशपर्यन्तं लेबनानदेशे निवसति स्म।
34 अत एव सा भूमिःकनान इति नाम्ना अभवत्।
35 याफेथः तस्य पुत्रैः सह समुद्रं प्रति गत्वा स्वभागभूमिं निवसति स्म, मदायःसमुद्रभूमिं दृष्ट्वा तस्य न रोचते स्म, ततःसःस्वपत्न्याःभ्रातुः हाम-अशूर-अर्पचशादयोःभागं याचितवान्, सः अद्यपर्यन्तं स्वपत्न्याः भ्रातुःसमीपे मीडियादेशे निवसति स्म।
36 सःस्वनिवासस्थानं स्वपुत्राणां निवासस्थानं च तेषां पितुःमदै इति नाम्ना मदी इति आह्वयत्।

अध्याय 11

1 पञ्चत्रिंशत् महोत्सवे तृतीयसप्ताहे तस्य प्रथमवर्षे [1681 AM] रेउ स्वस्य भार्यां गृहीतवान्, तस्याःनाम 'Ôrâ' इति केसेदस्य पुत्रस्य 'Ûr' इत्यस्य पुत्री आसीत्, सा च तस्मै पुत्रं जनयति स्म, अस्मिन् जयन्ती अस्मिन् सप्ताहे सप्तमे वर्षे तस्य नाम Sêrôh इति आह्वयति स्म। [१६८७ पूर्वाह्ण] २.
2 नूहस्य पुत्राः परस्परं युद्धं कर्तुं आरब्धवन्त; बद्धं कृत्वा परस्परं वधं कर्तुं, पृथिव्यां मनुष्याणां रक्तं पातुं रक्तं खादितुं च आरब्धवन्त; दृढनगराणि, प्राचीराणि, गोपुराणि, व्यक्तिः च (प्रारम्भवन्त) राष्ट्रस्य उपरि आत्मनः उन्नयनं कर्तुं, राज्यानां आरम्भं च स्थापयितुं, जनानां विरुद्धं जनानां विरुद्धं, राष्ट्रं च राष्ट्रस्य, नगरस्य च विरुद्धं युद्धं कर्तुं प्रवृत्ताः नगरस्य विरुद्धं सर्वे दुष्कृतं कर्तुं, शस्त्राणि च प्राप्तुं, स्वपुत्रान् युद्धं शिक्षितुं च आरब्धवन्त; ते च नगराणि गृहीत्वा, स्त्रीपुरुषदासविक्रयं कर्तुं आरब्धवन्तः।
3 केसेदस्य पुत्रः 'Ûरः कल्दीयानां 'आरा' इति नगरं निर्मितवान्, तस्य नाम च स्वस्य नाम्ना पितुः नाम्ना च आहूतवान्। ते च स्वस्य कृते गलितप्रतिमाः निर्मितवन्त; ते प्रत्येकं मूर्तिं, स्वस्य कृते निर्मितं गलितं प्रतिमां पूजयन्ति स्म, ते च उत्कीर्णप्रतिमाम् अशुद्धं च अनुकरणं कर्तुं आरब्धवन्त; दुष्टात्मना च (तेषां) अतिक्रमणं अशुद्धं च कर्तुं साहाय्यं कृत्वा प्रलोभयन्ति स्म।
4 राजपुत्रः मस्तेमा एतत् सर्वं कर्तुं प्रयत्नम् अकरोत्, सः अन्यान् आत्मान् प्रेषितवान्, ये तस्य हस्ते स्थापिता; सर्वविधं दुष्कृतं पापं च सर्वविधं अतिक्रमणं च कर्तुं, दूषणं कर्तुं, नाशं कर्तुं, पृथिव्यां रक्तं पातुं च।
5 अत एव सः सेरोहस्य नाम सेरुग् इति आहूतवान् यतः सर्वे सर्व्वं पापं अपराधं च कर्तुं प्रवृत्ताःआसन्।
6 सः वृद्धः भूत्वा स्वपत्न्याः मातुः पितुः समीपे कल्दीदेशस्य उर्नगरे निवसति स्म, मूर्तिपूजयति स्म, पञ्चमे सप्ताहे प्रथमवर्षे [1744 AM] तस्याःनाम मेल्का इति पितुःपुत्री काबेरस्य पुत्री भ्राता।
7 अस्मिन् सप्ताहे प्रथमवर्षे सा तं नाहोरं जनयति स्म, सः कल्दीदेशस्य उरनगरे वर्धमानःनिवसति स्म, तस्य पिता च स्वर्गस्य चिह्नानुसारं कल्दीयानां ईश्वरस्य शुभकामनायाश्च अन्वेषणं शिक्षयति स्म।
8 षष्ठे सप्ताहे सप्तत्रिंशतिमे वर्षे प्रथमवर्षे [1800 AM] सःएकां भार्यां गृहीतवान्, तस्याः नाम 'कल्दीनां नेस्तागस्य पुत्री इजास्का' इति।
9 अस्मिन् सप्ताहे सप्तमे वर्षे सा तं तेरां जनयति स्म। [१८०६ पूर्वाह्ण] ।
10 मस्तेमा राजपुत्रःभूमिं नाशयितुं मनुष्यसन्ततिनां परिश्रमं च हर्तुं देशे रोपितं बीजं भक्षयितुं काकपक्षिणान् प्रेषितवान्। बीजं कर्षितुं पूर्वं काकाःभूपृष्ठात् (तत्) उद्धृतवन्तः।
11 अत एव सःतस्य नाम तेराह इति आह्वयत् यतःकाकाःपक्षिणःच तान् अभावं कृत्वा तेषां बीजान् भक्षयन्ति स्म।
12 वर्षाणि च पक्षिणां कारणात् वन्ध्या भवितुं आरब्धानि, ते वृक्षाणां सर्वाणि फलानि भक्षयन्ति स्म, महता परिश्रमेण एव ते स्वदिनेषु पृथिव्याःसर्वेभ्यःफलेभ्यःकिञ्चित् तारयितुं शक्नुवन्ति स्म।
13 अस्मिन् नवत्रिंशत् महोत्सवे प्रथमवर्षे द्वितीयसप्ताहे [1870 AM] तेराःस्वपत्नीम् अकरोत्, तस्याः नाम 'एदना, 'अब्रामस्य पुत्री,

पितुः भगिन्याः पुत्री।' अस्मिन् सप्ताहे सप्तमे वर्षे [१८७६ AM] सा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, सः च तस्य नाम अब्राम इति मातुःपितुःनाम्ना आह्वयत्;
14 यतःतस्य कन्यायाःपुत्रस्य गर्भधारणात् पूर्वं सःमृतःआसीत्।
15 बालकः पृथिव्याः दोषान् अवगन्तुं आरब्धवान् यत् सर्वे उत्कीर्णप्रतिमानां पश्चात् अशुद्धतायाः अनन्तरं च भ्रष्टाः अभवन्, तस्य पिता च तस्मै लेखनं शिक्षयति स्म, सः सप्ताहद्वयस्य वयसि [1890 AM] पितुः पृथक् अभवत्, यथा सः स्वेन सह मूर्तिपूजं न करोति।
16 सः सर्व्वस्य सृष्टिकर्तारं प्रार्थयितुं प्रवृत्तः यत् सः तं मनुष्यसन्ततिदोषेभ्यः उद्धारयतु, तस्य भागः अशुद्धतायाः नीचतायाः च अनन्तरं दोषे न पतति।
17 भूमौ बीजवपनस्य बीजसमयःआगत; ते सर्वे मिलित्वा काकेभ्यः स्वबीजं रक्षितुं निर्गतवन्त; अब्रामः गतैः सह निर्गतवान्, बालकः चतुर्दशवर्षीयःबालकःआसीत्।
18 ततः काकमेघः बीजं भक्षयितुम् आगत; अब्रामः भूमौ निवसितुं पूर्वं तान् मिलितुं धावित्वा बीजं भक्षयितुं भूमौ निवसितुं पूर्वं तान् आह्वयति स्म, ' मा अवतरन्तु, यस्मात् स्थानात् आगताः तत्र प्रत्यागच्छन्तु' इति उक्तवान्, ते च पश्चात्तापं कृतवन्तः।
19 तस्मिन् दिने सःकाकमेघान् सप्ततिवारं पश्चात् प्रत्यागत्य अब्रामः यत्र अब्रामः आसीत् तत्र सर्व्वेषु काकमेघानां मध्ये एकमपि तत्र निवसन्ति स्म।
20ततः सर्वेषु देशे ये तस्य सह आसन्, ते तं क्रन्दन्तं दृष्ट्वा, सर्वे काकाः च पश्चात्तापं कृतवन्त; तस्य नाम सर्वेषु कल्दीदेशेषु महत् अभवत्।
21 अस्मिन् वर्षे रोपयितुम् इच्छन्तः सर्वे तस्य समीपम् आगत्य सः तेषां सह गत; यावत् वपनसमयः न निवृत्त; ते स्वभूमिं रोपितवन्त; तस्मिन् वर्षे ते पर्याप्तं धान्यं गृहम् आनयन् खादित्वा तृप्ताः अभवन्।
22 पञ्चमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे [1891 AM] अब्रामः गोषाणां कृते औजारनिर्मातृणां काष्ठकलाकारानाम् उपदिशति स्म, ते च बीजं स्थापयितुं हलस्य फ्रेमं सम्मुखं भूमौ उपरि पात्रं निर्मान्ति स्म, ततः बीजं हलभागे पतित्वा भूमौ निगूढं भवति स्म, ते च पुनः भयभीताः न भवन्ति स्म काकाः।
23 एवं ते सर्वेषु हलचतुष्कोणेषु भूमौ (पात्राणि) निर्माय अब्रामस्य आज्ञानुसारं सर्वां भूमिं रोप्य कर्षन्ति स्म, ततः ते पक्षिभ्यः पुनः न भयम् अनुभवन्ति स्म।

अध्याय 12

1 ततः षष्ठे सप्ताहे तस्य सप्तमे वर्षे अब्रामः स्वपितरं तेराहं कथितवान्, 'पिता!'
2 स उवाच, पश्य, अत्र अहं पुत्र। स च उवाच, .
'तेषां मूर्तीनां त्वं किं साहाय्यं लाभं च प्राप्नुमः।
यस्य च पुरतःप्रणमसि?
3 तेषु कश्चित् आत्मा नास्ति।
मूकरूपा हि हृदयस्य भ्रान्तिकाः।
तान् न भजस्व : १.
४ स्वर्गदेवं भजस्व, २.
वृष्टिं च वृष्टिं च पृथिव्यां कःकरोति
करोति च सर्वं पृथिव्यां,
सृष्ट्वा च सर्वं स्ववचनेन,
सर्वं च जीवनं तस्य मुखस्य पुरतःएव।
5 येषु आत्मानं नास्ति, तेषु किमर्थं भजसे?
ते हि (पुरुषाणां) हस्तकर्माणि,
स्कन्धेषु च तानि वहसि।
तेभ्यःच युष्माकं कोऽपि साहाय्यःनास्ति।
तानि तु तानि निर्मायन्ते महतीं लज्जाकारणम्।
ये च तान् भजन्ति तेषां हृदयस्य भ्रान्तिः।
तान् न भजस्व।'
6 तस्य पिता तम् अवदत्, "अहमपि जानामि पुत्र, किन्तु ये जनाःमां तेषां पुरतःसेवां कृतवन्तःतेषां किं करिष्यामि?
7 यदि अहं तान् सत्यं वदामि तर्हि ते मां हन्ति; तेषां आत्मा हि तान् पूजयितुं सम्मानयितुं च तेषु लसति।
8 तूष्णीं भव पुत्र, मा त्वां हन्ति।' एतद् वचनं सःभ्रातरौ उक्तवान्, ते च तस्य उपरि क्रुद्धाःसन् सःमौनम् अभवत्।
9 चत्वारिंशत् महोत्सवे द्वितीयसप्ताहे तस्य सप्तमे वर्षे अब्रामः भार्यां गृहीतवान्, तस्याः नाम सरायः पितुः कन्या आसीत्, सा तस्य भार्या अभवत्।
१० तस्य भ्राता हारनः तृतीयसप्ताहस्य तृतीयवर्षे [१९२८ वादने] पत्नीं गृहीत्वा अस्मिन् सप्ताहे सप्तमे वर्षे [१९३२ वादने] तस्मै पुत्रं जनयति स्म, सःतस्य नाम लोट् इति आह्वयत्।
11 तस्य भ्राता नाहोरःभार्यां गृहीतवान्।
12 अब्रामस्य षष्टितमे वर्षे अर्थात् चतुर्थे सप्ताहे चतुर्थे वर्षे [1936 AM] अब्रामः रात्रौ उत्थाय मूर्तिगृहं दग्धवान्, गृहे यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं दग्धवान्, तत् च कोऽपि न जानाति स्म।
13 ते रात्रौ उत्थाय स्वदेवताः अग्निमध्यतः उद्धारं कर्तुम् इच्छन्ति स्म।
14 ततः हारनः तान् तारयितुं त्वरितवान्, किन्तु तस्य उपरि अग्निः प्रज्वलित; सः अग्नौ दग्धः अभवत्, ततः सः कल्दीयानां उरनगरे स्वपितुःतेरहस्य पुरतःमृत; ते तं कल्दीयानां उरनगरे अन्त्येष्टवन्तः।
15 ततः तेराः कल्दीयानां उरतः पुत्रैः सह लेबनानदेशं कनानदेशं च गन्तुं निर्गतवान्, सः हारानदेशे निवसति स्म, अब्रामः च स्वपित्रा तेरहेन सह हारानगरे सप्ताहद्वयं यावत् निवसति स्म।
16 षष्ठे सप्ताहे तस्य पञ्चमे वर्षे [1951 AM] अब्रामःसप्तममासस्य अमावस्यायां रात्रौ यावत् उत्थाय सायंकालात् प्रातर्पर्यन्तं ताराणां अवलोकनार्थं उपविष्टवान्, यत् वर्षाणां विषये वर्षस्य चरित्रं किं भविष्यति इति द्रष्टुं, उपविश्य पश्यन् एकःएव आसीत्।
17 तस्य हृदये एकं वचनं आगतं तदा सःअवदत्, ताराणां चन्द्रस्य सूर्यस्य च चिह्नानि सर्वाणि भगवतः हस्ते सन्ति। किमर्थं (तान्) अन्वेषयामि ?
18 यदि इच्छति तर्हि प्रातःसायं च वर्षणं करोति;
यदि च कामयते, तं निरुध्यते, .
सर्वं च तस्य हस्ते अस्ति।'
19 ततःसःतां रात्रौ प्रार्थनां कृत्वा अवदत्।
'मम देवःपरमेश्वर; त्वमेव मम देव;
त्वां च तव आधिपत्यं च मया चितम्।
त्वया च सर्वाणि वस्तूनि सृष्टानि,
तव हस्तकर्माणि च सर्वाणि।
20 मनुष्याणां हृदयविचारेषु आधिपत्यं कुर्वतां दुष्टात्मनःहस्तात् मां मोचय।
न च मां त्वत्तो विभ्रष्टं कुर्वन्तु, मम देव।
मां च मां बीजं च स्थापयसि सदा
इतःपरं नित्यं च न पथाःगच्छामःइति।'

21 सः अवदत्, 'किं अहं कल्दीयानां उरं प्रति गमिष्यामि, ये मम मुखं अन्वेषयन्ति, येन अहं तेषां समीपं प्रत्यागच्छामि, किं अहम् अत्र स्थास्यामि? भवतःपुरतःसम्यक् मार्गःतव दासस्य हस्ते समृद्धं कुरु यत् सः (तत्) पूर्णं करोतु, अहं च मम हृदयस्य वञ्चने न गच्छामि, मम देव।'
22 ततःसःवचनं प्रार्थनां च समाप्तवान्, तदा मम माध्यमेन भगवतः वचनं प्रेषितं यत्, 'त्वं स्वदेशात्, स्वजनात्, पितुः गृहात् च यस्मिन् देशे त्वां दर्शयिष्यामि, तत् भूमिं प्रति उत्तिष्ठ, अहं त्वां महत् बहुसंख्यं राष्ट्रं करिष्यामि।
23 अहं च त्वां आशीर्वादं दास्यामि
अहं च तव नाम महत् करिष्यामि।
त्वं च पृथिव्यां धन्यःभविष्यसि।
त्वयि च पृथिव्याःसर्वे कुलाःधन्याःभविष्यन्ति।
अहं च तान् आशीर्वादयिष्यामि ये त्वां आशीर्वादं ददति।
ये च त्वां शापयन्ति तान् शापय।
24 अहं भवतःपुत्रस्य च तव पुत्रस्य पुत्रस्य च सर्वेषां वंशस्य च ईश्वरः भविष्यामि, अतः परं पृथिव्याः सर्वासु वंशेषु अहं तव परमेश्वरः अस्मि।
25 परमेश् वरः परमेश् वरः अवदत् , 'तस् य मुखं कर्णौ च उद्घाटयतु, येन सः मुखेन शृणोति वक् चतु च यत् भाषां प्रकाशिताम्"; यतः (बाबेलस्य) पतनदिनात् सर्वेषां मनुष्यसन्ततिनां मुखात् निवृत्तम् आसीत्।
26 अहं तस्य मुखं कर्णौ अधरं च उद्घाट्य सृष्टेः जिह्वायां हिब्रूभाषायां तस्य सह वार्तालापं कर्तुं प्रवृत्तः।
27 सः स्वपितृपुस्तकानि गृहीत्वा इब्रानीभाषायां लिखितानि, तानि च लिपिबद्धवान्, ततः परं तानि अध्ययनं कर्तुं आरब्धवान्, अहं च तस्मै यत् सः अवगन्तुं न शक्नोति स्म, तत् ज्ञापितवान्, सः च षड् वर्षामासेषु तानि अधीतवान्।
28 षष्ठसप्ताहस्य सप्तमे वर्षे [1953 AM] सः स्वपितरं सम्भाष्य तस्मै अवदत् यत् सःहारानदेशात् निर्गत्य तत् द्रष्टुं कनानदेशं गत्वा तस्य समीपं प्रत्यागमिष्यति।
29 तस्य पिता तेरहःतम् अवदत्; शान्तिपूर्वकं गच्छतु : १.
सनातनःईश्वरःतव मार्गं ऋजुं करोतु।
भगवान् च [(भवतु) सह] सर्वाशुभेभ्यःत्वां रक्षतु,
त्वां च पश्यतां पुरतःअनुग्रहं दयां अनुग्रहं च प्रयच्छ।
मनुष्यसन्ततिषु कस्यापि भवतःहानिं कर्तुं शक्तिःन भवतु;
शान्तिपूर्वकं गच्छतु।
30 यदि त्वं निवसितुं तव नेत्रेषु प्रियं भूमिं पश्यसि तर्हि उत्थाय मां स्वसमीपं नीत्वा तव भ्रातुःहारानपुत्रं लोटं स्वपुत्रं कृत्वा स्वपुत्रं नयतु, प्रभुःभवता सह भवतु।
31 तव भ्राता नाहोरःयावत् त्वं शान्तिपूर्वकं न प्रत्यागच्छसि तावत् मया सह गच्छ, वयं च त्वया सह सर्वे मिलित्वा गच्छामः।'

अध्याय 13

1 अब्रामः हारानतः प्रस्थित; सः स्वपत्नीं सारां, तस्य भ्रातुः हारनपुत्रं लोटं च कनानदेशं प्रति नीतवान्, ततः सः अशूरनगरं गत्वा शेकेमनगरं गत्वा उच्छ्रितस्य ओकवृक्षस्य समीपे निवसति स्म।
2 स ददर्श हमथ-प्रवेशात् उच्छ्रित-ओक-वृक्षपर्यन्तं भूमिः अतीव सुन्दरी आसीत्।
3 ततःपरमेश् वरःतम् अवदत् - 'अहं भवतःवंशाय च एतत् भूमिं दास्यामि।'
4 तत्र सः वेदीं निर्माय तस्मिन् प्रदर्शितस्य भगवतः होमबलिम् अर्पितवान्।
5 ततःसःपर्वतं प्रति प्रस्थितवान् . . . पश्चिमे बेथेल्, पूर्वदिशि ऐ, तत्र स्वतंबूम् अस्थापयत्।
6 सः दृष्टवान् पश्यति च, भूमिः अतीव विस्तृता, उत्तमः च आसीत्, तत्र सर्वं वर्धते स्म -बेला; पिप्पली; दाडिमानि, ओक-इलेक्स-वृक्षा; टेरेबिन्थ-तैल-वृक्षा; देवदार-सरू-खजूर-वृक्षा; क्षेत्रस्य सर्वे वृक्षाःच, पर्वतेषु जलं च आसीत्।
7 सः भगवन्तं आशीर्वादं दत्तवान् यः तं कल्दीदेशस्य उरतः बहिः नीत्वा अस्मिन् देशे नीतः।
८ प्रथमवर्षे सप्तमे सप्ताहे प्रथममासस्य अमावस्यायां १९५४ वादने| अस्मिन् पर्वते वेदीं निर्माय भगवतःनाम आह्वयत् यत् त्वं नित्येश्वरः मम ईश्वरःअसि।
9 सः वेदीयां भगवतः होमबलिम् अर्पितवान् यत् सः तस्य समीपे भवितव्य; जीवनपर्यन्तं तं न त्यजति।
10 ततः सः ततः दूरं गत्वा दक्षिणदिशि गत्वा हेब्रोननगरम् आगत्य तदानीम् हेब्रोननगरं निर्मितम् आसीत्, तत्र च वर्षद्वयं निवसति स्म, ततःदक्षिणदेशं, बेअलोथनगरं गत्वा, तस्मिन् देशे दुर्भिक्षःअभवत्।
11 अब्रामःसप्ताहस्य तृतीयवर्षे मिस्रदेशं गत; ततःपञ्चवर्षपूर्वं तस्य पत्नी विदीर्णायां मिस्रदेशे निवसति स्म।
12 तदा मिस्रदेशे तनैस् निर्मितम् आसीत्- हेब्रोनस्य सप्तवर्षेभ्यः अनन्तरं।
13 यदा फारो अब्रामस्य पत्नीं सारां गृहीतवान् तदा परमेश् वरः अब्रामस्य भार्यायाः सारायाः कारणात् फारों तस्य गृहं च महता व्याधिभिःपीडितवान्।
14 अब्रामः मेष-पशु-गर्दभ-अश्व-उष्ट्र-दास-दासी-दासी-रजत-सुवर्ण-सम्पत्त्याः कारणात् अतीव गौरवपूर्णः आसीत्। लोटः अपि तस्य भ्रातुःपुत्र; धनिकःआसीत्।
15 ततःफारो अब्रामस्य पत्नीं सारां पुनःदत्त्वा तां मिस्रदेशात् बहिः प्रेषितवान्, ततः सः आरम्भे यस्मिन् स्थाने तंबूं स्थापितवान्, तत्र वेदीस्थानं प्रति, पूर्वदिशि ऐ, पश्चिमदिशि बेथेलं च प्रस्थितवान्, ततः सः शान्तिपूर्वकं पुनः आनयन्तं स्वस्य परमेश्वरं भगवन्तं आशीर्वादं दत्तवान्।
16 प्रथमसप्ताहस्य तृतीयवर्षे एकचत्वारिंशत् महोत्सवे [1963 AM] सःअत्र आगत्य तत्र होमबलिदानं कृत्वा भगवतःनाम आह्वयन् अवदत्, 'त्वं परमेश्वर; मम ईश्वरःअनन्तकालं यावत्।
17 अस्मिन् सप्ताहे चतुर्थे वर्षे [1964 AM] लोटःतस्मात् विरक्तः अभवत्, लोटः सदोमनगरे निवसति स्म, सदोमनगरस्य जनाः च अत्यन्तं पापिनःआसन्।
18 भ्रातुः पुत्रः तस्मात् विरक्तः इति तस्य हृदये दुखं जातम्। यतः तस्य सन्तानं नासीत्।
19 तस्मिन् वर्षे यदा लोटःबद्धःअभवत्, तदा अस्मिन् सप्ताहे चतुर्थे वर्षे लोटस्य विरहस्य अनन्तरं प्रभुः अब्रामम् अवदत् यत्, 'यत्र त्वं निवससि तस्मात् स्थानात् उत्तरदिशि दक्षिणदिशि च पश्चिमदिशि पूर्वदिशि च नेत्राणि उत्थापय।
20 यतः त्वं याम् भूमिं पश्यसि तत् सर्व्वं त्वां तव वंशाय च सदा दास्यामि, तव बीजं समुद्रवालुका इव करिष्यामि, यद्यपि मनुष्यः पृथिव्याःरजःगणयति, तथापि तव वंशजं न गणयिष्यते।
21 उत्तिष्ठ, तस्य दीर्घतां विस्तारं च (भूमिं) गत्वा सर्वं पश्यतु। तव वंशाय हि तत् दास्यामि।' अब्रामः हेब्रोननगरं गत्वा तत्र निवसति स्म।

22 अस्मिन् वर्षे एलामराजः कदोर्लाओमेर; शिनारराजः अम्राफेल; सेलासरराजःअरिओक्, राष्ट्रराजःतेर्गलःच आगत्य अमोराराजं हत्वा सदोमराजः पलायित; लवणसागरस्य समीपे सिद्दीम उपत्यकायां बहवःव्रणैःपतिताः।
23 ते सदोमं आदमं जबबोइमं च बन्दीकृत्य अब्रामस्य भ्रातुः पुत्रं लूतं तस्य सर्वाणि सम्पत्तिं च बद्ध्वा दाननगरं गतवन्तः।
24 एकःपलायितःआगत्य अब्रामम् अवदत् यत् तस्य भ्रातुःपुत्रःबद्धः अभवत्, अब्रामःच स्वगृहसेवकान् सशस्त्रं कृतवान्। . .
२५ . . . . अब्रामस्य, तस्य वंशस्य च कृते प्रथमफलस्य दशमांशं भगवतः कृते, भगवता च तत् नित्यं नियमरूपेण निर्धारितं यत् ते तस्य पुरतः सेवां कृतवन्तः याजकानाम् कृते तत् दास्यन्ति, येन ते तत् सदा धारयन्तु।
26 अस्य नियमस्य च दिवसानां सीमा नास्ति; यतः तेन सर्वस्य बीजस्य मद्यस्य च तैलस्य च पशूनां मेषस्य च दशमांशं भगवते दातव्यमिति सदा पुस्तिकानां कृते निर्धारितम्।
27 सःस्वपुरोहितेभ्यःस्वस्य पुरतःआनन्देन खादितुं पिबितुं च (तत्) दत्तवान्।
28 सदोमराजः तस्य समीपम् आगत्य तस्य पुरतः प्रणामं कृत्वा अवदत्, 'हे अब्राम, त्वया ये प्राणाःउद्धारिता; तान् अस्मान् ददातु, किन्तु लुण्ठनं तव एव भवतु।
29 अब्रामः तम् अवदत् , 'अहं परमेश्वरस्य समीपं हस्तान् उत्थापयामि यत् सूत्रात् जूतापट्टिकापर्यन्तं भवतःकिमपि न गृह्णामि मा भूत् त्वं न वदसि यत् अहं अब्रामःधनिकःअभवम् केवलं युवकाः यत् खादितवन्त; मया सह गतानां पुरुषाणां भागं च -अनेर्, एश्कोल्, ममरे च। एते स्वभागं गृह्णीयुः।'

अध्याय 14

1 तदनन्तरं अस्मिन् सप्ताहे चतुर्थे वर्षे तृतीयमासस्य अमावस्यायां स्वप्ने अब्रामस्य समीपं भगवतःवचनं आगतं यत्, 'अब्राम, मा भयम्; अहं तव रक्षक; तव फलं च महती भविष्यति।'
2 सः अवदत् - 'प्रभो, भगवन्, अहं किं दास्यसि, यतः अहम् इतः निस्सन्ततिः गच्छामि, मम दासीपुत्रस्य मासेकस्य पुत्रः दम्मासेक् एलिजेर् अस्ति, सःमम उत्तराधिकारी भविष्यति, त्वया मम बीजं न दत्तम्।
3 सः तं अवदत्, 'अयं (पुरुष) तव उत्तराधिकारी न भविष्यति, अपितु तव आन्तरात् निर्गमिष्यति; सः तव उत्तराधिकारी भविष्यति।'
4 ततःसःतं बहिःनीत्वा तं अवदत्, 'स्वर्गं प्रति पश्य, ताराणि गणय च यदि त्वं तान् गणयितुं समर्थःअसि।'
5 स स्वर्गं पश्यन् तारकान् अपश्यत्। स च तम् अवदत्- 'तथा तव वंशःभविष्यति।'
6 सःप्रभुं प्रति विश्वासं कृतवान्, तत् तस्य धर्मत्वेन गण्यते स्म।
7 ततः सः तम् अवदत् , 'अहमेव प्रभुः यः त्वां कल्दीदेशस्य उर्-नगरात् बहिः आनयत्, यत् कनान-देशं त्वां सदा-अधिकारं कर्तुं दातुं शक्नोमि। अहं च भवतः पश्चात् भवतः वंशस्य च ईश्वरः भविष्यामि।'
8 स च आह-प्रभो भगवन्, अहं केन ज्ञास्यामि यत् अहं (तत्) उत्तराधिकारं प्राप्स्यामि?'
9 सः तम् अवदत् , 'त्रिवर्षीयं गोधूमं, त्रिवर्षीयं बकं, त्रिवर्षीयं मेषं, कच्छपं, कपोतं च गृहाण।
10 मासस्य मध्ये एतानि सर्वाणि गृहीत्वा हेब्रोनसमीपस्थे मम्रे-वृक्षे निवसति स्म।
11 स तत्र वेदीं निर्माय एतानि सर्वाणि बलिदानं कृतवान्; तेषां रक्तं वेदीयां पातयित्वा मध्ये विभज्य परस्परं निधाय च। पक्षिणः तु विभज्य सःन।
12 तेषु खण्डेषु पक्षिणः अवतरन्ति स्म, अब्रामः तान् विसर्जितवान्, पक्षिणःतान् स्पृशितुं न अददात्।
13 सूर्यास्तसमये अब्रामस्य उपरि आनन्दःअभवत्, पश्यतु ! महता अन्धकारस्य भयानकता तस्य उपरि पतिता, अब्राम इत्यस्मै उक्तं यत् - 'भवतः वंशजः तेषां न देशे (अर्थात्) परदेशीयः भविष्यति, ते तान् बन्धने आनयिष्यन्ति, चतुश्शतवर्षाणि च पीडयिष्यन्ति इति निश्चयेन ज्ञातव्यम्।
14 यस्य राष्ट्रस्य ते दासत्वं करिष्यन्ति तस्य अपि अहं न्यायं करिष्यामि, ततःपरं ते बहुधनेन सह निर्गमिष्यन्ति।
15 त्वं च शान्तिपूर्वकं पितृणां समीपं गत्वा सुवृद्धावस्थायां दफनः भविष्यसि।
16 चतुर्थजन्मनि ते अत्र प्रत्यागमिष्यन्ति; अमोरीजनानाम् अधर्मः अद्यापि न पूर्णः।'
17 सःनिद्रायाःजागृत्य उत्थितःसूर्यःअस्तं गतः। तत्र ज्वाला अभवत्, पश्यतु ! भट्टी धूमपानं कुर्वन् आसीत्, अग्निज्वाला च खण्डानां मध्ये गच्छति स्म ।
18 तस्मिन् दिने परमेश् वरः अब्रामेण सह सन्धिं कृतवान् यत्, 'मिस्र-नद्याः महतीं नदीं यावत्, यूफ्रेटिस्-नद्या; केनी-कनिजी-कदमोनी-परीज्जी-रेफाइम-फकोरी-हिवी-अमोरी-कनानी-गिर्गाशी-जनाःच यबूसीजनाः।
19 ततः परं अब्रामः खण्डान्, पक्षिण; तेषां फलानि, तेषां पेयबलिदानं च अर्पितवान्, अग्निःच तान् भक्षयति स्म।
20 तस्मिन् दिने वयं अब्रामेन सह सन्धिं कृतवन्तः यथा अस्मिन् मासे नूहेन सह सन्धिं कृतवन्तः। अब्रामः च उत्सवं, अध्यादेशं च स्वस्य कृते नित्यं नवीनीकरणं कृतवान्।
21 अब्रामः आनन्दितः भूत्वा स्वपत्न्या साराय एतानि सर्वाणि ज्ञापयति स्म। तस्य बीजं भविष्यति इति सःविश्वासं कृतवान्, परन्तु सा न प्रसवति स्म।
22 ततः सरायः स्वपतिं अब्रामम् उपदेशं दत्त्वा अवदत्, मम मिस्रदेशीयायाःदासी हागारस्य समीपं गच्छ, अहं तया भवतःबीजं निर्मास्यामि।
23 अब्रामःस्वपत्न्याःसारायस्य वाणीं श्रुत्वा तां अवदत्, 'तथा कुरु।' इति। ततः सारायः मिस्रदेशीया हागरं दासीं गृहीत्वा स्वपतिं अब्रामस्य भार्यायै दत्तवान्।
24 ततः सः तस्याः समीपं गत्वा सा गर्भधारणं कृत्वा तस्य पुत्रं जनयति स्म, सःअस्य सप्ताहस्य पञ्चमे वर्षे [1965 AM] तस्य नाम इश्माएल इति आह्वयत्। अब्रामस्य जीवने एतत् षड्अशीतितमं वर्षम् आसीत्।

अध्याय 15

१ अस्य महोत्सवस्य चतुर्थसप्ताहस्य पञ्चमे वर्षे [१९७९ AM] तृतीयमासे मासस्य मध्ये अब्रामः धान्यफलनस्य प्रथमफलस्य उत्सवं आचरितवान्।
2 सःवेदीयां प्रथमफलं भगवतःहोमबलिरूपेण गोधूमं बकं मेषं च वेदिस्थे नवबलिदानं कृतवान्। तेषां फलानि च पेयानि च धूपेन सह वेदीयां अर्पितवान्।

3 ततःपरमेश् वरःअब्रामस् य समक्षं प्रकटितःसन् तं अवदत् , 'अहं सर्वशक्तिमान् परमेश् वरः अस्मि; मम पुरतः आत्मनः अनुमोदनं कुरु सिद्धःच भव।

4 अहं भवतः च मध्ये मम सन्धिं करिष्यामि, अहं त्वां बहु वर्धयिष्यामि।'

5 अब्रामः मुखेन पतित; परमेश्वरः तस्य सह वार्तालापं कृत्वा अवदत्।

6 'पश्य मम नियमःत्वया सह अस्ति, .
त्वं च बहूनां राष्ट्राणां पिता भविष्यसि।

7 न च तव नाम पुनःअब्राम इति नाम्ना भविष्यति।
किन्तु तव नाम इतःपरं अनन्तकालं यावत् अब्राहमःभविष्यति।
अहं त्वां बहुराष्ट्राणां पिता कृतवान्।

8 अहं त्वां बहु महत् करिष्यामि।
अहं च त्वां राष्ट्राणि करिष्यामि।
नृपाःच त्वत्तो निर्गमिष्यन्ति।

9 अहं भवतः भवतः पश्चात् भवतः वंशजानां च मध्ये तेषां वंशजानां मध्ये मम सन्धिं स्थापयिष्यामि, येन अहं भवतः पश्चात् भवतः वंशजानां च ईश्वरःभवेयम्।

10 <अहं त्वां तव पश्चात् वंशाय च> तत् भूमिं दास्यामि यत्र त्वं प्रवासी अभव; कनानदेश; येन त्वं तत् सदा धारयिष्यसि, अहं च तेषां परमेश्वरःभविष्यामि।'

11 ततःपरमेश् वरःअब्राहमम् अवदत् , 'भवन्तःतव वंशजःच मम सन्धिं पालय, युष् माकं मध्ये प्रत्येकं पुरुषं खतनां कुरु, अग्रचर्मं च खतनां कुरु, तत् मम युष् मा च मध्ये अनन्तसन्धिस् य चिह्नं भविष्यति।

12 अष्टमे दिने युष्माकं वंशजं प्रत्येकं पुरुषं गृहे जातस्य वा यस्मात् परदेशीयात् धनेन क्रीतवान्, यस्मात् परदेशीयात् भवद्भिःप्राप्त; यः भवतःवंशजःनास्ति, तस्य खतनां कुर्यात्।

13 यः भवतः गृहे जायते सः अवश्यमेव खतनाः भविष्यति, ये त्वया धनेन क्रीताः तेषां खतनाः करणीय; मम सन्धिः भवतः शरीरे अनादिविधिरूपेण भविष्यति।

14 अष्टमे दिने यः अखतने अग्रचर्ममांसेन न खतनात्, सः आत्मा स्वजनात् विच्छिन्नःभविष्यति, यतःसःमम सन्धिं भङ्गं कृतवान्।'

15 ततः परमेश् वरः अब्राहमम् अवदत् , 'तव भार्या सारायस् य नाम पुनःसारा न भविष्यति, किन् तु तस्याःनाम सारा भविष्यति।

16 अहं तां आशीर्वादं दास्यामि, तया पुत्रं च दास्यामि, तं आशीर्वादं दास्यामि, सः राष्ट्रः भविष्यति, तस्मात् राष्ट्रराजाः निर्गमिष्यन्ति।'

17 अब्राहमः मुखेन पतित्वा हर्षितः सन् हृदये अवदत्, 'किं शतवर्षीयस्य पुत्रः भविष्यति, सा च नवतिवर्षीयायाः सा प्रसवः भविष्यति?

18 अब्राहमः परमेश् वरं अवदत् , "हे यद्य इश्माएलः तव पुरतः जीवति!' इति।

19 परमेश् वरः अवदत् , 'आम्, सारा अपि त्वां पुत्रं जनयिष्यति, त्वया तस्य नाम इसहाक् भविष् यति, अहं च तेन सह मम सन्धिं शाश्वतं सन्धिं तस् य वंशजं च स्थापयिष् यामि।

20 इश्माएलस्य विषये अपि अहं त्वां श्रुतवान्, पश्यामि अहं तं आशीर्वादं दास्यामि, महत् करिष्यामि, बहु च वर्धयिष्यामि, सः द्वादश राजकुमारान् जनयिष्यति, अहं तं महत् राष्ट्रं करिष्यामि।

21 किन्तु मम सन्धिं इसहाकेन सह स्थापयिष्यामि, यम् सारा त्वां वहति, एतेषु दिनेषु परवर्षे।'

22 ततः सः तेन सह वार्तालापं त्यक्त्वा परमेश् वरः अब्राहमस् य समीपात् उपरि गतः।

23 अब्राहमः यथा परमेश् वरः अवदत् तथा अकरोत्, ततः सः स् वपुत्रं इस्माइलं स्वगृहे जनान् ये च स्वधनेन क्रीतवन् च सर्वान् पुरुषान् स्वगृहे गृहीत्वा तेषां अग्रचर्ममांसस्य खतनाम् अकरोत्।

24 तस्मिन् एव दिने अब्राहमःतस्य गृहस्य सर्वे पुरुषाः<गृहे जाता> च खतना कृता, ये च परदेशीयसन्ततिभ्यः धनेन क्रीताःसर्वे तेन सह खतना कृताः।

25 एषःनियमःसर्वेषां वंशजानां कृते नित्यं भवति, अष्टदिनानां मध्ये एकदिनस्य लोपःअपि नास्ति। यतःस्वर्गपट्टिकासु विहितःलिखितःच शाश्वतःनियमःअस्ति।

26 अष्टमदिने यस्य अग्रचर्मस्य मांसं न खतनं भवति, सःसर्वः जनः भवति, सः अब्राहमेन सह यः सन्धिः कृतवान्, तस्य सन्तानस्य न भवति, अपितु विनाशस्य सन्तानस्य भवति। न च तस्य भगवतःइति किमपि चिह्नं भवति, अपितु (सः नियत) पृथिव्याः नष्ट; हतः च भूमौ निर्मूलितः च भवितुम् अर्हति, यतः सः अस्माकं परमेश्वरस्य भगवतः सन्धिं भङ्गं कृतवान्।

27 यतः सृष्टिदिनात् आरभ्य सर्वे सन्निधदूता; सर्वे पवित्रीकरणदूताः च सृष्टिदिनात् एवम् सृष्टा; सन्निधिदूतानां पवित्रीकरणदूतानां च पुरतःसःइस्राएलं पवित्रं कृतवान् यत् ते तस्य पवित्रदूतैःसह च स्युः।

28 त्वं इस्राएलस्य सन्तानान् आज्ञापय, ते अस्य सन्धिस्य चिह्नं स्वजन्मनां यावत् अनन्तविधिरूपेण पालनं कुर्वन्तु, तदा ते देशात् न निर्मूलिताःभविष्यन्ति।

29 यतः ते सर्वेषु इस्राएलसन्ततिषु सदा पालयितुम् आज्ञा सन्धिरूपेण निर्धारिता।

30 इश्माएलःतस्य पुत्राःच तस्य भ्रातरःएसावःच तस्य समीपं न गत; सःतान् अब्राहमस्य सन्तानाःइति कारणतः न चिनोति स्म, यतःसः तान् जानाति स्म, अपितु सःइस्राएलं स्वप्रजारूपेण चिनोति स्म।

31 सःतत् पवित्रं कृत्वा सर्वेषां मनुष्याणां मध्ये सङ्गृहीतवान्; यतः बहवःराष्ट्राणि बहूनि जनाःच सन्ति, सर्वे च तस्य सन्ति, सर्वेषां उपरि सःतान् स्वतःविभ्रष्टं कर्तुं आत्मनःअधिकारे स्थापितवान्।

32 किन्तु इस्राएलस्य उपरि सः कञ्चन स्वर्गदूतं आत्मा वा न नियुक्तवान्, यतः सः एव तेषां शासकः अस्ति, सः तान् रक्षति, स्वदूतानां स्वआत्मानां च हस्ते, स्वस्य सर्वशक्तीनां च हस्ते तान् अपेक्षते, येन सः तान् रक्षति, आशीर्वादं च ददाति, ते तस्य भवेयु; इतःपरं च तेषां सदा सदा भवेयुः।

33 इदानीं अहं भवन्तं सूचयामि यत् इस्राएलस्य सन्तानाः एतस्य नियमस्य पालनम् न करिष्यन्ति, ते च एतस्य सर्वस्य नियमस्य अनुसारं स्वपुत्राणां खतनां न करिष्यन्ति। यतःखतनामांसेषु ते एतत् स्वपुत्रस्य खतनां परित्यक्ष्यन्ति, ते सर्वे बेलियारपुत्राः स्वपुत्रान् यथाजातं अछतनं त्यक्ष्यन्ति।

34 ततः परमेश् वरः इस्राएलस् य सन् तानस् य प्रति महत् कोपः भविष्यति। यतो हि ते तस्य सन्धिं त्यक्त्वा तस्य वचनं विमुखीकृत्य क्रुद्धं निन्दां च कृतवन्त; यथा ते अस्य नियमस्य नियमं न पालयन्ति यतः ते स्वाङ्गं अन्यजातीयवत् व्यवहारं कृतवन्तः येन ते देशात् निष्कासिताःमूलं च प्राप्नुयुः। तेषां च क्षमा क्षमा वा न भविष्यति [यथा क्षमा क्षमा च स्यात्] अस्य शाश्वतदोषस्य सर्वस्य पापस्य।

अध्याय 16

1 चतुर्थमासस्य अमावस्यायां वयं मम्रे-वृक्षे अब्राहमस्य समक्षं प्रकटितवन्तः; तस्य सह वार्तालापं कृतवन्तः; तस्य भार्यायाः सारायाः पुत्रं दास्यति इति च तस्मै घोषितवन्तः।
2 सा हसति स्म, यतः सा अब्राहमेन सह एतत् वचनं श्रुत्वा वयं तां उपदेशं दत्तवन्तः; सा भीता भूत्वा तस्य वचनस्य कारणात् हसति इति अङ्गीकृतवती।
3 वयं तस्याः पुत्रस्य नाम कथितवन्तः यथा तस्य नाम स्वर्गीयपट्टिकासु लिखितम् अस्ति (अर्थात् इसहाक)।
4 यदा वयं नियतसमये तस्याःसमीपं प्रत्यागच्छामःतदा सा पुत्रं गर्भं धारयिष्यति स्म।
5 अस्मिन् मासे परमेश् वरःसदोम-गमोरा-जबोइम-जबोयम्-सर्व-यॉर्डन-प्रदेशयोः उपरि स्व-न्यायान् अङ्गीकृतवान्, तान् अग्निना गन्धकेन च दग्धवान्, अद्यपर्यन्तं तान् नाशितवान्, यथा मया भवद्भ्यः तेषां सर्वाणि कार्याणि कथितानि यत् ते अत्यन्तं दुष्टाः पापिनः च सन्ति, ते च आत्मनः दूषणं कुर्वन्ति, स्वशरीरेण च व्यभिचारं कुर्वन्ति पृथिव्यां अशुद्धिः।
6 तथैव परमेश् वरः सदोमीयानां अशुद्धतानुसारं येषु स् थानेषु न्यायं करिष्यति, सदोमस् य न्यायवत्।
7 किन्तु लोटं वयं तारितवन्तः; यतःपरमेश् वरःअब्राहमस् य स्मरणं कृत्वा तं विध्वंसस् य मध् यात् बहिःप्रेषितवान्।
8 सः तस्य कन्याभिः सह पृथिव्यां पापं कृतवान् यत् आदमस्य कालात् तस्य कालपर्यन्तं पृथिव्यां न आसीत्। यतः सः पुरुषः कन्याभिःसह शयितःआसीत्।
9 पश्यत, तस्य सर्वेषां वंशानां विषये स्वर्गफलकेषु आज्ञां उत्कीर्णं च, तान् अपसारयित्वा तान् निर्मूलयितुं, सदोमस्य न्यायवत् तेषां उपरि न्यायं कर्तुं, दण्डदिने पृथिव्यां मनुष्यस्य बीजं न त्यजन्तु।
10 अस्मिन् मासे अब्राहमः हेब्रोनतः प्रस्थाय कादेश-शूरयोः मध्ये गेरारपर्वतेषु निवसति स्म।
11 पञ्चममासस्य मध्ये सःततःप्रस्थाय शपथकूपे निवसति स्म।
12 षष्ठमासस्य मध्ये प्रभुःसारां समीपं गत्वा यथा उक्तवान् तथा सा गर्भवती अभवत्।
13 सा तृतीयमासे पुत्रं जनयति स्म, तस्य मासस्य मध्ये च यस्मिन् काले प्रभुः अब्राहमं प्रति उक्तवान्, तस्मिन् काले फलानां प्रथमफलानां उत्सवे इसहाकःजातः।
14 अष्टमे दिने अब्राहमःस्वपुत्रस्य खतनाम् अकरोत्, सःप्रथमःसन् सन्धिनुसारं खतनां कृतवान्।
15 चतुर्थसप्ताहस्य षष्ठे वर्षे वयं अब्राहमस्य समीपं शपथकूपस्य समीपं आगत्य तस्मै प्रकटितवन्तः [यथा वयं सारा इत्यस्याः समीपं प्रत्यागच्छाम; सा पुत्रं जनयिष्यति इति उक्तवन्तः।
16 सप्तमे मासे वयं प्रत्यागत्य अस्माकं पुरतःसारां गर्भवतीं दृष्टवन्तः] ततः वयं तस्मै आशीर्वादं दत्तवन्तः; तस्य विषये यत् किमपि नियमं कृतं तत् सर्वं तस्मै घोषितवन्तःयत् सःयावत् षट् पुत्रान् अधिकान् न जनयति तावत् सःन मृतः; मृत्योःपूर्वं (तान्) पश्यतु। किन्तु इसहाके तस्य नाम वंशजं च उच्यते।
17 तस्य पुत्राणां सर्वे वंशाः अन्यजातीयाः स्युः; अन्यजातीयैः सह गणिताः भवेयुः। किन्तु इसहाकस्य पुत्रेभ्यः पवित्रं वंशं भवेत्, अन्यजातीयेषु न गणनीयम्।
18 यतःसःपरमात्मनःभागःभवितव्यः; तस्य सर्वाणि वंशजं च परमेश् वरस् य स्वामित्वे पतितानि, येन सर्वेभ्यःराष्ट्रेभ्यःपरं भगवतः (तस्य) स्वामित्वार्थं प्रजाःभवेयुः; राज्यं याजकाःच पवित्रं राष्ट्रं च भवेयुः।
19 वयं गत्वा साराय यत् किमपि कथितं तत् सर्वं ज्ञापयाम; तौ च अतीव आनन्देन आनन्दितौ।
20 तत्र सः तं प्रवृतिप्रवासदेशे हर्षयमानस्य भगवतः कृते वेदीं निर्मितवान्, अस्मिन् मासे सप्तदिनानि यावत् शपथकूपे निर्मितस्य वेदीयाःसमीपे आनन्दोत्सवम् आचरितवान्।
21 अस्मिन् उत्सवे सःस्वस्य भृत्यानां च कृते स्तम्भान् निर्मितवान्, पृथिव्यां तंबूपर्वं प्रथमम् आचरितवान्।
22 एतेषु सप्तदिनेषु सःप्रत्येकं दिवसे भगवतःहोमबलिम्, द्वौ गोषौ, द्वौ मेषौ, सप्तमेषौ, एकं बकं च पापबलिरूपेण आनयत्, येन सः स्वस्य वंशस्य च प्रायश्चित्तं कर्तुं शक्नोति।
23 धन्यवादार्थं सप्त मेषाः सप्त बकडाः सप्त मेषाः सप्त बकाः च तेषां फलहोमानां पेयबलिदानानां च सह। तस्य मेदः सर्व्वं वेदीयां दग्धवान्, मधुरगन्धार्थं भगवतःचयनितबलिदानम्।
24 सःप्रातः सायं च सुगन्धान्, धूपं, गल्बनम्, स्तम्भं, नार्डं, गन्धकं, मसाला, वेषं च दहति स्म। एतानि सप्त सर्वाणि समर्पितानि समभागैः(च) शुद्धानि।
25 सप्तदिनेषु सःसर्वात्मना सर्वात्मना च हर्षितःसन् सर्वैःस्वगृहस्थैः सह हर्षं कृतवान्, तस्य समीपे परदेशीयः अखतनाःअपि नासीत्।
26 सः स्वस्य सृष्टिकर्तारं आशीर्वादं दत्तवान् यः स्वजन्मनि तं सृष्टवान् यतः सः तं स्वप्रसन्नतानुसारं सृष्टवान्; यतः सः जानाति स्म, अवगच्छति स्म च यत् तस्मात् शाश्वतजन्मनां कृते धर्मस्य वनस्पतिः तस्मात् पवित्रं बीजं च उत्पद्यते, येन सर्वं निर्मितस्य तस्य सदृशं भविष्यति।
27 सः आशीर्वादं दत्त्वा आनन्दितवान्, अस्य उत्सवस्य नाम परमेश्वरस्य स्वीकार्यःआनन्दःपरमेश् वरस् य उत्सवःइति आह्वयत्।
28 स्वर्गीयपट्टिकानां साक्ष्यानुसारं सः अस्य उत्सवस्य समये आचरति इति कारणतः वयं तं तस्य पश्चात् सर्व्वं वंशं च पृथिव्याः सर्वासु वंशेषु अनन्तकालं यावत् आशीर्वादं दत्तवन्तः।
29 अत एव इस्राएलस्य विषये स्वर्गीयपट्टिकासु निर्धारितं यत् ते सप्तममासे सप्तदिनानि हर्षेण निवासोत्सवं आचरन्ति, यत् भगवतः समक्षं स्वीकार्यं भवति -प्रतिवर्षं तेषां वंशजानां कृते नित्यं नियमः।
30 अस्य च दिवसानां सीमा नास्ति; यतः इस्राएलस्य विषये नित्यं निर्धारितं यत् ते तत् उत्सवं कृत्वा स्तम्भेषु निवसन्ति, शिरसि माल्यानि स्थापयित्वा, नद्यःपत्रशाखाः विलो च गृह्णीयुः।
31 अब्राहमः ताडवृक्षाणां शाखाः उत्तमवृक्षाणां फलं च गृहीत्वा प्रतिदिनं प्रातकाले सप्तवारं शाखाभिः सह वेदीं परितः गत्वा सर्वेषां विषये हर्षेण स्वेश्वरस्य स्तुतिं धन्यवादं च अकरोत्।

अध्याय 17

1 पञ्चमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे अस्मिन् महोत्सवे [1982 AM] अब्राहमः तृतीयमासे महतीं भोजं कृतवान्, यस्मिन् दिने तस्य पुत्रः इसहाकःदुग्धविच्छेदनं कृतवान्।
2 मिस्रदेशस्य हागरस्य पुत्रः इस्माइलः तस्य स्थाने स्वपितुः अब्राहमस्य पुरतःआसीत्, अब्राहमःस्वपुत्रान् दृष्ट्वा निसन्ततिःन मृतः इति कारणेन आनन्दितःभूत्वा परमेश्वरं आशीर्वादं दत्तवान्।
3 सःयस्मिन् दिने लोटःविरक्तःअभवत् तस्मिन् दिने यत् वचनं तस्मै उक्तवान् तत् स्मरणं कृत्वा सः आनन्दितः यतः भगवता तस्मै पृथिव्यां बीजं दत्तं यत् सः पृथिव्याः उत्तराधिकारं प्राप्नुयात्, सः च सर्ववस्तूनाम् सृष्टिकर्ताम् सर्वमुखेन आशीर्वादं दत्तवान्।
4 सारा इस्माइलं क्रीडन्तं नृत्यन्तं च दृष्टवती, अब्राहमं च महता आनन्देन आनन्दितः अभवत्, ततः सा इस्माइलस्य विषये ईर्ष्याम् अकरोत्, अब्राहमं च अवदत्, 'एतां दासीं तस्याः पुत्रं च बहिः

निष्कासयतु। यतः अस्याः दासीयाः पुत्रः मम पुत्रेण इसहाकेन सह उत्तराधिकारी न भविष्यति।'
5 अब्राहमस्य दासायाः पुत्रस्य च कारणात् सः तान् स्वतः निष्कासयितुं दुख्खदःअभवत्।
6 ततः परमेश् वरः अब्राहमम् अवदत् , 'बालस्य दासीयाः च कारणात् तव दृष्टौ दुखं मा भूत्; सारा त्वां यत् किमपि उक्तवती तस्मिन् सर्वेषु तस्याःवचनं शृणुत, तत् च कुरुत; यतो हि इसहाकेन तव नाम वंशजं च उच्यते।
7 किन्तु अस्याः दासीपुत्रं महत् राष्ट्रं करिष्यामि यतः सः तव वंशजः अस्ति।'
8 अब्राहमः प्रातकाले उत्थाय रोटिकां जलपुटं च गृहीत्वा हागरस्य बालकस्य च स्कन्धेषु स्थापयित्वा तां प्रेषितवान्।
9 ततः सा निर्गत्य बेर्शेबा-प्रान्तरे भ्रमति स्म, पुटस्य जलं च क्षीणं जातम्, बालकःतृष्णां प्राप्य गन्तुम् असमर्थःभूत्वा पतितः।
10 तस्य माता तं गृहीत्वा जैतुनवृक्षस्य अधःक्षिप्य धनुषस्य दूरं तस्य समीपं निक्षिप्तवती। यतःसा मम बालकस्य मृत्युं मा पश्यामि इति उक्तवती, उपविश्य च रोदिति स्म।
11 ततः परमेश् वरस् य एकः स् वर्गदूतः पवित्राणां मध्ये एकः ताम् अवदत् , "हागार, त्वं किमर्थं रोदिषि? उत्तिष्ठ बालकं गृहीत्वा हस्ते धारय; यतःईश्वरःतव वाणीं श्रुत्वा बालकं दृष्टवान्।'
12 सा नेत्राणि उद्घाट्य जलकूपं दृष्ट्वा गत्वा स्वपुटं जलेन पूरयित्वा स्वबालकं पिबितुं दत्त्वा उत्थाय पारनप्रान्तरं प्रति गता।
13 बालकः वर्धमानः धनुर्धरः अभवत्, ईश्वरः तस्य समीपे आसीत्, तस्य माता मिस्रदेशस्य कन्यानां मध्ये तस्य भार्यां गृहीतवती।
14 ततः सा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, सः तस्य नाम नबैयोत् इति आह्वयत्। सा हि अवदत्, 'भगवःमम समीपे एव आसीत् यदा अहं तं आहूतवान्।'
15 सप्तमे सप्ताहे तस्य प्रथमवर्षे [2003 AM] अस्मिन् महोत्सवे प्रथममासे अस्मिन् मासे द्वादशदिने स्वर्गे अब्राहमस्य विषये स्वराः अभवन् यत् सःयत् किमपि कथितं तत् सर्वं विश्वास्यःआसीत्, प्रभुं प्रेम करोति, सर्वेषु दुख्खेषु सःविश्वास्यःअभवत्।
16 ततः राजकुमारः मस्तेमा आगत्य परमेश्वरस्य समक्षं अवदत्, 'पश्यतु, अब्राहमः स्वपुत्रं इसहाकं प्रेम करोति, सः सर्वेभ्यः अपि तस्मात् अधिकं तस्मिन् आनन्दयति। तं वेदीयां होमबलिरूपेण अर्पयतु, त्वं च पश्यसि यत् सः एतत् आज्ञां करिष्यति वा, त्वं च ज्ञास्यसि यत् सःयस्मिन् सर्वस्मिन् परीक्षते तस्मिन् सर्वेषु निष्ठावान् अस्ति वा।
17 परमेश् वरः जानाति स्म यत् अब्राहमः सर्वेषु क्लेशेषु विश् वासितः अस्ति। यतः सः तं स्वदेशेन दुर्भिक्षेण च परीक्षितवान्, राजानां धनेन च तं परीक्षितवान्, तस्य भार्यायाः माध्यमेन च पुनः परीक्षितवान्, यदा सा (तस्मात्) विदीर्णा अभवत्, खतना च तस्य दासी इश्माएलस्य हागारस्य च माध्यमेन तस्य परीक्षणं कृतवान् यदा सःतान् प्रेषितवान्।
18 येषु सर्वेषु तस्य परीक्षा कृता, तेषु सः विश्वास्यः अभवत्, तस्य आत्मा अधीरःनासीत्, न च मन्दःअभवत्। यतःसःविश्वास्यःप्रभुप्रेमी च आसीत्।

अध्याय 18

1 ततः परमेश् वरः तम् अवदत् , 'अब्राहम, अब्राहम'; स च आह पश्य (अत्र) अहम् अस्मि।'
2 सः अवदत्, "भवतःप्रियं पुत्रं इसहाकं नीत्वा उच्चदेशं गत्वा अहं त्वां दर्शयिष्यामि, तस्मिन् पर्वते एकस्मिन् पर्वते तं अर्पय।
3 सः प्रातकाले उत्थाय गदं काष्ठं कृत्वा स्वयुवकद्वयं स्वपुत्रं इसहाकं च गृहीत्वा होमबलिस्य काष्ठं कृत्वा तृतीये दिने तत्स्थानं गत्वा दूरतःस्थानं दृष्टवान्।
4 सःजलकूपस्य समीपम् आगत्य स्वयुवकान् अवदत्, 'यूयं गदया सह अत्र तिष्ठन्तु, अहं बालकः च (तत्र गमिष्याम; यदा वयं पूजां कृत्वा पुनःयुष्माकं समीपं आगमिष्यामः।
5 सःहोमबलिदारुमादाय स्वपुत्रस्य इसहाकस्य उपरि निधाय अग्निं छूरीं च हस्ते गृहीत्वा तौ मिलित्वा तत्स्थानं गतवन्तौ।
6 इसहाकः पितरं प्राह, पिता; स च आह-अहं पुत्र इति। स तमब्रवीत्-अग्निं छूरीं च काष्ठं च पश्यतु; किन्तु होमहवार्थं मेषःकुत्र पिता?'
7 सः अवदत्, 'पुत्र, परमेश् वरःहोमबलिदानार्थं मेषं प्रदास्यति। सः परमेश् वरस् य पर्वतस् य स्थानं समीपं गतः।
8 सः वेदीं निर्माय वेदीयां काष्ठानि स्थापयित्वा स्वपुत्रं इसहाकं बद्ध्वा वेदीयाम् उपरि स्थिते काष्ठे स्थापयित्वा स्वपुत्रं इसहाकं वधार्थं छूरीम् आदाय हस्तं प्रसारितवान्।
9 अहं तस्य पुरतः मस्तेमा-राजकुमारस्य च पुरतः स्थितवान्, भगवान् अवदत्, 'तस्मै बालकस्य उपरि हस्तं न स्थापयतु, न च तस्य किमपि कर्तुं न आज्ञापयतु, यतः मया दर्शितं यत् सः भगवतः भयम् अनुभवति।'
10 अहं स्वर्गात् तं आहूय अवदम्, अब्राहम, अब्राहम। स च भीतः सन् आह- पश्य (अत्र) अहम् अस्मि।
11 अहं तं अवदम्, 'बालकस्य उपरि हस्तं मा स्थापय, तस्य किमपि न कुरु; यतःइदानीं मया दर्शितं यत् त्वं भगवतःभयं करोषि, प्रथमजातं पुत्रं च मम कृते न निवारितवान्।'
12 राजपुत्रः मस्तेमा लज्जितः अभवत्; अब्राहमः नेत्राणि उत्थाप्य पश्यन् एकःमेषःगृहीतः. . . शृङ्गैःअब्राहमःगत्वा मेषं गृहीत्वा पुत्रस्य स्थाने होमबलिरूपेण अर्पितवान्।
13 अब्राहमः तत् स्थानं 'प्रभुः दृष्टवान्' इति आह्वयति स्म, येन भगवता दृष्टःपर्वतःसियोनपर्वते इति कथ्यते।
14 परमेश् वरःअब्राहमस् य नाम्नःद्वितीयवारं स् वर्गात् आहूतवान् , यतःसःअस् माकं भगवतःनाम् रूपेण तस् य समीपं वदन् भविष् यन् ति।
15 स च आह- 'मया स्वयमेव शपथं कृतं भगवता वदति, यतो हि त्वया एतत् कृतं, तव पुत्रं तव प्रियं पुत्रं मम न निरोधितम्, आशीर्वादेन अहं त्वां आशीर्वादं दास्यामि, बहुने च तव बीजं बहु करिष्यामि। यथा स्वर्गतारका; समुद्रतीरे या वालुकाः। तव वंशः शत्रूणां नगराणि प्राप्स्यति।
16 तव वंशेन पृथिव्याः सर्वाणि राष्ट्राणि धन्याः भविष्यन्ति; यतः त्वं मम वाणीं पालितवान्, मया च सर्वेभ्यःदर्शितं यत् त्वं मयि निष्ठावान् असि यत् मया त्वां यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं शान्तिपूर्वकं गच्छ।'
17 अब्राहमः स्वयुवकानां समीपं गत; ते उत्थाय बेर्शेबानगरं गतवन्त; अब्राहमः[2010 AM] शपथकूपस्य समीपे निवसति स्म।
18 सःप्रतिवर्षं सप्तदिनानि हर्षेण एतत् उत्सवम् आचरति स्म, येषु सप्तदिनेषु सः शान्तिपूर्वकं गत्वा प्रत्यागच्छति स्म, तदनुसारं भगवतःउत्सवःइति आह्वयति स्म।
19 तदनुसारं इस्राएलस्य तस्य वंशस्य च विषये स्वर्गीयपट्टिकासु निहितं लिखितं च यत् ते सप्तदिनानि उत्सवस्य आनन्देन एतत् उत्सवं आचरन्तु।

अध्याय 19

1 द्वाचत्वारिंशत् महोत्सवस्य प्रथमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे अब्राहमःपुनः आगत्य हेब्रोन-नगरे अर्थात् किरयात-अर्बा-नगरे सप्ताहद्वयं यावत् निवसति स्म।
2 अस्य महोत्सवस्य तृतीयसप्ताहस्य प्रथमवर्षे सारायाः जीवनस्य दिवसाःपूर्णाःअभवन्, सा हेब्रोन्नगरे मृता।
3 अब्राहमः तस्याः शोकं कर्तुं तां दफनार्थं च गत; वयं तस्य आत्मा धैर्यं धारयति वा, तस्य मुखस्य वचनेन क्रुद्धः न भवति वा इति वयं तस्य परीक्षां कृतवन्तः। अस्मिन् च धैर्यं प्राप्य न विचलितः।
4 यतः सः धैर्यपूर्वकं हेथ-सन्ततिभिः सह वार्तालापं कृतवान् यत् ते तस्मै तस्य मृतानां अन्त्येष्ट्यर्थं स्थानं दद्युः।
5 ततः परमेश् वरः तं सर्वेषां समक्षं अनुग्रहं दत्तवान्, सः मृदुतया हेथपुत्रान् प्रार्थितवान्, ते च मम्रे अर्थात् हेब्रोन् विरुद्धे द्विगुणगुहाभूमिं चतुःशतं रजतखण्डं दत्तवन्तः।
6 ते तं प्रार्थितवन्त; "वयं त्वां व्यर्थं दास्यामः। किन्तु सः तेषां हस्तात् तत् निष्फलतया न गृह्णाति स्म, यतः सः स्थानस्य मूल्यं, धनं पूर्णतया दत्तवान्, तेषां पुरतः द्विवारं प्रणम्य, तदनन्तरं सः स्वमृतान् द्विगुणगुहायां दफनवान्।
7 सारायाः आयुषः सर्वे एकशतं सप्तविंशतिवर्षं अर्थात् द्वौ जुबली चतुःसप्ताहं एकवर्षं च आसीत्।
8 इयं दशमः परीक्षा यया अब्राहमः परीक्षित; सः विश्वास्य; धैर्यवान् च ज्ञातः।
9 सः देशे यत् अफवाः आसीत् तस्य विषये एकमपि वचनं न उक्तवान् यत् ईश्वरः तस्मै तस्य पश्चात् वंशाय च तत् दास्यामि इति उक्तवान्, ततः सः स्वमृतानां अन्त्येष्ट्यर्थं तत्र स्थानं याचितवान्। यतः सः विश्वास्यः ज्ञात; स्वर्गीयपट्टिकासु परमेश् वरस् य मित्रम् इति लिखितः।
10 ततः चतुर्थे वर्षे सः स्वपुत्रस्य इसहाकस्य कृते भार्यां कृतवान् तस्याः नाम रेबेका [2020 AM] [अब्राहमस्य भ्राता नाहोरस्य पुत्रस्य बेथुएलस्य पुत्री] लाबानस्य भगिनी बथुएलस्य पुत्री च। बेथुएलः अब्राहमस्य भ्राता नाहोरस्य पत्नी मेल्कायाःपुत्रःआसीत्।
11 अब्राहमःस्वस्य गृहसेवकानां कन्यानां मध्ये तृतीयां भार्यां केतुरा इति भार्यां गृहीतवान् यतः हागारः सारापूर्वं मृतः आसीत्। सा तस्मै वर्षद्वये जिम्राम; योक्षान; मेदान; मिदियन; इश्बाक; शुआः च इति षट् पुत्रान् जनयति स्म।
12 षष्ठे सप्ताहे द्वितीयवर्षे रेबेका इसहाकस्य याकूबः एसावः इति पुत्रद्वयं जनयति स्म।
13 याकूबः स्निग्धः ऋजुः च आसीत्, एसावः उग्र; क्षेत्रस्थः रोमशः च आसीत्, याकूबःतंबूषु निवसति स्म।
14 युवकाः वर्धन्ते स्म, याकूबः लेखनं शिक्षितवान्; किन्तु एसावः न शिक्षितवान् यतः सः क्षेत्रपुरुषः लुब्धकः च आसीत्, सः युद्धं शिक्षितवान्, तस्य सर्वाणि कर्माणि च उग्रानि आसन्।
15 अब्राहमःयाकूबं प्रेम्णा, इसहाकःतु एसावं प्रेम्णा।
16 अब्राहमः एसावस्य कर्माणि दृष्ट्वा जानाति स्म यत् याकूबदेशे तस्य नाम वंशजं च उच्यते। सःरिबेकाम् आहूय याकूबविषये आज्ञां दत्तवान् यतःसःजानाति स्म यत् सा अपि याकूबं एसावस्य अपेक्षया बहु अधिकं प्रेम करोति।
17 सःतां अवदत्, मम पुत्री, मम पुत्रं याकूबं रक्ष, यतःसःमम स्थाने पृथिव्यां भविष्यति, मनुष्यसन्ततिमध्ये आशीर्वादार्थं, शेमस्य सर्वस्य वंशस्य महिमायै च भविष्यति।
18 अहं जानामि यत् प्रभुः तं पृथिव्यां स्थितानां सर्वेषां जनानां अपेक्षया स्वस्य सम्पत्तिप्रजारूपेण चिनोति।
19 मम पुत्रः इसहाकः याकूबात् अधिकं एसावं प्रेम करोति, किन्तु अहं पश्यामि यत् त्वं याकूबं यथार्थतया प्रेम करोषि।
20 तस्य प्रति दयायाःअधिकं वर्धय, प्रेम्णा तस्य प्रति दृष्टिःभवतु। स हि अस्माकं कृते पृथिव्यां इतःपरं पृथिव्याःसर्वासु वंशेषु आशीर्वादः भविष्यति।
21 तव हस्ताः दृढाः भवन्तु, तव हृदयं तव पुत्रे याकूबस्य विषये आनन्दं प्राप्नुवन्तु। सर्वेभ्यः पुत्रेभ्यः परं हि मया तं प्रेम्णा दूरम्। सः नित्यं धन्यःभविष्यति, तस्य बीजं च सर्वं पृथिवीं पूरयिष्यति।
22 यदि कश्चित् पृथिव्याःवालुकायाःगणनां कर्तुं शक्नोति तर्हि तस्य बीजाःअपि गण्यन्ते।
23 ये आशीषाः भगवता मम वंशजस्य च आशीर्वादः सर्वदा याकूबस्य तस्य वंशस्य च भविष्यति।
24 तस्य वंशे मम नाम, मम पितृणां शेमस्य, नोआबस्य, हनोकस्य, महलालेलस्य, एनोसस्य, सेथस्य, आदमस्य च नाम धन्यं भविष्यति।
25 एते स्वर्गस्य आधाराणि स्थापयितुं पृथिव्याः दृढीकरणाय, आकाशे स्थितानां सर्वेषां प्रकाशानां नवीकरणाय च कार्यं करिष्यन्ति।
26 ततः सः याकूबं स्वमातुः रेबेकायाः दृष्टौ आहूय तं चुम्बयित्वा आशीर्वादं दत्त्वा अवदत्।
27 'याकूब, मम प्रियःपुत्र; यम् मम आत्मा प्रेम्णा पश्यति, ईश्वरःत्वां आकाशस्य उपरितः आशीर्वादं ददातु, येन आदमम्, हनोकं, नूहं, शेमं च आशीर्वादं दत्तवान्, ते सर्वे आशीर्वादाःत्वां ददातु। यानि च मम कृते कथितानि, यत् किमपि मम कृते प्रतिज्ञातवान्, तत् सर्वं पृथिव्याःउपरि स्वर्गस्य दिवसानुसारं त्वां तव बीजं च सदा लसति।
28 मस्तेमा-आत्मा त्वां वा तव वंशं वा न शासिष्यन्ति येन त्वां भगवतःपरमेश् वरात् अनन्तकालं यावत् विमुखीभवति।
29 प्रभुः परमेश्वरः भवतः प्रथमजातस्य च जनस्य च सदा पिता भवतु।
30 शान्तिपूर्वकं गच्छ पुत्र।' ततःतौ अब्राहमात् एकत्र निर्गतौ।
31 रेबेका एसावस्य अपेक्षया याकूबं सर्वहृदयेन सर्वात्मना च बहु अधिकं प्रेम कृतवती। किन्तु इसहाकः याकूबात् अधिकं एसावं प्रेम्णा पश्यति स्म।

अध्यायः२०

1 द्वाचत्वारिंशत् महोत्सवे सप्तमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे अब्राहमः इस्माइलं [2052 (2045?) AM] तस्य द्वादशपुत्रान्, इसहाकं तस्य पुत्रद्वयं च केतुरायाः पुत्रान् च षट् पुत्रान् च आहूतवान्।
2 सः तान् आज्ञापयत् यत् ते भगवतःमार्गं पालयितुम्। यथा ते धर्मं कुर्वन्ति, प्रत्येकं स्वपरिजनं प्रेम्णा सर्वेषु मनुष्येषु एतादृशं कार्यं कुर्वन्तु; यत् ते प्रत्येकं पृथिव्यां न्यायं धर्मं च कर्तुं तेषां विषये एवम् चरन्तु।
3 यत् ते स्वपुत्राणां खतनां कुर्वन्ति, यथा तेषां सह कृतसन्धिना, भगवता अस्मान् आज्ञापितानां सर्वेषां मार्गाणां दक्षिणहस्ते वामभागे वा न व्यभिचरन्ति। तथा च वयं सर्वेभ्यः व्यभिचारेभ्यः अशुद्धेभ्यः च आत्मानं रक्षेम, [अस्माकं मध्ये सर्वान् व्यभिचारान् अशुद्धतां च परित्यजाम]।
4 युष्माकं मध्ये यदि कापि स्त्रियं वा दासी वा व्यभिचारं करोति तर्हि तां अग्निना दह्य तया सह व्यभिचारं न कुर्वन्तु, तेषां नेत्रेषु हृदयं

च अनुसृत्य व्यभिचारं न कुर्वन्तु। ते कनान-कन्याभ्यां भार्याम् मा गृह्णन्तु; यतःकनानस्य वंशजं भूमितःनिर्मूलितं भविष्यति।
5 सः तान् दैत्यानां न्यायं सदोमीयानां च न्यायं कथितवान् यत् तेषां दुष्टतायाः कारणात् तेषां व्यभिचारस्य, अशुद्धतायाः; व्यभिचारस्य कारणेन परस्परं भ्रष्टतायाःच कारणेन तेषां मृताः।
6 'सर्वव्यभिचारेभ्यः अशुद्धेभ्यः च सर्वेभ्यः पापस्य दूषणेभ्यः च स्वं रक्षन्तु, मा भूत् अस्माकं नाम शापं न कुर्वन्तु, सर्वं जीवनं च श्वसनं कुर्वन्ति, सर्वे पुत्राः खड्गेन नष्टाः भवेयुः; सदोम इव शापिताः भवेयुः; सर्वे शेषाःअमोरा-पुत्राःइव न भवेयुः।
7 अहं युष्मान् प्रार्थयामि, मम पुत्राः; स्वर्गस्य ईश्वरं प्रेम्णा, तस्य सर्वाज्ञासु च आलम्ब्यताम्। तेषां मूर्तीनां अशुद्धानां च अनुसरणं मा कुरुत।
8 भवतःकृते द्रवितानि वा उत्कीर्णानि वा देवतानि मा कुरुत। ते हि व्यर्थाः; तेषु च आत्मा नास्ति; ते हि (मनुष्याणां) हस्तस्य कार्यम्, ये च तेषु विश्वसन्ति ते सर्वे किमपि न विश्वसन्ति।
9 मा तान् सेवस्व, न च तान् भजस्व, किन्तु यूयं परमेश्वरस्य सेवां कुरु, तस्य नित्यं भजस्व, तस्य मुखस्य नित्यं आशां कुरुत, तस्य पुरतःऋजुतां धर्मं च कुरुत, येन सःयुष्माकं प्रीतिं प्राप्नुयात्, भवद्भ्यः स्वदया च प्रदातु, प्रातः सायं च वर्षा प्रेषयतु, पृथिव्यां कृतानि सर्वाणि कार्याणि आशीर्वादं ददातु, भवतः आशीर्वादं च ददातु रोटिकां जलं च, तव गर्भस्य फलं, तव भूमिफलं च, तव पशुपशूनां, मेषसमूहानां च आशीर्वादं कुरु।
10 यूयं च पृथिव्यां आशीर्वादार्थं भविष्यथ, पृथिव्याःसर्वाणि राष्ट्राणि च भवन्तं कामयिष्यन्ति, मम नाम्ना च स्वपुत्रान् आशीर्वादं ददति, येन ते मम इव धन्याःभवेयुः।
11 इश्माएलाय तस्य पुत्रेभ्यःकेतुरापुत्रेभ्यःच दानानि दत्त्वा स्वपुत्राय इसहाकात् प्रेषयित्वा सर्वं स्वपुत्राय इसहाकं दत्तवान्।
12 इश्माएलः तस्य पुत्राः च केतुरापुत्राः च एकत्र गत्वा पारनतः बाबिलोनप्रवेशपर्यन्तं पूर्वदिशि मरुभूमिमुखे सर्वेषु देशे निवसन्ति स्म।
13 ते परस्परं सम्मिश्रिताः भूत्वा तेषां नाम अरब-इश्माएल-जनाः इति अभवत्।

अध्याय 21

1 अस्य महोत्सवस्य सप्तमे सप्ताहे षष्ठे वर्षे अब्राहमः स्वपुत्रं इसहाकं आहूय [2057 (2050?) AM] तं आज्ञापयत्, अहं वृद्धः अभवम्, मम मृत्युदिनं न जानामि, मम दिवसैःपूर्णःअस्मि।
2 पश्य च अहं पञ्चसप्ततिवर्षीयःअस्मि, जीवनस्य सर्वेषु दिनेषु अहं भगवन्तं स्मरामि, तस्य इच्छां कर्तुं, तस्य सर्वेषु मार्गेषु ऋजुतया गन्तुं च सर्वहृदयेन अन्विषम्।
3 मम आत्मा मूर्तिं द्वेष्टि, <अहं तान् सेवकान् अवहेलितवान्, मम हृदयं आत्मानं च दत्तवान्> यत् अहं मम सृष्टेःइच्छां कर्तुं पश्यामि।
4 स जीवः परमेश् वरः; सः पवित्रः विश्वासी च, सर्वेभ्यः परं धार्मिकः; तस्य समीपे (मनुष्याणां) व्यक्तिनां स्वीकारः; दानस्य स्वीकारः च नास्ति यतः परमेश् वरः धार्मिकः अस्ति, ये च स् व आज्ञां उल्लङ्घयन्ति, तस् य सन्धिं च अवहेलयन्ति, तेषां सर्वेषां न्यायं करोति।
5 त्वं च पुत्र तस्य आज्ञां तस्य नियमान् तस्य न्यायान् च पालय, घृणितप्रतिमानां च गलितप्रतिमानां च अनुसरणं मा कुरु।
6 पशूनां वा पशूनां वा स्वर्गे उड्डीयमानानां पक्षिणां वा रक्तं किमपि न खादन्तु।
7 यदि च ग्राह्यशान्तिबलिरूपेण पीडितं हन्ति तर्हि तं हन्ति, तस्य रक्तं वेदीयां, बलिदानस्य सर्वमेदः च वेदीयां सूक्ष्मपिष्टेन, तैलेन मिश्रितं मांसबलिं च तस्य पेयबलिदानेन सह पातयन्तु -तानि सर्वाणि एकत्र होमबलिवेद्यां समर्पयन्तु भगवतः पुरतः मधुरस्वादः अस्ति।
8 कृतज्ञबलिमेदःवेदिस्थे अग्नौ, उदरस्थे मेदः; अन्तःवृक्कद्वये च मेदः; कटिषु यकृत् च मेदःसर्वं वृक्कैःसह अपसारयिष्यसि।
9 एतानि सर्वाणि च भगवतः समक्षं ग्राह्यमधुरगन्धाय तस्य पिष्टबलिदानेन सह पेयबलिदानेन च मधुरगन्धाय भगवतःअर्पणस्य रोटिकाम् अर्पयन्तु।
10 तस्मिन् दिने द्वितीये च दिने तस्य मांसं खादन्तु, द्वितीयदिने सूर्यः यावत् तत् खादितं न भवति तावत् तस्य उपरि अस्तं मा भूत्, तृतीयदिनस्य कृते किमपि न अवशिष्यताम्। न हि तत् ग्राह्यम् [अनुमोदितं हि], पुनः न भक्ष्यते, तद्भक्षकाः सर्वे स्वस्य उपरि पापं आनयिष्यन्ति; यतः मम पूर्वजानां पुस्तकेषु, हनोकस्य वचनेषु, नूहस्य वचनेषु च एतत् लिखितं मया दृष्टम्।
11 तव सर्वेषु हविषु लवणं प्रकीर्णयिष्यसि, भगवतः समक्षं तव सर्वेषु हविषु सन्धिलवणस्य अभावःमा भवतु।
12 यज्ञकाष्ठानां विषये च सावधानाः भवन्तु यत् एतेभ्यः अतिरिक्तं वेदीयाः काष्ठानि (अन्यानि) न आनयन्ति- सरू, बे, बादाम, फर, पाइन, देवदार, सविन्, पिप्पली, जैतुन, गन्ध, लॉरेल, अस्पालाथस।
13 एतादृशानां च काष्ठानां यज्ञस्य अधः वेदिषु शयतु, येषां स्वरूपपरीक्षा कृता, तत्र च विभक्तं कृष्णं वा काष्ठं न स्थापयन्ति, किन्तु कठिनं स्वच्छं च निर्दोषं ध्वनिं नवीनं च वृद्धिं न स्थापयन्ति न च (तत्र) वृद्धं काष्ठं स्थापयतु, [तस्य गन्धः गतः] यतः तस्मिन् पूर्ववत् गन्धःनास्ति।
14 एतादृशानां काष्ठानां अतिरिक्तं अन्यत् किमपि नास्ति यत् त्वं (वेद्यां) स्थापयिष्यसि, यतः गन्धः विकीर्णः अस्ति, तस्य गन्धस्य गन्धः स्वर्गं न गच्छति।
15 एतां आज्ञां पालयित्वा कुरु पुत्र, येन त्वं सर्वेषु कर्मसु ऋजुः भवसि।
16 सर्वदा शरीरे शुद्धः भव, वेदीयाम् अर्पणं कर्तुं समीपं गमनात् पूर्वं जलेन प्रक्षाल्य वेदिसमीपं गमनात् पूर्वं हस्तौ पादौ च प्रक्षाल्य। यज्ञं कृत्वा पुनःहस्तौ पादौ च प्रक्षाल्य।
17 युष्माकं वस्त्रेषु वा रक्तं न प्रदर्शयतु; हे पुत्र, रक्तं प्रति सावधानाःभव, अतिशयेन सावधानाःभव; रजसा आवृणोति ।
18 कञ्चन रक्तं न खादन्तु यतः आत्मा एव; न किमपि रक्तं खादन्तु।
19 मनुष्यस्य रक्तस्य कृते दानानि मा गृहाण, मा भूत् दण्डहीनं विना न्यायं न पातयिष्यते। यतः प्रक्षिप्तं रक्तं एव पृथिवीं पापं जनयति, पृथिवी च मनुष्यस्य रक्तात् शुद्धा कर्तुं न शक्यते, केवलं तस्य रक्तेन विना।
20 मनुष्यस्य रक्तस्य कृते उपहारं वा उपहारं वा मा गृहाण, रक्तस्य बदला रक्तं गृहाण, येन त्वं परमेश्वरस्य प्रभुस्य समक्षं स्वीकृतः भवसि। स हि सद्भिः रक्षणं भवति, येन त्वं सर्वेभ्यः दुष्टेभ्यः रक्षितःभवसि, सःत्वां सर्वविधमृत्युभ्यःतारयति।
21 अहं पश्यामि पुत्र यत् मनुष्यसन्ततिनां सर्वाणि कार्याणि पापं दुष्टता च, तेषां सर्वाणि कर्माणि अशुद्धानि घृणितानि च दूषणानि च, तेषां च धर्मःनास्ति।
22 सावधानाः भव, मा भूत् तेषां मार्गं न गमिष्यसि, तेषां मार्गं न गमिष्यसि, परमेश्वरस्य समक्षं मृत्युपर्यन्तं पापं न करोषि। अन्यथा त्वां मुखं निगूह्य त्वां तव अतिक्रमणस्य हस्ते पुनः दास्यति, त्वां

भूमितः मूलं करिष्यति, तव बीजं च तथैव स्वर्गाध; तव नाम तव बीजं च समग्रपृथिव्याःनाशं करिष्यति।
23 तेषां सर्वाणि कर्माणि सर्वान् अशुद्धानि च विमुखीकृत्य परमेश्वरस्य नियमं पालयन्तु, तस्य इच्छां कुर्वन्तु, सर्वेषु विषयेषु ऋजुःभवन्तु।
24 सःत्वां सर्वेषु कर्मसु आशीर्वादं दास्यति, पृथिव्याःसर्वेषु पीढिषु सर्व्वेषु पृथिव्यां धर्मस्य वनस्पतिं उत्थापयिष्यति, मम नाम तव नाम च स्वर्गस्य अधःसदा न विस्मरिष्यते।
25 गच्छ पुत्र शान्त। परमेश्वरःमम ईश्वरःतव ईश्वरःच त्वां स्वेच्छया कर्तुं बलं ददातु, तव सर्वाणि बीजानि तव बीजस्य अवशिष्टानि च पुस्तिकानां कृते सदा सर्वैः धार्मिकाशीर्वादैः आशीर्वादं ददातु, येन त्वं सर्वेषु पृथिव्यां आशीर्वादःभवसि।
26 ततःसःहर्षितःसन् तस्मात् बहिःगतः।

अध्याय 22

1 चतुश्चत्वारिंशत् महोत्सवस्य प्रथमसप्ताहे द्वितीयवर्षे अर्थात् यस्मिन् वर्षे अब्राहमः मृतः तस्मिन् वर्षे इसहाकः इस्माइलः च शपथकूपात् सप्ताहपर्वं -अर्थात् फलानां प्रथमफलस्य उत्सवं - आयोजयितुं आगतवन्तौ, तेषां पितुःअब्राहमस्य समीपं, अब्राहमःच तस्य पुत्रद्वयम् आगमनात् आनन्दितःअभवत्।
2 बेर्शेबानगरे इसहाकस्य बहु सम्पत्तिः आसीत्, इसहाकः स्वसम्पत्तिं द्रष्टुं गत्वा स्वपितुःसमीपं प्रत्यागन्तुं प्रवृत्तःआसीत्।
3 तेषु दिनेषु इस्माइलः स्वपितरं द्रष्टुं आगत; तौ एकत्र आगत्य इसहाकः होमबलिरूपेण बलिदानं कृत्वा हेब्रोन्नगरे स्वपितुः वेदिस्थाने अर्पितवान्।
4 ततः सः धन्यवादं दत्त्वा स्वभ्रातुः इस्माइलस्य समक्षं आनन्दस्य भोज्यम् अकरोत्, रेबेका च नूतनधान्यात् नूतनानि पिष्टानि कृत्वा स्वपुत्राय याकूबाय दत्तवती यत् तानि देशस्य प्रथमफलात् स्वपितुः अब्राहमस्य समीपं नेतुम्, येन सः मृत्योः पूर्वं सर्वस्य सृष्टिकर्तुः खादित्वा आशीर्वादं दातुं शक्नोति।
5 इसहाकःअपि याकूबस्य हस्तेन अब्राहमस्य कृते उत्तमं धन्यवादं प्रेषितवान् यत् सःखादति पिबति च।
6 सःखादति पिबति च परमेश्वरं आशीर्वादं दत्तवान्, यःस्वर्गं पृथिवीं च सृष्टवान्, यः पृथिव्याः सर्वाणि मेदः वस्तूनि निर्मितवान्, मनुष्यसन्ततिभ्यःच दत्तवान्, येन ते खादन्ति पिबन्ति, स्वसृष्टिकर्तारं च आशीर्वादं ददति।
7 'अधुना अहं त्वां धन्यवादं ददामि, मम परमेश्वर, यतः त्वया मां अद्य दृष्टं कृतम्, पश्य, अहं शतत्रिषष्टिवर्षाणि, वृद्धः; दिवसपूर्णः च अस्मि, मम सर्वे दिवसाःमम शान्तिःअभवन्।
8 अद्यपर्यन्तं त्वया मम बालकान् च यत् किमपि दत्तं तस्मिन् सर्वेषु प्रतिपक्षस्य खड्गःमां न जित्वा अद्यपर्यन्तं।
9 मम देव, तव दया तव शान्तिश्च तव दासस्य पुत्रवंशस्य च उपरि भवतु, येन ते भवतः कृते चयनितं राष्ट्रं, पृथिव्याः सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः उत्तराधिकारःच भवेयुः; अतःपरं पृथिव्याःजननानां सर्वेषां दिवसानां यावत्, सर्वेषां युगानां यावत्।'
10 सःयाकूबम् आहूय अवदत्, 'मम पुत्र याकूब, सर्वेषां परमेश्वरः त्वां आशीर्वादं ददातु, धर्मं कर्तुं, तस्य पुरतः स्वेच्छया च त्वां बलं ददातु, त्वां च तव वंशं च चयनं करोतु, येन यूयं सर्वदा तस्य इच्छानुसारं तस्य उत्तराधिकाराय प्रजाःभवेयुः।
11 त्वं च मम पुत्र याकूब, समीपं गत्वा मां चुम्बय।' सःसमीपं गत्वा तं चुम्बितवान्, सःअवदत् - 'मम पुत्रःयाकूब; परमेश्वरस्य सर्वे पुत्राः च सर्वयुगपर्यन्तं धन्यःभवेयुः; ईश्वरःत्वां धर्मबीजं ददातु। तव केचन पुत्राः सः समग्रपृथिव्याः मध्ये पवित्रं करोतु; राष्ट्राणि त्वां सेवन्तु, सर्वाणि च राष्ट्राणि तव बीजस्य पुरतःनमन्ति।
12 मनुष्याणां सम्मुखे बलवान् भव, सेठस्य सर्व्वेषु वंशेषु अधिकारं कुरुत। तदा तव मार्गाःतव पुत्राणां मार्गाश्च न्याय्यं भविष्यन्ति, येन ते पवित्रं राष्ट्रं भविष्यन्ति।
13 परमेश्वरः त्वां सर्वान् आशीर्वादान् ददातु येन सः मां आशीर्वादं दत्तवान्, येन च नूहं आदमं च आशीर्वादं दत्तवान्। ते तव बीजस्य पवित्रशिरसि पुस्तिकातःपुस्तिकाम् अनन्तकालं यावत् तिष्ठन्तु।
14 स त्वां सर्वेभ्यः अधर्मेभ्यः अशुद्धेभ्यः च शुद्धिं करोतु, येन त्वं सर्वान् अपराधान् क्षमिष्यसि; यत् त्वया अज्ञानेन कृतम्। स च त्वां बलवतु, आशीर्वादं च ददातु। किं च त्वं सर्वं पृथिवीं उत्तराधिकारं प्राप्नुयात्,
15 स त्वया सह सन्धिं नवं करोतु। यथा त्वं तस्य कृते सर्वयुगपर्यन्तं तस्य उत्तराधिकाराय राष्ट्रं भवसि, सः भवतः तव वंशस्य च कृते पृथिव्याःसर्वेषु दिनेषु सत्येन धर्मेण च ईश्वरःभवेत्।
16 त्वं च मम पुत्र याकूब मम वचनं स्मर, तव पितुः अब्राहमस्य आज्ञां च पालय, राष्ट्रेभ्यः पृथक् कुरु, तेषां सह मा खादतु, तेषां कार्यानुसारं मा कुरु, तेषां सहचरः मा भूत्। तेषां कार्याणि अशुद्धानि, तेषां सर्वे मार्गाःच दूषणं घृणितम् अशुद्धं च।
17 ते मृतानां बलिदानं कुर्वन्ति, दुष्टात्मानं च भजन्ति, चितासु च खादन्ति, तेषां सर्वाणि कार्याणि व्यर्थं शून्यं च।
18 तेषां अवगन्तुं हृदयं नास्ति, तेषां नेत्राणि च न पश्यन्ति यत् तेषां कार्याणि किम् अस्ति, कथं च ते काष्ठखण्डं प्रति 'त्वं मम ईश्वरः इति वदन्तः भ्रमन्ति, शिलायाः च प्रति 'त्वं मम प्रभुः; त्वं मम मोक्षदाता च। [तेषां च हृदयं नास्ति।]
19 त्वं च मम पुत्र याकूब, परमेश्वरःत्वां साहाय्यं करोतु, स्वर्गस्य परमेश्वरःत्वां आशीर्वादं ददातु, तेषां अशुद्धतायाःसर्वेभ्यःदोषेभ्यःच त्वां दूरं करोतु।
20 हे मम पुत्र याकूब, कनानकन्यानां कस्यापि वंशात् भार्यां ग्रहीतुं सावधानःभव; तस्य हि सर्वं बीजं पृथिव्याःनिर्मूलनीयम्।
21 यतःहामस्य अपराधात् कनानःभ्रष्टःअभवत्, तस्य सर्व्वं वंशजं पृथिव्याः सर्वेभ्यः अवशिष्टेभ्यः च नष्टं भविष्यति, तस्मात् उत्पन्नः कोऽपि न्यायदिने न उद्धारं प्राप्स्यति।
22 यथा च सर्वे मूर्तिपूजकाःअपवित्राःच
(क) जीवितानां देशे तेषां आशा न भविष्यति;
(ख) पृथिव्यां च तेषां स्मरणं न भविष्यति;
(ग) ते हि पातालं गमिष्यन्ति।
(घ) निन्दास्थानं च गमिष्यन्ति।
यथा सदोमस्य सन्तानाः पृथिव्याः अपहृता; तथैव सर्वे मूर्तिपूजकाः अपहृताःभविष्यन्ति।
23 हे मम पुत्र याकूब, मा भयं कुरु, हे अब्राहमपुत्र, परमेश्वरःत्वां विनाशात् रक्षतु, सर्वेभ्यःभ्रष्टमार्गेभ्यःच त्वां मोचतु।
24 एतत् गृहं मया स्वस्य कृते निर्मितं यत् अहं पृथिव्यां मम नाम स्थापयामि, [इदं भवतः तव वंशाय च नित्यं दत्तम्], तस्य नाम अब्राहमस्य गृहं भविष्यति। त्वां तव बीजाय च नित्यं दत्तं; यतः त्वं मम गृहं निर्माय परमेश्वरस्य समक्षं मम नाम नित्यं स्थापयिष्यसि, तव वंशजःतव नाम च पृथिव्याःसर्वासु पीढीषु तिष्ठति।'
25 सःतं आज्ञां दातुं आशीर्वादं च त्यक्तवान्।
26 तौ एकस्मिन् शयने शयितवन्तौ, याकूबः पितुः पितुः अब्राहमस्य कोष्ठे सुप्तवान्, सःतं सप्तवारं चुम्बितवान्, तस्य स्नेहः हृदयं च तस्य विषये आनन्दितःअभवत्।

27 ततः सः तं सर्वहृदयेन आशीर्वादं दत्त्वा अवदत्, 'सर्वस्य ईश्वरः सर्वेषां सृष्टिकर्ता च परमेश्वर; यः मां कल्दीयानां उरतःबहिःनीतवान् यत् सः मम कृते एतां भूमिं सदायै दास्यतु, अहं च पवित्रं बीजं स्थापयिष्यामि, धन्यःपरमात्मनःसदाकालं यावत्।
28 ततः सः याकूबस्य आशीर्वादं दत्त्वा अवदत्, 'मम पुत्र, यस्य विषये अहं सर्वात्मना मम स्नेहेन च आनन्दितःअस्मि, तव अनुग्रहः दया च तस्य उपरि तस्य वंशस्य च उपरि सर्वदा उत्थापितःभवतु।
29 ततः परं अनन्तदिनानि यावत् तं न त्यज, न च तं शून्यं कुरु, तस्य वंशस्य च दृष्टिःउद्घाटिता भवतु, यत् त्वं तं रक्षसि, आशीर्वादं च शक्नोषि, स्वस्य उत्तराधिकाराय राष्ट्ररूपेण पवित्रं कर्तुं च शक्नोषि
30 इतः परं अनन्तदिनपर्यन्तं सर्वैः आशीर्वादैः तं आशीर्वादं ददातु, पृथिव्याः सर्वासु पीढीषु च तव सद्भावानुसारं तस्य बीजेन सह स्वसन्धिं तव अनुग्रहं च नवीनं कुरु।

अध्याय 23

1 सः याकूबस्य अङ्गुलीद्वयं नेत्रयोः उपरि स्थापयित्वा देवदेवस्य आशीर्वादं दत्त्वा मुखं आच्छादयित्वा पादौ प्रसार्य अनन्तकालस्य निद्रां सुप्तवान्, पितृणां समीपं समागतःच।
2 तदपि याकूबःतस्य वक्षसि शयानःआसीत्, सःन जानाति स्म यत् तस्य पितुःपिता अब्राहमःमृतःअस्ति।
3 याकूबः निद्रातः जागरितः अब्राहमः हिमवत् शीतलः अभवत्, सः अवदत्, 'पिता, पिता'। किन्तु वदन् कश्चित् नासीत्, सः मृतः इति ज्ञातवान्।
4 ततः सः स्वस्य वक्षस्थलात् उत्थाय धावित्वा स्वमातरं रेबेकाम् अवदत्। रेबेका रात्रौ इसहाकस्य समीपं गत्वा तस्मै अवदत्। ततः ते याकूबः सह गतवन्त; तस्य हस्ते दीपः च आसीत्, ते प्रविश्य अब्राहमं मृतं शयानं दृष्टवन्तः।
5 इसहाकःपितुःमुखं पतित्वा रोदिति तं चुम्बितवान् च।
6 अब्राहमस्य गृहे शब्दाःश्रुता; तस्य पुत्रःइस्माइलःउत्थाय स्वपितुः अब्राहमस्य समीपं गत्वा तस्य पितुः अब्राहमस्य, सः अब्राहमस्य सर्वेषां वंशस्य च विषये रोदिति स्म, ते च महता रोदनं कृतवन्तः।
7 तस्य पुत्रौ इसहाकः इस्माइलः च तं तस्य भार्यायाः सारासमीपे द्विगुणगुहायां दफनौ, तस्य गृहस्य सर्वे पुरुषा; इसहाकःइस्माइलःच सर्वे पुत्रा; केतुरापुत्राःच स्वस्थाने चत्वारिंशत् दिवसान् रोदितवन्तौ। अब्राहमस्य रोदनस्य दिवसाःसमाप्ताःअभवन्।
8 सःत्रयःजयन्ती चतुस्सप्ताहाःपञ्चसप्ततिवर्षाणि यावत् जीवितवान्, वृद्धःपूर्णःच सन् जीवनस्य दिवसान् समाप्तवान्।
9 पूर्वजानां आयुषः दिवसाः नवदश महोत्सवः आसन्; जलप्रलयानन्तरं च ते नवदशमहोत्सवात् न्यूनाःवर्धन्ते स्म, जुबलीषु न्यूनाः भवन्ति स्म, शीघ्रं वृद्धाः भवन्ति स्म, अब्राहमं विहाय बहुविधक्लेशैःस्वमार्गदुष्टतायाःकारणेन च स्वदिनपूर्णाःभवन्ति स्म।
10 यतः अब्राहमः प्रभोः समीपे सर्वेषु कर्मसु सिद्धः आसीत्, जीवनपर्यन्तं धर्मे च प्रसन्नः आसीत्। पश्यत, सः दुष्कृत्यकारणात् वृद्धःभूत्वा स्वदिनपूर्णःसन् जीवने चत्वारि जयन्तीं न सम्पन्नवान्।
11 अस्मात् कालात् महान्यायदिनपर्यन्तं ये पीढयःउत्पद्यन्ते, ते सर्वे जयन्तीद्वयं पूर्णं कर्तुं पूर्वं शीघ्रं वृद्धाःभविष्यन्ति, तेषां ज्ञानं च तेषां वृद्धावस्थायाः कारणेन तान् त्यक्ष्यति भूमिः तेषां सर्वं ज्ञानं विलुप्तं भविष्यति
12 तेषु दिनेषु यदि कश्चित् जयन्ती सार्धवर्षं जीवति तर्हि तस्य विषये वक्ष्यन्ति, 'सः दीर्घकालं यावत् जीवितवान्, तस्य दिवसस्य अधिकांशःभागःदुखं, दुखं, क्लेशं च, शान्तिःच नास्ति।
13 यतःविपत्ति; व्रण; व्रण; क्लेश; क्लेश; दुर्समाचार; दुष्टसमाचार; व्याधि; व्याधि; एतादृशाः सर्वे दुष्टाः न्याया; परस्परं, रोग; पतनम्, हिम; हिम; हिम; ज्वर; शीत; कष्ट; दुर्भिक्ष; मृत्यु; खड्ग; बन्धनं च सर्वाणि प्रकारा विपत्तिदुखानि च।'
14 एते सर्वे दुष्टजन्मनि आगमिष्यन्ति, ये पृथिव्यां अतिक्रमणं कुर्वन्ति, तेषां कर्म अशुद्धिःव्यभिचार; दूषणं घृणितम्।
15 तदा ते वक्ष्यन्ति- 'पितृणां दिवसाः बहु (अपि) वर्षसहस्रपर्यन्तं, उत्तमाः च आसन्; किन्तु पश्यतु, अस्माकं जीवनस्य दिवसाः यदि कश्चित् बहु जीवितवान् तर्हि त्रिशतवर्षाणि दश वर्षाणि, बलवन्तः चेत् चत्वारिंशत् वर्षाणि, तानि दुष्टानि च, अस्य दुष्टजन्मस्य दिवसेषु शान्तिःनास्ति।'
16 तस्मिन् च जनने पुत्राःस्वपितृभ्यःस्ववृद्धान् च पापस्य अधर्मस्य च, तेषां मुखस्य वचनस्य, तेषां कृते महतीनां दुष्टानां च विषये, भगवता तेषां च मध्ये यःसन्धिःकृत; तस्य परित्यागस्य विषये च, यत् ते तस्य सर्वाणि आज्ञानि, तस्य नियमा; तस्य सर्वान् नियमान् च पालनीया; कर्तव्याः च, दक्षिणहस्तं वा वामं वा न गच्छन्ति, तस्य विषये च दोषी करिष्यन्ति।
17 यतः सर्वे दुष्कृतं कृतवन्त; सर्वेषां मुखं अधर्मं वदति, तेषां सर्वाणि कार्याणि अशुद्धानि, घृणितानि च सन्ति, तेषां सर्वे मार्गाः दूषणं, अशुद्धता, विनाशःच सन्ति।
18 पश्यन्तु पृथिवी तेषां सर्वेषां कार्याणां कारणात् नष्टा भविष्यति, द्राक्षाफलस्य बीजं न तैलं च भविष्यति। यतः तेषां कार्याणि सर्वथा निरविश्वासाः सन्ति, ते सर्वे एकत्र नश्यन्ति, पशव; पशव; पक्षिण; समुद्रस्य सर्वे मत्स्याःच मनुष्यसन्ततिकारणात्।
19 ते च व्यवस्थायाःसन्धिना च कारणेन युवकाःवृद्धा; वृद्धाःयुवान; दरिद्राः धनिन; नीचाः महान्, याचकाः च राजपुत्रेण सह विवादं करिष्यन्ति। ते आज्ञां, सन्धिं, भोजं, मासान्, विश्रामदिनान्, महोत्सवान्, सर्वान् न्यायान् च विस्मृतवन्तः।
20 ते च <धनुषैः> खड्गैः च युद्धेन च तान् मार्गे परिवर्तयितुं तिष्ठन्ति; किन्तु ते यावत् पृथिव्यां बहु रक्तं न प्रक्षिप्तं तावत् परस्परं न प्रत्यागमिष्यन्ति।
21 ये च पलायिताः ते स्वदुष्टात् धर्ममार्गे न प्रत्यागमिष्यन्ति, किन्तु ते सर्वे वञ्चनाधनेन च आत्मनः उन्नयनं करिष्यन्ति, येन ते प्रत्येकं स्वपरिजनस्य सर्वं गृह्णीयु; महन्नाम च नामकरणं करिष्यन्ति, किन्तु न सत्येन न च धर्मेण, पवित्रस्थानानां पवित्रस्थानं च स्वस्य अशुद्धताया; स्वस्य दूषणस्य च भ्रष्टतायाःच दूषणं करिष्यन्ति।
22 अस्याःपीढीयाःकर्मणां भगवतःमहती दण्डःभविष्यति, सःतान् खड्गाय, न्यायाय, बन्धने च समर्पयिष्यति, लुण्ठिताः भक्षिताः च भविष्यन्ति।
23 सःतेषां विरुद्धं अन्यजातीयानां पापिनःजागरिष्यति, येषां न दया न करुणा वर्तते, ये च कस्यचित्, न वृद्धस्य, न च युवानस्य, न कस्यचित् व्यक्तिस्य आदरं करिष्यन्ति, यतः ते सर्वेभ्यः मनुष्यसन्ततिभ्यः दुष्टतरा; दुष्कृतं कर्तुं बलवन्तः च सन्ति। ते इस्राएलविरुद्धं हिंसां याकूबविरुद्धं च अतिक्रमणं करिष्यन्ति, पृथिव्यां बहु रक्तं प्रक्षिप्तं भविष्यति, कश्चित् संग्रहीय; दफनकर्ता च न भविष्यति।
24 तेषु दिनेषु ते उच्चैः क्रन्दन्ति, आहूय प्रार्थयिष्यन्ति च यत् ते पापीनां, अन्यजातीयानां हस्तात् उद्धारं प्राप्नुयुः। न तु कश्चित् उद्धारं प्राप्स्यति।

25 बालकानां शिरः श्वेतकेशैः श्वेताः भविष्यन्ति, सप्ताहत्रयस्य बालकः शतवर्षीयः पुरुषः इव वृद्धः दृश्यते, तेषां कदम्बः क्लेशेन पीडनेन च नष्टः भविष्यति।

26 तेषु दिनेषु बालकाः नियमानाम् अध्ययनं कर्तुं, आज्ञां अन्वेष्टुं, धर्ममार्गं प्रति प्रत्यागन्तुं च आरभन्ते।

27 तेषु मनुष्यसन्ततिषु यावत् तेषां दिवसाः वर्षसहस्रं समीपं न गच्छन्ति तावत् दिवसाः बहुवृद्धाः वर्धन्ते च। वर्षाणां च अधिकाधिकं संख्यां यावत् (पूर्वं) दिवसानां संख्या आसीत्।

28 न च वृद्धः भविष्यति न च कश्चित् स्वदिनैः <न> तृप्त; सर्वे हि बालकाःयौवनाःच भविष्यन्ति।

29 ते सर्वे दिवसाः पूर्णाः भविष्यन्ति, शान्तिपूर्वकं आनन्देन च जीविष्यन्ति, न च शैतानः न कोऽपि दुष्टः नाशकः भविष्यति। तेषां सर्वे दिवसाःआशीर्वादस्य चिकित्सायाश्च दिवसाःभविष्यन्ति।

30 तस्मिन् समये प्रभुः स्वसेवकान् स्वस्थं करिष्यति, ते उत्थाय महतीं शान्तिं पश्यन्ति, स्वविरोधिनां च निष्कासनं करिष्यन्ति। सज्जनाःच पश्यन्ति कृतज्ञतां च प्राप्नुयु; अनन्तकालं यावत् आनन्देन आनन्दिताः भविष्यन्ति, तेषां सर्वान् न्यायान् सर्वान् शापान् च शत्रुषु द्रक्ष्यन्ति।

31 तेषां अस्थीः पृथिव्यां विश्रामं करिष्यन्ति, तेषां आत्मानः बहु आनन्दं प्राप्नुयु; ते च ज्ञास्यन्ति यत् प्रभुः एव न्यायं करोति, शतशः सहस्राणि च सर्वेषां प्रेमिणां प्रति दयां करोति

32 त्वं च मूसा एतानि वचनानि लिखतु। यतो हि ते एवं लिखिताः सन्ति, स्वर्गपट्टिकासु च (तानि) अभिलेखयन्ति, येन ते पुस्तिकानां कृते नित्यं साक्ष्यं भवति।

अध्याय 24

1 अब्राहमस्य मृत्योः अनन्तरं प्रभुः तस्य पुत्रं इसहाकं आशीर्वादं दत्तवान्, सः हेब्रोनतः उत्थाय अस्य महोत्सवस्य तृतीयसप्ताहस्य प्रथमवर्षे [2073 AM] सप्तवर्षे दर्शनकूपे निवसति स्म।

2 चतुर्थसप्ताहस्य प्रथमवर्षे अब्राहमस्य काले प्रथमदुर्भिक्षस्य अतिरिक्तं देशे [2080 AM] दुर्भिक्षःआरब्धः।

3 याकूबःमसूरस्य कुम्भं पातयति स्म, एसावःक्षुधार्तःक्षेत्रात् आगतः। सः भ्रातरं याकूबम् अवदत् - 'एतत् रक्तं कुम्भं मम कृते ददातु।' याकूबः च तम् अवदत् - 'भवतः [प्राइमोजेनिचर, एतत्] जन्माधिकारं विक्रीय अहं त्वां रोटिकां दास्यामि, अपि च एतस्य मसूरस्य कुम्भस्य किञ्चित्।'

4 एसावःहृदयेन अवदत्, 'अहं म्रियमाणःभविष्यामि; कस्य लाभस्य मम जन्माधिकार?

5 'सःयाकूबम् अवदत्, अहं त्वां ददामि।' याकूबःअवदत्, अद्य मम शपथं कुरु, सःतस्मै शपथं कृतवान्।

6 याकूबःस्वभ्रातुःएसावं रोटिकां कुण्डं च दत्तवान्, सःयावत् तृप्तः न भवति तावत् खादति स्म, एसावःस्वस्य जन्माधिकारं अवहेलयति स्म। अतः एसावस्य नाम एदोम इति अभवत्, यतः याकूबः तस्य जन्माधिकारस्य कृते यत् रक्तकुण्डं दत्तवान् ।

7 याकूबःज्येष्ठःअभवत्, एसावःस्वस्य गौरवात् अवतारितः।

8 ततःपरं देशे दुर्भिक्षं जातम्, इसहाकःअस्मिन् सप्ताहे द्वितीयवर्षे मिस्रदेशं गन्तुं प्रस्थितवान्, अबीमेलेकनगरं च गेरारनगरं पलिष्टीनां राजानःसमीपं गतः।

9 ततः परमेश् वरः तस्मै प्रगट्य अवदत् , 'मिस्रदेशं मा गच्छ; यस्मिन् देशे अहं त्वां वक्ष्यामि तस्मिन् देशे निवस, अस्मिन् देशे निवस, अहं त्वया सह भविष्यामि, त्वां च आशीर्वादं दास्यामि।

10 अहं त्वां तव वंशाय च एतां सर्वां भूमिं दास्यामि, तव पितुः अब्राहमं प्रति शपथं कृतं शपथं स्थापयिष्यामि, तव वंशजं स्वर्गतारकवत् प्रवर्धयिष्यामि, तव वंशाय सर्वं भूमिं दास्यामि।

11 तव वंशे पृथिव्याः सर्वाणि राष्ट्राणि धन्याः भविष्यन्ति, यतः तव पिता मम वाणीं पालयित्वा मम आज्ञां मम आज्ञां, मम नियमं, मम नियमं, मम सन्धिं च पालितवान्। अधुना मम वाणीं पालयित्वा अस्मिन् देशे निवसन्तु।'

12 सःत्रिसप्ताहं यावत् गेलार्नगरे निवसति स्म।

13 अबीमेलेकःतस्य विषये [2080-2101 AM] तस्य सर्वस्य विषये च आज्ञापितवान् यत्, यः कश्चित् तं स्पृशति, तस्य किमपि वा अवश्यं म्रियते।

14 इसहाकः पलिष्टीनां मध्ये बलवान् अभवत्, ततः सः बहूः मेषा; उष्ट्रा; गदःच, महत् गृहं च प्राप्नोत्।

15 सः पलिष्टीनां देशे वप्य शतगुणं आनयत्, इसहाकः अतिशयेन महान् अभवत्, पलिष्टियाःच तस्मै ईर्ष्याम् अकरोत्।

16 अब्राहमस्य जीवने अब्राहमस्य सेवकाः ये कूपाः खनितवन्त; तानि सर्वाणि कूपानि अब्राहमस्य मृत्योः अनन्तरं पलिष्टियाः तान् निवारयित्वा मृत्तिकाभिःपूरितवन्तः।

17 अबीमेलेकः इसहाकं अवदत्, 'अस्माकं दूरं गच्छ, यतः त्वं अस्मात् बहु पराक्रमी असि', इसहाकः सप्तमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे ततःप्रस्थाय गेरार-द्रोणीषु निवसति स्म।

18 अब्राहमस्य पितुः सेवकाः ये जलकूपाः खनितवन्त; ये च पलिष्टिभिः तस्य पितुः अब्राहमस्य मृत्योः अनन्तरं पिधाय, तानि पुनः कूपानि खनितवन्त; सः तेषां नामानि यथा पित्रा अब्राहमस्य नामकरणं कृतवान् तथा आहूतवान्।

19 इसहाकस्य सेवकाः उपत्यकायां कूपं खनित्वा जीवितजलं प्राप्नुवन्, गेरारस्य गोपालकाः इसहाकस्य गोपालकैः सह विवादं कृतवन्तः यत् जलं अस्माकं अस्ति। इसहाकः च कूपस्य नाम 'विकृतता' इति आह्वयत्, यतःते अस्माभिःसह विकृताःआसन्।

20 ते द्वितीयं कूपं खनितवन्त; तदर्थं च युद्धं कृतवन्त; तस्य नाम वैरम् इति आहूतवान्। ततःसःउत्थाय अन्यं कूपं खनितवन्त; तदर्थं च न संघर्षं कृतवन्त; तस्य नाम च 'कक्षम्' इति आह्वयत्, इसहाकः च अवदत् - 'अधुना भगवता अस्माकं कृते स्थानं कृतम्, वयं च देशे वर्धिताः।

21 ततः चतुश्चत्वारिंशत् महोत्सवे प्रथमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे ततः शपथकूपं प्रति गतः।

22 तस्याःरात्रौ प्रथममासस्य अमावस्यायां प्रभुःतस्मै प्रकटितःसन् तं अवदत्, 'अहं तव पितुःअब्राहमस्य परमेश्वरःअस्मि; मा भयं कुरु, अहं त्वया सह अस्मि, मम सेवकस्य अब्राहमस्य कृते त्वां आशीर्वादं दास्यामि, पृथिव्याः वालुकायाः इव तव बीजं अवश्यमेव वर्धयिष्यामि।'

23 तत्र सः एकं वेदीं निर्मितवान् यत् तस्य पिता अब्राहमः प्रथमं निर्मितवान् आसीत्, ततः सः प्रभुनाम्ना आहूय स्वपितुः अब्राहमस्य परमेश्वराय बलिदानं कृतवान्।

24 ते कूपं खनित्वा जीवितं जलं प्राप्नुवन्।

25 इसहाकस्य सेवकाःअन्यं कूपं खनित्वा जलं न प्राप्नुवन्, ते गत्वा इसहाकं अवदन् यत् ते जलं न प्राप्नुम; इसहाकःअवदत्, 'अद्य अहं पलिष्टीनां शपथं कृतवान्, एतत् च अस्माकं कृते घोषितम्।

26 तस्य स्थानस्य नाम शपथकूपम् आहूतवान्; यतः तत्र सः अबीमेलेकं अहुज्जाथं च स्वमित्रं फिकोलं वा स्वसमूहं वा शपथं कृतवान्।

27 तस्मिन् दिने इसहाकः ज्ञातवान् यत् सः तेषां सह शान्तिं कर्तुं शपथं कृतवान्।
28 तस्मिन् दिने इसहाकः पलिष्टीनां शापं दत्त्वा अवदत्, 'सर्वजातीयानां मध्ये क्रोधस्य क्रोधस्य च दिवसपर्यन्तं पलिष्टिनः शापिताः भवन्तु। परमेश् वरः तान् उपहासं शापं च क्रोधस्य च क्रोधस्य विषयं च पापानाम् अन्यजातीयानां हस्तेषु कित्तीमानां च हस्तेषु कुरु।
29 यः कश्चित् शत्रुणां कित्तिमानां च खड्गात् मुक्तः भवति, सः धर्मी राष्ट्रं स्वर्गाधःन्याये मूलं स्थापयतु। ते हि मम सन्तानानां शत्रवःशत्रवः च पृथिव्यां यावत् पुस्तिकाःभविष्यन्ति।
30 तेषां शेषः कश्चित् न अवशिष्यते, न च न्यायकोपदिने कश्चित् उद्धारं प्राप्स्यति। पृथिव्याःहि विनाशःमूलं निष्कासनं च निष्कासनं च सर्वं पलिष्टीनां बीजं (आरक्षितम्), एतेषां कफ्तोरिमानां कृते पृथिव्यां नाम बीजं वा न अवशिष्यते।
31 यतो स्वर्गमारोहति, ततःसःअवतरति, पृथिव्यां बलवान् करोति, ततः कृष्यते, राष्ट्रेषु निगूहति चेदपि, ततः अपि सः निर्मूलितः भविष्यति। स च पातालम् अवतरति, तत्रापि तस्य दण्डः महती भविष्यति, तत्र च तस्य शान्तिःन भविष्यति।
32 यदि सः बन्धनं गमिष्यति तर्हि तस्य प्राणान् याचकानां हस्तेन मार्गे तं हन्ति, न च तस्य नाम न बीजं सर्वं पृथिव्यां अवशिष्यते। स हि शाश्वतशापं गमिष्यति।'
33 तथा च तस्य विषये स्वर्गपट्टिकासु लिखितं उत्कीर्णं च यत् न्यायदिने तस्य कृते कर्तव्यं यथा सःपृथिव्याःमूलतःनिर्मूलितःभवेत्।

अध्याय 25

1 अस्मिन् सप्ताहे द्वितीयवर्षे अस्मिन् महोत्सवे रेबेका स्वपुत्रं याकूबम् आहूय [2109 AM] तम् अवदत् यत्, 'पुत्र, तव भ्राता एसावः इव कनान-कन्यानां पत्नीं मा गृहाण, यः कनान-कन्यानां द्वौ भार्याभ्यां गृहीतवान्, तेषां सर्वैः अशुद्धकर्मभिः मम आत्मानं कटुतां कृतवान्, यतः तेषां सर्वाणि कर्माणि सन्ति व्यभिचारः कामः च, तेषां सह धर्मःनास्ति, यतः(तेषां कर्माणि) दुष्टानि सन्ति।
2 अहं च मम पुत्र त्वां बहु प्रेम करोमि, मम हृदयं मम स्नेहं च प्रतिघण्टां दिने रात्रौ च प्रहरणं त्वां आशीर्वादं ददामि।
3 इदानीं च पुत्र, मम वाणीं शृणु, मातुःइच्छां च कुरु, अस्य देशस्य कन्यानां, केवलं मम पितुःगृहस्य, मम पितुःबन्धुजनस्य च भार्यां त्वां मा गृहाण। त्वं मम पितुः गृहस्य भार्यां गृह्णासि, ततः परमेश्वरः त्वां आशीर्वादं दास्यति, तव सन्तानाः धर्म्मजनाः पवित्रबीजाः च भविष्यन्ति।'
4 ततः याकूबः स्वमातरं रेबेकाम् उक्तवान्, ताम् अवदत्, 'पश्य, अम्ब, अहं नवसप्ताहवर्षीयः अस्मि, अहं न जानामि न च मया कस्यापि स्त्रियाःस्पर्शःकृत; न च मया कस्यापि सङ्गतिःकृता, न च कनान-कन्यानां पत्नीं ग्रहीतुं चिन्तितम्।
5 हे मातः अस्माकं पितुः अब्राहमस्य वचनं स्मरामि यतः सः मां कनान-कन्यानां भार्यां न गृह्णामि, अपितु मम पितुः गृहस्य वंशात् मम ज्ञातिभ्यःच भार्यां ग्रहीतुं आज्ञापितवान्।
6 मया पूर्वं श्रुतं यत् तव भ्रातुः लाबानस्य कन्याः जाता; तेषां मध्ये भार्यां ग्रहीतुं मम मनःस्थापितः
7 अत एव अहं जीवनपर्यन्तं पापं कर्तुं वा सर्वेषु मार्गेषु दूषितः भवितुम् वा आत्मानं रक्षितवान्। यतः कामव्यभिचारयोःविषये मम पिता अब्राहमःमम बहु आज्ञां दत्तवान्।
8 तथा च, यत् किमपि मया आज्ञापितं तदपि, एतानि विंशतिवर्षाणि मम भ्राता मया सह विग्रहं कृत्वा, बहुधा मां उक्तवान्, 'भ्राता, मम भार्याद्वयस्य भगिनीं भार्यारूपेण गृहाण' इति किन्तु अहं तस्य यथा कृतवान् तथा कर्तुं नकारयामि।
9 अहं तव पुरतः शपथं करोमि मातः यत् मम जीवनपर्यन्तं कनानवंशस्य कन्याभ्यः मां भार्यां न गृह्णामि, मम भ्रातुः इव दुष्टं न करिष्यामि।
10 मातः मातः भयं कुरु; निश्चयं कुरु यत् अहं तव इच्छां कृत्वा ऋजुतया चरिष्यामि, मम मार्गं च नित्यं न दूषयिष्यामि।'
11 ततःसा स्वर्गं प्रति मुखं उत्थाप्य हस्ताङ्गुलीःप्रसारितवती, मुखं उद्घाट्य स्वर्गं पृथिवीं च निर्मितं परमेश्वरं आशीर्वादं दत्तवती, तस्मै धन्यवादं स्तुतिं च कृतवती।
12 सा अवदत्- 'प्रभुःपरमेश् वरःप्रशंसितःभवतु, तस्य पवित्रं नाम च अनन्तकालं यावत् धन्यं भवतु, यः मम याकूबं शुद्धपुत्रं पवित्रं बीजं च दत्तवान् स हि तव एव, तस्य वंशजःनित्यं सर्व्वजन्मनि नित्यं च भविष्यति।
13 तं भगवन् आशीर्वादं ददातु, मम मुखं धर्मस्य आशीर्वादं स्थापयतु, यथा अहं तं आशीर्वादं ददामि।'
14 तस्मिन् समये यदा धर्मात्मा तस्याः मुखं अवतरत् तदा सा याकूबस्य शिरसि हस्तौ स्थापयित्वा अवदत्।
15 धन्यःत्वं धर्मेश्वरःयुगेश्वर; सःत्वां सर्वेभ्यःमनुष्येभ्यःपरं आशीर्वादं ददातु। स त्वां पुत्रं धर्ममार्गं ददातु, तव बीजाय धर्मं प्रकाशयतु।
16 तव जीवने तव पुत्रान् बहून् करोतु, ते च वर्षस्य माससङ्ख्यानुसारं उत्पद्यन्ते। तेषां च पुत्राःस्वर्गतारकात् परं बहवः महान्तश्च सन्तु, तेषां संख्या च समुद्रवालुकाभ्यःअधिका भवतु।
17 सः तेभ्यः एतां सुन्दरीं भूमिं ददातु -यथा सः अवदत् यत् सः अब्राहमाय तस्य वंशाय च सर्वदा दास्यति- ते च तां सदा सम्पत्तिरूपेण धारयन्तु।
18 अहं च त्वां पुत्र, मम जीवने धन्यान् बालकान् पश्यामि, धन्यं पवित्रं बीजं च तव सर्वं बीजं भवतु।
19 यथा च त्वया तव मातुःजीवने आत्मानं स्फूर्तिितम्, तस्याःयोनिः त्वां प्रसवति, [मम स्नेहः] मम स्तनौ च त्वां आशीर्वादं ददति, मम मुखं मम जिह्वा च त्वां बहु स्तुवति।
20 पृथिव्यां वर्धय प्रसारय, तव बीजः स्वर्गपृथिव्याः आनन्दे सदा सिद्धःभवतु; तव बीजं च रमतु, शान्तिमहादिने च शान्तिं भवतु।
21 तव नाम तव वंशजं च सर्वयुगपर्यन्तं तिष्ठतु, परमेश्वरः तेषां परमेश्वरः भवतु, धर्मस्य परमेश्वरः तेषां सह निवसतु, तेषां कृते च तस्य पवित्रस्थानं सर्वयुगपर्यन्तं निर्मितं भवतु।
22 धन्यः यः त्वां आशीर्वादं ददाति, सर्वमांसः यः त्वां मिथ्याशापं करोति, सःशापितःभवतु।'
23 सा तं चुम्बयित्वा अवदत्; 'लोकेश्वरः त्वां प्रेम करोतु यथा तव मातुःहृदयं तस्याःस्नेहं च त्वां हर्षयतु, त्वां च आशीर्वादं ददातु।' सा च आशीर्वादं त्यक्तवती।

अध्याय 26

1 अस्मिन् सप्ताहे सप्तमे वर्षे इसहाकः स्वस्य अग्रजपुत्रं एसावं आहूय तम् अवदत्, ' अहं [2114 AM] पुत्र, पश्य मम नेत्राणि दर्शने मन्दा; अहं च मम मृत्युदिनं न जानामि।
2 इदानीं च तव मृगयाशस्त्राणि तव कूपं धनुषं च गृहीत्वा क्षेत्रं निर्गत्य मृगयस्व मां (हिरणमांसम्) मम पुत्रं मृगयतु, मम आत्मानं

यथा रोचते तथा स्वादिष्टं मांसं कृत्वा मम समीपं आनय यत् अहं खादितुम्, मम आत्मा त्वां मृत्योःपूर्वं आशीर्वादं ददातु।
3 किन्तु रेबेका इसहाकस्य एसावं प्रति वदन्तं श्रुतवती।
4 एसावःमृगयायै, ग्रहणाय, पितुःसमीपं गृहं नेतुम् च प्रातकाले क्षेत्रं प्रस्थितवान्।
5 रेबेका स्वपुत्रं याकूबम् आहूय तम् अवदत्, 'पश्य, अहं तव पिता इसहाकं तव भ्रातरं एसावं प्रति वदन्तं श्रुतवान् यत्, "मम मृगया, मम कृते स्वादिष्टं मांसं कृत्वा, तत् मम समीपम् आनय
6 अहं त्वां मृत्योः पूर्वं भगवतः पुरतः खादित्वा आशीर्वादं ददामि।" इदानीं च पुत्र, मम वचनं ज्ञापय, यत् अहं त्वां आज्ञापयामि, तव मेषं गत्वा मम कृते बकस्य उत्तमौ बकौ आनय, अहं तान् तव पितुःकृते स्वादिष्टं मांसं करिष्यामि, यथा सः प्रियं करोति, त्वं च पितुः समीपं (तत्) आनयिष्यसि यत् सः मृत्योः पूर्वं भगवतः पुरतः खादित्वा आशीर्वादं ददातु, त्वं च आशीर्वादं प्राप्नुयात्।'
7 याकूबःस्वमातरं रेबेकाम् अवदत्, 'मात; मम पिता यत् किमपि खादिष्यति, यत् तस्य प्रीतिम् अपि न करिष्यति, तत् अहं न निरोधयिष्यामि, केवलं मम अम्ब, मम वाणीं ज्ञात्वा मां स्पृशितुं इच्छति इति भयम् अनुभवामि।
8 त्वं च जानासि यत् अहं स्निग्धः अस्मि, मम भ्राता एसावः रोमशः अस्ति, अहं तस्य दृष्टेः पुरतः दुष्टः इव प्रकटितः भविष्यामि, तस्य न आज्ञापितं कार्यं करिष्यामि, सः मयि क्रुद्धः भविष्यति, अहं च शापं आत्मनःउपरि आनयिष्यामि, न तु आशीर्वादः।
9 तस्य माता रेबेका तम् अवदत्, 'पुत्र, केवलं मम वाणीं पालस्व, मम उपरि तव शापःभवतु।
10 याकूबःस्वमातुःरेबेकायाः वचनं पालयित्वा गत्वा बकयोःउत्तमौ स्थूलौ बकौ आनय स्वमातुःसमीपम् आनयत्, तस्य माता च तान् ~स्वादयुक्तं मांसं~ यथा प्रियं कृतवान्।
11 ततः रेबेका गृहे तया सह स्थितस्य एसावस्य अग्रजस्य पुत्रस्य सुवृष्टिं गृहीत्वा स्वकनिष्ठपुत्रस्य याकूबस्य वस्त्रं कृत्वा तस्य हस्तेषु तस्य कण्ठस्य उदघाटितभागेषु च बालकानां चर्मणि स्थापयति स्म।
12 सा अन्नं रोटिकां च स्वपुत्रस्य याकूबस्य हस्ते दत्तवती।
13 याकूबः पितुः समीपं गत्वा अवदत्, अहं तव पुत्र; यथा भवता आज्ञापितं तथा कृतवान्, उत्तिष्ठ, उपविश्य मया गृहीतं खादतु, पित; यथा तव आत्मा मां आशीर्वादं ददातु।
14 इसहाकःस्वपुत्रं अवदत्, 'पुत्र त्वं कथं शीघ्रं प्राप्नोषि?
१५ 'याकूबःअवदत् यतो <प्रभुः> तव परमेश्वरःमां अन्वेषितवान्।'
16 इसहाकः तं अवदत्, "पुत्र, त्वं मम पुत्रः एसावः असि वा न वा, अहं त्वां अनुभवितुं समीपं गच्छ।'
17 याकूबः स्वपितुः इसहाकस्य समीपं गत्वा तं ज्ञात्वा अवदत्, 'वाणी याकूबस्य वाणी, हस्ताःतु एसावस्य हस्ताः।
18 सः तं न ज्ञातवान् यतः तस्य बोधशक्तिं दूरीकर्तुं स्वर्गात् प्रबन्धः आसीत्, इसहाकः च न ज्ञातवान्, यतः तस्य हस्ताः तस्य भ्रातुः एसावस्य इव रोमयुक्ताःआसन्, येन सःतं आशीर्वादं दत्तवान्।
19 सःअवदत्, 'किं त्वं मम पुत्रःएसावःअसि? ' इति च उक्तवान् - अहं तव पुत्रः इति सःअवदत् - 'मम समीपं आनय यत् अहं त्वया गृहीतं तत् खादिष्यामि, मम आत्मा त्वां आशीर्वादं ददातु।'
20 सः तस्य समीपं आनयत्, सः खादितवान्, मद्यम् आनयत् च पिबति स्म।
21 तस्य पिता इसहाकःतं अवदत्, 'पुत्र, समीपं गत्वा मां चुम्बयतु।
22 सःसमीपं गत्वा तं चुम्बितवान्। स च स्वस्य वस्त्रस्य गन्धं जिघ्रन् आशिषं दत्त्वा अवदत् - पश्य मम पुत्रस्य गन्धः यथा भगवता आशीषं <पूर्णं> क्षेत्रस्य गन्धः।
23 स्वर्गस्य ओसस्य पृथिव्याः ओसस्य च प्रचुरं धान्यं तैलं च त्वां प्रयच्छतु, राष्ट्राणि त्वां सेवन्तु, प्रजाश्च त्वां प्रणमन्तु।
24 भ्रातृणां प्रभुः भव, मातुः पुत्राः त्वां प्रणमन्तु। ये च आशीर्वादाः भगवता मम पितुः अब्राहमस्य आशीर्वादः दत्त; ते सर्वे आशीर्वादाः स्यु; त्वां तव वंशाय च नित्यं प्रदत्तःभव, यःत्वां शापयति सःशापितः भवतु, यःत्वां आशीर्वादं ददाति सःधन्यःभवतु।'
25 इसहाकः स्वपुत्रं याकूबं आशीर्वादं दत्त्वा याकूबः स्वपितुः इसहाकात् बहिःगतःतदा एव सःनिगूढःअभवत्, तस्य भ्राता एसावः च मृगयायाःअन्तःआगतः।
26 सःच सुगन्धितमांसम् अपि कृत्वा पितुःसमीपम् आनयत्, पितरं च अवदत्, 'मम पिता उत्तिष्ठतु, मम हिरणमांसम् खादतु, यथा तव आत्मा मां आशीर्वादं ददातु।'
27 तस्य पिता इसहाकः तं अवदत्, 'त्वं कोऽसि? 'सःतं अवदत् - अहं तव प्रथमःजात; तव पुत्रःएसाव; अहं त्वया यथा आज्ञापितं तथा कृतवान्।'
28 इसहाकः अतीव विस्मितः सन् अवदत्, 'को मृगयाम् अकरोत्, गृहीत्वा च मम समीपम् आनयत्, अहं च भवतः आगमनात् पूर्वं सर्वान् खादितवान्, तस्मै आशीर्वादं दत्तवान् च, सः धन्यः भविष्यति, तस्य सर्वाणि बीजानि च सदा।
29 एसावःपितुःइसहाकस्य वचनं श्रुत्वा अतिमहान कटुना आक्रोशं कृत्वा पितरं अवदत्, 'पिता मम अपि आशीर्वादं ददातु।'
30 सः तं अवदत्, 'भवतः भ्राता कपटेन आगत्य तव आशीर्वादं हरितवान्।' सः च अवदत् - 'अधुना अहं जानामि यत् तस्य नाम याकूब इति किमर्थम् अस्ति, पश्य, सःमां द्वौ वारौ प्रतिस्थापितवान्, सः मम जन्माधिकारं हरितवान्, अधुना सः मम आशीर्वादं हरितवान्।'
31 स च आह-किं त्वया मम कृते आशीर्वादःन रक्षितः? इसहाकःच एसावं प्रत्युवाच, पश्य, मया तं तव प्रभुःकृत; तस्य सर्वे भ्रातरःमया तस्मै दासत्वेन दत्ता; प्रचुरं धान्यं, मद्यं, तैलं च मया तं बलवन्तं कृतम्, अधुना अहं भवतःकृते किं करिष्यामि, मम पुत्र?
32 एसावःस्वपितरं इसहाकं अवदत्, 'हे पित; किं भवतःकेवलम् एकःआशीर्वादःअस्ति? आशीर्वादं ददातु, (अपि) मामपि पिता: '
33 एसावःस्वरं उत्थाप्य रोदिति स्म। इसहाकः तं प्रत्युवाच, पश्य, पृथिव्याः ओसात् दूरं तव निवासस्थानं भविष्यति, ऊर्ध्वतः स्वर्गस्य ओसात् दूरं भविष्यति।
34 त्वं च खड्गेन जीविष्यसि, त्वं च भ्रातुःसेवां करिष्यसि। यदा त्वं महान् भवसि, तस्य युगं कण्ठात् कम्पयसि, त्वं मृत्युपर्यन्तं पूर्णं पापं करिष्यसि, तव बीजं च स्वर्गाधःनिर्मूलितं भविष्यति।'
35 एसावःयाकूबस्य पिता यत् आशीर्वादं दत्तवान् तस्य कारणात् तर्जयति स्म, सः हृदये अवदत्, 'मम पितुः शोकदिनानि इदानीं आगच्छन्तु, येन अहं मम भ्रातरं याकूबं हन्तुं शक्नोमि।'

अध्याय 27

1 तस्याःज्येष्ठपुत्रस्य एसावस्य वचनं स्वप्ने रिबेकायाम् उक्तम्, ततः रेबेका स्वस्य अनुजपुत्रं याकूबं आहूय प्रेषितवती।
2 तम् अवदत् - पश्य तव भ्राता एसावः त्वां हन्तुं प्रतिकारं करिष्यति।

3 अतःपुत्र, मम वाणीं ज्ञाप्य उत्थाय त्वं मम भ्रातुःलाबानस्य समीपं हरननगरं प्रति पलायस्व, यावत् तव भ्रातुः क्रोधः न निवर्तते, सःच भवतः कृते स्वक्रोधं दूरीकृत्य, भवता कृतं सर्वं विस्मरतु, तस्य समीपे कतिपयान् दिनानि तिष्ठतु। तदा अहं त्वां ततः प्रेषयित्वा आनयिष्यामि।'
4 याकूबः अवदत्, 'अहं न बिभेमि; यदि सः मां मारयितुम् इच्छति तर्हि अहं तं हनिष्यामि।'
5 किन्तु सा तं अवदत्, 'एकदिने मम पुत्रद्वयं मा विवर्जितः भवेयम्।'
6 याकूबः स्वमातरं रेबेकाम् अवदत्, 'पश्य, त्वं जानासि यत् मम पिता वृद्धः अभवत्, न पश्यति यतः तस्य नेत्राणि जडाः सन्ति, यदि अहं तं त्यक्त्वा तस्य दृष्टौ दुष्टं भविष्यति, यतः अहं तं त्यक्त्वा भवतः दूरं गच्छामि, मम पिता क्रुद्धः भविष्यति, मां शापयिष्यति। अहं न गमिष्यामि; यदा मां प्रेषयति तदा एव अहं गमिष्यामि।'
7 रेबेका याकूबम् अवदत्, 'अहं प्रविश्य तं वदिष्यामि, सः त्वां प्रेषयिष्यति।'
8 ततः रेबेका प्रविश्य इसहाकं अवदत्, 'हेथस्य कन्याद्वयस्य कारणात् अहं स्वप्राणान् घृणां करोमि, ययोः एसावः तं भार्यारूपेण गृहीतवान्। यदि च याकूबः एतादृशानां देशस्य कन्यानां मध्ये भार्यां गृह्णाति तर्हि अहं किमर्थं जीविष्यामि, यतः कनानस्य कन्याः दुष्टाः सन्ति।'
9 इसहाकः याकूबम् आहूय आशीर्वादं दत्त्वा तं उपदेशं दत्त्वा अवदत्, 'कनान-कन्यायाःकस्यापि पत्नीं मा गृहाण।
10 उत्थाय मेसोपोटामियादेशं गत्वा तव मातुःपितुः बेथुएलस्य गृहं गत्वा तव मातुःभ्रातुःलाबानस्य कन्याभ्यःभार्यम् आदाय।
11 सर्वशक्तिमान् परमेश् वरःत्वां आशीर्वादं ददातु, वर्धय, वर्धय च वर्धय च यत् त्वं राष्ट्रसङ्घःभूत्वा मम पितुःअब्राहमस्य आशीर्वादं त्वां च तव वंशजं च ददातु, येन त्वं तव प्रवासभूमिं, ईश्वरः अब्राहमाय दत्तां सर्वां भूमिं च उत्तराधिकारं प्राप्स्यसि, गच्छ, मम पुत्र, शान्तिपूर्वकम्।
12 इसहाकः याकूबं प्रेषयित्वा याकूबस्य मातुः रिबेकायाः भ्रातुः बेथुएलस्य अरामीयस्य बेथुएलस्य पुत्रस्य लाबानस्य समीपं मेसोपोटामियादेशं गतः।
13 याकूबः मेसोपोटामियादेशं गन्तुं उत्थितः ततः परं रिबेकायाः आत्मा तस्याःपुत्रस्य पश्चात् दुखितःअभवत्, सा च रोदिति स्म।
14 इसहाकः रिबेकाम् अवदत्, 'भगिनी, मम पुत्रस्य याकूबस्य कारणात् मा रोदि। यतः सः शान्तिपूर्वकं गच्छति, शान्तिपूर्वकं च प्रत्यागमिष्यति।
15 परमात्मा ईश्वरः तं सर्वेभ्यः दुष्टेभ्यः रक्षिष्यति, तस्य सह च भविष्यति। यतःसःतं सर्वदिनानि न त्यक्ष्यति;
16 अहं जानामि यत् सःयत्र यत्र गच्छति तत्र तत्र सर्वेषु विषयेषु तस्य मार्गाः समृद्धाः भविष्यन्ति, यावत् सः अस्माकं समीपं शान्तिपूर्वकं न प्रत्यागत्य वयं तं शान्तिपूर्वकं पश्यामः।
17 भगिनी, तस्य कारणात् मा भैषी, यतः सः ऋजुमार्गे अस्ति, सः सिद्धःपुरुषःअस्ति, सःविश्वास्यःअस्ति, न विनश्यति। मा रोदितु।'
18 इसहाकः रिबेकायाः पुत्रस्य याकूबस्य कारणात् सान्त्वनं दत्त्वा तस्मै आशीर्वादं दत्तवान्।
19 याकूबः शपथकूपात् चतुर्चत्वारिंशत् महोत्सवे द्वितीयसप्ताहस्य प्रथमवर्षे हाराननगरं गत; अस्मिन् सप्ताहे प्रथममासस्य अमावस्यायां [2115 AM] पर्वतेषु स्थितं लूजनगरं अर्थात् बेथेलनगरं गत्वा सायंकाले तत्स्थानं आगत्य तस्याः रात्रौ मार्गाद् पश्चिमदिशि गत्वा तत्रैव सुप्तवान्। अस्तं हि सूर्यः।
20 तस्य स्थानस्य एकं शिलाम् आदाय <तस्य शिरसि> वृक्षस्य अधःनिधाय सःएकःएव गच्छति स्म, सःसुप्तवान्।
21 तस्मिन् रात्रौ सःस्वप्नं दृष्ट्वा पृथिव्यां स्थापितां सीढीं दृष्ट्वा तस्याः शिखरं स्वर्गं यावत् प्राप्य तस्मिन् भगवतः दूताः आरुह्य अवतरन्ति स्म, तदा प्रभुःतस्मिन् उपरि स्थितवान्।
22 सःयाकूबं प्रति उक्तवान्, 'अहं तव पितुःइसहाकस्य च परमेश् वरः अब्राहमस् य परमेश् वरः अस्मि। यस्मिन् देशे त्वं सुप्तः असि, तव भूमिं त्वां, तव पश्चात् तव वंशाय च दास्यामि।"
23 तव बीजाः पृथिव्याः रजः इव भविष्यन्ति, त्वं च पश्चिमे पूर्वे च उत्तरे दक्षिणे च वर्धयिष्यसि, त्वयि तव वंशे च सर्वे राष्ट्रकुलाः धन्याः भविष्यन्ति।
24 पश्य, अहं त्वया सह भविष्यामि, यत्र यत्र गच्छसि, तत्र त्वां रक्षिष्यामि, शान्तिपूर्वकं च त्वां पुनः अस्मिन् देशे आनयिष्यामि। न हि त्वां त्यक्ष्यामि यावत् अहं त्वां कथितं सर्वं न करिष्यामि।'
25 याकूबः निद्राद् जागृत्य अवदत्, 'सत्यं स्थानं भगवतः गृहम् अस्ति, अहं च तत् न जानामि। सःच भीतःसन् अवदत् - 'घोरं एतत् स्थानं यत् ईश्वरस्य गृहात् अन्यत् नास्ति, एतत् च स्वर्गद्वारं।'
26 याकूबःप्रातकाले उत्थाय शिरसा अधःस्थापितं शिलाम् आदाय चिह्नरूपेण स्तम्भरूपेण स्थापयित्वा तस्य उपरि तैलं पातितवान्। तस्य स्थानस्य नाम बेथेल इति आहूतवान्; किन्तु तस्य स्थानस्य नाम प्रथमं लुज् आसीत्।
27 याकूबः प्रभुं प्रति प्रतिज्ञां कृतवान् यत्, 'यदि प्रभुः मया सह गमिष्यामि, तथैव मां पालयिष्यति, भोक्तुं च वस्त्रं च दास्यति, येन अहं शान्तिपूर्वकं मम पितुः गृहं प्रति आगच्छामि, तर्हि प्रभुः मम परमेश्वरः भविष्यति, अयं च शिलाखण्डः यः मया अस्मिन् स्थाने चिह्नरूपेण स्तम्भरूपेण स्थापित; सः भगवतः गृहं भविष्यति, यत् किमपि दास्यति मां दशमं दास्यामि देव।'

अध्याय 28

1 सः यात्रां कृत्वा पूर्वदेशं रेबेकायाः भ्रातुः लाबानस्य समीपं गत्वा तस्य सह आसीत्, एकसप्ताहं च स्वपुत्र्याःराहेलस्य कृते तस्य सेवां कृतवान्।
2 तृतीयसप्ताहस्य प्रथमवर्षे [2122 AM] सः तम् अवदत्, 'मम भार्यां ददातु, यस्याःकृते अहं सप्तवर्षं यावत् भवतःसेवां कृतवान् '; लाबानःयाकूबम् अवदत्, 'अहं भवतःभार्यां दास्यामि।'
3 लाबानः भोजं कृत्वा स्वस्य अग्रजां लीयाम् आदाय याकूबं भार्यारूपेण दत्तवान्, तस्याः दासीं जिल्पां च दासीरूपेण दत्तवान्। याकूबःन जानाति स्म, यतःसःतां राहेलम् इति मन्यते स्म।
4 ततः सः तस्याः समीपं गत्वा पश्यतु, सा लीया आसीत्। याकूबः लाबने क्रुद्धः सन् तं अवदत् , 'किमर्थं त्वया मयि एवं कृतम्? किं मया त्वां राहेलस्य कृते न सेवितं न तु लीया? किमर्थं त्वया मयि अन्यायःकृतः?
5 तव कन्यां गृहाण अहं गमिष्यामि; त्वया हि मम दुष्कृतं कृतम्।' यतः याकूबः लीया अपेक्षया राहेलस्य अधिकं प्रेम्णा अकरोत्; यतः लीयायाःनेत्राणि दुर्बलानि आसन्, किन्तु तस्याःरूपं अतीव सुन्दरम् आसीत्; किन्तु राहेलस्य सुन्दराणि नेत्राणि, सुन्दरं, अतीव सुन्दरं च रूपं च आसीत् ।
6 लाबानः याकूबम् अवदत्, 'अस्माकं देशे ज्येष्ठस्य पुरतः कनिष्ठं दातुं न क्रियते।' न च एतत् करणं सम्यक्; यतःस्वर्गपट्टिकासु एवं विहितं लिखितं च यत् कोऽपि स्वस्य कनिष्ठां कन्याम् अग्रजस्य पुरतः न दास्यति; किन्तु ज्येष्ठः प्रथमं ददाति तस्याः पश्चात् कनिष्ठं -

यश्च पुरुषः तथा करोति सः स्वर्गे तस्य विरुद्धं अपराधं स्थापयन्ति, एतत् कार्यं कुर्वन् कोऽपि धार्मिकः नास्ति, यतः एतत् कर्म भगवतः पुरतःदुष्टम् अस्ति।
7 त्वं इस्राएलसन्तानान् आज्ञापय यत् ते एतत् कार्यं न कुर्वन्ति। ज्येष्ठं दातुं पूर्वं कनिष्ठं न गृह्णन्तु न ददन्तु, यतः तत् अतीव दुष्टम् अस्ति।
8 लाबानःयाकूबम् अवदत्, 'अस्य उत्सवस्य सप्तदिनानि गच्छन्तु, अहं त्वां राहेलं दास्यामि, यत् त्वं मम मेषान् पूर्वसप्ताहे इव चरितुं शक्नोषि।
9 यस्मिन् दिने लीया-उत्सवस्य सप्तदिनानि व्यतीतानि, तस्मिन् दिने लाबानःयाकूबस्य कृते राहेलं दत्तवान् यत् सःसप्तवर्षं यावत् सेवां कर्तुं शक्नोति, ततः सः सिल्पायाः भगिनीं राहेलं बिलाहं दासीरूपेण दत्तवान्।
10 सः राहेलस्य कृते सप्तवर्षाणि अपि सेवां कृतवान् यतः लीया तस्मै निष्फलतया दत्ता आसीत्।
11 ततःपरमेश् वरःलीयाःगर्भं उद्‌घाट्य याकूबं पुत्रं जनयति स्म, तृतीयसप्ताहस्य प्रथमवर्षे नवममासस्य चतुर्दशदिने तस्य नाम रूबेन् इति आह्वयति स्म। [२१२२ पूर्वाह्न] २.
12 किन्तु राहेलस्य गर्भःनिमीलितः आसीत् यतः प्रभुः दृष्टवान् यत् लीया द्वेष्टि, राहेलःप्रेम्णा च।
13 पुनःयाकूबःलीया समीपं गत्वा सा गर्भवती याकूबं द्वितीयं पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम शिमोन इति कृतवान्, दशममासस्य एकविंशतितमे दिनाङ्के, अस्मिन् सप्ताहे तृतीये वर्षे च। [२१२४ पूर्वाह्न] २.
14 पुनःयाकूबःलीया समीपं गत्वा सा गर्भवती भूत्वा तस्य तृतीयं पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम लेवी इति कृतवान्, अस्मिन् सप्ताहे षष्ठे वर्षे प्रथममासस्य अमावस्यायां। [2127 पूर्वाह्न] ।
15 पुनः याकूबः तस्याः समीपं गत्वा सा गर्भवती भूत्वा चतुर्थं पुत्रं जनयति स्म, चतुर्थसप्ताहस्य प्रथमवर्षे तृतीयमासस्य पञ्चदशदिने तस्य नाम यहूदा इति अकरोत्। [२१२९ प्रातः] २.
16 तदर्थं राहेलःलीयाम् ईर्ष्याम् अकरोत् यतःसा याकूबं न प्रसवति स्म, सा याकूबम् अवदत्, 'मम सन्तानं ददातु'। याकूबःच अवदत्- 'किं मया तव गर्भस्य फलं त्वां निरोधितम्? किं त्वां त्यक्तवान् ?'
17 राहेलः दृष्ट्वा याकूबस्य रूबेनस्य शिमोनस्य लेवीयाहुदायाश्च चत्वारः पुत्राः जात; तदा सा तम् अवदत्, 'मम दासी बिलहायाः समीपं गच्छ, सा गर्भधारणं करिष्यति, मम पुत्रं जनयिष्यति। (सा च (तस्मै) बिल्हाम् स्वदासीं भार्यायाःकृते दत्तवती)।
18 ततःस तस्याःसमीपं गत्वा सा गर्भवती भूत्वा तस्मै पुत्रं जनयति स्म, तृतीयसप्ताहस्य षष्ठे वर्षे षष्ठमासस्य नवमे दिने तस्य नाम दान इति अकरोत्। [2127 पूर्वाह्न] ।
19 याकूबः पुनः द्वितीयवारं बिल्हानगरं गत; सा गर्भवती याकूबं अन्यं पुत्रं जनयति स्म, चतुर्थसप्ताहस्य द्वितीयवर्षे सप्तममासस्य पञ्चमे दिनाङ्के राहेलःतस्य नाम नप्ताली इति आह्वयति स्म। [२१३० पूर्वाह्न] २.
20 लीया वंश्यं न प्रसवम् अपश्यत् तदा सा राहेलम् ईर्ष्याम् अकरोत्, सा च स्वदासी जिल्पाम् अपि याकूबं भार्यारूपेण दत्तवती, सा गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, अष्टममासस्य द्वादश दिनाङ्के चतुर्थसप्ताहस्य तृतीये वर्षे तस्य नाम गाद इति कृतवती। [२१३१ पूर्वाह्न] २.
21 ततःसः पुनः तस्याःसमीपं गत्वा सा गर्भवती भूत्वा द्वितीयं पुत्रं जनयति स्म, चतुर्थसप्ताहस्य पञ्चमे वर्षे एकादशमासस्य द्वितीये दिने लीया तस्य नाम आशेर् इति कृतवती। [२१३३ पूर्वाह्न] २.
22 याकूबः लीया समीपं गत; सा गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, चतुर्थसप्ताहस्य चतुर्थे वर्षे पञ्चममासस्य चतुर्थे दिनाङ्के[2132 AM] तस्य नाम इस्साकरं कृतवती, ततःसा तं पालिकायाःकृते दत्तवती।
23 याकूबः पुनः तस्याः समीपं गत; सा गर्भवती, पुत्रं पुत्रीं च द्वौ (सन्ततिं) जनयति स्म, चतुर्थसप्ताहस्य षष्ठे वर्षे सप्तममासस्य सप्तमे दिने पुत्रस्य नाम जाबुलोनं, कन्यायाःदीना च इति कृतवती। [२१३४ पूर्वाह्न] २.
24 ततःपरमेश् वरःराहेलस्य अनुग्रहं कृत्वा तस्याःगर्भं उद्‌घाट्य गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, चतुर्थमासस्य अमावस्यायां चतुर्थसप्ताहे षष्ठे वर्षे तस्य नाम योसेफ इति आह्वयति स्म। [२१३४ पूर्वाह्न] २.
25 योसेफस्य जन्मनि दिनेषु याकूबः लाबनं अवदत्, 'मम भार्याः पुत्राः च मम पितुः इसहाकस्य समीपं गत्वा मम गृहं कर्तुं ददातु। यतो हि तव कन्याद्वयस्य कृते त्वां सेवां कृत्वा वर्षाणि पूर्णानि पितुः गृहं गमिष्यामि।'
26 लाबानःयाकूबम् अवदत्, 'तव वेतनार्थं मया सह तिष्ठ, पुनःमम मेषं चालयतु, तव वेतनं च गृहाण।'
27 ते परस्परं सम्मतवन्तःयत् सःतस्य वेतनरूपेण कृष्णवर्णीयानां बिन्दुयुक्तानां श्वेतानाञ्च वेतनरूपेण दास्यति।
28 सर्वेऽपि मेषाः कण्ठितानि कृष्णानि च विविधानि चिह्नानि जनयन्ति स्म, पुनःस्वसदृशाःमेषान् जनयन्ति स्म, ये केऽपि दग्धाः आसन् ते सर्वे याकूबस्य, ये च न सन्ति, ते लाबानस्य च आसन्।
29 याकूबस्य सम्पत्तिः अतिशयेन वर्धिता, तस्य वृषभः मेषा; गद; उष्ट्रा; दासा; दासीःच आसन्।
30 लाबानः तस्य पुत्रैः सह याकूबं ईर्ष्याम् अकरोत्, लाबानः तस्य मेषान् प्रतिहृत्य दुष्टेन तं निरीक्षते स्म।

अध्याय 29

1 यदा राहेलःयोसेफं जनयति स्म तदा लाबानःस्वमेषान् कटयितुं अगच्छत्। यतःते तस्मात् त्रिदिनयात्रायाःदूरं आसन्।
2 याकूबः लाबानः स्वमेषान् कटयितुं गच्छति इति दृष्ट्वा याकूबः लीया राहेलं च आहूय तान् प्रति कृपया उक्तवान् यत् ते स्वेन सह कनानदेशं गच्छन्तु।
3 सःतान् अवदत् यत् सःस्वप्ने सर्वं दृष्टवान्, पितुःगृहं प्रति प्रत्यागन्तुं यत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं, ते अवदन्, 'भवन्तःयत्र गच्छन्ति तत्र तत्र वयं भवता सह गमिष्यामः'
4 याकूबः स्वपितुः इसहाकस्य ईश्वरं पितुः अब्राहमस्य च ईश्वरं आशीर्वादं दत्तवान्, सः उत्थाय स्वपत्नयः स्वसन्ततिं च आरुह्य स्वसर्वं सम्पत्तिं गृहीत्वा नदीं लङ्घ्य गिलियददेशं प्राप्तवान्, याकूबः च लाबानात् स्वस्य अभिप्रायं गोप्य न अवदत्।
5 चतुर्थसप्ताहस्य सप्तमे वर्षे याकूबः प्रथममासे एकविंशतितमे दिने गिलिआदं प्रति मुखं कृतवान्। [2135 AM] लाबानः तस्य अनुसरणं कृत्वा तृतीयमासे तस्य त्रयोदशे दिने गिलियदपर्वते याकूबं प्राप्तवान्।
6 परमेश् वरःयाकूबं क्षतिं कर्तुम् अददात् । सःहि रात्रौ स्वप्ने तस्मै प्रकटितः। लाबानःयाकूबं प्रति उक्तवान्।
7 तेषु पञ्चदशदिने याकूबःलाबनस्य, तया सह आगतानां च सर्वेषां कृते भोज्यम् अकरोत्, तस्मिन् दिने याकूबःलाबनस्य, लाबानस्य च याकूबस्य च शपथं कृतवान् यत्, द्वयोः अपि दुष्प्रयोजनेन गिलियदपर्वतं परं न लङ्घयेत्।
8 स तत्र साक्षिणःकृते राशौ अकरोत्। अतः तस्य स्थानस्य नाम अस्ति- 'साक्षिराशिः इति अस्य राशौ नामतः।

9 किन्तु पूर्वं ते गिलियददेशं रेफाइमदेशं कथयन्ति स्म; यतः सा रेफाइमदेशः आसीत्, रेफाइमजनाः (तत्र) जायन्ते स्म, येषां विशालाः दश, नव, अष्टौ सप्तहस्तपर्यन्तं ऊर्ध्वता आसीत्।
10 अम्मोनदेशात् हर्मोनपर्वतपर्यन्तं तेषां राज्यस्य आसनानि कर्नैमः अष्टरोथःएद्रेई च मिसूरःबिओन् च आसीत्।
11 तेषां कर्मणां दुष्टतायाः कारणात् प्रभुः तान् नाशितवान्; यतः ते अतीव दुष्टाः आसन्, अमोरीजनाः तेषां स्थाने दुष्टाः पापिनः च निवसन्ति स्म, अद्यत्वे कोऽपि जनः नास्ति यः तेषां सर्वाणि पापानि पूर्णतया कृतवान्, तेषां पृथिव्यां आयुःनास्ति।
12 याकूबः लाबनं प्रेषयित्वा पूर्वदेशं मेसोपोटामियादेशं प्रस्थितवान्, याकूबःच गिलिआददेशं प्रत्यागतवान्।
13 सः नवमे मासे एकदशे दिने याब्बोक्-नद्याः पारं गतः। तस्मिन् दिने तस्य भ्राता एसावः तस्य समीपम् आगत्य तस्य सह मेलनं कृत्वा ततः सेइरदेशं प्रति प्रस्थितवान्, किन्तु याकूबः तंबूषु निवसति स्म।
14 अस्मिन् महोत्सवे पञ्चमसप्ताहस्य प्रथमवर्षे सः यरदननदीं लङ्घ्य यरदननद्याः परं निवसति स्म, राशीसमुद्रात् बेथशानपर्यन्तं दोथानपर्यन्तं अक्रब्बिमवने च स्वमेषान् चरति स्म।
15 सः स्वपितुः इसहाकस्य समीपं स्वस्य सर्वाणि द्रव्याणि, वस्त्रं, भोजनं, मांसं, पेयं, क्षीरं, घृतं, पनीरं, केचन खजूराणि च प्रेषितवान्।
16 तस्य मातुः रेबेका अपि वर्षे चतुर्वारं मासानां मध्ये कर्षणस्य फलानां च मध्ये, शरदस्य वर्षस्य च मध्ये, शिशिरस्य वसन्तस्य च मध्ये अब्राहमस्य गोपुरं यावत्।
17 यतः इसहाकः शपथकूपात् प्रत्यागत्य स्वपितुः अब्राहमस्य गोपुरं गत्वा स्वपुत्रःएसावःविहाय तत्र निवसति स्म।
18 येषु दिनेषु याकूबः मेसोपोटामियादेशं गत; तस्मिन् दिने एसावः इस्माइलस्य पुत्रीं महलथं भार्यां गृहीत्वा स्वपितुः पत्न्याश्च सर्वान् मेषान् सङ्गृह्य सेइरपर्वते निवसन् पितरं इसहाकं शपथकूपे एकान्ते त्यक्तवान्।
19 इसहाकः शपथकूपात् आरुह्य हेब्रोनपर्वतेषु स्वपितुः अब्राहमस्य गोपुरे निवसति स्म।
20 तत्र याकूबः यत् किमपि प्रेषयति स्म तत् सर्वं स्वपितुः मातरं च काले काले प्रेषयति स्म, तेषां सर्वाणि आवश्यकतानि, ते च याकूबं सर्वात्मना सर्वात्मना च आशीर्वादं दत्तवन्तः।

अध्याय 30

1 षष्ठसप्ताहस्य प्रथमवर्षे सः चतुर्थे मासे शान्तिपूर्वकं शेकेमस्य पूर्वदिशि स्थितं सलेमनगरं गतः।
2 तत्र याकूबस्य पुत्रीं दीनाम् भूमिराजकुमारस्य हिवीयस्य हामोरस्य पुत्रस्य शेकेमस्य गृहे नीत्वा सः तया सह शयनं कृत्वा तां दूषितं कृतवान्, सा च द्वादशवर्षीयःबालिका आसीत्।
3 सः स्वपितरं तस्याः भ्रातृभ्यां च प्रार्थितवान् यत् सा तस्मै भार्यारूपेण प्रदातुं शक्नोति। याकूबः तस्य पुत्राः च शेकेमनगरस्य जनानां कारणात् क्रुद्धाः अभवन्; यतः ते स्वभगिनी दीनाम् अशुद्धवन्त; ते तान् दुष्प्रयोजनेन उक्तवन्त; तेषां सह वञ्चनाम् अकरोत्, तान् मोहितवन्तःच।
4 शिमोनः लेवी च अप्रत्याशितरूपेण शेकेमनगरम् आगत्य शेकेमनगरस्य सर्वेषां पुरुषाणां न्यायं कृत्वा तस्मिन् ये जनाःप्राप्नुवन्, तान् सर्वान् हतवन्तौ, तस्मिन् एकः अपि न अवशिष्ट; ते स्वभगिनी दीनायाःअपमानं कृत्वा सर्वान् यातनाभिःमारितवन्तौ।
5 इतःपरं पुनःएवं मा भूत् यत् इस्राएलस्य कन्या दूषिता भवेत्। यतः तेषां विरुद्धं स्वर्गे न्यायः निर्धारितः यत् ते इस्राएलदेशे लज्जां कृतवन्तःसर्वे शेकेमीजनाःखड्गेन नाशयन्ति।
6 ततः परमेश् वरः तान् याकूब-पुत्राणां हस्ते समर्पितवान् यत् ते खड्गेन तान् नाशयित्वा तेषां न्यायं कर्तुं शक्नुवन्ति, येन इस्राएल-देशे पुनःएवं न क्रियते यत् इस्राएलस्य कुमारी दूषिता भवेत्।
7 यदि कश्चित् इस्राएलदेशे स्वपुत्रीं स्वभगिनीं वा अन्यजातीयवंशजाय पुरुषाय दातुम् इच्छति तर्हि सः अवश्यमेव म्रियते, ते च तं शिलाभिःपाषाणान् करिष्यन्ति। यतःसःइस्राएलदेशे लज्जां कृतवान्; ते तां स्त्रियं अग्निना दहन्ति, यतःसा स्वपितुःगृहस्य नाम अपमानितवती, सा इस्राएलदेशात् निर्मूलितःभविष्यति।
8 पृथिव्याःसर्वेषु दिनेषु इस्राएलदेशे व्यभिचारिणी, अशुद्धता च मा लभ्यते। यतःइस्राएलःभगवतःपवित्रःअस्ति, यःकश्चित् मनुष्यः (तत्) दूषितवान् सः अवश्यमेव म्रियते, ते तं शिलाभिः शिलापातं करिष्यन्ति।
9 यतः इस्राएलस्य सर्वेषां वंशानां विषये स्वर्गीयपट्टिकासु एतत् विहितं लिखितं च, यः (तत्) दूषयति सः अवश्यमेव म्रियते, सः शिलाभिःशिलापातःभविष्यति।
10 अस्य नियमस्य च दिवसानां सीमा नास्ति, न च क्षमा प्रायश्चित्तं च, किन्तु यः पुरुषः स्वपुत्रीं दूषितं कृतवान् सः सर्वस्य इस्राएलस्य मध्ये मूलतः निर्मूलितः भविष्यति, यतः सः स्ववंशं मोलोकं दत्तवान्, अधर्मेण च तत् दूषितं कर्तुं कृतवान्।
11 त्वं च, मोशे, इस्राएल-सन्ततिं आज्ञापय, तान् आग्रहं कुरु यत् ते स्वकन्यान् अन्यजातीयानां कृते न दास्यन्ति, अन्यजातीयानां कन्यायाः कस्यापि पुत्रस्य कृते न गृह्णन्तु, यतः एतत् भगवतः समक्षं घृणितम् अस्ति।
12 अत एव मया भवतःकृते व्यवस्थावचनेन शिकेमीयानां सर्वाणि कर्माणि लिखितानि यत् ते दीनाविरुद्धं कृतवन्त; याकूबस्य पुत्राः कथं वदन्ति स्म, 'वयं अस्माकं कन्याम् अखतनाकृताय पुरुषाय न दास्यामः। तत् हि अस्माकं निन्दनम् आसीत्।'
13 इस्राएलस्य, जीवितानां, अन्यजातीयानां कन्यानां ग्रहणानां च कृते एतत् निन्दनीयम्। यतःएतत् इस्राएलस्य कृते अशुद्धं घृणितम् च अस्ति।
14 इस्राएलः अस्मात् अशुद्धतायाः मुक्तः न भविष्यति यदि तस्य अन्यजातीयकन्यानां भार्या अस्ति, अथवा अन्यजातीयानां कस्मैचित् पुरुषाय स्वकन्यायाःकन्याम् अददात्।
15 यतःव्याधिःशापस्य उपरि शापःभविष्यति, तस्य उपरि प्रत्येकं न्यायः व्याधिः शापः च आगमिष्यति, यदि सः एतत् कार्यं करोति, अथवा भगवतः पवित्रस्थानं दूषयन्तः वा तस्य पवित्रनामस्य अपवित्रीकरणकर्तृभ्यः वा स्वनेत्राणि गोपयति, तर्हि सर्वराष्ट्रं मिलित्वा एतस्य सर्वस्य अशुद्धतायाःअपवित्रस्य च न्यायःभविष्यति नरः।
16 न च मनुष्याणां आदरः [न च व्यक्तिविचारः] न च तस्य हस्तेन फलानि बलिदानं होमबलिम् मेदः च ग्रहणं न भविष्यति, न च मधुरगन्धस्य गन्ध; यथा तत् स्वीकुर्यात्, तथा च इस्राएलदेशस्य प्रत्येकःपुरुषःस्त्री वा यःपवित्रस्थानं दूषयति।
17 अत एव मया भवन्तं आज्ञापितं यत्, 'इस्राएलस्य समक्षं एतत् साक्ष्यं साक्ष्यं ददातु, पश्यतु यत् शेकेमीजनाः तेषां पुत्राश्च कथं गतवन्त; ते च याकूबस्य पुत्रद्वयस्य हस्ते समर्पिता; ते च तान् यातनाभिःमारितवन्त; तेषां कृते धर्मः इति गणित; धर्मःच तेषां कृते लिखितः।

18 लेवीयाः वंशजः याजकत्वस्य लेवीयाः च चयनं कृतवान् यत् ते अस्माकं इव भगवतः पुरतः नित्यं सेवन्ते, लेवीः तस्य पुत्राः च सदा धन्याःभवेयुः। यतःसःइस्राएलविरुद्धेषु सर्वेषु धर्मं, न्यायं, प्रतिशोधं च कर्तुं उत्सुकःआसीत्।
19 तेन स्वर्गीयपट्टिकासु सर्वेषां परमेश्वरस्य सम्मुखे आशीर्वादं धर्मं च तस्य अनुग्रहे साक्ष्यरूपेण लिखन्ति।
20 वयं स्मरामः यत् सः मनुष्यः स्वजीवने वर्षस्य सर्वेषु कालेषु यत् धर्मं कृतवान्। यावत् ते सहस्रं पुस्तिकाः तत् अभिलेखयिष्यन्ति, तस्य पश्चात् तस्य वंशजानां च कृते आगमिष्यति, सः स्वर्गीयपट्टिकासु मित्रं धर्मी च इति अभिलेखितःअस्ति।
21 एतत् सर्वं मया भवतः कृते लिखितं, त्वां च आज्ञापितं यत्, ते पापं न कुर्वन्तु, न च नियमानाम् उल्लङ्घनं कुर्वन्तु, न च तेषां कृते निर्धारितं सन्धिं भङ्गयन्तु, (किन्तु) तत् पूर्णं कुर्वन्तु, मित्रत्वेन च अभिलेखिताःभवेयुः।
22 किन्तु यदि ते सर्वविधं उल्लङ्घनं कुर्वन्ति, अशुद्धतां च कुर्वन्ति तर्हि ते स्वर्गीयपट्टिकासु प्रतिद्वन्द्वी इति लिखिताः भविष्यन्ति, जीवनग्रन्थात् च तेषां नाशः भविष्यति, तेषां विनाशः पृथिव्याः मूलं करिष्यमाणानां च पुस्तके लिखिताःभविष्यन्ति।
23 यस्मिन् दिने याकूबस्य पुत्राः शेकेमस्य वधं कृतवन्तः तस्मिन् दिने स्वर्गे तेषां अनुग्रहे पत्रं लिखितम् यत् ते पापिनां उपरि धर्मं, न्याय्यं च प्रतिशोधं च कृतवन्त; तत् आशीर्वादार्थं लिखितम्।
24 ते स्वभगिनीं दीनाम् शेकेमगृहात् बहिःआनयन् शेकेमनगरे यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं, तेषां मेषा; तेषां गोषा; तेषां गद; तेषां सर्वाणि सम्पत्ति; तेषां मेषाः च सर्वान् बद्ध्वा सर्वान् स्वपितुः याकूबस्य समीपं नीतवन्तः।
25 सः तान् निन्दितवान् यतः ते नगरं खड्गं कृतवन्तः यतः सः देशे निवसतां कनानीभ्यःपेरिज्जीभ्यःच भयम् अनुभवति स्म।
26 शेकेमस्य परितः सर्वेषु नगरेषु भगवतः भयम् आसीत्, ते याकूबस्य पुत्रान् अनुसृत्य न उत्थिताः। तेषु हि आतङ्कः पतितः आसीत्।

अध्याय 31

1 मासस्य अमावस्यायां याकूबः स्वगृहस्य सर्वान् जनान् अवदत्। कथयन् - 'शुद्धाः भूत्वा वस्त्रं परिवर्तयन्तु, उत्थाय बेथेल-नगरं गच्छाम; यत्र अहं तस्य प्रतिज्ञां कृतवान् यस्मिन् दिने अहं मम भ्रातुः एसावस्य मुखात् पलायितवान्, यतः सः मया सह स्थित्वा मां शान्तिपूर्वकम् अस्मिन् देशे आनयत्, यूयं च युष्माकं मध्ये चापं कुर्वन्तःपरदेशीयाःदेवाःअपसारयथ।
2 ते परदेशीयदेवता; तेषां कर्णयोः कण्ठस्थं च, राहेलः स्वपितुः लाबानात् अपहृतानि मूर्तयःच याकूबस्य कृते सम्पूर्णतया दत्तवती। सःतान् दग्ध; भग्नाःच, तान् नाशयन्, शेकेमदेशे स्थितस्य ओषकस्य अधःनिगूढवान्।
3 सःसप्तममासस्य अमावस्यायां बेथेलनगरं गतः। सःयत्र सुप्तवान् तत्र वेदीं निर्माय तत्र स्तम्भं स्थापयित्वा स्वपितुःइसहाकं प्रति वचनं प्रेषितवान् यत् सः स्वस्य बलिदानार्थं स्वमातुः रेबेका च समीपं आगच्छेत्।
4 इसहाकः अवदत्, 'मम पुत्रः याकूबः आगच्छतु, अहं मृत्योः पूर्वं तं पश्यतु।'
5 याकूबः स्वपितुः इसहाकस्य मातुः रेबेका च समीपं स्वपितुः अब्राहमस्य गृहं गत्वा स्वपुत्रद्वयं लेवी यहूदा च गृहीत्वा स्वपितुः इसहाकस्य मातुःरेबेका च समीपं गतः।
6 ततः रेबेका याकूबं चुम्बयितुं तस्य आलिंगनार्थं च गोपुरात् तस्य अग्रभागं प्रति निर्गतवती। यतः पश्य तव पुत्रः याकूबः आगतः इति श्रुत्वा तस्याःआत्मा पुनःसजीवःअभवत्; सा च तं चुम्बितवती।
7 ततः सा तस्य पुत्रद्वयं दृष्ट्वा तान् ज्ञात्वा तं अवदत्, 'पुत्र एते तव पुत्राःसन्ति वा? सा च तान् आलिंग्य चुम्बयित्वा आशीर्वादं दत्तवती यत् - 'भवद्भिः अब्राहमस्य वंशजः यशः भविष्यति, यूयं पृथिव्यां आशीर्वादं सिद्धयिष्यन्ति।'
8 ततः याकूबः स्वपितुः इसहाकस्य समीपं गत्वा यस्मिन् कक्षे सः शयितःआसीत्, तस्य पुत्रद्वयं तस्य समीपे आसीत्, सःस्वपितुःहस्तं गृहीत्वा नत्वा तं चुम्बितवान्, इसहाकःच स्वपुत्रस्य याकूबस्य कण्ठे आलम्ब्य तस्य कण्ठे रोदिति स्म।
9 अन्धकारः इसहाकस्य नेत्रयोः त्यक्त्वा याकूबस्य लेवीयहूदायोः पुत्रद्वयं दृष्ट्वा अवदत्, 'पुत्र एते तव पुत्राःसन्ति वा? ते हि भवद्विधाः।'
10 सःतम् अवदत् यत् ते तस्य पुत्राःसन्ति, 'त्वं च सत्यं दृष्टवान् यत् ते मम पुत्राःसन्ति'।
11 ते तस्य समीपं आगत्य सः व्यावृत्तः चुम्बनं कृत्वा तौ एकत्र आलिंगितवान्।
12 तस्य मुखे भविष्यद्वाणी-आत्मा अवतीर्य लेवीं दक्षिणहस्ते, यहूदां वामहस्तेन च गृहीतवान्।
13 सःप्रथमं लेवीं प्रति मुखं कृत्वा प्रथमं तं आशीर्वादं दातुं प्रवृत्त; तस्मै अवदत्, "सर्वयुगस्य प्रभुःसर्वेषां परमेश्वरःत्वां तव बालकान् च सर्वयुगपर्यन्तं आशीर्वादं ददातु।
14 भगवता च भवतःबीजाय च महत्त्वं महतीं महिमा च ददातु, त्वां तव बीजं च सर्वेषां मांसानां मध्ये सन्निधिदूताःपवित्राःच इव स्वस्य पवित्रस्थाने सेवां कर्तुं तस्य समीपं गच्छतु। (अपि) यथा ते, तव पुत्राणां बीजं महिमामहात्म्यं पवित्रतायै च भविष्यति, सः तान् सर्वयुगपर्यन्तं महत् कुर्यात्।
15 ते याकूबस्य पुत्राणां सर्वेषां वंशानां न्यायाधीशा; प्रधाना; प्रमुखाः च भविष्यन्ति। ते भगवतः वचनं धर्मेण वदिष्यन्ति, तस्य सर्वान् न्यायान् च धर्मेण न्याययिष्यन्ति। ते च मम मार्गं याकूबं प्रति, मम मार्गं इस्राएलं प्रति च वक्ष्यन्ति। भगवतः आशीर्वादः तेषां मुखेषु दीयते प्रियबीजानां सर्वेषां आशीर्वादाय।
16 तव माता तव नाम लेवी इति उक्तवती, न्याय्यतया च तव नाम आहूतवती। त्वं भगवता सह सम्बद्धः भविष्यसि, याकूबस्य सर्वेषां पुत्राणां सहचरःभविष्यसि; तस्य मेजःतव भवतु, त्वं च तव पुत्रैःसह तस्मात् खादसि; तव मेजःसर्वजन्मपर्यन्तं पूर्णःभवतु, सर्वयुगपर्यन्तं च तव भोजनं मा क्षीणं भवतु।
17 ये त्वां द्वेष्टि ते सर्वे भवतःपुरतःपतन्तु, तव सर्वेऽपि प्रतिद्वन्द्विनः निर्मूलिताःविनश्यन्ति च। धन्यःच यःत्वां आशीर्वादं ददाति, शापं च त्वां शापयति प्रत्येकं राष्ट्रम्।'
18 यहूदां प्रति सःअवदत्, 'प्रभुःत्वां बलं शक्तिं च ददातु यत् त्वां द्वेष्टि सर्वान् पदाति। त्वं च याकूबस्य पुत्रेषु एकःराजपुत्रःभविष्यसि; तव नाम तव पुत्रनाम च निर्गत्य प्रत्येकं भूमिं प्रदेशं च भ्रमतु। तदा अन्यजातीयाःतव मुखात् भयभीताःभविष्यन्ति, सर्वाणि राष्ट्राणि च कम्पयिष्यन्ति।
19 त्वयि याकूबस्य साहाय्यः भविष्यति, त्वयि इस्राएलस्य मोक्षः लभ्यते।
20 यदा त्वं तव धर्मस्य गौरवसिंहासनं उपविशसि तदा प्रियपुत्राणां सर्वेषां वंशानां कृते महती शान्तिःभविष्यति। धन्यःयःत्वां आशीर्वादं ददाति, ये च त्वां द्वेष्टि त्वां पीडयन्ति, शापयन्ति च, ते सर्वे पृथिव्याः निर्मूलिता; नष्टाःच भविष्यन्ति, शापिताःच भविष्यन्ति।'

21 सः पुनः तं चुम्बयित्वा आलिंग्य बहु आनन्दितः अभवत्। यतः सः स्वपुत्रस्य याकूबस्य पुत्रान् यथार्थतया दृष्टवान् आसीत्।
22 ततः सः पादान्तरात् निर्गत्य पतित्वा तं प्रणम्य तान् आशीर्वादं दत्त्वा तस्याः रात्रौ पित्रा इसहाकेन सह तत्र विश्रामं कृतवान्, ते च आनन्देन खादन्ति पिबन्ति च।
23 ततःसःयाकूबस्य पुत्रद्वयं निद्रां कृतवान्, एकःदक्षिणे अपरःवामे च, तस्य धर्मत्वेन गण्यते स्म।
24 याकूबःरात्रौ सर्वं स्वपितरं कथितवान् यत् भगवता तस्मै महती दया कृता, सःकथं सर्वेषु मार्गेषु समृद्धःअभवत्, सर्वेभ्यःदुष्टेभ्यःच तं रक्षितवान्।
25 इसहाकः स्वपितुः अब्राहमस्य परमेश्वरं आशीर्वादं दत्तवान्, यः स्वसेवकस्य इसहाकस्य पुत्रेभ्यःस्वस्य दया, स्वस्य धार्मिकतां च न त्यक्तवान्।
26 प्रातकाले याकूबः स्वपितरं इसहाकं भगवता प्रति प्रतिज्ञां दृष्टं दर्शनं च अवदत्, सःवेदीं निर्मितवान्, यथा प्रतिज्ञातं भगवतःसमक्षं बलिदानार्थं सर्वं सज्जं भवति, सःतं गदं स्थापयितुं आगतः।
27 इसहाकः स्वपुत्रं याकूबम् अवदत्, 'अहं त्वया सह गन्तुं न शक्नोमि; यतःअहं वृद्धःअस्मि, मार्गं सहितुं न शक्नोमि। यतःअहम् अद्य पञ्चषष्टिः वर्षाणि शतानि अस्मि; अहं पुनः यात्रां कर्तुं समर्थः नास्मि; मातरं स्थापयित्वा त्वया सह गच्छतु।
28 अहं जानामि, पुत्र, त्वं मम कारणात् आगत; अद्य धन्यः भवतु, यस्मिन् दिने त्वं मां जीवितं दृष्टवान्, अहं च त्वां पुत्रं दृष्टवान्।
29 त्वं समृद्धिं कुरु व्रतं च यत् प्रतिज्ञां कृतवान्; व्रतं च मा स्थगय; यतःत्वं व्रतस्पर्शं गणयिष्यसि; अतःत्वरस्व तत् कर्तुं, यःसर्वं कृतवान्, यस्य त्वया व्रतं कृतं, सःप्रसन्नःभवतु।'
30 सः रिबेकाम् अवदत्, 'तव पुत्रः याकूबः सह गच्छतु'; रेबेका स्वपुत्रेण याकूबेन सह, दबोरा च तया सह गता, ते बेथेलम् आगताः।
31 याकूबःतस्य प्रार्थनायाःस्मरणं कृत्वा तस्य पुत्रद्वयं लेवीयहूदायोः आशीर्वादं दत्तवान्, ततः सः हर्षितः भूत्वा स्वपितृणां अब्राहम-इसहाकस्य परमेश्वरं आशीर्वादं दत्तवान्।
32 सः अवदत्, 'अधुना अहं जानामि यत् मम पुत्राणां च सर्वेषां परमेश्वरस्य समक्षं शाश्वती आशा अस्ति'; एवं च द्वयोः विषये विहितम्; ते च स्वर्गीयपट्टिकासु तेषां कृते अनन्तसाक्ष्यरूपेण लिखन्ति यत् इसहाकःतान् कथं आशीर्वादं दत्तवान्।

अध्याय 32

1 तस्मिन् रात्रौ सःबेथेल्-नगरे निवसति स्म, लेवीःस्वप्नं दृष्टवान् यत् ते तं परमेश्वरस्य पुरोहितं, तस्य पुत्राणां च सदा-सदायै नियुक्तवन्तः; स्थापितवन्तःच। सःच निद्रायाःजागृत्य भगवन्तं आशीर्वादं दत्तवान्।
2 याकूबःप्रातकाले अस्य मासस्य चतुर्दशे दिनाङ्के उत्थाय स्वेन सह आगतानां सर्वेषां मनुष्याणां पशूनां च दशमांशं दत्तवान्, सुवर्णस्य, प्रत्येकं पात्रस्य, वस्त्रस्य च दशमांशं दत्तवान्, आम्, सः सर्वेषां दशमांशं दत्तवान्।
3 तेषु दिनेषु राहेलःस्वपुत्रस्य बिन्यामीनस्य गर्भवती अभवत्। ततः याकूबः स्वपुत्रान् ऊर्ध्वं गणयति स्म, लेवी च भगवतः भागे पतित; तस्य पिता च तं याजकत्वस्य वस्त्राणि परिधाय तस्य हस्तान् पूरितवान्।
4 अस्मिन् मासे पञ्चदशदिने सः पशुभ्यः चतुर्दश वृषभान्, अष्टाविंशतिमेषान्, नवचत्वारिंशत् मेषान्, सप्तमेषान्, एकविंशति बकबकान् च यज्ञवेद्यां होमबलिरूपेण वेदिम् आनयत्, येन ईश्वरस्य समक्षं मधुरस्वादःसुप्रियःआसीत्।
5 एतत् तस्य अर्पणम् आसीत्, यत् दशमांशं दास्यामि इति प्रतिज्ञां कृतवान्, तेषां फलाबलिभिःसह, तेषां पेयैर्वेद्यैःच सह।
6 अग्नौ तं दह्य अग्निना उपरि धूपं दहति स्म, धन्यवादार्थं च द्वौ गोवः चत्वारः मेषाः चत्वारः मेषाः चत्वारः बक; द्वौ मेषौ एकवर्षीयौ मेषौ, बकौ च द्वौ बकौ च दहौ। एवं च सप्तदिनानि नित्यं करोति स्म।
7 सः सर्वैः पुत्रैः तस्य पुरुषैः सह सप्तदिनानि तत्र हर्षेण (एतत्) खादति स्म, भगवन्तं आशीर्वादं दत्त्वा धन्यवादं च ददाति स्म, यःतं सर्वक्लेशात् मुक्तवान्, तस्य प्रतिज्ञां च दत्तवान्।
8 सः सर्वान् शुद्धान् पशून् दशमांशं दत्त्वा होमबलिम् अकरोत्, किन्तु अशुद्धपशून् सःस्वपुत्राय लेवीय दत्तवान्, मनुष्याणां सर्वान् प्राणान् च तस्मै दत्तवान्।
9 लेवी दशभ्रातृभ्यः प्राधान्येन स्वपितुः याकूबस्य पुरतः बेथेलनगरे याजकपदं निर्वहति स्म, तत्र याकूबःच प्रतिज्ञां कृतवान्, एवं सःपुनः दशमांशं प्रभुं प्रति दशमांशं दत्त्वा पवित्रं कृतवान्, तस्य कृते पवित्रं जातम्।
10 अतःस्वर्गपट्टिकासु पुनःदशमांशस्य नियमरूपेण निर्धारितं यत् भगवतः सम्मुखे वर्षे वर्षे यस्मिन् स्थाने तस्य नाम निवासः इति चिनोति तत्र खादितव्यम्, अस्य नियमस्य च नित्यं दिवसानां सीमा नास्ति।
11 एषः नियमः लिखितः यत् यस्मिन् स्थाने भगवतः समक्षं द्वितीयदशमांशस्य सेवनेन वर्षे वर्षे पूर्णं भवेत्, अस्मात् वर्षात् परवर्षपर्यन्तं तस्मात् किमपि न अवशिष्यते।
12 यतो हि तस्य वर्षे वर्षस्य बीजसङ्ग्रहदिनपर्यन्तं बीजं, मद्यं मद्यस्य दिवसपर्यन्तं, तैलं च ऋतुदिनानि यावत् खादिष्यते।
13 तद् यत् किमपि अवशिष्टं वृद्धं च भवति तत् सर्वं दूषितं भवन्तु, अशुद्धं हि अग्निना दह्यताम्।
14 एवं च पवित्रस्थाने मिलित्वा तत् खादन्तु, तत् वृद्धं न भवतु।
15 गोमेषयोः दशमांशं सर्वं भगवतः पवित्रं भविष्यति, तस्य याजकानाम् अपि भविष्यति, यत् ते वर्षे वर्षे तस्य पुरतः खादिष्यन्ति। एवं हि स्वर्गपट्टिकासु दशमांशविषये विहितं उत्कीर्णं च।
16 तदनन्तररात्रौ अस्य मासस्य द्वाविंशतिदिने याकूबः तत् स्थानं निर्माय प्राङ्गणं भित्तिना परिवेष्ट्य पवित्रं कृत्वा सदा पवित्रं कर्तुं स्वस्य अपि च स्वसन्ततिनां कृते निश्चयं कृतवान्।
17 ततः परमेश् वरः रात्रौ तस्मै प्रकटितः भूत्वा तं आशीर्वादं दत्त्वा अवदत् , 'तव नाम याकूबः न भविष्यति, किन्तु इस्राएलस् तव नामकरणं करिष् यन् ति।
18 स च पुनरुवाच- 'अहं प्रभुःयःस्वर्गं पृथिवीं च सृष्टवान्, अहं त्वां वर्धयिष्यामि, त्वां बहु वर्धयिष्यामि, तव च राजानःनिर्गमिष्यन्ति, यत्र यत्र मनुष्यपुत्राणां पादःपदाति स्म, तत्र सर्वत्र न्यायं करिष्यन्ति।
19 अहं तव वंशजाय स्वर्गाधःसर्वां पृथिवीं दास्यामि, ते च सर्वेषां राष्ट्राणां इच्छानुसारं न्यायं करिष्यन्ति, तदनन्तरं ते समग्रं पृथिवीं स्वीकृत्य नित्यं उत्तराधिकारं प्राप्नुयुः।'
20 ततः सः तेन सह वार्तालापं समाप्तवान्, ततः सः तस्मात् उपरि गतः। याकूबःयावत् स्वर्गं न गतःतावत् पश्यति स्म।
21 ततः सः रात्रौ दर्शनेन स्वर्गात् सप्तपटलानि गृहीत्वा स्वर्गात् अवतीर्य याकूबस्य कृते तानि दत्तवान्, तानि पठित्वा तेषु लिखितं सर्वं ज्ञात्वा यत् तस्य पुत्राणां च युगपर्यन्तं भविष्यति।
22 सः फलकेषु यत् किमपि लिखितं तत् सर्वं तस्मै दर्शयित्वा अवदत्, 'एतत् स्थानं मा निर्माय, शाश्वतं पवित्रस्थानं मा कुरु, अत्र मा निवसतु। न हि एतत् स्थानम्। पितुः अब्राहमस्य गृहं गत्वा पितुः मृत्योःदिनं यावत् तव पितुःइसहाकेन सह निवसतु।

23 यतः मिस्रदेशे त्वं शान्तिपूर्वकं म्रियसे, अस्मिन् देशे त्वं अब्राहम-इसहाकयोः सह पितृणां समाधौ गौरवपूर्वकं दफनः भविष्यसि।
24 मा भैष, यथा त्वया दृष्टं पठितं च, एवं सर्वं भविष्यति। यथा दृष्टं पठितं च सर्वं लिखतु।'
25 याकूबःअवदत्, 'प्रभो, मया पठितं दृष्टं च सर्वं कथं स्मरिष्यामि? 'सःच तम् अवदत् - अहं भवतःस्मरणार्थं सर्वं आनयिष्यामि।'
26 ततः सः स्वतः उपरि गत्वा निद्रायाः जागृत्य सर्वं पठितं दृष्टं च स्मरन् पठितं दृष्टं च सर्वाणि वचनानि लिखितवान्।
27 तत्र सःअपरं दिवसं आचरितवान्, पूर्वदिनेषु यत् किमपि यज्ञं कृतवान् तत् सर्वं तस्मिन् बलिदानं कृतवान्, तस्य नाम च 'अतिरिक्तम्' इति आह्वयत्, यतःअयं दिवसःयोजित; पूर्वदिनानि च 'उत्सव' इति आह्वयत्।
28 एवं भवितव्यम् इति प्रकटितम्, स्वर्गपट्टिकासु च लिखितम् अस्ति, अतः तस्मै प्रकाशितं यत् सः तत् उत्सवस्य सप्तदिनेषु योजयितव्यः।
29 तस्य नाम 'संयोजनम्' इति अभवत्, यतः वर्षस्य दिवसानां संख्यानुसारं उत्सवदिनानां मध्ये एतत् लिखितम् आसीत्।
30 अस्य मासस्य त्रयोविंशतितमे दिनाङ्के रात्रौ दबोरा रेबेकायाः परिचारिका मृता, ते तां नगरस्य अधः नदीयाः ओकवृक्षस्य अधः दफनवन्त; सःअस्य स्थानस्य नाम 'देबोरा-नदी', ओक-वृक्षस्य च नाम 'देबोरा-शोक-ओक' इति आह्वयति स्म।
31 ततःरेबेका स्वगृहं स्वपितुःइसहाकस्य समीपं प्रत्यागत्य याकूबः तस्याःहस्तेन मेषान् मेषान् बकान् च प्रेषितवान् यत् सा स्वपितुःइष्टं भोजनं सज्जीकर्तुं शक्नोति।
32 सः मातुः पश्चात् गतः यावत् सः कबरतानदेशम् आगत्य तत्र निवसति स्म।
33 राहेलः रात्रौ पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम च 'मम दुखस्य पुत्रः इति आह्वयत्। यतःसा तं प्रसवया दुखं प्राप्नोत्, किन्तु तस्य पिता तस्य नाम बेन्जामिन इति अष्टममासस्य एकादशदिनाङ्के अस्य महोत्सवस्य षष्ठसप्ताहस्य प्रथमे दिने ब्यान्जामिन इति आहूतवान्। [२१४३ पूर्वाह्न] २.
34 तत्र राहेलः मृत; सा च एफ्राथदेशे, बेथलेहेमदेशे, दफनाता, याकूबः राहेलस्य चितायां तस्याः चितायां उपरि मार्गे स्तम्भं निर्मितवान्।

अध्याय 33

1 याकूबः गत्वा मग्दलाद्रेफस्य दक्षिणदिशि निवसति स्म। सः दशममासस्य अमावस्यायां स्वपितुःइसहाकस्य समीपं गतः।
2 रूबेनः राहेलस्य दासी बिल्हाम् पितुः उपपत्नीं गुप्तस्थाने जले स्नानं कुर्वन्तं दृष्ट्वा तां प्रेम्णा पश्यति स्म।
3 सः रात्रौ निगूढः भूत्वा बिलहस्य गृहं प्रविश्य तस्याः गृहे शयने एकान्ते सुप्तां दृष्टवान्।
4 तदा सःतया सह शयितवान्, सा जागरित्वा दृष्टवती, रूबेनःतया सह शयने शयानं दृष्टवती, सा च स्वस्य आवरणस्य सीमां विवृत्य तं गृहीत्वा आक्रोशितवती, रूबेनःइति ज्ञातवती।
5 सा तस्य कारणात् लज्जिता ततःहस्तं मुक्त्वा सःपलायितवान्।
6 सा च एतस्मात् कारणात् अतिशयेन शोचति स्म, कस्मैचित् अपि न कथयति स्म।
7 याकूबःपुनःआगत्य तां अन्विष्य सा तं अवदत्, 'अहं भवतःकृते शुद्धा नास्मि, यतःअहं भवतःविषये दूषितःअभवम्। यतःरूबेनःमां दूषितं कृत्वा रात्रौ मया सह शयितवान्, अहं च सुप्तःआसम्, यावत् सः मम स्कन्धं विमोच्य मया सह सुप्तवान् तावत् न आविष्कृतवान्।'
8 याकूबःरूबेन् प्रति अतिक्रुद्धःअभवत् यतःसःबिलहेन सह शयनं कृतवान् यतःसःस्वपितुःवस्त्रं विमोचितवान्।
9 रूबेनः तां दूषितं कृत्वा याकूबः पुनः तस्याः समीपं न गतः। यः कश्चित् पितुःकूर्चाम् आवृत्य तस्य कर्म अत्यन्तं दुष्टं यतःसःभगवतः पुरतःघृणितःअस्ति।
10 अतः स्वर्गपट्टिकासु लिखितम् अस्ति यत् पुरुषः पितुः भार्यायाः सह न शयनं कुर्यात्, पितुः पट्टिकां च न विमोचयेत्, यतः एतत् अशुद्धम् अस्ति, ते अवश्यमेव एकत्र म्रियन्ते, यःपुरुषःपितुःभार्यायाः सह शयनं करोति, सा च स्त्रिया अपि, यतः ते पृथिव्यां अशुद्धतां कृतवन्तः।
11 अस्माकं परमेश् वरस् य समक्षं यत् राष्ट्रं स्वस् य कृते चिनोति तस्मिन् राष्ट्रे अशुद्धं किमपि न भविष् यति।
12 पुनःद्वितीयवारं लिखितम् - 'यःपितुःभार्यायाःसह शयनं करोति सः शापितः भवतु, यतः सः स्वपितुः लज्जां उद्घाटितवान्'; सर्वे च भगवतःपवित्राःअवदन् 'तथा भवतु; तथा भवतु।'
13 त्वं च मूसा इस्राएलस्य सन्तानान् आज्ञापय यत् ते एतत् वचनं पालयितुम्। तस्य हि मृत्युदण्डः (अन्तर्भवति); अशुद्धं च, एतत् कृतस्य मनुष्यस्य प्रायश्चित्तार्थं सदा प्रायश्चित्तं नास्ति, किन्तु सःवधः हत; शिलाभिः शिलापात; अस्माकं परमेश्वरस्य जनानां मध्येन उन्मूलितःच भवितुम् अर्हति।
14 इस्राएलदेशे यः कश्चित् एवं करोति, तस्य पृथिव्यां एकदिनं जीवितुं न शक्यते, यतःसःघृणितःअशुद्धःच अस्ति।
15 ते मा वदन्तु, रूबेनस्य पितुःउपपत्नीया सह शयनानन्तरं तस्याः जीवनं क्षमा च दत्ता, तस्याःपतिः अपि आसीत्, तस्याःपतिः याकूबः तस्य पिता जीवितःआसीत्।
16 यतः तावत्कालं यावत् नियमः न्याय; नियमः च सर्वेषां कृते पूर्णतया न प्रकाशित; किन्तु भवतः दिनेषु ऋतुदिनानां नियम; अनन्तजन्मनां कृते च अनन्तनियमःइव प्रकाशितः।
17 अस्य नियमस्य कृते दिवसानां समाप्तिःन प्रायश्चित्तता च, किन्तु तौ राष्ट्रस्य मध्ये मूलं निष्क्रान्तःभवेयुः यस्मिन् दिने ते तत् कृतवन्तौ तस्मिन् दिने ताभ्यां वधं करिष्यन्ति।
18 त्वं च, मूसा, इस्राएलस्य कृते (तत्) लिखतु, येन ते तत् पालयितुम्, एतानि वचनानि च कुर्वन्ति, मृत्युपर्यन्तं पापं न कुर्वन्ति। यतः अस्माकं परमेश्वरः प्रभुः न्यायाधीशः अस्ति, यः व्यक्तिं न आदरयति, दानं च न गृह्णाति।
19 तेभ्यःसन्धिवचनानि कथयतु, येन ते शृण्वन्ति, पालनं च कुर्वन्ति, तेषां विषये रक्षन्ति, न तु भूमितः नष्टाः; मूलं च न गमिष्यन्ति। यतः पृथिव्यां अस्माकं परमेश् वरस् य समक्षं अशुद्धं घृण् यम्, दूषणं, दूषणं च सर्वे सन्ति।
20 पृथिव्यां तेषां व्यभिचारात् महत्तरं पापं नास्ति; यतः इस्राएलः स्वस्य परमेश्वरस्य कृते पवित्रं राष्ट्रं, उत्तराधिकारस्य राष्ट्रं च, याजकराजराष्ट्रं च (स्वस्य) स्वामित्वं च। न च तादृशं अशुद्धं पवित्रराष्ट्रस्य मध्ये न दृश्यते।
21 अस्य षष्ठसप्ताहस्य तृतीये वर्षे याकूबःसर्वैःपुत्रैःसह अब्राहमस्य गृहे गत्वा तस्य पितुःइसहाकस्य मातुःरेबेकायाश्च समीपे निवसन्ति स्म।
22 याकूबस्य पुत्राणां नामानि एतानि आसन् - प्रथमजातःरूबेन; शिमोन; लेवी, यहूदा, इस्साचार; जबलुन; लीयापुत्राः। राहेलस्य पुत्राः योसेफःबिन्यामीनःच। बिलहस्य पुत्राःदानःनफ्ताली च। जिल्पायाः

पुत्राः गादः आशेरः च; याकूबस्य एकमात्रकन्यायाः लीयाः पुत्री दीना च।
23 ते आगत्य इसहाकं रिबेकां च प्रणम्य तान् दृष्ट्वा याकूबं तस्य सर्वान् पुत्रान् च आशीर्वादं दत्तवन्त; इसहाकः च अतीव आनन्दितः अभवत् यतःसःयाकूबस्य कनिष्ठपुत्रस्य पुत्रान् दृष्ट्वा तान् आशीर्वादं दत्तवान्।

अध्याय 34

1 अस्मिन् चतुश्चत्वारिंशत्-जयन्ती-मासस्य षष्ठे वर्षे याकूबः स्वपुत्रान् स्वमेषान् चरितुं प्रेषितवान्, तेषां सेवकान् च तेषां सह शेकेम-चरणस्थानेषु प्रेषितवान्।
2 अमोरीनां सप्तराजाः तेषां वधार्थं वृक्षाणाम् अधः निगूढाः पशवः च गृहीतुं तेषां विरुद्धं समागताः।
3 याकूबः लेवी च यहूदाः योसेफः च स्वपित्रा इसहाकेन सह गृहे आसन्। यतः तस्य आत्मा दुखितः आसीत्, ते तं त्यक्तुं न शक्तवन्त; बेन्जामिनः कनिष्ठः आसीत्, अतः सः पितुः समीपे एव स्थितवान्।
4 तत्र तफूराजा; अरेसाराजा; सेरागनराजा; सेलोराजा; गास्राजा; बेथोरोनराज; माअनिसाकिरराज; एतेषु पर्वतेषु निवसन्तः (कनानदेशे च) काननेषु निवसन्तः सर्वे आगताः।
5 ते याकूबं प्रति एतत् अवदन्, पश्य, अमोरीराजाः तव पुत्रान् परितः कृत्वा तेषां गोपान् लुण्ठितवन्तः।
6 सः स्वगृहात् पुत्रत्रयेण सह पितुः सर्वैः दासैः स्वभृत्यैः सह उत्थाय खड्गवाहकैः षट्सहस्रैः सह तेषां विरुद्धं गतः।
7 शेकेमस्य चरागारेषु तान् हत्वा पलायितान् अनुसृत्य खड्गधारेण तान् हत्वा 'अरेसां तफुं सरेगनं च सेलों च अमानि- सकिरं गा[गा]'स् च हत्वा स्वयूथान् पुनः प्राप्तवान्।
8 तेभ्यः पराक्रम्य तेषां भूमितः पञ्च फलानि तस्य करं दातुं करं दत्त्वा रोबेलं तमनातारेस् च निर्मितवान्।
9 सः शान्तिपूर्वकं प्रत्यागत्य तेषां सह शान्तिं कृत्वा ते तस्य दासाः अभवन्, यावत् सः पुत्रैः सह मिस्रदेशं गतः।
10 अस्मिन् सप्ताहे सप्तमे वर्षे [2149 AM] सः योसेफं स्वगृहात् शेकेमदेशं प्रति भ्रातृणां कल्याणं ज्ञातुं प्रेषितवान्, ततः सः तान् दोथानदेशे प्राप्नोत्।
11 ते तस्य वधार्थं तस्य विरुद्धं षड्यन्त्रं कृतवन्त; किन्तु मनः परिवर्त्य तं इश्माएल-वणिक्भ्यः विक्रीतवान्, मिस्रदेशं च अवतारयित्वा, एलेव-नगरस्य पुरोहिताय पाककर्तृप्रमुखाय फारो-नपुंसक-पोटिफराय विक्रीतवान्।
12 याकूबस्य पुत्राः एकं बकरं हत्वा योसेफस्य कोटं रक्ते निमज्य सप्तममासस्य दशमे दिने स्वपितुः याकूबस्य समीपं प्रेषितवन्तः।
13 सः तां सर्वाम् रात्रौ शोचति स्म, यतः ते सायंकाले तस्य समीपम् आनयन्ति स्म, सः च स्वस्य मृत्युशोकेन ज्वरः जात; सः अवदत् यत्, 'एकः दुष्टः पशुः योसेफं भक्षितवान्'; तस्य गृहस्य सर्वे सदस्याः [तस्मिन् दिने तस्य सह शोचन्ति स्म, ते च] तस्मिन् दिने सर्वं शोचन्तः शोचन्ति स्म।
14 तस्य पुत्राः पुत्री च तस्य सान्त्वनाय उत्तिष्ठन्ति स्म, किन्तु सः पुत्रस्य कृते सान्त्वनं कर्तुं न अस्वीकृतवान्।
15 तस्मिन् दिने बिल्हा योसेफस्य विनाशं श्रुत्वा तस्य शोकं कुर्वन्ती मृता, सा कफ्रातेफनगरे निवसति स्म, तस्य पुत्री दीना अपि योसेफस्य विनाशानन्तरं मृता।
16 एकस्मिन् मासे इस्राएलस्य उपरि एतानि त्रीणि शोकानि अभवन्। ते बिलहं राहेलस्य समाधिस्थलस्य समक्षं दीनाम् अपि दफनम् अकरोत्। तस्य कन्या, ते तत्रैव दफनम् अकरोत्।
17 सः एकवर्षं योसेफस्य शोकं कृत्वा न निवृत्तः यतः सः अवदत् यत् अहं मम पुत्रस्य शोकं कृत्वा चितायां गच्छामि।
18 अत एव इस्राएलस्य सन्तानानां कृते निर्धारितं यत् सप्तममासस्य दशमदिने -यस्मिन् दिने योसेफस्य कृते रोदितवती वार्ता तस्य पितुः याकूबस्य समीपम् आगता- तस्मिन् दिने सप्तममासस्य दशमदिने वर्षे एकवारं बकस्य पापस्य प्रायश्चित्तं कुर्वन्तु। यतः ते पितुः पुत्रस्य योसेफस्य विषये स्नेहं दुखितवन्तः।
19 अयं दिवसः निर्धारितः यत् ते तस्मिन् दिने स्वपापानां, सर्वेषां अपराधानां, सर्वेषां दोषाणां च कृते शोकं कुर्वन्तु, येन ते वर्षे एकवारं तस्मिन् दिने आत्मनः शुद्धिं कर्तुं शक्नुवन्ति।
20 योसेफस्य विनाशानन्तरं याकूबस्य पुत्राः स्त्रियः गृहीतवन्तः। रूबेनस्य भार्यायाः नाम 'अदा; शिमोनस्य भार्यायाः नाम च 'अद्ल्बा'आ, कनानी; लेवीपत्न्याः नाम मेल्का, अरामकन्यानां, तेरापुत्राणां वंशजानां च। यहूदायाः भार्यायाः नाम बेतासुएल; यः कनानदेशीयः आसीत्; इस्साकरस्य भार्यायाः नाम हिजका, जबुलोनस्य पत्नीयाः नाम नि'इमान्; दानपत्न्याः च नाम 'एग्ला; नफ्ताली-पत्न्याः च नाम मेसोपोटामिया-देशस्य रसु'उ; गदस्य भार्यायाः च नाम मका; आशेरस्य भार्यायाः च नाम 'इजोना; योसेफस्य भार्यायाः नाम मिस्रदेशीयः असेनथ; बेन्जामिनस्य भार्यायाः च नाम 'इजासाका' इति।
21 शिमोनः पश्चात्तापं कृत्वा मेसोपोटामियातः द्वितीयां भार्यां स्वभ्रातृरूपेण गृहीतवान्।

अध्याय 35

1 पञ्चचत्वारिंशत् महोत्सवस्य प्रथमसप्ताहे प्रथमवर्षे रेबेका स्वपुत्रं याकूबं आहूय पितुः भ्रातुः विषये च आज्ञापितवती यत् सः जीवनपर्यन्तं तान् आदरं करोतु।
2 याकूबः अवदत्, 'अहं यथा त्वया आज्ञापितं तथा सर्वं करिष्यामि; यतो हि एतत् मम गौरवं महत्त्वं च भविष्यति, भगवतः समक्षं धर्मः च भविष्यति, येन अहं तान् आदरं करोमि।
3 त्वमपि मातः मम जन्मकालात् अद्यपर्यन्तं मम सर्वाणि कर्माणि मम हृदये यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं जानासि यत् अहं सर्वेषां विषये सर्वदा हितं चिन्तयामि।
4 मम पितुः भ्रातुः च आदरं कर्तुं भवता यत् आज्ञापितं तत् कथं न करिष्यामि!
5 ब्रूहि मातः का विकृतिः मयि दृष्टा अहं तस्मात् निवर्तयिष्यामि, मयि दया भविष्यति।'
6 सा तम् अवदत्, 'पुत्र, मया त्वयि सर्वेषु दिनेषु विकृतं किन्तु (केवलं) ऋजुकर्म न दृष्टम्। तथापि अहं त्वां सत्यं वक्ष्यामि पुत्र, अहम् अस्मिन् वर्षे म्रियमाणः भविष्यामि, अस्मिन् वर्षे मम जीवने न जीविष्यामि; यतः मम मृत्युदिनं मया स्वप्ने दृष्टं यत् अहं पञ्चपञ्चाशत् वर्षेभ्यः परं न जीविष्यामि, पश्य मम जीवनस्य सर्वाणि दिवसानि सम्पन्नानि ये अहं जीविष्यामि।'
7 याकूबः मातुः वचनं श्रुत्वा हसति स्म। यतः तस्य माता तम् उक्तवती यत् सा म्रियते; सा च तस्य विपरीतभागे स्वबलं धारयन् उपविष्टा आसीत्, सा च स्वबलेन दुर्बलः नासीत्; यतः सा प्रविश्य बहिः गत्वा दृष्टवती, तस्याः दन्ताः दृढाः आसन्, तस्याः जीवनपर्यन्तं कोऽपि व्याधिः न स्पृष्टवान्।

8 याकूबः तां अवदत्, 'अहं धन्यः अम्ब, यदि मम दिवसाः तव जीवनस्य दिवसान् समीपं गच्छन्ति, मम बलं च तव बलवत् मयि एव तिष्ठति, त्वं च न म्रियसे, यतः त्वं तव मृत्युविषये मया सह आलस्येन विनोदं करोषि।'
9 सा इसहाकस्य समीपं गत्वा तम् अवदत् , 'अहं त्वां एकं याचनां करोमि यत् एसावः शपथं करोतु यत् सः याकूबं न क्षतिं करिष्यति, न च वैरेण अनुसृत्य अनुसरति। यतःत्वं एसावस्य विचारान् जानासि यत् ते यौवनात् विकृताःसन्ति, तस्य सद्भावःनास्ति; स हि तव मृत्योः अनन्तरं तं मारयितुम् इच्छति।
10 तस्य भ्राता याकूबःहारानगरं गतःदिवसात् आरभ्य अद्यपर्यन्तं सःयत् किमपि कृतवान् तत् सर्वं त्वं जानासि। तव मेषान् स्वयम् आदाय तव मुखात् सर्वं सम्पत्तिं अपहृतवान्।
11 यदा वयं तं प्रार्थयन्तःप्रार्थयामःच, तदा सःअस्मान् प्रति दयालुः इव अकरोत्।
12 सः तव प्रति कटुः अस्ति यतः त्वया तव सिद्धः ऋजुः पुत्रः याकूबः आशीर्वादः दत्तः। तस्य हि न किमपि दुष्टं किन्तु केवलं सद्भाव; अद्यपर्यन्तं च सः अस्मान् किमपि न लुण्ठितवान्, यतः सः अस्मान् सर्वं ऋतौ सर्वदा आनयति, यदा वयं स्वहस्तं गृह्णामः तदा सः अस्मान् आशीर्वादं ददाति तदा सर्वात्मना हर्षयति, अद्यपर्यन्तं हारानतःआगत्य अस्मात् न विच्छिन्न; सःच अस्माभिःसह नित्यं गृहे एव अस्मान् सम्मानयन् तिष्ठति।
13 इसहाकः तां अवदत्, 'अहमपि जानामि, पश्यामि च याकूबस्य कर्माणि, यः अस्माभिः सह वर्तते, सः कथं सर्वात्मना अस्मान् आदरयति। किन्तु अहं एसावं याकूबात् अधिकं प्रेम्णा पूर्वजः आसीत्; किन्तु इदानीं एसावात् अधिकं याकूबं प्रेम करोमि, यतःसः बहुविधं दुष्कृतं कृतवान्, तस्य च धर्मःनास्ति, यतःतस्य सर्वे मार्गाः अधर्मःहिंसा च सन्ति, [तस्य परितःधर्मःनास्ति।
14 इदानीं तस्य सर्वकर्मणां कारणात् मम हृदयं व्याकुलं भवति, न च सः न तस्य वंशजः उद्धारं प्राप्नुयात्, यतः ते एव पृथिव्याः नाशाः स्वर्गाधःच निर्मूलिताः भविष्यन्ति, यतःसः अब्राहमस्य ईश्वरं त्यक्त्वा स्वपत्नीनां पश्चात् गत; तेषां अशुद्धतायाः; तेषां दोषस्य च अनन्तरं सः स्वसन्ततिभिःसह।
15 त्वं मां तं शपथं करोषि यत् सःस्वभ्रातरं याकूबं न हन्ति। शपथं कृत्वा अपि सःशपथं न पालयिष्यति, न च शुभं करिष्यति अपितु अशुभमेव करिष्यति।
16 किन्तु यदि सः स्वभ्रातरं याकूबं याकूबस्य हस्ते हन्तुं इच्छति तर्हि सःदत्तःभविष्यति, सःतस्य हस्तात् न मुक्तःभविष्यति, [यतो हि सःतस्य हस्ते अवतरति।
17 याकूबस्य कारणात् त्वं मा भयम्; यतःयाकूबस्य रक्षकःमहान् शक्तिशाली च सम्मानितः च अस्ति, एसावस्य रक्षकात् अधिकं प्रशंसितःच अस्ति।'
18 ततःरेबेका एसावं आहूय प्रेषितवान्, सःतस्याःसमीपम् आगत; सा च तम् अवदत्, 'पुत्र, मम याचना अस्ति, त्वां प्रतिज्ञां कुरु, पुत्र।'
19 सःअवदत्, 'भवता यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं करिष्यामि, तव याचनां न निराकरोमि।'
20 सा च तम् अवदत्, 'अहं भवन्तं प्रार्थयामि यत् यस्मिन् दिने अहं म्रियमाणःअस्मि, तस्मिन् दिने त्वं मां निगृह्य तव पितुःमातुःसारायाः समीपे मां दफनयिष्यसि, त्वं च याकूबःच परस्परं प्रेम करिष्यथ, उभौ अपि परस्परं प्रति दुष्टं न इच्छेयुः; अपितु केवलं परस्परं प्रेम्णः इच्छां करिष्यन्ति, तथा च (तथा) भवन्तः समृद्धाः भविष्यन्ति, मम पुत्राः; भूमिमध्ये च गौरवं प्राप्नुयुः; न च शत्रुःयुष्माकं उपरि आनन्दं न प्राप्स्यथ, यूयं च भविष्यथ आशीर्वादः दया च सर्वेषां दृष्टौ ये त्वां प्रेम्णा भवन्ति।'
21 सः अवदत्, 'भवता यत् कथितं तत् सर्वं करिष्यामि, यस्मिन् दिने त्वं मृतःभविष्यसि तस्मिन् दिने मम पितुःमातुःसारा समीपे त्वां दफनयिष्यामि, यथा त्वया इष्टं यत् तस्याःअस्थीनि तव अस्थिसमीपे स्युः।
22 मम भ्राता याकूबःअपि सर्वेभ्यःमांसेभ्यःअधिकं प्रेम करिष्यामि। यतःमम भ्राता सर्वेषु पृथिव्यां नास्ति केवलं तम् एव, यदि च अहं तं प्रेम करोमि तर्हि एतत् मम महत् पुण्यं नास्ति; सःमम भ्राता अस्ति, वयं च तव शरीरे एकत्र वपिता; वयं च तव गर्भात् एकत्र निर्गता; यदि अहं भ्रातरं न प्रेम करोमि, तर्हि अहं कस्मै प्रेम करिष्यामि?
23 अहं च त्वां याचयामि यत् याकूबं मम विषये मम पुत्राणां विषये च उपदिशतु, यतः अहं जानामि यत् सः मम पुत्राणां च राजा भविष्यति, यतः यस्मिन् दिने मम पिता तस्मै आशीर्वादं दत्तवान् तस्मिन् दिने सःतं उच्चतरं मां च अधमं कृतवान्।
24 अहं त्वां शपथं करोमि यत् अहं तं प्रेम करिष्यामि, मम जीवनपर्यन्तं तस्य विरुद्धं दुष्टं न कामयिष्यामि किन्तु केवलं शुभं कामयिष्यामि।'
25 तस्य सर्वस्य विषये सःतां शपथं कृतवान्। सा याकूबं एसावस्य दृष्टौ आहूय एसावस्य समक्षं यत् वचनं उक्तवती तत् आज्ञां दत्तवती।
26 स च आह - अहं तव प्रीतिं करिष्यामि; विश्वासं कुरुत यत् मम पुत्राणां वा एसावविरुद्धं किमपि दुष्टं न निर्गमिष्यति, अहं च प्रेम्णः विना किमपि प्रथमं न भविष्यामि।'
27 तस्याः रात्रौ सा पुत्रैः सह खादन्ति पिबन्ति स्म, तस्याः रात्रौ त्रयः जयन्ती एकसप्ताहःएकवर्षीयःमृत; तस्याःपुत्रद्वयं एसावःयाकूबःच पितुःमातुःसारा इत्यस्य समीपे द्विगुणगुहायां तां दफनम् अकरोत्।

अध्याय 36

1 अस्मिन् सप्ताहे षष्ठे वर्षे [2162 AM] इसहाकःस्वपुत्रद्वयं एसावं याकूबं च आहूय तस्य समीपम् आगत्य सःतान् अवदत्, 'पुत्राः अहं मम पितृणां मार्गेण गच्छामि, यत्र मम पितरःसन्ति, तत् शाश्वतं गृहं प्रति गच्छामि।
2 अतः मां मम पितुः अब्राहमस्य समीपे हित्तीयस्य एफ्रोनस्य क्षेत्रे द्विगुणगुहायां दफनयतु, यत्र अब्राहमः दफनार्थं समाधिं क्रीतवन् आसीत्। यस्मिन् समाधौ अहं स्वस्य कृते खनितवान्, तत्र मां दफनयतु।
3 अहं युष्मान् मम पुत्रान् आज्ञापयामि यत् यूयं पृथिव्यां धर्मं ऋजुतां च आचरन्तु, येन भगवता अब्राहमस्य तस्य वंशस्य च कृते यत् किमपि कर्तव्यं तत् सर्वं युष्माकं उपरि आनेतुं शक्नोति।
4 हे पुत्राः युष्माकं भ्रातरं स्वप्राणान् प्रेम्णा इव परस्परं प्रेम कुर्वन्तु, प्रत्येकं भ्रातुः लाभाय यत् किमपि अन्वेष्टुम्, पृथिव्यां च मिलित्वा कार्यं कुर्वन्तु। परस्परं च स्वात्मवत् प्रेम कुर्वन्तु।
5 मूर्तिप्रश्नविषये अहं युष्मान् आज्ञापयामि, उपदेशं च ददामि यत् तान् तिरस्कृत्य द्वेष्टुम्, तान् प्रेम्णा च मा कुरुत, यतः ताः उपासकानाम्, तान् नमस्कारिनां च कृते वञ्चनापूर्णाःसन्ति।
6 यूयं मम पुत्राः युष्माकं पितुः अब्राहमस्य परमेश् वरं स्मरथ, अहमपि कथं तम् आराधयन् धर्मेण आनन्देन च तस्य सेवां कृतवान्, येन सःयुष्मान् प्रवर्धयतु, स्वर्गस्य तारा इव युष्माकं बीजं बहुभिःवर्धयतु, पृथिव्यां च युष्मान् धर्मस्य वनस्पतिरूपेण स्थापयतु, यत् सर्वासु पीढीषु सदा न निर्मूलितःभविष्यति।

7 इदानीं च अहं भवन्तं महत् शपथं करिष्यामि -यतो हि तस्मात् गौरवपूर्णं गौरवपूर्णं च महतीं भव्यं च अद्भुतं च पराक्रमं च नाम्ना तस्मात् महत्तरः कोऽपि शपथः नास्ति, यया द्यावापृथिवी सर्व्वं च मिलित्वा निर्मितवती- यत् यूयं तस्मात् भयभीताःतम् भजिष्यथ।
8 प्रत्येकं भ्रातरं स्नेहेन धर्मेण च प्रेम्णा, इतः परं भवतःजीवनपर्यन्तं भ्रातुःविरुद्धं दुष्कृतं न इच्छेत्, येन यूयं सर्वेषु कर्मसु समृद्धाःभवेयु; न विनष्टाःभवेयुः।
9 यदि युष्माकं कश्चित् भ्रातुःविरुद्धं दुष्कृतं कल्पयति तर्हि ज्ञातव्यं यत् इतः परं यः कोऽपि भ्रातुः विरुद्धं दुष्टं कल्पयति सः तस्य हस्ते पतित्वा जीवितानां भूमितः मूलं कृत्वा तस्य वंशजः स्वर्गाधः नाशः भविष्यति।
10 किन्तु क्षोभस्य, निन्दाया; क्रोधस्य, क्रोधस्य च दिने, ज्वलन्तेन भक्षकवह्निना, यथा सःसदोमं दग्धवान्, तथैव सःस्वभूमिं स्वनगरं च स्वस्य सर्वं च दहति, सः मनुष्यसन्ततिनां अनुशासनपुस्तकात् अपमास्यति, जीवनस्य पुस्तके न लिखितः भविष्यति, किन्तु विनाशार्थं नियतग्रन्थे लिखितः भविष्यति, ततः सः अनन्तं गमिष्यति निन्दनम्; यथा तेषां निन्दा द्वेषे निन्दने च क्रोधेन पीडने च क्रुद्धे च व्याधिषु च नित्यं च नवीनःभवेत्।
11 भ्रातुः क्षतिं कर्तुम् इच्छन् यः न्यायः भविष्यति, तदनुसारं अहं युष्मान् पुत्रान् वदामि, साक्ष्यं च ददामि।
12 तस्मिन् दिने सः स्वस्य सर्वाणि सम्पत्तिं द्वयोः मध्ये विभज्य बृहत्तरं भागं प्रथमजाताय, गोपुरं तस्य परितःसर्वं च, अब्राहमस्य च शपथकूपे यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं च दत्तवान्।
13 सःअवदत्, 'एतत् बृहत्तरं भागं प्रथमजातेभ्यःदास्यामि।'
14 एसावः अवदत्, 'अहं याकूबं विक्रीतवान्, याकूबं च मम जन्माधिकारं दत्तवान्; तस्मै दीयतां, तस्य विषये मम एकमपि वचनं नास्ति, तस्यैव हि।'
15 इसहाकः अवदत्, "अद्य युष्माकं मम पुत्राणां वंशजानां च आशीर्वादःभवतु, यतःयूयं मम विश्रामं दत्तवन्त; जन्माधिकारविषये मम हृदयं न दुखितम्, मा भूत् भवन्तः तस्य कारणेन दुष्टतां न कुर्वन्ति।
16 परमेश्वरः धर्मकार्यं कुर्वन्तं मनुष्यं तस्य वंशजं च अनन्तकालं यावत् आशीर्वादं ददातु।'
17 ततःसःतान् आज्ञापयित्वा आशीर्वादं दत्तवान्, ते च तस्य पुरतः मिलित्वा खादन्ति पिबन्ति स्म, सःआनन्दितःयतःतयोःमध्ये एकं मनः आसीत्, ते च तस्मात् बहिः गत्वा तस्मिन् दिने विश्रामं कृत्वा सुप्तवन्तः।
18 तस्मिन् दिने इसहाकः आनन्दितः सन् शयने सुप्तवान्। स च शाश्वतनिद्रां सुप्तवान्, अष्टाशीतिवर्षीयः च मृतः। सः पञ्चविंशतिसप्ताहाः पञ्चवर्षाणि च सम्पन्नवान्; तस्य पुत्रद्वयं एसावः याकूबःच तं दफनम् अकरोत्।
19 एसावःएदोमदेशं सेइरपर्वतेषु गत्वा तत्र निवसति स्म।
20 याकूबः हेब्रोनपर्वतेषु, स्वपितुः अब्राहमस्य प्रवासदेशस्य गोपुरे निवसति स्म, सः यथा स्वजन्मनां दिवसान् विभजति स्म, तथैव सर्वात्मना दृश्याज्ञानुसारं च भगवतःआराधनाम् अकरोत्।
21 तस्य पत्नी लीया पञ्चचत्वारिंशत् महोत्सवस्य द्वितीयसप्ताहस्य चतुर्थे वर्षे [2167 AM] मृता, सःतां स्वमातुःरेबेका इत्यस्याःसमीपे द्विगुणगुहायां स्वपितुःमातुःसारा इत्यस्याःचितायां वामे अन्त्येष्टौ
22 तस्याः सर्वे पुत्राः तस्य पुत्राः च तस्य भार्यायाः विषये शोकं कर्तुं तस्य विषये सान्त्वयितुं च आगतवन्तः यतः सः तां शोचति स्म यतः तस्याः भगिन्याः राहेलस्य मृत्योः अनन्तरं सः तां बहु प्रेम्णा पश्यति स्म।
23 यतः सा सर्वेषु मार्गेषु सिद्धा, ऋजुः च आसीत्, याकूबस्य च आदरं करोति स्म,तस्य सह वसति स्म सर्वेषु दिनेषु सः तस्याः मुखात् कठोरं वचनं न श्रुतवान्, यतः सा सौम्यः शान्तिशील; ऋजु; गौरवपूर्णःच आसीत्।
24 तस्याःजीवने कृतानि सर्वाणि कर्माणि स्मरन् सःतां बहु शोचति स्म। यतःसःतां सर्वात्मना सर्वात्मना च प्रेम्णा पश्यति स्म।

अध्याय 37

1 यस्मिन् दिने याकूबस्य एसावस्य च पिता इसहाकःमृत; [2162 AM] एसावस्य पुत्राः श्रुतवन्तः यत् इसहाकः स्वस्य अनुजपुत्राय याकूबस्य कृते अग्रजस्य भागं दत्तवान्, ते च अतीव क्रुद्धाःअभवन्।
2 ते पित्रा सह विवादं कृतवन्त; 'किमर्थं तव पिता याकूबं ज्येष्ठभागं दत्त्वा त्वां अतिक्रान्तवान्, यद्यपि त्वं ज्येष्ठ; याकूबःकनिष्ठ?
3 सःतान् अवदत् 'यतो हि मया याकूबस्य कृते मम जन्माधिकारः मसूरस्य अल्पस्य गडबडस्य कृते विक्रीतवान्, यस्मिन् दिने मम पिता मां मृगयाय, ग्रहीतुं, तस्मै किमपि खादितुम् आनयितुं च प्रेषितवान्, यत् सःमां खादितव्यं आशीर्वादं च दातव्यं, तस्मिन् दिने सःकपटेन आगत्य मम पितरं भोजनं पेयं च आनयत्, मम पिता च तं आशीर्वादं दत्त्वा मां स्वहस्तस्य अधःस्थापयति।
4 अधुना अस्माकं पिता अस्मान् मम च शपथं कृतवान् यत् वयं तस्य भ्रातुःविरुद्धं अपि परस्परं दुष्टं न कल्पयिष्याम; प्रत्येकं भ्रात्रा सह प्रेम्णा शान्तिं च धारयिष्याम; अस्माकं मार्गं न दूषयिष्यामः।'
5 ते तम् अवदन्, 'वयं त्वां तस्य शान्तिं कर्तुं न श्रोष्याम; यतः अस्माकं बलं तस्य बलात् अधिकं भवति, वयं च तस्मात् अधिकं शक्तिशालिनः स्म; वयं तस्य विरुद्धं गत्वा तं हन्ति, तस्य पुत्रान् च नाशयिष्यामः। यदि त्वं अस्माभिःसह न गमिष्यसि तर्हि वयं त्वामपि क्षतिं करिष्यामः।
6 अधुना अस्मान् शृणुत, अराम-पलिष्टिया-मोआब-अम्मोन-देशेभ्यः प्रेषयाम; युद्धाय प्रचण्डान् जनान् चिनोम; तस्य विरुद्धं गत्वा तस्य सह युद्धं कुर्म; तस्य बलवन्ततायाःपूर्वं पृथिव्याःनाशं कुर्मः।
7 तदा तेषां पिता तान् अवदत्, 'मा गत्वा तस्य समक्षं युद्धं मा कुरुत, मा भूत् तस्य पुरतःपतिताः।'
8 तेन तम् अवदन्, 'एषामपि तव यौवनात् अद्यपर्यन्तं कर्मविधिःएव, त्वं च तस्य युगस्य अधःकण्ठं स्थापयसि।
9 वयं एतानि वचनं न श्रोष्यामः।' ते च अरामं, अदुरामं च स्वपितुः मित्रं प्रेषितवन्त; तेषां सह सहस्रं युद्धकर्तृन्, चयनितान् युद्धपुरुषान् नियोजयन्ति स्म।
10 मोआबदेशात् अम्मोनवंशात् च तेषां समीपं सहस्रं चयनितपुरुषा; पलिष्टियातः च एकसहस्रं चयनितयुद्धपुरुषा; एदोमतः होरीदेशयोः च एकसहस्रं चयनितयोद्धा, कित्तिमयुद्धबलाः च आगतवन्तः।
11 ते पितरं अवदन्, तेषां सह गत्वा तान् नेतु, अन्यथा वयं त्वां वधिष्यामः।'
12 तस्य पुत्राःतं भ्रातुःयाकूबविरुद्धं नेतुम् अग्रे गन्तुं बाध्यं कुर्वन्ति इति दृष्ट्वा सःक्रोधेन क्रोधेन च परिपूर्णःअभवत्।
13 ततःपरं सःभ्रातुःयाकूबस्य विरुद्धं यत् किमपि दुष्टं तस्य हृदये निगूढं आसीत् तत् सर्वं स्मरति स्म। सःस्वपितुः मातुः च शपथं न स्मरति स्म यत् सःभ्रातुःयाकूबस्य विरुद्धं सर्वं दिवसं किमपि दुष्टं न कल्पयिष्यति इति।
14 तदपि याकूबः न जानाति स्म यत् ते तस्य विरुद्धं युद्धाय आगच्छन्ति, सः च तस्य भार्यायाः लीया शोचति स्म, यावत् ते

चतुर्सहस्रैः योद्धैः चयनितैः युद्धपुरुषैः सह गोपुरस्य अत्यन्तं समीपं न गच्छन्ति स्म।
15 हेब्रोननगरस्य जनाः तं प्रेषितवन्तः यत्, 'पश्य तव भ्राता त्वां प्रति युद्धं कर्तुं चतुस्सहस्राणि खड्गबन्धनं कृत्वा कवचानि शस्त्राणि च वहन्ति। यतः ते एसावात् अधिकं याकूबं प्रेम्णा पश्यन्ति स्म। अतः ते तस्मै अवदन्; यतः याकूबः एसावात् अधिकं उदारः दयालुः च आसीत्।
16 याकूबः यावत् ते गोपुरस्य समीपं न आगच्छन्ति तावत् याकूबः विश्वासं न कृतवान्।
17 ततः सः गोपुरस्य द्वाराणि पिधाय; सः युद्धक्षेत्रेषु स्थित्वा भ्रातरं एसावं उक्तवान्, 'मम मृतायाः भार्यायाः कृते यत् सान्त्वना त्वं मां सान्त्वयितुं आगतवान्, तत् उदात्तम्। किम् एषः शपथः यत् त्वया तेषां मृत्योः पूर्वं पितुः पुनः मातुः च शपथः कृतः? शपथं भङ्गं कृत्वा यस्मिन् क्षणे त्वं पितुः शपथं कृतवान् तस्मिन् क्षणे त्वं निन्दितः अभवः।'
18 ततः एसावः तं प्रत्युवाच, 'न मनुष्याणां सन्तानानां वा पृथिव्याः पशूनां वा धर्मस्य शपथः नास्ति यत् शपथं कृत्वा सदा शपथं कृतवन्तः। किन्तु प्रतिदिनं परस्परं दुष्टं कल्पयन्ति, प्रत्येकं स्वस्य प्रतिद्वन्द्विनं शत्रुं च कथं हन्तुं शक्नोति।
19 त्वं च मां मम बालकान् च सदा द्वेष्टि। न च त्वया सह भ्रातृसम्बन्धस्य अवलोकनम्।
20 शृणु यदहं वचनं वदामि, यदि वराहः स्वचर्मं परिवर्त्य ऊनवत् मृदुं भ्रूणं कर्तुं शक्नोति, यदि वा मृगस्य मेषस्य वा शृङ्ग इव शिरसि शृङ्गाणि प्ररोहयितुं शक्नोति, तदा अहं त्वया सह भ्रातृत्वस्य बन्धनं करिष्यामि, यदि च स्तनयोः मातुः पृथक्त्वम् अभवत्, यतः त्वं मम भ्राता न अभवः।
21 यदि च वृकाः मेषैः सह शान्तिं कुर्वन्ति यथा तान् न भक्षयन्ति हिंसां वा न कुर्वन्ति, यदि च तेषां हृदयं हिताय तेषां प्रति भवति, तर्हि मम हृदये त्वां प्रति शान्तिः भविष्यति।
22 यदि सिंहः वृषभस्य मित्रं भूत्वा तस्य सह शान्तिं करोति, यदि च तेन सह एकेन युगेन बद्धः सन् हलं करोति, तर्हि अहं त्वया सह शान्तिं करिष्यामि।
23 यदा च काकः रजा इव श्वेतः भवति, तदा ज्ञातव्यं यत् अहं त्वां प्रेम्णा त्वया सह शान्तिं करिष्यामि, त्वं मूलं करिष्यसि, तव पुत्राः च निर्मूलिताः भविष्यन्ति, न च तव शान्तिः भविष्यति।
24 यदा याकूबः दृष्टवान् यत् सः हृदयेन सर्वात्मना च तं वधं कर्तुं तस्य प्रति (एतावत्) दुष्टप्रवृत्तिः अस्ति, तथा च सः वन्यवराहः इव वसन्तः आगतः यः शूलस्य उपरि आगच्छति यः तं विदारयति, हन्ति च, तस्मात् न निवर्तते।
25 ततः सः स्वस्य भृत्यान् च उक्तवान् यत् ते तं सर्वान् सहचरान् च आक्रमयन्तु।

अध्याय 38

1 तदनन्तरं यहूदाः स्वपितरं याकूबं प्रति उक्तवान्, 'पिता, तव धनुषं वक्रं कुरु, बाणान् प्रेषयित्वा प्रतिद्वन्द्विनं निक्षिप्य शत्रुं मारय। भवतः च शक्तिः भवतु, यतः वयं तव भ्रातरं न हन्ति, यतः सः भवद्विधः अस्ति, सः च भवद्भिः सदृशः अस्ति, तस्मै (एतत्) गौरवं दद्मः।'
2 ततः याकूबः धनुः नत्वा बाणं प्रेषयित्वा तस्य भ्रातरं एसावं (दक्षिणस्तने) प्रहृत्य तं मारितवान्।
3 पुनः सः बाणं प्रेषयित्वा 'अदोरन अरामीयं वामस्तने प्रहारं कृत्वा पृष्ठतः प्रेष्य तं मारितवान्।
4 ततः याकूबस्य पुत्राः तेषां सेवकैः सह गोपुरस्य चतुर्पार्श्वेषु समूहेषु विभज्य निर्गतवन्तः।
5 यहूदाः अग्रे गत्वा नफ्ताली, गादः च तेन सह पञ्चाशत् दासाः च गोपुरस्य दक्षिणदिशि गतवन्त; तेषां पुरतः सर्वाणि हतवन्त; तेषु एकः अपि व्यक्तिः न पलायितः।
6 लेवीः दानः आशेरः च गोपुरस्य पूर्वदिशि पञ्चाशत् (पुरुषा) सह निर्गता; ते मोआब-अम्मोनयोः युद्धपुरुषान् मारितवन्तौ।
7 ततः रूबेनः इस्साकरः जबुलोनः च गोपुरस्य उत्तरदिशि पञ्चाशत् जनाः सह निर्गता; ते च पलिष्टीनां युद्धकर्तॄन् हतवन्तौ।
8 शिमोनः बिन्यामीन; रूबेनस्य पुत्रः हनोकः च गोपुरस्य पश्चिमदिशि पञ्चाशत् (पुरुषा) सह निर्गता; ते एदोम-होरी-जनानाम् चतुश्शतं पुरुषान्, स्थूल-योद्धान् मारितवन्तौ। षट्शताः पलायिता; एसावस्य चत्वारः पुत्राः तेषां सह पलायिता; तेषां पितरं हतं शयानं त्यक्त्वा, यथा सः 'अदुराम-नगरस्य पर्वतस्य उपरि पतितः आसीत्।'
9 याकूबस्य पुत्राः सेइरपर्वतपर्यन्तं तान् अनुसृत्य गतवन्तः। याकूबः स्वभ्रातरं 'आदुरम-नगरे स्थिते पर्वतस्य उपरि दफनम् अकरोत्, सः स्वगृहं प्रत्यागतवान्।
10 याकूबस्य पुत्राः सेइरपर्वतेषु एसावपुत्रान् प्रबलतया निपीड्य कण्ठं नत्वा याकूबपुत्राणां दासाः अभवन्।
11 ते स्वपितुः समीपं प्रेषितवन्तः यत् तेषां सह शान्तिः करणीयः वा तेषां वधः करणीयः वा।
12 याकूबः स्वपुत्रेभ्यः शान्तिं कर्तुं वचनं प्रेषितवान्, ते च ताभ्यां सह शान्तिं कृत्वा तेषां उपरि दासत्वस्य युगं स्थापितवन्त; येन ते याकूबस्य पुत्राणां च नित्यं करं दत्तवन्तः।
13 याकूबस्य मिस्रदेशं गतदिनपर्यन्तं ते याकूबस्य कृते करं दत्तवन्तः।
14 अदोमपुत्राः अद्यपर्यन्तं याकूबस्य द्वादशपुत्रैः यत् दासत्वस्य युगं स्थापितवन्तः तस्मात् न मुक्ताः।
15 एदोमदेशे ये राजानः इस्राएलस्य सन्तानानां उपरि राज्यं न कुर्वन्ति स्म, ते अदोमदेशे राज्यं कृतवन्तः।
16 बेओरस्य पुत्रः बालकः एदोमदेशे राज्यं कृतवान्, तस्य नगरस्य नाम दानाबा आसीत्।
17 बालकः मृत; तस्य स्थाने बोसेर्-नगरस्य जरायाः पुत्रः जोबाबः राज्यं कृतवान्।
18 अय्यूबाबः मृत; तस्य स्थाने तेमनदेशीयः असमः राज्यं कृतवान्।
19 असमः मृत; तस्य स्थाने बारादस्य पुत्रः अदाथ; यः मोआबक्षेत्रे मिदियनं मारितवान्, तस्य स्थाने राज्यं कृतवान्, तस्य नगरस्य नाम अवित् आसीत्।
२० अदथः च मृत; तस्य स्थाने अमासेकातः सलमानः राज्यं कृतवान् ।
21 सलमानः मृत;तस्य स्थाने राबोथस्य (नद्या) शाऊलः राज्यं कृतवान्।
22 ततः शाऊलः मृत; तस्य स्थाने अक्बोरस्य पुत्रः बाएलुननः राज्यं कृतवान्।
23 अचबोरस्य पुत्रः बाएलुनान् मृत; तस्य स्थाने अदाथः राज्यं कृतवान्, तस्य भार्यायाः नाम मेताबेदजाबस्य मातरातस्य पुत्री मैताबीथः आसीत्।
24 एदोमदेशे ये राजानः राज्यं कृतवन्तः।

अध्याय 39

1 याकूबः कनानदेशे स्वपितुः प्रवासदेशे निवसति स्म। एतानि याकूबस्य पुस्तिकाःसन्ति।
2 यदा ते तं मिस्रदेशं नीतवन्तःतदा योसेफःसप्तदशवर्षीयःआसीत्, तदा पाककर्त्ता फिरौनस्य नपुंसकःपोटिफरःतं क्रीतवन् आसीत्।
3 ततः सःयोसेफं स्वसर्वगृहस्य उपरि स्थापितवान्, ततःयोसेफस्य कारणात् मिस्रीयस्य गृहे भगवतः आशीर्वादः आगत; तस्य सर्वेषु कार्येषु प्रभुःतस्य समृद्धिम् अकरोत्।
4 मिस्रदेशीयः सर्वं योसेफस्य हस्ते समर्पितवान्। यतः सः दृष्टवान् यत् प्रभुः तस्य समीपे अस्ति, तस्य सर्वेषु कार्येषु भगवता तस्य समृद्धिःअभवत्।
5 योसेफस्य रूपं सुन्दरं [तस्य रूपं च अतीव सुन्दरम्] आसीत्, तस्य स्वामिपत्न्या नेत्राणि उत्थाप्य योसेफं दृष्टवती, सा तं प्रेम्णा तया सह शयनं कर्तुं प्रार्थितवती।
6 किन्तु सः स्वप्राणान् न समर्पितवान्, तस्य पिता याकूबः अब्राहमस्य वचनानां मध्ये यत् वचनं पठति स्म, तत् च भगवन्तं स्मरणं कृतवान् यत् पतियुक्तायाः स्त्रियाः सह कोऽपि मनुष्यः व्यभिचारं न करोति। यत् तस्य कृते स्वर्गेषु परमेश्वरस्य समक्षं मृत्युदण्डः निर्धारितः अस्ति, तस्य विरुद्धं पापं च नित्यं भगवतः सम्मुखे अनन्तग्रन्थेषु अभिलेखितं भविष्यति।
7 योसेफः एतानि वचनानि स्मृत्वा तया सह शयनं कर्तुं न अस्वीकृतवान्।
8 सा तं एकवर्षं यावत् प्रार्थितवती, किन्तु सःअस्वीकृतवान्, न च शृणोति स्म।
9 किन्तु सा तं आलिंग्य गृहे तं दृढं कृत्वा तं स्वेन सह शयनं कर्तुं बाध्यं कृत्वा गृहस्य द्वाराणि पिधाय दृढतया धारितवती। किन्तु सः तस्याः हस्ते स्ववस्त्रं त्यक्त्वा द्वारं भित्त्वा तस्याः समीपे बहिः पलायितवान्।
10 सा स्त्रियाः सः तया सह शयनं न करिष्यति इति दृष्ट्वा तस्य स्वामिनःसम्मुखे तं निन्दितवती यत्, 'भवतःप्रियःइब्रानी दासःमया सह शयनं कर्तुं मां बलात् कर्तुम् इच्छति स्म। मया वाणीं उत्थाप्य सःपलायित; मया गृहीते मम हस्ते स्ववस्त्रं त्यक्त्वा द्वारं भग्नवान्।'
11 मिस्रदेशीयः योसेफस्य वस्त्रं भग्नद्वारं च दृष्ट्वा स्वपत्न्याः वचनं श्रुत्वा योसेफं कारागारे निक्षिप्तवान् यस्मिन् स्थाने राजानःकारागारं कृतवान्।
12 सः तत्र कारागारे आसीत्; ततः परमेश् वरः कारागाररक्षकप्रमुखानाम् समक्षं योसेफं अनुग्रहं दत्तवान्, तस्य पुरतःदयां च दत्तवान् यतःसःदृष्टवान् यत् प्रभुःतस्य समीपे अस्ति, यत् किमपि कृतं तत् सर्वं प्रभोःसमृद्धिं कृतवान्।
13 सः सर्वं स्वहस्ते समर्पितवान्, कारागारस्य रक्षकाणां प्रमुखाः तस्य समीपे किमपि न ज्ञातवन्त; यतःयोसेफःसर्वं कृतवान्, प्रभुःतत् सिद्धं कृतवान्।
14 सःतत्र वर्षद्वयं स्थितवान्। तेषु दिनेषु मिस्रदेशस्य राजा फारो स्वनपुंसकद्वयं, मुख्यं भोजकं, मुख्यं पाककर्तृं च प्रति क्रुद्धःअभवत्, ततःसःतान् मुख्यपाकशालायाः गृहे, यत्र योसेफः स्थापितः आसीत्, तस्मिन् कारागारे निक्षिप्तवान्।
15 कारागारस्य रक्षकाणां प्रमुखाः योसेफं तेषां सेवां कर्तुं नियुक्तवान्। स च तेषां पुरतःसेवां कृतवान्।
16 तौ द्वौ स्वप्नं स्वप्नं दृष्टवन्तौ, मुख्यःभोजक; मुख्यःबेकरःच।
17 यथा सःतान् व्याख्यातवान् तथा तेषां उपरि अभवत्, तदा फारो मुख्यं भृत्यकर्तारं स्वपदे पुनः स्थापयति स्म, यथा योसेफः तान् व्याख्यातवान्, तथैव सः(प्रमुखं) बेकरं च हतवान्।
18 किन्तु मुख्यः योसेफः कारागारे योसेफं विस्मृतवान्, यद्यपि सः तस्मै किं भविष्यति इति ज्ञापितवान्, तथापि योसेफः कथं कथितवान् इति फारों ज्ञापयितुं न स्मरति स्म, यतःसःविस्मृतवान्।

अध्याय 40

1 तेषु दिनेषु फारो एकरात्रौ सर्वेषु देशे भवितव्यस्य दुर्भिक्षस्य विषये स्वप्नद्वयं स्वप्नं दृष्टवान्, ततः सः स्वप्नात् जागृत्य मिस्रदेशे स्थितान् सर्वान् स्वप्नव्याख्यानान्, जादूगरान् च आहूय स्वप्नद्वयं कथितवान्, ते च (तान्) वक्तुं न शक्तवन्तः।
2 ततः मुख्यः दासः योसेफं स्मरणं कृत्वा राजानं प्रति तस्य विषये उक्तवान्, सः तं कारागारात् बहिः आनयत्, सः च स्वप्नद्वयं तस्य पुरतःकृतवान्।
3 सःफारो इत्यस्य समक्षं स्वप्नद्वयं एकम् इति अवदत्, सप्तवर्षेषु सर्वेषु मिस्रदेशे प्रचुरता भविष्यति, ततः सप्तवर्षेभ्यः दुर्भिक्षस्य अनन्तरं सर्वेषु देशे एतादृशःदुर्भिक्षःन अभवत्।
4 अधुना फारोःसम्पूर्णे मिस्रदेशे पर्यवेक्षकान् नियुक्तं करोतु, ते च प्रचुरवर्षेषु प्रत्येकं नगरे अन्नं सञ्चयन्तु, सप्तवर्षेभ्यःदुर्भिक्षस्य भोजनं भविष्यति, दुर्भिक्षेण भूमिः न नश्यति, यतः सा अतीव तीव्रा भविष्यति।
5 ततःपरमेश् वरःयोसेफं फारोस् य दृष्टौ अनुग्रहं दयां च दत्तवान्, फारोःस्वसेवकान् अवदत्। एतादृशं बुद्धिमान् विवेकी च न प्राप्नुमः यतःभगवतःआत्मा तस्य समीपे अस्ति।'
6 सःतं स्वराज्ये द्वितीयं नियुक्तं कृत्वा सम्पूर्णमिस्रदेशस्य अधिकारं दत्त्वा फारोस्य द्वितीयं रथं आरुह्य कृतवान्।
7 सः तं बायस्सुवस्त्रैः परिधाय तस्य कण्ठे सुवर्णशृङ्खलां स्थापयित्वा (एकःप्रचारकः) तस्य पुरतः' 'एल 'एल वा 'अबिरेर्,' इति उद्घोषितवान्, तस्य हस्ते वलयम् अस्थाप्य तस्य सर्वस्य गृहस्य अधिपतिं कृत्वा तं वर्धयन् तं अवदत्। 'सिंहासनमात्रे अहं त्वत्तोऽपि महत्तरःभविष्यामि।'
8 योसेफः सर्वेषु मिस्रदेशेषु शासनं कृतवान्, फारोराजकुमाराः; तस्य सर्वेऽपि सेवकाः; राजानः व्यापारं कुर्वन्तः सर्वे च तं प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, यतःसःऋजुतया चरति स्म, यतःसःअभिमानं, दम्भं च विना आसीत्, सः व्यक्तिं प्रति आदरं न करोति स्म, दानं च न गृह्णाति स्म, किन्तु सःदेशस्य सर्वेषां जनानां न्यायं करोति स्म।
9 मिस्रदेशःयोसेफस्य कारणात् फारो इत्यस्य समक्षं शान्तिं प्राप्नोत्, यतःप्रभुःतस्य समीपे आसीत्, तस्य सर्वेभ्यःवंशजेभ्यःतस्मै अनुग्रहं दयां च दत्तवान्, ये च तं ज्ञातवन्त; ये च तस्य विषये श्रुतवन्त; तेषां पुरतः फारो राज्यं सुव्यवस्थितम् आसीत्, तत्र शैतान; दुष्टः च नासीत्।
10 राजा योसेफस्य नाम सेफन्टिफान् इति कृत्वा योसेफस्य भार्याम् अयच्छत्, पोटिफरस्य पुत्रीं, हेलिओपोलिसस्य याजकस्य पुत्रीं, मुख्यपाकशालिनः।
11 यस्मिन् दिने योसेफःफारो इत्यस्य पुरतःस्थितवान् तस्मिन् दिने सःत्रिंशत् वर्षीयःआसीत् [यदा सःफारो इत्यस्य पुरतःस्थितवान्।
12 तस्मिन् वर्षे इसहाकः मृतः। यथा च योसेफः स्वप्नद्वयस्य व्याख्याने उक्तवान्, यथा उक्तवान्, तथैव सर्वेषु मिस्रदेशे सप्तवर्षेभ्यः प्रचुरता आसीत्, मिस्रदेशे च प्रचुरं उत्पादनं जातम्, एकं मापं अष्टादशशतं मापं (उत्पादयति)।
13 योसेफः प्रत्येकं नगरेषु भोजनं सङ्गृह्णाति स्म, यावत् ते धान्यपूर्णाः न भवन्ति स्म, यावत् ते तस्य बहुलतायाः गणनां मापनं कर्तुं न शक्नुवन्ति स्म।

अध्याय 41

1 पञ्चचत्वारिंशत् महोत्सवे द्वितीयसप्ताहे द्वितीयवर्षे च [2165 AM] यहूदाः अरामकन्यानां तामारं नामकं भार्यां प्रथमजातस्य एर् इत्यस्य कृते गृहीतवान्।
2 किन्तु सः द्वेष्टि, तया सह न शयनं कृतवान्, यतः तस्य माता कनान-कन्यानां मध्ये आसीत्, तस्य मातुः बन्धुजनस्य भार्यां ग्रहीतुं इच्छति स्म, किन्तु तस्य पिता यहूदा तं न अनुमन्यते स्म।
3 यहूदादेशस्य प्रथमजातोऽयं एर् दुष्टः आसीत्, तस्मात् प्रभुः तं मारितवान्।
4 यहूदा तस्य भ्रातरं ओनानं अवदत्, 'भवतः भ्रातुः भार्यायाः समीपं गत्वा तस्याःकृते भर्तुःभ्रातुःकर्तव्यं कुरु, भ्रातुःकृते बीजं उत्थापय।'
5 ओनानःज्ञात्वा यत् बीजं तस्य न भविष्यति, (किन्तु) तस्य भ्रातुःएव भविष्यति, ततःसःभ्रातुःभार्यायाःगृहं गत्वा बीजं भूमौ प्रक्षिप्तवान्, सः भगवतःदृष्टौ दुष्टःआसीत्, सःतं मारितवान्।
6 यहूदा तस्य स्नुषां तामारम् अवदत्, 'यावत् मम पुत्रःशेला प्रौढःन भवति तावत् तव पितुः गृहे विधवारूपेण तिष्ठ, अहं त्वां तस्मै भार्यारूपेण दास्यामि।'
7 सः वर्धमान; किन्तु यहूदायाः पत्नी बेदसुएलः स्वपुत्रं शेलां विवाहं कर्तुं न अनुमन्यते स्म। यहूदायाः पत्नी बेडसुएलः अस्मिन् सप्ताहे पञ्चमे वर्षे [2168 AM] मृता।
8 षष्ठे वर्षे यहूदा तिम्नानगरे स्वमेषान् कटयितुं गतः। [2169 AM] ते तामारं अवदन् - पश्य तव श्वशुरः स्वमेषान् कटयितुं तिम्नानगरं गच्छति।'
9 सा विधवावस्त्रं विमोच्य आवरणं धारयित्वा तिम्नामार्गे समीपस्थे द्वारे उपविष्टवती।
10 यहूदा गच्छन् स तां दृष्ट्वा वेश्याम् इति मत्वा अवदत्, 'अहं भवतः समीपं प्रविशतु'; सा च तं प्रविशतु इति उक्तवती, सः च प्रविष्टवान्।
11 सा तं अवदत्, 'मम भारं ददातु'; स च तां अवदत्- 'मम हस्ते किमपि नास्ति, केवलं मम अङ्गुलीस्थं वलयं, मम हारं, मम हस्ते यत् दण्डं च अस्ति।'
12 सा तम् अवदत्, 'यावत् त्वं मम भाडां न प्रेषयसि तावत् तानि मम कृते ददा', सः ताम् अवदत्, 'अहं त्वां बकबकं प्रेषयिष्यामि'; तानि तां दत्त्वा तस्याःसमीपं प्रविश्य सा तेन गर्भवती अभवत्।
13 यहूदा तस्य मेषाणां समीपं गता, सा च स्वपितुःगृहं गता।
14 यहूदाः अदुल्लामस्य गोपालकस्य हस्तेन बकबकं प्रेषितवान्, तदा सः तां न प्राप्नोत्। तत्र जनान् पृष्टवान् - कुत्र या वेश्या अत्र आसीत्? ते तम् अवदन्; 'अस्माभिःसह अत्र वेश्या नास्ति।'
15 ततः सः प्रत्यागत्य तं ज्ञापयित्वा अवदत् यत् सः तां न प्राप्नोत्, 'अहं तस्य स्थानस्य जनान् पृष्टवान्, ते च मां अवदन्, "अत्र वेश्या नास्ति। ' .
16 स च अवदत्, 'ता तान् धारयतु, मा भूत् वयं उपहासस्य कारणं भवेम।' मासत्रयं यावत् सा गर्भवती इति स्पष्टं जातं, ते यहूदाम् अवदन् - पश्य तव स्नुषा तामार वेश्याया गर्भवती अस्ति।
17 यहूदा स्वपितुःगृहं गत्वा स्वपितरं भ्रातृभ्यां च अवदत्, 'तां बहिः आनयन्तु, ते तां दहन्तु, यतःसा इस्राएलदेशे अशुद्धतां कृतवती।'
18 यदा ते तां दहनार्थं बहिः आनयन्ति स्म तदा सा स्वश्वशुरस्य समीपं वलयम्, हारं, दण्डं च प्रेषितवती यत्, 'एते कस्य सन्ति इति ज्ञातव्यम्, यतःअहं गर्भवती अस्मि।
19 यहूदा अङ्गीकृत्य अवदत्, 'तामरःमम अपेक्षया अधिकःधार्मिकः अस्ति।
20 अतःते तां मा दहन्तु' अतःसा शेलायाःकृते न दत्ता, सःपुनःतस्याः समीपं न गतः।
21 तदनन्तरं तस्याः द्वितीयसप्ताहस्य सप्तमे वर्षे पेरेजः (2170 AM], जेरा च इति पुत्रद्वयं जातम्।
22 ततः सप्तवर्षाणि फलानि सम्पन्नानि, येषां विषये योसेफः फारों प्रति उक्तवान्।
23 यहूदाः स्वस्नुषया सह शयनं कृत्वा तत् कृतं दुष्टं इति स्वीकृत्य तस्य दृष्टौ तत् द्वेष्यं मन्यते, यतः सः स्वपुत्रस्य वस्त्रं विमोचयित्वा स्वस्य अपराधात् भगवतःसमक्षं शोचितुं प्रार्थयितुं च प्रवृत्तः।
24 वयं स्वप्ने तस्मै अवदमः यत् सः क्षमितः यतः सः प्रार्थयन् शोचन् पुनःतत् न कृतवान्।
25 सःक्षमाम् अवाप्तवान् यतःसःस्वपापात् अज्ञानात् च निवृत्तःयतः सःअस्माकं परमेश् वरस् य समक्षे महतीं उल्लङ्घनम् अकरोत्। यः कश्चित् एवं करोति, यः कश्चित् श्वशुरेण सह शयनं करोति, सः तं अग्निना दहतु यत् सः तस्मिन् दहति, यतः तेषु अशुद्धिः दूषणं च अस्ति, अग्निना तान् दहन्तु।
26 त्वं इस्राएलसन्ततिभ्यः आज्ञापय यत् तेषु अशुद्धिः न भवतु, यतः यः कश्चित् स्नुषा सह श्वश्रूः वा सह शयनं करोति सः अशुद्धतां कृतवान्। अग्निना तया सह शयनं कुर्वन्तं पुरुषं तथैव स्त्रियं च दहन्तु, सःइस्राएलात् क्रोधं दण्डं च निवर्तयिष्यति।
27 वयं यहूदां प्रति अवदमः यत् तस्य पुत्रद्वयं तया सह न शयितवन्तौ, अतः तस्य वंशजः द्वितीयजन्मपर्यन्तं स्थिरः अभवत्, न च निर्मूलितःभविष्यति।
28 यतः सः एकनेत्रेण गत्वा दण्डं याचितवान् आसीत्, यथा अब्राहमस्य न्यायानुसारं सः स्वपुत्रान् आज्ञापितवान्, यहूदा तां अग्निना दहयितुम् इच्छति स्म।

अध्याय 42

1 पञ्चचत्वारिंशत् महोत्सवस्य तृतीयसप्ताहे प्रथमवर्षे दुर्भिक्षः [2171 AM] देशे आगन्तुं आरब्धवान्, वर्षा च पृथिव्यां दातुं न अस्वीकृतवती यतःकोऽपि न पतितः।
2 पृथिवी वन्ध्या अभवत्, किन्तु मिस्रदेशे अन्नं जातम्, यतःयोसेफः सप्तवर्षेषु प्रचुरतायां देशस्य बीजं सङ्गृह्य तत् रक्षितवान्।
3 ततःमिस्रदेशीयाःयोसेफस्य समीपम् आगत्य सःतान् भोजनं दातुं योसेफस्य समीपम् आगत्य प्रथमवर्षस्य धान्यं यत्र आसीत् तत्र भण्डारगृहाणि उद्घाट्य तत् देशजनेभ्यःसुवर्णेन विक्रीतवान्।
4 <कनानदेशे दुर्भिक्षःअतीव तीव्रःअभवत्> तदा याकूबःमिस्रदेशे भोजनम् अस्ति इति श्रुत्वा स्वदशपुत्रान् प्रेषितवान् यत् ते मिस्रदेशे तस्य भोजनं प्राप्नुयुः। किन्तु बेन्जामिनं न प्रेषितवान्, <याकूबस्य दश पुत्राः> च गतानां मध्ये <मिस्रदेशे> आगतवन्तः।
5 योसेफः तान् ज्ञातवान् किन्तु ते तं न ज्ञातवन्तः; ततः सः तान् उक्तवान्, तान् पृष्टवान् च, सः तान् अवदत्; 'किं यूयं गुप्तचराः न सन्ति, किं च भूमिसन्निकर्षान् अन्वेष्टुं न आगताः? 'स च तान् वार्डे स्थापयति।'
6 ततः परं सः तान् पुनः मुक्तवान्, शिमोनम् एकमेव निरुद्ध्य नवभ्रातृन् प्रेषितवान्।
7 तेषां बोटान् धान्येन पूरयित्वा तेषां सुवर्णं तेषां पोटिकेषु निक्षिप्य ते न ज्ञातवन्तः।

8 स तान् अनुजं आनयितुं आज्ञापितवान् यतः तेषां पिता जीवितः अनुजःच इति उक्तम्।
9 ते मिस्रदेशात् आरुह्य कनानदेशम् आगताः। तेषां पितरं यत् किमपि घटितं तत् सर्वं कथितं, कथं देशस्य स्वामी तान् प्रति रूक्षतया उक्तवान्, यावत् ते बिन्यामीनम् आनयन्ति तावत् शिमोनं गृहीतवान्।
10 याकूबः अवदत्, 'यूयं मम सन्तानं त्यक्तवन्तः! योसेफः नास्ति, शिमोनः अपि नास्ति, यूयं बिन्यामीनम् अपहरिष्यथ। मयि तव दुष्टता आगता।
11 'ततः सः अवदत्, 'मम पुत्रः भवता सह न अवतरति, मा भूत् सः व्याधितः पतति; तेषां माता पुत्रद्वयं जनितवती, एकः विनष्टः; इमं च यूयं मम कृते गृह्णीष्व।" यदि कदाचित् सः मार्गे ज्वरः गृह्णाति स्म तर्हि भवन्तःमम जरा दुःखेन मृत्युपर्यन्तं अवतारयिष्यन्ति स्म।'
12 तेन तेषां धनं प्रत्येषां पुत्रे प्रत्यागतं दृष्ट्वा सःतं प्रेषयितुं भीतः।
13 ततः कनानदेशे मिस्रदेशं विहाय सर्वेषु देशेषु दुर्भिक्षः वर्धमानः तीव्रःच अभवत्, यतः मिस्रदेशस्य बहवः सन्तानाः यदा योसेफं बीजं सङ्गृह्य भण्डारगृहेषु स्थापयित्वा दुर्भिक्षवर्षेभ्यः रक्षितवन्तः तदा आरभ्य स्वबीजं भोजनार्थं सञ्चितवन्तः।
14 मिस्रदेशस्य जनाःदुर्भिक्षस्य प्रथमवर्षे तत्रैव पोषयन्ति स्म।
15 यदा इस्राएलःदेशे दुर्भिक्षःअतीव तीव्रःअस्ति, मोक्षःअपि नास्ति इति दृष्ट्वा सः स्वपुत्रान् अवदत्, 'पुनः गत्वा अस्माकं कृते अन्नं प्राप्नुवन्तु, येन वयं न म्रियमाणाः।
16 ते अवदन् - वयं न गमिष्यामः यावत् अस्माकं कनिष्ठः भ्राता अस्माभिःसह न गच्छति तावत् वयं न गमिष्यामः।'
17 इस्राएलःदृष्टवान् यत् यदि सःतं स्वैःसह न प्रेषयति तर्हि ते सर्वे दुर्भिक्षेण नष्टाःभवेयुः
18 रूबेनःअवदत्, 'तं मम हस्ते ददातु, यदि अहं तं भवतःसमीपं न आनयामि तर्हि तस्य आत्मानःस्थाने मम पुत्रद्वयं हन्तु।'
19 स तमब्रवीत्, त्वया सह न गमिष्यति। यहूदाः समीपं गत्वा अवदत्, 'तं मया सह प्रेषय, यदि अहं तं भवतःसमीपं न आनयामि तर्हि अहं जीवनपर्यन्तं भवतःपुरतःदोषं वहतु।'
20 अस्मिन् सप्ताहे द्वितीयवर्षे मासस्य प्रथमदिने [2172 Am] तं स्वैःसह प्रेषितवान्, ते च गतैःसर्वैःसह मिस्रदेशम् आगतवन्तः; तेषां हस्तेषु उपहाराः; स्तम्भः; बादामः; टेरेबिन्थ्-अण्डानि, शुद्धं मधु च आसीत्।
21 ते गत्वा योसेफस्य पुरतःस्थित्वा सःस्वभ्रातरं बेन्जामिनं दृष्ट्वा तं ज्ञात्वा तान् अवदत्, किं एषःभवतःकनिष्ठःभ्राता? ते च तम् अवदन् - स एव। स च उवाच भगवन् त्वयि प्रसादं कुरु पुत्र!'
22 सः तं स्वगृहे प्रेषितवान्, तेषां समीपं शिमोनम् आनयत्, तेषां कृते भोज्यम् अकरोत्, ते च स्वहस्ते नीतं दानं तस्मै अर्पितवन्तः।
23 ते तस्य पुरतः भोजनं कुर्वन्ति, सः सर्वेभ्यः भागं दत्तवान्, किन्तु बिन्यामीनस्य भागःतेषां कस्यापि भागात् सप्तगुणःअधिकःआसीत्।
24 ते खादन्ति पिबन्ति च उत्थाय गदया सह तिष्ठन्ति स्म।
25 योसेफःएकां योजनां कल्पितवान् यत् तेषु शान्तिविचाराःप्रबलाः सन्ति वा इति तेषां विचारान् ज्ञास्यति, ततःसःस्वगृहस्य उपरि स्थितं भण्डारीम् अवदत्, 'तेषां सर्वाणि बोटानि अन्नेन पूरयित्वा तेषां धनं तेषां पात्रेषु प्रत्यागच्छतु, मम चषकं, यस्मात् रजतस्य चषकात् अहं पिबामि, तत् कनिष्ठानां पुटके स्थापयित्वा तान् प्रेषयतु।

अध्याय 43

1 सः यथा योसेफः अवदत् तथा अकरोत्, तेषां सर्वाणि बोटानि अन्नेन पूरयित्वा तेषां धनं तेषां बोटेषु निक्षिप्य, चषकं बिन्यामीनस्य बोरेषु निधाय।
2 प्रातकाले ते प्रस्थिताः; ततः गत्वा योसेफः स्वगृहस्य भण्डारीम् अवदत्, 'तेषां अनुसरणं कुरु, धावित्वा तान् गृहाण, यस्मात् कारणात् यूयं मम दुष्टं प्रतिकारं दत्तवन्तः; यस्मात् मम प्रभुःपिबति, तत् रजतस्य चषकं मम कृते अपहृतवान्। तेषां कनिष्ठं भ्रातरं मम समीपं पुनःआनयन्तु, मम न्यायपीठं गन्तुं पूर्वं शीघ्रं (तं) आनयन्तु।'
3 सःतान् अनुसृत्य तान् वचनान् अवदत्।
4 ते तं अवदन्, 'ईश्वरः तव दासाः एतत् न कुर्वन्तु, तव प्रभुगृहात् किमपि पात्रं चोरयेयुः; प्रथमवारं यत् धनं वयं अस्माकं बोरेषु प्राप्तवन्तः; तत् वयं तव सेवकाःकनानदेशात् पुनःआनयामः।
5 तर्हि कथं किमपि पात्रं चोरयेम? पश्य अत्र वयं अस्माकं बोराणि च अन्वेषयामः; यत्र यत्र त्वं अस्माकं मध्ये कस्यचित् व्यक्तिस्य बोट्यां चषकं लभसे, तत्र सः हतः; वयं च अस्माकं गदःच तव प्रभुं सेविष्यामः।'
6 सःतान् अवदत्, 'न एवम्, यस्य पुरुषस्य सह अहं प्राप्नोमि, तं एव दासत्वेन गृह्णामि, यूयं च शान्तिपूर्वकं स्वगृहं प्रत्यागमिष्यन्ति।'
7 ज्येष्ठात् आरभ्य कनिष्ठात् परं तेषां पात्रेषु अन्वेषणं कुर्वन् आसीत्, तदा तत् बिन्यामीनस्य बोरेषु प्राप्तम्।
8 ते स्ववस्त्राणि विदारयित्वा गदं भारयित्वा नगरं प्रत्यागत्य योसेफस्य गृहं प्राप्तवन्तः; सर्वे तस्य पुरतः भूमौ मुखं प्रणामं कृतवन्तः।
9 योसेफः तान् अवदत् , यूयं दुष्कृतं कृतवन्तः। ते च अवदन्-किं वदामः कथं च आत्मरक्षणं करिष्यामः? अस्माकं प्रभुः स्वभृत्यानां अतिक्रमणं आविष्कृतवान्; पश्यन्तु वयं स्वामिनः दासाः; अस्माकं गदःअपि।
10 'तदा योसेफःतान् अवदत्, 'अहमपि प्रभुभयम् अनुभवामि; यूयं तु स्वगृहं गत्वा भ्राता मम दासः भवतु, यतः यूयं दुष्कृतं कृतवन्तः। किं यूयं न जानथ यत् कश्चित् स्वचषकेन मम इव अस्मिन् चषके रमते? तथापि यूयं मम कृते तत् अपहृतवन्तः।'
11 यहूदा अवदत्, 'हे मम प्रभो, तव दासः मम प्रभोः कर्णे एकं वचनं वदतु, तव दासस्य माता अस्माकं पितुःकृते द्वौ भ्रातरौ जातः (बालक) ।
12 यदा वयं तव पितुः सेवकस्य समीपं गच्छामः; बालकः अस्माभिः सह नास्ति, तदा सःम्रियते, वयं च अस्माकं पितरं दुःखेन मृत्युपर्यन्तं अवतारयिष्यामः।
13 अधुना अहं तव दासः बालकस्य स्थाने मम स्वामिनः दासत्वेन तिष्ठामि, बालकः च भ्रातृभिः सह गच्छामि, यतः अहं तव दासस्य अस्माकं पितुः हस्तेन तस्य कृते निश्चयः अभवम्, यदि अहं तं न आनयामि तर्हि तव दासःअस्माकं पितुःदोषं नित्यं श्रोष्यति।
14 योसेफः सर्व्वे परस्परं सद्भावं दृष्ट्वा स्वं निवर्तयितुं न शक्नोति स्म, ततःसःतान् अवदत् यत् सःयोसेफःअस्ति।
15 ततः सः तैः सह इब्रानीभाषायां सम्भाषणं कृत्वा तेषां कण्ठे पतित्वा रोदिति स्म।
16 किन्तु ते तं न ज्ञात्वा रोदितुम् आरब्धवन्तः। सः तान् अवदत् , 'मम विषये मा रोदन्तु, किन्तु शीघ्रं मम पितरं मम समीपम् आनयन्तु; यूयं पश्यन्ति यत् मम मुखं वदति, मम भ्रातुः बिन्यामीनस्य नेत्राणि च पश्यन्ति।
17 पश्यत, दुर्भिक्षस्य द्वितीयं वर्षं, अद्यापि पञ्च वर्षाणि सन्ति, फलानि वृक्षाणां फलानि, कर्षणं वा विना।

18 शीघ्रं यूयं स्वगृहं च अवतरन्तु, येन यूयं दुर्भिक्षेण न विनश्यन्ति, स्वसम्पत्त्याः विषये च न दुखिताः भवेयु; यतः प्रभुः मां युष्माकं पुरतः प्रेषितवान् यत् अहं बहुजनाःजीवितुं वस्तूनि स्थापयामि।
19 मम पितरं कथयतु यत् अहम् अद्यापि जीवितः अस्मि, यूयं पश्यन्तु यत् परमेश् वरः मां फारोस् य पिता, तस्य गृहे, सर्वेषु मिस्रदेशस्य च अधिपतिं कृतवान्।
20 मम पितरं सर्वं महिमानं, भगवता मम कृते यत् किमपि धनं महिमा च दत्तं तत् कथयतु।'
21 फारोमुखस्य आज्ञानुसारं तेभ्यः रथानि, मार्गस्य भोजनं च दत्त्वा सर्वेभ्यःबहुवर्णानि वस्त्राणि रजतं च दत्तवान्।
22 तयोःपितुःसमीपं सःवस्त्रं रजतं च दश गदं च प्रेषितवान्, ततःसः तान् प्रेषितवान्।
23 ते गत्वा स्वपितरं अवदन् यत् योसेफःजीवति, पृथिव्याः सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यःधान्यं मापयति, सःसर्वेभ्यःमिस्रदेशस्य अधिपतिःच अस्ति।
24 तेषां पिता तत् न विश्वसति स्म, यतःसःमनसि विक्षिप्तःआसीत्। किन्तु यदा सः योसेफेन प्रेषितानि शकटानि दृष्टवान् तदा तस्य आत्मायाः जीवनं पुनः सजीवम् अभवत्, सः अवदत् यत्, 'यदि योसेफःजीवति तर्हि मम कृते पर्याप्तम्; अहं मृत्योःपूर्वं अधःगत्वा तं द्रक्ष्यामि।'

अध्याय 44

1 इस्राएलः तृतीयमासस्य अमावस्यायां स्वगृहात् हारानतःप्रस्थानम् अकरोत्, सः शपथकूपमार्गेण गत; अस्मिन् मासे सप्तमे दिने सः स्वपितुःइसहाकस्य परमेश्वराय बलिदानं कृतवान्।
2 याकूबःबेथेल्-नगरे दृष्टं स्वप्नं स्मरन् मिस्रदेशं गन्तुं भीतः।
3 सः योसेफस्य समीपं आगन्तुं तस्य समीपं गन्तुं न गन्तुं च चिन्तयन् सप्तदिनानि तत्रैव स्थितवान्, यदि सःतिष्ठति वा अवतरति वा इति दर्शनं द्रष्टुं शक्नोति स्म।
4 सःप्रथमफलानां फलानां कटनपर्वं पुरातनधान्येन आचरति स्म, यतः सर्वेषु कनानदेशे [देशे] मुष्टिभ्यां बीजं नासीत्, यतः सर्वेषां पशूनां, पशवानां, पक्षिणां च उपरि, मनुष्याणां च दुर्भिक्षःआसीत्।
5 षोडशे दिनाङ्के प्रभुः तस्मै प्रकटितः सन् तं अवदत्, 'याकूब, याकूब'; स च आह-अत्र अहम्' इति। सः तम् अवदत् , अहं तव पितृणां परमेश् वरः अब्राहमस् य इसहाकयोः परमेश् वरः अस्मि; मिस्रदेशं गन्तुं मा भयम्, यतः अहं तत्र त्वां महत् राष्ट्रं करिष्यामि, अहं त्वया सह अवतरिष्यामि, अहं च त्वां (पुन) उपरि आनयिष्यामि, अस्मिन् देशे च त्वं दफनः भविष्यसि, योसेफः च तव नेत्रेषु हस्तान् स्थापयिष्यति।
६ मा भयम्; मिस्रदेशं गच्छतु।'
7 तस्य पुत्राः पुत्रपुत्राः च उत्थाय स्वपितरं स्वसम्पत्तिं च शकटयोः उपरि स्थापयन्ति स्म।
8 इस्राएलः अस्मिन् तृतीये मासस्य षोडशे दिनाङ्के शपथकूपात् उत्थाय मिस्रदेशं गतः।
9 इस्राएलः यहूदां स्वपुत्रं योसेफं प्रति गोशेनदेशं परीक्षितुं तस्य पुरतःप्रेषितवान् यतःयोसेफःस्वभ्रातृभ्यःअवदत् यत् ते तस्य समीपे आगत्य तत्र निवसन्ति।
10 एषा मिस्रदेशे तस्य समीपे च सर्वेषां (तेषां) पशूनां च कृते उत्तमतमः(भूमि) आसीत्।
11 एतानि याकूबस्य पुत्राणां नामानि सन्ति ये स्वपित्रा याकूबेन सह मिस्रदेशं गतवन्तः।
12 इस्राएलस्य प्रथमजातःरूबेन; एतानि च तस्य पुत्राणां हनोकस्य, पल्लुस्य, हेस्रोनस्य, कार्मी-पञ्चस्य च नामानि सन्ति।
13 शिमोनः तस्य पुत्राः च; तस्य पुत्राणां नामानि यमूएल; यामीन; ओहद; याचीन; सोहर; शौलःच सप्तीयायाःस्त्रियाःपुत्रःसप्त।
14 लेवी तस्य पुत्राःच; तस्य पुत्राणां नामानि गेर्शोन्, कोहत; मेरारी चतुः।
15 यहूदाः तस्य पुत्राः च; तस्य पुत्राणां नामानि शेला, पेरेज, जेरा चतुः।
16 इस्साकरः पुत्राः च; तस्य पुत्राणां नामानि एतानि सन्ति- तोला, फुआ, यासुब; शिम्रोन्-पञ्च।
17 जबबूलोनः तस्य पुत्राः च; तस्य पुत्राणां नामानि एतानि सन्ति- सेरेद; एलोन; यहलेल-चतुर्णां च।
18 मेसोपोटामियादेशे याकूबस्य पुत्राःतेषां पुत्राः च षट्, तेषां एकः भगिनी दीना, लीयापुत्राणां सर्वे प्राणा; तेषां पुत्राः ये पित्रा याकूबेन सह मिस्रदेशं गतवन्त; तेषां पुत्राःनवविंशति; तेषां पिता याकूबः च तेषां सह आसीत्, ते त्रिंशत् वर्षाणि आसन्।
19 याकूबस्य पत्न्या लीयायाः दासी जिल्पायाः पुत्राः याकूबस्य कृते गादं अशूरं च जनयन्ति स्म।
20 तेषां पुत्राणां नामानि ये तेन सह मिस्रदेशं गतवन्तः। गादस्य पुत्राः सिफियोन; हग्गी, शुनी, एजबोन, <एरी>, अरेली, अरोदी-अष्टौ।
21 आशेरस्य पुत्राः इम्रा, इश्व; <इश्वी>, बेरिया, सेरा च, तेषां एकः भगिनी-षट्।
22 सर्वे प्राणिनःचतुर्दश, लीयायाःसर्वे चत्वारिंशत्।
23 याकूबस्य पत्नी राहेलस्य पुत्राःयोसेफःबिन्यामीनःच।
24 पितुः मिस्रदेशं गमनात् पूर्वं मिस्रदेशे योसेफस्य जनिताः हेलिओपोलिसनगरस्य पोटिफरस्य पुरोहितः असेनथः मनश्शे एप्रैमत्रिःच जनिताः।
25 बिन्यामीनस्य पुत्राः बेला, बेकर; अशबेल; गेरा, नामान; एही, रोश; मुप्पिम; हुप्पिम; आर्द-एकादशःच।
26 राहेलस्य सर्वे प्राणाःचतुर्दश आसन्।
27 याकूबस्य भार्यायाःराहेलस्य दासी बिल्हायाःपुत्राःदानःनफ्ताली च आसन्।
28 तेषां पुत्राणां नामानि सन्ति ये तेषां सह मिस्रदेशं गतवन्तः। दानस्य पुत्राः हुशिम; सामोन; असुदी च आसन्। तथा 'इजका, सलोमन-षट् च।
29 यस्मिन् वर्षे मिस्रदेशं प्रविष्टवन्तः तस्मिन् वर्षे ते मृता; तत्र दानहुशीमस्य एकःएव अवशिष्टःअभवत्।
30 एतानि नफ्तालीयहजीएलस्य गुनीयाः येजेरस्य च शल्लुमस्य च 'इव.
31 दुर्भिक्षवर्षेभ्यःपरं जातःइवःमिस्रदेशे मृतः।
32 राहेलस्य सर्वे प्राणाःषड्विंशतिःआसन्।
33 याकूबस्य ये मिस्रदेशं गतवन्तः ते सर्वे सप्ततिः प्राणाः आसन्। एते तस्य सन्तानाः तस्य सन्तानसन्ततिः च सप्तति; किन्तु पञ्च योसेफस्य पूर्वं मिस्रदेशे मृता; तेषां सन्तानःनासीत्।
34 कनानदेशे यहूदापुत्रौ एर् ओनान् च मृतौ, तेषां सन्तानं नासीत्, इस्राएलस्य सन्तानाःविनष्टान् दफनवन्त; सप्ततिः अन्यजातीयराष्ट्रेषु गणिताः।

अध्याय 45

1 इस्राएलः चतुर्थस्य अमावस्यायां मिस्रदेशं गोशेनदेशं गतः। मासे पञ्चचत्वारिंशत् महोत्सवस्य तृतीयसप्ताहस्य द्वितीयवर्षे ।

2 ततः योसेफः स्वपितरं याकूबं मिलितुं गोशेनदेशं गत; सः पितुः कण्ठे पतित्वा रोदिति स्म।
3 इस्राएलःयोसेफं अवदत्, 'अधुना अहं त्वां दृष्ट्वा म्रियमाणःअस्मि, अधुना इस्राएलस्य परमेश् वरः अब्राहमस् य परमेश् वर; इसहाकस्य च परमेश् वरःधन्यःभवतु, यःस् व सेवकात् याकूबात् स् व दयाम् अनुग्रहं च न निरुद्धवान्।
4 मम कृते पर्याप्तं यत् अहं जीवितःसन् तव मुखं दृष्टवान्। आम्, यत् दर्शनं मया बेथेल्-नगरे दृष्टं तत् सत्यम्। मम ईश्वरःसदा नित्यं धन्यःभवतु, तस्य नाम च धन्यताम्।'
5 ततःयोसेफःभ्रातरश्च पितुःपुरतःरोटिकां खादन्ति, मद्यं च पिबन्ति स्म, याकूबः च अतीव आनन्देन आनन्दितः यतः सःयोसेफं भ्रातृभिः सह भोजनं कुर्वन्तं, तस्य पुरतः पिबन्तं च दृष्ट्वा, तस्य सर्वस्य सृष्टिकर्तुःआशीर्वादं दत्तवान् यःतं रक्षितवान्, तस्य द्वादशपुत्रान् च रक्षितवान्।
6 योसेफःस्वपितुःभ्रातृभ्यश्च गोशेनदेशे रामसेसदेशे च परितःसर्वेषु प्रदेशेषु निवासस्य अधिकारं दानं दत्तवान् यत् सः फारो इत्यस्य समक्षं शासनं कृतवान्। इस्राएलःतस्य पुत्रैःसह गोशेनदेशे निवसति स्म, मिस्रदेशस्य इस्राएलदेशस्य च उत्तमभागः मिस्रदेशम् आगत्य शतत्रिंशत् वर्षाणि यावत् आसीत्।
7 योसेफः स्वपितरं भ्रातृभ्यां च तेषां सम्पत्तिं च यावत् सप्तवर्षेभ्यः दुर्भिक्षस्य कृते पर्याप्तं रोटिकाद्वारा पोषयति स्म।
8 दुर्भिक्षस्य कारणेन मिस्रदेशःदुःखं प्राप्नोत्, ततःयोसेफःभोजनस्य प्रतिदानरूपेण फारो इत्यस्य कृते मिस्रदेशस्य सर्वान् भूमिं प्राप्तवान्, ततःसःजनान् तेषां पशून्, फारोनःकृते सर्वं च प्राप्तवान्।
9 दुर्भिक्षस्य वर्षाणि पूर्णानि अभवन्, ततःयोसेफःअष्टमे वर्षे जनान् बीजं भोजनं च दत्तवान् यतःते (भूमिं) रोपयितुं शक्नुवन्ति, यतःनदी सम्पूर्णं मिस्रदेशं प्रवहति स्म।
10 दुर्भिक्षस्य सप्तवर्षेषु सा (न) प्लावितवान्, नदीतीरे कतिपयानि स्थानानि एव सिञ्चितवान्, किन्तु इदानीं तत् प्लावितवान्, मिस्रीयाः च भूमिं रोपितवन्त; तस्मिन् वर्षे च बहु धान्यं वहति स्म।
11 पञ्चचत्वारिंशत् महोत्सवस्य चतुर्थसप्ताहस्य प्रथमवर्षम् [2178 AM] आसीत्।
12 ततः योसेफः फलानां धान्यस्य पञ्चमांशं राज्ञः कृते गृहीत्वा चतुर्भागं तेषां भोजनाय बीजार्थं च त्यक्तवान्, योसेफः अद्यपर्यन्तं मिस्रदेशस्य कृते तत् नियमं कृतवान्।
13 इस्राएलः मिस्रदेशे सप्तदशवर्षं यावत् जीवितवान्, तस्य सर्वे दिवसाः त्रयः जयन्ती; सप्तचत्वारिंशत् वर्षाणि च आसन्, पञ्चचत्वारिंशत् जुबलीयाः पञ्चमे सप्ताहे चतुर्थे वर्षे [2188 AM] मृतः।
14 इस्राएलः तस्य मृत्योः पूर्वं स्वपुत्रान् आशीर्वादं दत्त्वा मिस्रदेशे यत् किमपि भविष्यति तत् सर्वं तान् अवदत्। सःतान् अन्तिमेषु दिनेषु किं भविष्यति इति ज्ञात्वा तान् आशीर्वादं दत्त्वा योसेफं देशे द्वौ भागौ दत्तवान्।
15 सःपितृभिःसह सुप्तवान्, ततःसःकनानदेशे द्विगुणगुहायां, तस्य पितुः अब्राहमस्य समीपे हेब्रोनदेशे द्विगुणगुहायां स्वस्य कृते खनितस्य चितायां दफनःअभवत्।
16 सः स्वपुत्रस्य लेवीयाः सर्वाणि पुस्तकानि पितृपुस्तकानि च दत्तवान् यत् सःतानि रक्षितुं स्वसन्ततिनां कृते अद्यपर्यन्तं नवीकरणं कर्तुं च शक्नोति।

अध्याय 46

1 तथा च अभवत् यत् याकूबस्य मृत्योः अनन्तरं इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रदेशे प्रवृद्धाः अभवन्, ते च महत् राष्ट्रं जातम्, ते च एकहृदयस्य आसन्, अतः सः भ्राता भ्रातरं प्रेम्णा प्रत्येकं मनुष्यः स्वभ्रातुःसाहाय्यं करोति स्म, ते च प्रचुरं वर्धन्ते स्म, अत्यन्तं वर्धन्ते स्म, दश [2242 AM] सप्ताहा; योसेफस्य जीवनस्य सर्वान् दिनानि।
2 योसेफस्य पितुःयाकूबस्य पश्चात् यावत् जीवनं यापयति स्म, तेषु सर्वेषु दिनेषु शैतान; किमपि दुष्टं वा नासीत्, यतः सर्वे मिस्रीयाः योसेफस्य जीवनपर्यन्तं इस्राएलस्य सन्तानानां सम्मानं कुर्वन्ति स्म।
3 योसेफः शतदशवर्षीयः सन् मृतः सप्तदशवर्षं कनानदेशे सः दशवर्षं दास; त्रिवर्षं कारागारे, अशीतिवर्षं च राज्ञः अधीन; सम्पूर्णे मिस्रदेशे शासनं कृतवान्।
4 सःसर्वे भ्रातरःसर्व्वं जनं च मृतः।
5 सःमृत्योःपूर्वं इस्राएल-जनानाम् आज्ञां दत्तवान् यत् ते मिस्रदेशात् निर्गत्य तस्य अस्थीनि स्वैःसह वहन्तु।
6 सःतान् स्वस्य अस्थिविषये शपथं कृतवान् यतःसःजानाति स्म यत् मिस्रीयाःपुनःकनानदेशे तं न निर्गत्य अन्त्येष्टिं न करिष्यन्ति, यतः कनानराजः मकामरोनः अश्शूरदेशे निवसन् मिस्रराजेन सह उपत्यकायां युद्धं कृत्वा तत्र तं मारितवान्, मिस्रीयान् अनुसृत्य एर्मोनद्वारपर्यन्तं अनुसृत्य गतः।
7 किन्तु सः प्रवेशं कर्तुं न शक्तवान्, यतः अन्यः नूतनः राजा मिस्रदेशस्य राजा जात; सः तस्मात् अपि बलवान् आसीत्, सः कनानदेशं प्रति प्रत्यागतवान्, मिस्रदेशस्य द्वाराणि च पिहिताः अभवन्, कश्चन अपि मिस्रदेशं न निर्गतवान्, कोऽपि मिस्रदेशं न आगतः।
8 ततःषट्चत्वारिंशत् महोत्सवे द्वितीयवर्षे षष्ठे सप्ताहे योसेफःमृत; ते च तं मिस्रदेशे अन्त्येष्टवन्त; तस्य अनन्तरं तस्य सर्वे भ्रातरःमृताः।
9 मिस्रदेशस्य राजा सप्तचत्वारिंशत् महोत्सवे द्वितीयवर्षे द्वितीयसप्ताहे कनानराजेन सह युद्धं कर्तुं प्रस्थितवान्, ततः इस्राएलस्य सन्तानाःयोसेफस्य अस्थीनि विहाय याकूबस्य सर्वाणि अस्थीनि निर्गतवन्त; तानि च पर्वतस्य द्विगुणगुहायां क्षेत्रे दफनवन्तः।
10 तेषु अधिकांशः मिस्रदेशं प्रत्यागतवान्, किन्तु तेषु कतिपये हेब्रोनपर्वतेषु अवशिष्टा; तव पिता अम्रामः तेषां समीपे एव स्थितवान्।
11 कनानराजः मिस्रराजस्य उपरि विजयं प्राप्य मिस्रदेशस्य द्वाराणि पिधाय।
12 सः इस्राएल-सन्ततिनां विरुद्धं तान् पीडयितुं दुष्टं युक्तिं कल्पयित्वा मिस्र-जनानाम् अवदत् - 'पश्यन्तु इस्राएल-जनाः अस्मात् अधिकं वर्धिता; वर्धिताःच।'
13 आगच्छन्तु, तेषां बहुसंख्यायाःपूर्वं तेषां सह बुद्धिपूर्वकं व्यवहारं कुर्म; युद्धस्य आगमनात् पूर्वं ते अपि अस्माकं विरुद्धं युद्धं कर्तुं पूर्वं तान् दासत्वेन पीडयामः अन्यथा ते अस्माकं शत्रुभिःसह मिलित्वा अस्माकं देशात् तान् उत्थापयिष्यन्ति, यतः तेषां हृदयं मुखं च कनानदेशं प्रति वर्तते।'
14 तेषु दासत्वेन पीडयितुं तेषां कार्यकर्तृकान् नियुक्तवान्। ते फारो-पिथोम-रामसेसयोः कृते दृढनगराणि निर्मितवन्त; मिस्र-नगरेषु पतितानि सर्वाणि प्राकाराणि सर्वाणि दुर्गाणि च निर्मितवन्तः।
15 ते तान् कठोरतापूर्वकं सेवितुं कृतवन्त; तेषां प्रति यथा यथा दुष्कृतं कुर्वन्ति स्म, तथैव तेषां वर्धनं वर्धमानं च भवति स्म।
16 मिस्रदेशस्य जनाःइस्राएलस्य सन्तानं घृणितवन्तः।

अध्याय 47

1 सप्तमे सप्ताहे सप्तमे वर्षे सप्तचत्वारिंशत् महोत्सवे तव पिता कनानदेशात् [2303 AM] निर्गतवान्, चतुर्थसप्ताहे तस्य षष्ठे वर्षे [2330 AM] अष्टचत्वारिंशत् जयन्तीयां भवतः जन्म अभवत्। एषः इस्राएलस्य सन्तानानां क्लेशकालःआसीत्।
2 ततःमिस्रदेशस्य राजा फारो तेषां विषये आज्ञां दत्तवान् यत् तेषां सर्वान् पुंशान् नद्यां क्षिपन्तु।
3 ते तान् सप्तमासान् यावत् भवतःजन्मदिनपर्यन्तं क्षिपन्ति स्म
4 तव माता त्वां मासत्रयं यावत् निगूढवती, ते च तस्याः विषये अवदन्। सा तव कृते एकं पोतं कृत्वा पिच-डामरेण आवृत्य नदीतीरे ध्वजेषु स्थापयित्वा सप्तदिनानि तस्मिन् त्वां स्थापयति स्म, तव माता रात्रौ आगत्य त्वां दुग्धं पातयति स्म, दिवा च तव भगिनी मरियमःपक्षिभ्यःत्वां रक्षति स्म।
5 तेषु दिनेषु फारो-कन्या थर्मुथः नदीयां स्नानार्थम् आगता, सा तव वाणीं श्रुत्वा कन्याभ्यः त्वां बहिः आनयितुं अवदत्, ते च त्वां तस्याः समीपम् आनयन्ति स्म।
6 सा त्वां पोतात् बहिःनिष्कास्य त्वां प्रति दयां कृतवती।
7 तव भगिनी ताम् अवदत्, 'किं अहं गत्वा त्वां इब्रानीस्त्रीणां मध्ये एकां आहूयिष्यामि यत् ते एतस्य शिशुस्य स्तनपानं स्तनपानं च कर्तुं?'
8 सा च <तस्मै> अवदत् - गच्छतु। सा गत्वा तव मातरं योकेबेदं आहूय वेतनं दत्त्वा त्वां पोषयति स्म।
9 तदनन्तरं त्वां वृद्धावस्थायां ते त्वां फारो-कन्यायाः समीपं नीत्वा तस्याः पुत्रः अभवम्, तव पिता अम्रामः त्वां लेखनं शिक्षयति स्म, सप्ताहत्रयं पूर्णं कृत्वा ते त्वां राजप्राङ्गणं नीतवन्तः।
10 त्वं च तावत्कालं यावत् [२३५१-] राजभवनात् निर्गत्य एकमिस्रदेशीयं तव मित्रं [2372 AM] इस्राएलस्य वंशजं प्रहृत्य दृष्टवान्, तं हत्वा वालुकायाम् निगूढवान्।
11 द्वितीयदिने त्वं इस्राएलसन्ततिद्वयेन सह युद्धं कृत्वा दुष्कृतं कर्तारं कथितं यत् त्वं किमर्थं भ्रातरं प्रहरसि?
12 सः क्रुद्धः क्रुद्धः च भूत्वा अवदत्, 'केन त्वां अस्माकं राजपुत्रं न्यायाधीशं च कृतवान्? किं त्वं मां हन्तुं मन्यसे यथा श्वःमिस्रदेशीयं मारितवान्?' त्वं च एतद्वचनात् भयभीतःपलायितवान्।

अध्याय 48

1 नवचत्वारिंशत् महोत्सवस्य तृतीयसप्ताहस्य षष्ठे वर्षे त्वं पञ्चसप्ताहं एकवर्षं च <मिदियनदेशे [2372 AM] निवससि। त्वं पञ्चाशत् महोत्सवे द्वितीयवर्षे द्वितीयसप्ताहे मिस्रदेशं प्रत्यागतवान्।
2 त्वं च जानासि यत् सः त्वां [२४१० AM] सिनाईपर्वते किं उक्तवान्, यदा त्वं मिस्रदेशं प्रत्यागच्छसि <मार्गे यदा त्वं तं वासस्थाने मिलसि> तदा त्वां किं कर्तुम् इच्छति स्म राजकुमारः मस्तेमा।
3 किं सःसर्वशक्त्या त्वां हन्तुं मिस्रदेशीयान् च तव हस्तात् मोचयितुं न प्रयत्नं कृतवान् यदा सःदृष्टवान् यत् त्वं मिस्रदेशीयानां न्यायं कर्तुं प्रतिशोधं च कर्तुं प्रेषित?
4 अहं त्वां तस्य हस्तात् मुक्तवान्, त्वं च मिस्रदेशे यत् चिह्नं चमत्कारं च कर्तुं प्रेषितः तत् फारो, तस्य सर्वस्य गृहस्य, तस्य दासानाम्, तस्य जनानां च विरुद्धं कृतवान्।
5 ततः परमेश् वरः इस्राएलस्य कृते तेषां महत् प्रतिशोधं कृतवान्, रक्तमण्डूकानां, उकाणां, श्वमक्षिकाणां च, ज्वलनैः उद्भूतैः घातकैः फोडैः च तान् प्रहारं कृतवान् तेषां पशवः च मृत्युना; अश्मशिलाभिः च तेन तेषां कृते वर्धमानं सर्वं नाशितवान्; शलभैः च ये अश्मपातेन अन्धकारेण च अवशिष्टं अवशेषं भक्षयन्ति स्म; मनुष्यपशुप्रथमजातानां च <मृत्युना> तेषां सर्वमूर्तिषु च भगवान् प्रतिशोधं कृत्वा अग्निना दग्धवान्।
6 तव हस्तेन सर्वं प्रेषितम् यत् त्वं (एतानि) वचनानि पूर्वं वदसि, त्वं च मिस्रराजेन सह तस्य सर्वेषां दासानाम् अग्रे तस्य जनानां पुरतः सम्भाषणं कृतवान्।
7 तव वचनानुसारं सर्वं घटितम्; मिस्रदेशे दश महान् घोराः न्यायाः आगताःयेन त्वं इस्राएलस्य प्रतिशोधं कर्तुं शक्नोषि।
8 परमेश् वरः इस्राएलस्य कृते सर्वं कृतवान्, अब्राहमस् य सन्धिनुसारं च यत् सः अब्राहमस् य सह यत् सन्धिं कृतवान् यत् सः तेषां प्रतिशोधं गृह्णीयात्, यथा ते तान् बलात् बन्धनरूपेण नीतवन्तः।
9 मस्तेमा राजपुत्रःतव विरुद्धं उत्थाय त्वां फारोहस्य हस्ते निक्षिप्तुं प्रयत्नं कृतवान्, सःमिस्रदेशस्य जादूगरानाम् साहाय्यं कृतवान्।
10 ते तव पुरतः उत्थाय कृतानि दुष्कृतानि खलु वयं तेभ्यः अनुमन्यन्ते स्म, किन्तु तेषां हस्तेन उपायान् वयं न अनुमन्यन्ते स्म।
11 ईश्वरःतान् घातकव्रणैःप्रहृत्य ते स्थातुं न शक्तवन्त; यतःवयं तान् एकमपि चिह्नं कर्तुं न शक्नुवन्तःइति नाशं कृतवन्तः।
12 एतानि सर्वाणि (एतानि) चिह्नानि आश्चर्यं च कृत्वा अपि राजकुमारः मस्तेमा लज्जितः न अभवत् यतः सः साहसं कृत्वा मिस्रदेशिनः सर्वैः शक्तिभिः; तेषां रथैः; तेषां अश्वैः; मिस्रदेशस्य सर्वैः सेनाभिःच त्वां अनुसृत्य अनुसरणं कर्तुं मिस्रदेशिनःआह्वयत्।
13 अहं मिस्रीयानां इस्राएलस्य च मध्ये स्थित्वा वयं इस्राएलं तस्य हस्तात् तस्य प्रजानां हस्तात् च मुक्तवन्त; परमेश्वरः तान् समुद्रस्य मध्ये शुष्कभूमिवत् नीतवान्।
14 ये जनाः इस्राएलस्य अनुसरणं कर्तुं सः आनयत्, तेषां सर्वान् जनान् अस्माकं परमेश्वरःपरमेश्वरः तान् समुद्रस्य मध्ये, इस्राएलस्य अधः अगाधगहनेषु क्षिप्तवान्, यथा मिस्रदेशस्य जनाः स्वसन्ततिं नद्यां क्षिप्तवन्त; तेषां 1,000,000 जनानां प्रतिशोधं कृतवान्, एकस्य दुग्धपानस्य कारणेन एकसहस्रं बलवन्तः ऊर्जस्वरूपाः च जनाःनष्टाःतव प्रजानां सन्तानानां ये ते नदीयां क्षिप्तवन्तः।
15 चतुर्दशे दिने पञ्चदशे षोडशे दिने सप्तदशे अष्टादशे च मस्तेमा राजपुत्रःइस्राएलस्य सन्तानानां पृष्ठतःबद्धःकारागारे च स्थापितःयत् सःतेषां विरुद्धं आरोपं न करोति।
16 नवदशमे दिने वयं तान् मुक्तवन्तः येन ते मिस्रदेशीयानां साहाय्यार्थं इस्राएलानाम् अनुसरणं कर्तुं च शक्नुवन्ति।
17 सःतेषां हृदयं कठोरं कृत्वा हठं कृतवान्, अस्माकं परमेश् वरेन मिस्रदेशिनःप्रहृत्य समुद्रे क्षिप्तुं युक्तिःकल्पिता।
18 चतुर्दशमे दिने वयं तं बद्धवन्तः यत् सः यस्मिन् दिने इस्राएलीजनाः यस्मिन् दिने मिस्रदेशिनः सेवितुं बाध्यतां प्राप्तवन्तः तस्य बन्धनस्य प्रतिदानार्थं पात्राणि, वस्त्राणि, रजतपात्राणि, सुवर्णपात्राणि, कांस्यपात्राणि च याचन्ते स्म।
19 वयं इस्राएलस्य सन्तानं मिस्रदेशात् रिक्तहस्तं न निष्क्रान्तवन्तः।

अध्याय 49

1 निस्तारोत्सवविषये भगवता यत् आज्ञां दत्तं तत् स्मर्यतां यत् प्रथममासस्य चतुर्दशे दिनाङ्के तस्य ऋतौ आचरय, सायंकालात् पूर्वं

तं हन्तुं, सूर्यास्तसमयात् पञ्चदशदिनाङ्के सायंकाले रात्रौ खादितव्यम् इति।
2 यतो हि अस्मिन् रात्रौ -उत्सवस्य आरम्भे आनन्दस्य आरम्भे च-यूयं मिस्रदेशे निस्तारपर्वं खादन्तः आसन्, यदा मस्टेमा-देशस्य सर्वाणि शक्तिः मिस्रदेशे सर्वान् प्रथमजातान्, फारो-प्रथमात् आरभ्य चक्कीयां बद्धस्य दासी-दासीयाः प्रथमजातं यावत्, पशवः यावत् च मारयितुं मुक्ताःआसन्।
3 एतत् च चिह्नं यत् भगवता तेभ्यः दत्तं यत्, येषु गृहेषु प्रथमवर्षस्य मेषस्य रक्तं दृष्टवन्त; तस्मिन् प्रत्येकस्मिन् गृहे ते वधार्थं न प्रविशन्ति, अपितु (तत्) गच्छन्तु, येन गृहे ये आसन्, ते सर्वे उद्धारिताःभवेयु; यतःरक्तस्य चिह्नं तस्य पृष्ठभागे आसीत्।
4 परमेश् वरस् य सामर्थ् यस् य आज्ञानुसारं सर्वं कृतवन् त; ते च सर्वान् इस्राएलस् य सन् तानस् य समीपं गतवन् त; तेषु पशूनां वा मनुष्याणां वा श्वापदानां वा प्राणान् नाशयितुं व्याधिः तेषां उपरि न आगतः।
5 मिस्रदेशे महामारी अतीव तीव्रा आसीत्, मिस्रदेशे कोऽपि गृहः नासीत् यत्र कश्चन अपि मृतःनासीत्, रोदनं शोकं च न भवति स्म।
6 ततः परं सर्वे इस्राएलाःनिस्तारस्य मेषस्य मांसं खादन्ति स्म, मद्यं च पिबन्ति स्म, स्तुतिं कुर्वन्ति स्म, आशीर्वादं ददति स्म, स्वपितृणां परमेश् वरस्य धन्यवादं कुर्वन्ति स्म, मिस्रदेशस्य युगस्य अधः दुष्टबन्धनात् च निर्गन्तुं सज्जाःआसन्।
7 अद्य त्वं जीवनस्य सर्वान् दिनान् स्मर्य, तस्य सर्वान् नियमानुसारं वर्षे एकवारं तस्य दिवसे, तस्य सर्वान् नियमानुसारं वर्षे वर्षे सर्वान् दिनानि वर्षे वर्षे तत् पालनं कुरु, दिने दिने, मासे मासे वा न स्थगयतु।
8 यतः सर्वेषां इस्राएलसन्ततिनां विषये स्वर्गफलकेषु उत्कीर्णः अनादिः नियमः अस्ति यत् ते प्रतिवर्षं वर्षे एकवारं तस्य दिवसे सर्व्वजन्मनि यावत् तत् पालनं कुर्वन्तु। दिनानां च सीमा नास्ति, यतः एतत् नित्यं विहितम्।
9 यः पुरुषः अशुद्धः अशुद्धः सन् दिने निमित्तं तत् आचरितुं न आगच्छति, यथा भगवतः समक्षं स्वीकार्यं बलिदानं आनयितुं तस्य पर्वदिने भगवतःपुरतःखादितुं पिबितुं च, सःपुरुषःशुद्धःसमीपस्थःच पुरुषः छिन्नः भविष्यति, यतः सः भगवतः बलिदानं नियतसमये न अर्पितवान्, तस्मात् सःअपराधं गृह्णीयात्।
10 इस्राएलाः आगत्य तस्य नियतसमये प्रथममासस्य चतुर्दशदिने सायंकालयोः मध्ये दिवसस्य तृतीयभागात् तृतीयभागपर्यन्तं निस्तारपर्वं आचरन्तु, यतःदिवसस्य द्वौ भागौ प्रकाशाय, तृतीयभागः सायंकाले च दत्तः।
11 एतदेव भगवता तेन आज्ञापितं यत् त्वं सायंकालान्तरे पालयेत्।
12 न च प्रकाशस्य कस्मिन् अपि काले तस्य वध; किन्तु सायंकालस्य सीमायां, सायंकाले रात्रौ तृतीयभागपर्यन्तं तत् खादन्तु, तस्य सर्वमांसस्य यत् किमपि अवशिष्टं भवति, तत् रात्रौ तृतीयभागात् परं यत् किमपि अवशिष्टं भवति, तत् अग्निना दहन्तु।
13 ते तत् जलेन न पचन्ति, कच्चं न खादिष्यन्ति, किन्तु अग्नौ भक्षयिष्यन्ति, तस्य शिरःअन्तःपादयोःसह प्रयत्नपूर्वकं खादिष्यन्ति, अग्निना भक्षयिष्यन्ति, तस्य किमपि अस्थि न भङ्क्ते। यतः इस्राएलसन्ततिषु कोऽपि अस्थि न मर्दितःभविष्यति।
14 अत एव परमेश् वरःइस्राएल-सन्ततिभ्यः आज्ञां दत्तवान् यत् ते नियतसमये निस्तार-पर्वं आचरन्तु, तेषां अस्थिं न भङ्क्ते। यतो हि पर्वदिवस; आज्ञापितः दिवस; दिने दिने, मासे मासे च पारगमनं न स्यात्, किन्तु तस्य उत्सवदिने तत् आचरन्तु।
15 त्वं च इस्राएल-सन्ततिभ्यः आज्ञापयसि यत् ते नियतसमये प्रतिवर्षं एकवारं वर्षे एकवारं निस्तार-पर्वं आचरन्तु, तत् च भगवतः समक्षं प्रसन्नं स्मरणार्थं आगमिष्यति, यस्मिन् वर्षे ते तस्य आज्ञानुसारं ऋतौ निस्तार-उत्सवम् आचरन्ति, तस्मिन् वर्षे तेषां उपरि कोऽपि व्याधिःन आगमिष्यति यत् ते वधं कर्तुं वा प्रहारं कर्तुं वा न आगमिष्यन्ति।
16 ते तत् भगवतः पवित्रस्थानात् बहिः न खादिष्यन्ति, अपितु परमेश् वरस्य पवित्रस्थानस्य पुरत; इस्राएलसङ्घस्य सर्वे जनाः तस्य नियतसमये तत् उत्सवं करिष्यन्ति।
17 यःकश्चित् तस्य दिने आगतःसःविंशतिवर्षेभ्यःअधिकेभ्यःपरमेश् वरस् य समक्षं युष् माकं परमेश् वरस् य पवित्रस्थाने तत् भक्षयिष्यति। एवं हि लिखितं विहितं च यत् ते भगवतःपवित्रस्थाने तत् खादितव्याः।
18 यदा इस्राएल-सन्ततिः कनान-देशं प्रति स्वकीय-देशं आगत्य स्व-गोत्रेषु एकस्मिन् देशे भगवतः निवासस्थानं स्थापयन्ति, यावत् तस्मिन् देशे भगवतः पवित्रस्थानस्य निर्माणं न भवति, तदा ते आगत्य भगवतः निवास-स्थानस्य मध्ये निस्तार-पर्वं आचरन्तु, ते वर्षे वर्षे भगवतःसमक्षं तत् हन्तुं कुर्वन्तु।
19 येषु दिनेषु तेषां उत्तराधिकारदेशे भगवतः नाम्ना गृहं निर्मितं भवति, तेषु ते तत्र गत्वा सायंकाले सूर्यास्तसमये दिनस्य तृतीयभागे निस्तारपर्वं हन्ति।
20 ते तस्य रक्तं वेदीद्वारे अर्पयिष्यन्ति, तस्य मेदः वेदिस्थे अग्नौ स्थापयन्ति, तस्य मांसं च भगवतः नाम्ना पवित्रस्य गृहस्य प्राङ्गणे अग्निना भृष्टं मांसं खादिष्यन्ति।
21 ते स्वनगरेषु, न कस्मिन् अपि स्थाने, भगवतः निवासस्थानस्य पुरत; तस्य गृहस्य पुरतःवा यत्र तस्य नाम निवसति, तस्य पुरतःवा न आचरितुं शक्नुवन्ति। ते च भगवतःन गमिष्यन्ति।
22 त्वं च मूसा इस्राएलस्य सन्तानान् आज्ञापय यत् ते निस्तारपर्वस्य नियमाः यथा आज्ञापिताः आसन्। त्वं तान् प्रतिवर्षं तस्य दिवसदिनं, अखमीरस्य च उत्सवं च वद, यत् ते सप्तदिनानि अखमीरी रोटिकां खादितव्या; (तथा) ते तस्य उत्सवं आचरन्ति, तेषु सप्तदिनेषु आनन्दस्य तेषु सप्तदिनेषु प्रतिदिनं भवतः परमेश्वरस्य वेदीयां भगवतःसमक्षं हविःआनयन्ति।
23 यूयं मिस्रदेशात् निर्गत्य शूरप्रान्तरं यावत् त्वरया एतत् उत्सवं आचरितवन्तः। यतःसमुद्रतीरे यूयं तत् सम्पन्नवन्तः।

अध्याय 50

1 एतस्य नियमस्य अनन्तरम् अहं भवद्भ्यः एलिम-सिनाई-मरुभूमि-मरुभूमिस्थे विश्राम-दिनानि ज्ञापितवान्।
2 अहं सिनाईपर्वते स्थितस्य देशस्य विश्रामदिनानि कथितवान्, वर्षाणां विश्रामदिवसेषु च यौबलीवर्षस्य विषये कथितवान्, किन्तु तस्य वर्षं यावत् यूयं भवद्भिः स्वदेशं न प्रविशन्ति तावत् यावत् न कथितम्।
3 ते देशे निवसन् विश्रामदिनानि पालयिष्यन्ति, ते च महोत्सववर्षं ज्ञास्यन्ति।
4 अतः मया भवतः कृते वर्षसप्ताहाः वर्षाणि च जयन्तीनि च निर्धारितानि, आदमस्य दिवसात् अद्यपर्यन्तं नवचत्वारिंशत् जयन्तीः सन्ति, एकसप्ताहःद्वौ वर्षाणि च सन्ति, अपि च भगवतःआज्ञाःज्ञातुं चत्वारिंशत् वर्षाणि (शाब्दिकरूपेण 'दूरे') सन्ति, यावत् ते पश्चिमदिशि कनानदेशं पारं न गच्छन्ति।

5 यावत् इस्राएलः व्यभिचारस्य, अशुद्धतायाः प्रदूषणस्य, पापस्य, दोषस्य च सर्वेभ्यः अपराधेभ्यः शुद्धः न भवति, सर्वेषु देशे विश्वासेन निवसति, तावत् परं शैतानः कोऽपि दुष्टः वा न भविष्यति, ततः परं भूमिः अनन्तकालं यावत् शुद्धा भविष्यति।
6 विश्रामदिनानां विषये आज्ञा -मया भवतः कृते लिखिता- तस्य नियमानाम् सर्वान् न्यायान् च पश्यतु।
7 त्वं षड्दिनानि परिश्रमं कुरु, किन्तु सप्तमे दिने भवतः परमेश्वरस्य विश्रामदिवसः अस्ति। तस्मिन् यूयं भवतः पुत्राः दासाः दासीः सर्वे पशवः प्रवासी च भवद्भिः सह सन्ति, तेषां किमपि कार्यं न कर्तव्यम्।
8 यः पुरुषः तस्मिन् किमपि कार्यं करोति सः म्रियते, यः कश्चित् तद्दिनम् अपवित्रं करोति, यः कश्चित् (स्वस्य) भार्यायाः सह शयनं करोति, यः कश्चित् तस्मिन् किमपि करिष्यामि इति वदेत्, सः कस्मिंश्चित् क्रयविक्रयणयोः विषये तत्र यात्रां कर्तुं प्रस्थास्यति, यश्च षष्ठे दिने स्वस्य कृते न सज्जीकृतं जलं कर्षति, यः कश्चित् भारं गृह्णाति, यत् सः स्वस्य तंबूतः स्वतः वा बहिः वहति गृहं म्रियते।
9 यूयं विश्रामदिने यत् किमपि कार्यं न कुर्वन्तु, केवलं षष्ठे दिने यत् किमपि सज्जीकृतं तत् विना, यथा खादितुम्, पिबितुं, विश्रामं च कर्तुं, तस्मिन् दिने सर्वेभ्यः कार्येभ्यः विश्रामदिनं पालयितुम्, युष्माकं परमेश् वरस् य आशीषं कर्तुं च, यः युष् माकं पर्वदिनं पवित्रदिनं च दत्तवान्, सर्वेषां इस्राएलानाम् कृते पवित्रराज्यस्य दिवसः अद्य तेषां दिवसेषु अनन्तकालं यावत् अस्ति।
10 यतः परमेश् वरः इस्राएलस् य कृते महत् गौरवं दत्तवान् यत् ते अस्मिन् पर्वदिने खादितुम्, पिबितुं च तृप्ताः भवेयुः तस् मिन् मनुष् यस् य परिश्रमस्य सर्वेभ्यः परिश्रमेभ्यः विश्रामं कुर्वन्तु, केवलं गन्धदाहं, भगवतः समक्षं बलिदानं बलिदानं च आनयनं विना दिवसान् विश्रामदिनानि च।
11 एतत् कार्यं केवलं विश्रामदिनेषु भवतः परमेश् वरस् य पवित्रस्थाने क्रियते। येन ते इस्राएलस्य प्रायश्चित्तं नित्यं बलिदानेन भगवतः समक्षं सुप्रियं स्मरणार्थं कुर्वन्ति, सः च तव आज्ञानुसारं नित्यं दिने दिने तान् गृह्णीयात्।
12 यः कश्चित् तत्र कार्यं करोति, यात्रां करोति, कृषिक्षेत्रं वा कर्षति, स्वगृहे वा अन्यस्मिन् स्थाने वा यः अग्निं प्रज्वालयति, कस्मिंश्चित् पशूयाम् आरुह्य वा समुद्रे नौकायानेन वा गच्छति, यः कश्चित् किमपि प्रहरति वा हन्ति वा, पशुं वा पक्षिणं वा हन्ति, वा यः पशुं वा पक्षिणं वा मत्स्यं वा गृह्णाति, यः उपवासं करोति वा युद्धं करोति वा विश्रामदिनानि : १.
13 यः मनुष्यः विश्रामदिने एतानि कश्चित् कार्याणि करोति सः म्रियते, येन इस्राएलस्य सन्तानाः देशस्य विश्रामदिनानां विषये आज्ञानुसारं विश्रामदिनानि पालनं करिष्यन्ति, यथा सः मम हस्ते दत्तासु फलकेषु लिखितः यत् अहं भवतः कृते ऋतुविधानं ऋतुविभागं च तेषां दिवसविभागानुसारं लिखामि। एतेन दिवसविभागस्य विवरणं समाप्तं भवति।